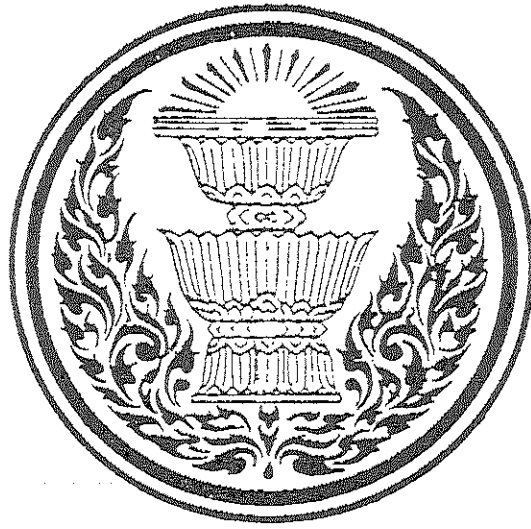

๑๕๔

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒

สมัยสามัญ

เล่ม ๑

พ.ศ. ๒๕๓๒

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(สมัยสามัญ)
พ.ศ. ๒๕๓๒

หน้า

ครั้งที่ ๒/๒๕๓๒

วันพุธที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๒

๑. รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม	319
๒. เรื่องแจ้งที่ประชุม	
๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งประธานและ
รองประธานวุฒิสมาชิก	328
๒.๒ เลือกตั้งซ่อมกรรมมาธิการการเศรษฐกิจและกรรมาธิการ
การพัฒนาธรรมและการท่องเที่ยว แทนตำแหน่งที่ว่าง
จำนวน ๒ ตำแหน่ง	329
๒.๓ รับทราบการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	331
๒.๔ รับทราบการดำเนินงาน ของคณะรัฐมนตรีตามญัตติเรื่อง
การสร้างทางด่วน	334

2.5 คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและวิธี

ดำเนินการออกหนังสือกรรมสิทธิ์หรือหนังสือสิทธิ

ครอบครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่สาธารณประโยชน์

และที่ราชพัสดุ ขอย้ายเวลาการศึกษาออกไปอีก 60 วัน 335

2.6 คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและอุปสรรค

การปลูกป่าของเอกชน ขอย้ายเวลาศึกษาออกไปอีก

30 วัน 338

2.7 คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาศึกษา

ญัตติเรื่องหนี้สินของเกษตรกร ขอย้ายเวลาศึกษา

ออกไปอีก 120 วัน 339

3. เรื่องอื่น ๆ

- กำหนดวันประชุมพิเศษ ในวันพุธที่ 17 พฤษภาคม 2532

เวลา 9.00 นาฬิกา 355

4. เรื่องด่วน

4.1 พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. 2504 และ พ.ศ. 2532 (คณะรัฐมนตรี ผู้เสนอ) 355

4.2 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค (คณะรัฐมนตรี.

นายสมาน ชมภูเทพ และนายสยาม รามสูต ผู้เสนอ) 415

4.3 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี. นายสมาน

ชมภูเทพ และนายสยาม รามสูต ผู้เสนอ) 493

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๖ ครั้งที่ ๒
ครั้งที่ 2/2532 (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ 10 พฤษภาคม พุทธศักราช 2532
ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.35 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 341 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ

เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม รับทราบ

พระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งประธานและรองประธานวุฒิสมาชิก ด้วยได้มี

พระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งประธานและรองประธานวุฒิสมาชิก

จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืน ขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งประธานและรองประธานวุฒิสภา

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่วุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2532 เลือก

สมาชิกวุฒิสภาให้เป็นประธานและรองประธานวุฒิสภา คือ

1. นายวรรณ ชันชื้อ เป็นประธานวุฒิสภา
2. พลเอก พิศิษฐ์ เทมะบุตร เป็นรองประธานวุฒิสภา คนที่ 1
3. นายบุญชนะ อัครถาวร เป็นรองประธานวุฒิสภา คนที่ 2

จึงแต่งตั้งให้ผู้มีนามดังกล่าวเป็นประธานและรองประธานวุฒิสภา

ตามความในมาตรา 108 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พุทธศักราช 2532

เป็นปีที่ 44 ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องต่อไปผมก็ขอกราบเรียนที่ประชุมนะครับ
ผมจะขอยกระเบียบวาระที่ 7 เรื่องอื่น ๆ การเลือกตั้งซ่อมกรรมมาธิการการเศรษฐกิจ แทน
ตำแหน่งที่ว่าง 1 ตำแหน่ง และก็การเลือกตั้งกรรมมาธิการการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
แทนตำแหน่งที่ว่าง 1 ตำแหน่ง เชิญครับ

นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วโรทัย ภิญโญสาสน์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย ขอกราบเรียนปรึกษาท่าน
ประธานว่ายังเหลืออีกเรื่องที่ท่านประธานจะแจ้งให้ทราบนั้นเกี่ยวกับข้อ 1.1 ข้อ 1.2 1.3
คงไม่ใช่ระยะเวลานานนัก ถ้าเผื่อท่านประธานข้ามไปแล้วจะกลับมาในระเบียบวาระเรื่องที่ 1
ที่ท่านประธานจะแจ้งให้ทราบนั้น เท่ากับพวกนี้จะตกไปเลยครับผม ขอกราบเรียนท่าน
ประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ 1.1 อะไรผมก็จะแจ้งต่อไปเลยครับ ไม่ได้
 ดกไปหรอกครับ

นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ (จันทบุรี) : ครับก็แล้วแต่ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องนี้เห็นว่ามันก็คงใช้เวลาไม่มากครับ

ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอ เลือกตั้งซ่อมกรรมมาธิการการเศรษฐกิจแทนตำแหน่งที่ว่าง 1
 ตำแหน่งครับ เชิญครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคชาติไทย
 ขอเสนอ คุณทรงธรรม ปัญญาดี ค่ะ ขอผู้รับรองคะ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ จะมีท่านเสนอเป็นผู้อื่น
 อีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติแต่งตั้งคุณทรงธรรม
 ปัญญาดี และก็เลือกตั้งซ่อมกรรมมาธิการการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว แทนตำแหน่งที่ว่าง 1
 ตำแหน่ง ขอเชิญเสนอครับ ขอเชิญครับ คุณสุธรรมครับ

นายสุธรรม แสงประทุม (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
 พรรคเอกภาพ ขอเสนอ นายจำนงค์ โพธิสาโร ครับ ขอผู้รับรองด้วยนะครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีเสนอผู้อื่นอีกไหม
 ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติแต่งตั้งคุณจำนงค์
 โพธิสาโร แทนตำแหน่งที่ว่าง

ต่อไปก็ด้วยอธิปไตยกรมประชาสัมพันธ์ได้มีหนังสือขอให้สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยทำการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ เพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งมีความสนใจได้รับทราบโดยทั่วกัน ผมจึงได้อนุญาตให้ทำการถ่ายทอดได้ จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ท่านประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ เป็นสิ่งที่ท่านประธานจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับอยู่แล้ว แต่กระผมมีปัญหาที่ยากจะเรียนถามท่านประธานก็คือว่า ท่านประธานทำตามข้อบังคับไม่ครบถ้วน เพราะข้อบังคับนี้ต้องให้มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ด้วย ถ้าหากว่าไม่มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ท่านประธานต้องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า ในฐานะท่านประธานเป็นกลาง ท่านประธานไม่ควรที่จะออกความเห็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไป ผมอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อวานแล้วก็ไม่สบายใจ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรบอกว่าไม่สมควรจะถ่ายทอดโทรทัศน์การประชุมสภา เพราะมันสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ท่านประธานไม่เคารพข้อบังคับของสภาหรืออย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะชี้แจงนะครับ การให้สัมภาษณ์นั้นผมบอกว่าไม่สมควรถ่ายทอดผมไม่ได้พูด ผมบอกการถ่ายทอดโทรทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่น่าที่จะถ่ายทอดในเรื่องใหญ่ ๆ สำคัญ ๆ เพราะว่ามีค่าใช้จ่ายสูง ผมพูดอย่างนั้น แต่เขาเขียนไปไม่หมดถ้อยกระทวงความ ก็เลยมาลงที่ประธาน แต่ผมก็ไม่ได้ถือสาอะไรหรอกครับ แล้วผมกำลังจะแจ้งว่า สถานีโทรทัศน์ก็ได้ขออนุญาตผมมาทำการถ่ายทอดในวันนี้ครับ พอผมยังไม่ทันแจ้งคุณปิยะณัฐก็ลุกขึ้นพูดก่อน ท่านเห็นไหมตั้งอยู่นั้นครับ แต่เป็นการถ่ายทอดเป็นขั้นเป็นตอน เขาบอกมาอย่างนั้นครับ เชิญคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ เดี่ยวนี้การ

ถ่ายทอดก็มีพิเศษแหวกแนวขึ้นมาหน่อยนะครับ คือถ่ายทอดเป็นชั้นเป็นตอน หมายความว่า ไม่ถ่ายทอดสดตรงนี้จะครับ ที่ผมเป็นห่วงว่า คนที่มีอำนาจในทางฝ่ายบริหาร จะพิจารณาด้วยความเป็นธรรมอย่างไร ในการที่จะเอากการถ่ายทอดออกเผยแพร่ เพราะว่าผมดูไว้แล้วนะครับ หลังจากที่มีการถ่ายทอดเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้ ซึ่งรัฐบาลคุมมาตลอด 4 เดือน พอโดนเข้านิดเดียวเท่านั้นละครับ ปล่อยไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวรัฐมนตรีจะชี้แจงครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นอยากให้มีการถ่ายทอดสดครับ ถ้าไม่สด การไปเผยแพร่ก็ขอให้เผยแพร่โดยละเอียด อย่าไปคัดต่อเป็นอันขาดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพฯ พรรคมวลชน ในฐานะรัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบองค์การสื่อสารมวลชนของรัฐ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังบรรดาเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า วันนี้ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ ตามภาษาชาวบ้านเรียกว่าไม่ได้ถ่ายทอดสด ๆ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ก็ขออนุญาตท่านประธานมาบันทึกภาพและข่าวเกี่ยวกับพระราชกำหนดอุทยานแห่งชาติ เพื่อจะได้นำไปเปิดในเวลา 16.00 นาฬิกา ของวันนี้ ถ้าหากว่าการประชุมพระราชกำหนดฉบับนี้ได้เสร็จก่อน ท่านประธานที่เคารพ การทำบันทึกภาพในสถานนั้น ไม่ใช่เฉพาะประเทศเราครับ ในอังกฤษ อเมริกา เขาก็ประพฤติกฎบัตรกันอย่างนี้ ก็เปรียบเสมือนการถ่ายทอดสดเหมือนกัน ที่เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านได้มีความห่วงใย นั้นมันเป็นความรู้สึกนึกคิดของท่านเอง ท่านคงคิดว่าถ้าท่านเป็นผู้บริหาร ท่านคงจะต้องทำอย่างนั้น แต่ว่ากระผมเองนั้นท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้มอบหมายชัดเจน บอกว่าให้อาภาพและข่าวจริง ๆ ในสถานี่อภิปรายกันอย่างไร ไปออกให้

พี่น้องประชาชนได้รับทราบ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของส่วนรวม แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะเรียนว่าเรื่องอย่างนี้ เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดศรีสะเกษ ก็ได้แสดงความคิดเห็นอย่างนี้เมื่อคราวที่แล้วไปแล้วครั้งหนึ่ง บอกว่ามีการคัดตอน มีการเซ็นเซอร์ มีการตรวจสอบ ซึ่งจริง ๆ ไม่มีใครคัดตอน ไม่มีใครเซ็นเซอร์ ผมอยากจะให้บ้านเมืองของเราได้รับรู้เรื่องจริง ถ้าจะฟังกันแต่ฝ่ายเดียวใคร ๆ ก็พูดได้ และผู้คนที่เขานั่งทำงานเพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองในระบอบประชาธิปไตย เขาจะมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร ดูก่อนครับ ดูวันนี้ครับ ในลักษณะที่มีการอภิปรายกันแล้วผมจะส่งเทปไปให้ท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษได้ว่ามีใครไปตัดของท่านบ้าง แล้วเราจะรายงานยาวเลยนะครับ จาก 16.00 นาฬิกาเรื่อยไป ถ้าจะต้องใช้เวลาปกติไปรายงานพิเศษภาคข่าว ถ้าไม่เสร็จวันนี้ สำหรับพระราชกำหนดฉบับนี้ พรุ่งนี้จะรายงานให้ท่านประธานที่เคารพครับ แต่การถ่ายทอดสดนี้นะครับ เรายังมีแนวทางถ้าเป็นกฎหมายสำคัญในเรื่องสังคม เช่น กฎหมายทำแท้ง ในเรื่องทางการเมือง เช่น แก้มทัญญูตีกฎหมายรัฐธรรมนูญ รัฐบาลก็ยังมีแนวทางที่จะถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ ที่ประธานพูดจะถูกครับว่าการถ่ายทอดสด ๆ มันมีคอสต์ (Cost) ในการใช้จ่าย แต่อย่างไรก็ตาม มันก็เงินของบ้านเมือง ไม่ใช่เงินของใครคนหนึ่งคนใด แต่อะไรที่จะเป็นประโยชน์และประหยัดให้กับบ้านเมืองได้ เป็นเรื่องรัฐบาลนี้ต้องคิด และที่บอกว่าคนถ่ายทอดใจฝ่อ คนถ่ายทอดอะไรอย่างนี้นะครับ บางครั้งคนพูดก็อาจจะฝ่อได้ รัฐบาลชุดนี้ไม่ฝ่อหรอกครับ ไม่ฝ่อละครับ ไม่มีปัญหาหรอกครับ มีอะไรก็ว่ากันมานะครับ เดียวจะเอาไปถ่ายทอดให้คินนี่ แต่เป็นแต่เพียงว่าเวลาออกสถานีโทรทัศน์แล้วนี้นะครับ เพื่อนสมาชิกบางคนก็เอาเรื่องรุ่งรังมาพูดจนกระทั่งเวลาก็หมดไป แล้วครั้งที่แล้วผมไปติดต่อกับท่านสมาชิก หัวหน้าฝ่ายค้านด้วย ไม่ใช่ผมตัดสินใจเอง แต่เวลาเอาความดีท่านก็หยิบเอาไป เวลาด่ามาลงตรงผม ตรงนี้ ถ้าบ่อย ๆ นักก็ต้องชี้แจงกันนะครับ เอาละท่านขึ้นมาเดี๋ยวผมจะขึ้นต่อ ไม่เป็นไรครับรัฐมนตรีอย่างผมนี้ กินได้หาได้อยู่แล้วไม่มีปัญหา ถามมาตอบไป ถามมาตอบไป ไม่เป็นไรท่านประธาน อนุญาตเวลา

อย่างนี้ แล้วเรื่องนี้อย่าไปโทษท่านประธานท่านไม่ได้หรอกครับผมต้องรีบร้อน ท่านประธาน
กรุณารอจนคำครับ รอจนคำอนุญาตให้สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 มาบันทึกภาพ เพราะการทำงาน
ต้องมีขั้นตอน ไม่ใช่เราจะทำอะไรทำได้อย่างใจบ้านเมืองจะอยู่กับอย่างไรครับ บ้านเมืองนั้น
ใหญ่ สังคมมีกฎเกณฑ์ เพราะฉะนั้นเมื่อฝ่ายค้านมีแนวคิดอย่างไรรัฐบาลจะต้องตอบให้รู้ และ
บอกให้รู้เลยว่า ที่สมาชิกจังหวัดศรีสะเกษพูดเมื่อถึงนี้ท่านคิดของท่านเองและท่านจะทำของ
ท่านเอง เอาไว้รอท่านเป็นรัฐมนตรีค่อยคิดอย่างนั้นค่อยทำอย่างนั้นครับ ผมไม่เคยคิดมาก่อน
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าผ่านไปได้แล้วละครับ คุณประทีปรีบก่อน
ไม่ได้พูด

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมประทีป
กรีกาเวช ส.ส. โคราข พรรคปวงชนชาวไทย ผมอยากจะต่อว่าท่านประธาน ไม่ต่อว่า
คนอื่นหรอกครับ และก็อยากจะปรึกษาหารือว่า โผที่จะให้ผู้แทนพูดนี้มันหมดหรือยัง
ผมอยากจะให้ท่านประธานได้พิจารณา เล็กเสียทีเถอะครับ เรื่องใช้โผนะครับ ผู้แทนใหม่ ๆ
นี่ก็พูดเป็นทั้งนั้นครับ รู้ข้อมูลดีกว่าหัวหน้าพรรคบางคนเสียด้วยซ้ำไปครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอชี้แจงหน่อยนะครับ ผมเองก็ไม่รู้จะทำ
อย่างไรนะครับ เพราะว่าแต่ละพรรคการเมืองก็เสนอมา หัวหน้าพรรคเซ็นมาอย่างถูกต้อง
ถ้าผมไม่เอาตามนี้ก็ต่อว่าประธานอีกนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ละผมจะใช้ดุลพินิจเอารายชื่อ
ซึ่งเสนอขึ้นมาให้แหละครับ เอาคนที่ไม่ได้อภิปรายคราวที่แล้วก่อน ผมก็ขอแจ้งให้ทราบเสียเลย
นะครับ เพราะฉะนั้นผมขอผ่านไปได้ครับ ด้วยกรมประชาสัมพันธ์ นี่แจ้งไปแล้วนะครับ

(นายอัมพล จันทระเจริญ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งลงได้ครับ ผมขอให้นั่งลงครับ
ขอโทษนะครับ นั่งลงเถอะครับ

1.1 รับทราบการดำเนินงาน ของคณะรัฐมนตรีตามญัตติเรื่องการสร้างทางด่วน

ด้วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่าตามที่ได้นำญัตติเรื่องการสร้างทางด่วนเสนอ
คณะรัฐมนตรีทราบ และแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยรับทราบไปประกอบการพิจารณาดำเนินการ
ต่อไปแล้วนั้น บัดนี้กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งว่ากำลังเร่งรัดให้การทางพิเศษดำเนินการปรับ
แผน ปรับแก้แบบรายละเอียดและแนวทางหลักเพื่อหลักเลี้ยงมีสยิดและสุสานแล้ว และ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้วเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2532
จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบน่ะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ต่อไปก็คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและวิธีดำเนินการออกหนังสือ
กรรมสิทธิ์หรือหนังสือสิทธิครอบครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่สาธารณประโยชน์ และที่
ราชพัสดุ ขอย้ายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก 60 วันนับแต่วันที่ 19 พฤษภาคม
2532 ตามข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2528 ข้อ 86 ว่าอย่างไรครับ คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปางครับ เมื่อสักครู่นี้กระผมได้
ยกมือขออนุญาตท่านประธานจะพูดในเรื่องของการทางพิเศษหรือทางด่วน ซึ่งรัฐบาลได้มีมติ
ดังที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจงแล้ว ผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่า บางขั้นตอนน่ะครับ
ที่รัฐบาลไม่ดำเนินการ ซึ่งทางเราได้มีหนังสือถึงรัฐบาลไป ขอให้กระทรวงมหาดไทย
ดำเนินการ ซึ่งกระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานได้พูดสักนิดหนึ่งเกี่ยวกับสาระสำคัญใน
เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่า ระบบการสร้างทางด่วนขั้นที่ 2
นี้ซึ่งลงทุนถึง 30,000 ล้านบาทครับ ซึ่งรัฐบาลได้มีมติไปเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2531
ไปแล้วนั้น ได้มีมติให้การทางพิเศษได้ลงนามในสัญญา แต่ว่าเราได้มีสาระสำคัญที่ได้ขอให้
รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยนี้ได้กรุณาชี้แจง อย่างเช่นเงิน 10,000 ล้านบาทให้บริษัทเอกชน
ดำเนินการไปโดยไม่คิดดอกเบี้ย ปกติเงินลงทุนให้เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์
ก็ตาม เงิน 10,000 ล้านบาทโดยคิดดอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี แต่ว่ามีระยะเวลาปลอดหนี้ถึง 14 ปี

โดยขอเงินคืนอีก 15 ปีหลังคือตั้งแต่ปีที่ 15 เมื่อเรามาคิดในระยะเวลา 14 ปีแล้วนี้ ท่านประธานครับ ซึ่งเราได้เสนอไปว่ารัฐบาลน่าจะได้ทบทวนแต่ว่าไม่ได้รับคำตอบ ในระยะ 14 ปี ถ้าร้อยละ 6 ปีละ 600 ล้านบาทเป็นระยะเวลา 14 ปีเป็นเงิน 8,400 ล้านบาท เงิน 10,000 ล้านบาทได้ดอกเบี้ยยืมเกือบท่วมแล้วครับท่านประธานครับ แต่เราไม่สามารถดำเนินการได้ ในประเด็นนี้ผมก็อยากจะถามว่ารัฐบาลเอาเงินจำนวนไหนไปให้แล้วก็ปลดดอกเบี้ยยืมด้วยตั้ง 14 ปี อย่างนี้เป็นต้น ก็ไม่ได้รับคำตอบ นี่ประการหนึ่ง

ประเด็นที่ 2 ที่กระผมได้ถามไปก็คือเกี่ยวกับเงินที่จะต้องผ่านทางด่วนนะครับ เงินผ่านทางด่วนเมื่อทำการเสร็จแล้วทางด่วนสายชั้นที่ 2 นี่แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือทางด่วนสายนอกกับทางด่วนสายใน ทางด่วนสายนอกนี้เก็บเงินค่าผ่านทาง 15 บาท แต่ทางด่วนสายในนี้เก็บเงินถึง 30 บาทครับท่านประธาน รวมกันถ้าหากว่าผมขึ้นทางด่วนจากสายนอกมา 15 บาทแล้ว ผมจะต้องเสียทางด่วนชั้นในอีก 30 บาท เป็น 45 บาท วันหนึ่งผมไปกลับผมจะต้องเสียทางด่วน 90 บาท และถ้าผมขึ้น 2 ครั้ง ผมจะต้องเสียเงินถึง 130 บาทครับท่านประธานครับ ผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่าเรื่องนี้ทำความเดือดร้อนให้กับประชาชนเป็นอันมาก นี่ประการหนึ่ง แต่ที่สำคัญที่สุดอีกประเด็นหนึ่งก็คือการทางพิเศษนี้เอาค่ารายได้จากทางด่วนชั้นที่ 1 คือที่ทำเสร็จแล้ว สายบางนา - ตราด สายบางนา - ท่าเรือ สายท่าเรือ - ดาวคะนอง รวม 3 สายนี้ เอาทางที่เราเก็บได้แล้ววันละเกือบ 2 ล้านบาท 3 ล้านบาทนี้ เอามารวมกับชั้นที่ 2 แล้วก็มาแบ่ง 60 : 40 50 : 50 แล้วก็ 60 : 40 ตามลำดับการแบ่งเงินนั้นเริ่มตั้งแต่ 9 ปีแรก 9 ปีหลังและ 9 ปีสุดท้าย รวม 3 ขั้นตอนครับท่านประธานครับ เมื่อเป็นเช่นนี้แค่สำหรับทางด่วนสายนอกผู้ลงทุนสร้างเก็บเงินไปเองครับ 15 บาทนี้ ที่อยู่ข้างนอกอยู่สายนอกที่ขาประเมินไว้เพราะฉะนั้นการกระทำอย่างนี้ การลงทุนทำไมจึงผนวกเอาเส้นทางสายที่ 1 ทางด่วนชั้นที่ 1 นี้เอามารวมด้วย ทำไมจะต้องเอาชั้นที่ 1 มารวมด้วยทั้ง ๆ ที่ผู้ลงทุนไม่ได้ไปก่อสร้างในทางด่วนชั้นที่ 1 แต่ไม่มีคำตอบจากรัฐบาล ผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่าความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร

นอกจากตั้งที่รัฐบาลได้ชี้แจง จะเลี้ยงมัสยิดบ้าง เลี้ยงวัดบ้าง นอกจากนี้เลี้ยงสารตะกั่วบ้าง ผมอยากจะขออนุญาตพูดถึงเรื่องสารตะกั่วชนิดหนึ่งเป็นอันตรายมาก เช่นเดียวกันตามรายงานนี้ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า ปริมาตรในสารตะกั่วใน 1 วัน จากท่อไอเสียรถยนต์นี้ 0.18 กรัมต่อลิตร คำนวณแล้วนะครับ 0.18 กรัมต่อลิตร ระยะทางक्रमทาง 3 กิโลเมตร การใช้น้ำมัน 1 ลิตรต่อ 6 กิโลเมตรนี้ จำนวนรถที่วิ่งบน 6 กิโลเมตรนี้ 164,000 คันต่อวัน มันจะโดนสารตะกั่วที่รถวิ่งออกมาได้ 14,760 กรัมต่อลิตร อันนี้ถ้าเราดูรายงานแล้วก็เป็นอันตรายครับท่านประธานครับ แต่รัฐบาลเขาบอกว่าไม่เป็นไรที่โน่นมาประชุมกันแล้วไม่เป็นไร อ้ายประเด็นนี้จึงสร้างปัญหาแก่ผู้ที่จะต้องใช้น้ำดื่มจากน้ำประปาเป็นจำนวนมาก รัฐบาลเจียบ แต่ว่าประกาศบอกไม่เป็นไรเอาที่โน่นมาพูดเอาที่นี้มาพูด บอกไม่เป็นไรเสียอย่างเดียวนะครับ ซึ่งบอกว่าไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะกระทบกระเทือนในด้านการเงินการคลังของประเทศด้วย ที่รัฐบาลมีเงินตั้ง 10,000 ล้านบาทครับ แล้วตลอดนี้ 14 ปี แต่การพัฒนาประเทศนี้ท่านประธานก็รู้ ผมเคยพูดในสภาแห่งนี้หลายครั้งหลายหนว่า ในการที่พัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจพื้นฐานกับประชาชนนั้นนะไม่เพียงพอ ยังไม่เพียงพอแต่ที่รัฐบาลนี้ใจดีเหลือเกิน เอรายได้ของตัวเอง ซึ่งทางด่วนขั้นที่ 1 นะครับที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ววันละ 2 - 3 ล้านบาทนี่เอามารวมกับสายขั้นที่ 2 นี่ ซึ่งสร้างปัญหาแล้วเป็นที่วิจารณ์ของสื่อมวลชนและก็ประชาชนโดยทั่วไปว่า ทำไมรัฐบาลถึงยอมเสียเปรียบดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนข้ามไปนิดหนึ่งเมื่อสักครู่นี้ผมยกมือท่านประธานไม่อนุญาตให้กระผมพูด แต่กระผมก็ได้ถือด้านนะครับ แต่โอกาสนี้พูดผมอยากจะเรียนสักนิดหนึ่งในการถ่ายทอด ที.วี. หรือถ่ายทอดวิทยุนี้ครับท่านประธานครับ ที่บอกว่าสาระสำคัญ จะถ่ายทอดเรื่องสาระสำคัญนั้น ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่าสภาแห่งนี้ไม่มีสาระสำคัญหรืออย่างไร สภาแห่งนี้ไม่ใช่ตัวแทนของประชาชนหรืออย่างไร บอกว่าอะไรก็ตามที่เสนอมานี้ไม่สำคัญเลย อันนี้ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่าที่ผู้แทนราษฎรทุกท่านเสนอญัตติก็ดี กระชู้ก็ดี หรือกฎหมายอื่นใด

ก็ดี เป็นเรื่องที่สำคัญที่ประชาชนทั้งประเทศมอบหมายให้ทั้งสิ้น ถ้าหากรัฐบาลคิดว่าเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้แทนทำมานี้เป็นเฉพาะตัวเรื่องไร้สาระ นั่นก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลคิด ผมอยากจะขอทราบเรียนว่าผู้แทนเขาคิดอย่างไรนะครับ ผมอยากจะขอประทานทราบเรียนว่าการที่เรามาประชุมนี้ เขามอบหมายให้มาประชุมครับ ไม่ใช่ให้มาเที่ยว เลือกผู้แทนมาแล้วก็ต้องให้มีสาระ เขาให้เสนอญัตติขึ้นกระทู้ถามหรือยื่นญัตติไม่ไว้วางใจอย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะขอประทานทราบเรียนท่านประธานว่าอะไรบ้างที่รัฐบาลคิดว่าสำคัญอยากจะขอให้รัฐบาลชี้แจง อะไรบ้างที่ผู้แทนราษฎร 300 กว่าท่านนี้เสนอมาแล้วที่ไม่มีสาระสำคัญ ขอให้รัฐบาลชี้แจงด้วย ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอผ่านไปได้เลยครับ เพราะว่ามันเป็นเรื่องแจ้งให้ทราบครับ

(นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตหรือครับคุณหมอบอกครับนั่งลงครับ ผมไม่อนุญาตครับ

ด้วยประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและวิธีดำเนินการออกหนังสือกรรมสิทธิ์หรือหนังสือสิทธิครอบครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่สาธารณประโยชน์ ที่ราชพัสดุ ได้มีหนังสือขอขยายเวลาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไป 60 วันนับแต่วันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2532 เนื่องจากการขอขยายเวลาศึกษาอยู่ในระหว่างปิดสมัยประชุม คณะกรรมการมีอำนาจประชุมได้ตามข้อบังคับ ข้อ 87 ซึ่งผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสภา จึงได้อนุญาตให้คณะกรรมการขยายเวลาศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอตามข้อบังคับ ข้อ 86 วรรคสอง จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไปก็คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและอุปสรรคการปลูกป่าของเอกชน ขอขยายเวลาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก 30 วัน

นับแต่วันที่ 5 พฤษภาคม 2532 ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2528 ข้อ 86 ด้วยประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปลูกป่าของเอกชน ได้มีหนังสือขอขยายเวลาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันที่ 5 พฤษภาคม 2532 ตามข้อบังคับข้อ 86 หมายเหตุในเรื่องนี้ นะครับ สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการปลูกป่าในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2531 (สมัยสามัญ) วันพุธที่ 7 กันยายน 2531 โดยได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน ซึ่งครบกำหนดเมื่อ 6 ตุลาคม 2531 ครั้งที่ 1 คณะกรรมการขอขยายเวลาออกไปอีก 90 วัน ครบวันที่ 4 มกราคม 2532 ที่ประชุมอนุมัติเมื่อวันที่ 13/2531 เมื่อวันพุธที่ 5 ตุลาคม 2531 ครั้งที่ 2 คณะกรรมการขอขยายเวลาออกไปอีก 120 วัน จะครบกำหนดวันที่ 4 พฤษภาคม 2532 เพราะฉะนั้นผมก็อนุญาตไปในระหว่างปิดสมัยประชุมไปครั้งสุดท้ายนะครับ ผมจึงขอมติจากที่ประชุมว่าจะอนุมัติให้คณะกรรมการขยายเวลาศึกษาดังกล่าวออกไปอีก 30 วันหรือไม่ นับแต่วันที่ 5 พฤษภาคม 2532 ท่านผู้ใดเห็นว่าควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบพระคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรอนุมัติ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ

เรื่องต่อไปคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาข้อคดีเรื่องหนี้สินของเกษตรกรขอขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก 120 วันนับแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2532 นะครับ ซึ่งครั้งแรกได้ขอขยายไป 120 วันครบวันที่ 10 มีนาคม 2532 ครั้งที่ 2 ขยายอีก 180 วัน แต่ผมอนุญาตไป 60 วันนะครับ ขอ 180 การขยายครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 ซึ่งจะครบกำหนดวันที่ 6 กันยายน 2532 ผมจึงขอมติที่ประชุมจะให้คณะกรรมการขยายเวลาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก 120 วันหรือไม่ก็ขอมติที่ประชุมนะครับ เพราะจะครบกำหนดวันที่ 10 พฤษภาคม 2532 เชิญคุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่
เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ส.ส. ชัยนาท พรรคเอกภาพ ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เป็นเรื่องที่ประชาชนผู้ยากไร้นั้นต้องการที่จะทราบชะตาชีวิตของตัวเองว่า
ดาบของรัฐบาลในชุดนี้ผู้บริหารประเทศในชุดนี้จะลงดาบกับเขาอย่างไร รัฐบาลชุดนี้บริหาร
ประเทศมาเป็นเวลาเกือบ 1 ปี แล้วยังไม่เคยคิดที่จะกระทำในสิ่งอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อเขา
เลย นอกจากพวกนายทุน นักการธนาคาร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเอาประเด็นเรื่องขยายเวลาดีกว่า สมควร
ไม่สมควรนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ก็กำลังจะพูดอยู่ต่อไปนี่ครับท่าน
(นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวโรทัย เดี่ยว ๆ ครับ เชิญครับ

นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วโรทัย
ภิญโญสาสน์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย กระผมคิดว่าท่านประธานขอ
กราบเรียนนะครับว่า ในระเบียบวาระการประชุมนั้นมี 1.2 1.3 ส่วนเรื่องนี้ครวที่แล้ว
ท่านแถลงแจ้งไปที่แล้วครับผม ในระเบียบวาระการประชุมไม่มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เขาขอขยายมาใหม่ครับ ขยายใหม่อีก
120 วัน นับตั้งแต่ 10 พฤษภาคม 2532 ครับ เรื่องหนี้สินนี้ครับ

นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ (จันทบุรี) : ในนี้ไม่มีนะครับ ในวาระการประชุม
ครับ ท่านครับ ระเบียบวาระการประชุมมีอยู่ 3 ข้อเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ผมก็ต้องขอภัยไว้ไม่ได้ขออนุญาตท่านก่อน
นะครับ เพิ่มเติมเข้ามาเป็นเรื่องด่วน ผมเพิ่มเติมเข้ามาครับ อันนี้ผิดพลาดที่ประธานครับ
ไม่ได้ขออนุญาตท่านก่อน เอ้า เชิญคุณชัยวัฒน์ต่อครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

คงไม่มีปัญหาแล้วนะครับ ความจริงแล้วในเรื่องนี้นะครับในฐานะที่ผมเองนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ แล้วก็พูดกันง่าย ๆ ว่าเป็นคนที่อยู่ในยุคหลัง เป็นคนที่อยู่ในยุคใหม่ที่ต้องการเห็นสภาพบ้านเมืองนั้นเปลี่ยนแปลงแก้ไขในทางที่ดีและที่ถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรมของประเทศ แต่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ หลังจากรัฐบาลที่บริหารประเทศมาเป็นเวลาเกือบ 1 ปีดังที่พูดไปเมื่อกี้นี้ไม่เคยคิดที่จะทำอะไรเพื่อปากท้องของประชาชนเลย ท่านประธานที่เคารพ มีสิ่งใดบ้างที่รัฐบาลชุดนี้ทำเพื่อประชาชน คนยากไร้ ผมอยากจะขอเรียนถามและชี้แจงมาด้วย อ้ายที่ผ่านพระราชบัญญัติทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำนี้เพื่อเงินเพื่อทองทั้งนั้น ไข่หรือเปล่าครับ ปดป่าเพื่อเปิดไข่ไหมครับ ท่านประธานครับ ในสิ่งเหล่านี้มันเป็นเงินเป็นทองทั้งนั้นไข่ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวขอโทษครับ คุณชัยวัฒน์เอาในกรณีเรื่องขยายก่อนนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กรณีนี้ครับ เดี่ยวผมจะพูดต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะท่านอภิปรายออกนอกประเด็นไปแล้วครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ไม่ออกนอกประเด็นหรอกครับ

ท่านประธาน เดี่ยวผมโยงมาถึงครับ ท่านประธานไม่ต้องกลัวว่าผมลงไม่ได้หรอกครับ เดี่ยวผมลงจนได้ละครับ ขอบคุณมากครับที่ท่านประธานเป็นห่วงผม กลัวว่าผมจะลงไม่ได้ ความจริงแล้วนะครับท่านประธานครับ ผมเองนั้นอยากจะเห็นผู้บริหารประเทศที่มาจากคนใหม่ี่ มาทำในสิ่งที่เป็นใหม่ ๆ เพื่อประชาชน เพื่อคนยากคนจน ไม่ได้ทำเพื่อนายทุนขุนศึกเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ๆ มาตลอดระยะเวลาที่ผมมองอยู่ มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แล้วในสิ่งนี้ท่านประธานขอมาก็ครั้งแล้วในเรื่องปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร ผมเป็นผู้หนึ่งที่ยืนหยัดเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วก็ขอจนกระทั่งไม่รู้กี่ครั้งก็หนแล้ว แล้วก็เดือนที่จะถึงนี้เดือนกันยายน ท่านประธานลองคิดดูมันปดสภาอีกแล้ว แล้วถามก่อนว่ามันจะปีไหน พ.ศ. ไหน มันถึงจะผ่านไปได้

ในสิ่งเหล่านี้หรือที่เราทำกัน และก็บอกว่าทำเพื่อคนยากคนจนประชาชนผู้ยากไร้ อะไรกัน
นักหนา แต่พระราชบัญญัติอื่นท่านผ่านได้เลยวันเดียว เหมือนกับพระราชบัญญัติวนอุทยานท่าน
จะผ่านในวันเดียวเลย 2 ฉบับ 3 ฉบับ และที่ฉบับอย่างนั้นละก็ป้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พุดเบา ๆ ก็ได้ นะครับ ขาดายทอด นะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ทำไมถึงไม่ผ่าน กระผมอยาก
จะทราบหน่อย ทำไมปลดเปลื้องหนี้สินเกษตรกร ทำไมถึงไม่ทำมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ ผมชี้แจงนิดนะครับ เรื่องนี้ต้องคณะ
กรรมาธิการครับเป็นผู้ศึกษา เมื่อคณะกรรมาธิการศึกษาเวลาไม่พอเขาก็ขอขยายมาแล้ว มัน
จะครบวันนี้แหละครับ วันที่ 10

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณฟังผมก่อนนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับ ผมทราบแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมพูดแล้วคุณฟังเสียก่อนครับ ผมเป็นประธาน
ก็ต้องชี้แจงคุณครับ ที่นี้มันสภาผู้แทนนะครับ ไม่ใช่สภาฯไปนั่งโต้เถียงกัน คือมันจะครบ
กำหนดวันที่ 10 พฤษภาคม ผมก็ต้องเข้ามาขออนุญาตขยายเวลาตามที่เสนอมา เพราะฉะนั้น
การศึกษาสำเร็จหรือไม่สำเร็จมันอยู่ที่คณะกรรมาธิการครับ ถ้าจะให้เร็วมันก็ต้องศึกษาให้เสร็จ
เร็วขึ้น จะได้เสนอรัฐบาลไปว่า รัฐบาลจะยอมปลดเปลื้องหนี้สินไหม อะไรอย่างนี้ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งลงได้แล้วครับ พอแล้วก็ปรายพอแล้ว

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ไม่ครับท่านประธาน ผมยังไม่ได้
ลงเลยครับ ท่านประธานครับ และผมลงได้อย่างไรครับ ตกเครื่องบินตายครับท่านประธาน
ที่เคารพ ขออนุญาตแป๊บเดียว ท่านประธานครับ ในเรื่องนี้นะครับ การที่เราจะขออนุญาตที่
สภาต่อเนื้ ผมว่ามันไม่มีปัญหาอะไร แต่ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่าการที่เขาศึกษาแล้วนี้

บอกไหมครับ บอกท่านประธานไหมครับว่าศึกษาไปถึงไหนแล้ว หรือว่ามันอยู่ในล้นชักหรืออยู่ในอะไรกันแน่ ศึกษาไปถึงไหนแล้ว ถ้ามันมีเหตุผลเพียงพอ โอ.เค. ผมเข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 357 คนไม่มีเรื่องที่ขัดข้อง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมอยากจะเรียนถามและเรียนถามผ่านท่านประธานสภาไปว่า คณะกรรมการชุดนี้ศึกษาไปถึงไหนแล้ว เหมาะสมที่จะมาขออนุญาตอีกหรือไม่ ครับแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ เชิญคุณวโรทัยครับ รู้สึกจะเป็นประธานกรรมการหรืออย่างไรครับ รองหรือครับ ขอเชิญท่านรองประธานกรรมการชี้แจงเลยครับ

นายวโรทัย ภิญโญสาสน์ (จันทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวโรทัย ภิญโญสาสน์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย ในนามของรองประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ จากที่ท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติได้ยื่นญัตติเข้ามาในสภาแห่งนี้ และที่สภาแห่งนี้ได้รับมอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์นั้นเป็นผู้ที่พิจารณาศึกษาปัญหาหนี้สิน ของเกษตรกร ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องของหนี้สินเกษตรกรนั้นเป็นเรื่องปัญหาใหญ่ จริงอยู่ถึงแม้ว่ากรรมการการเกษตรและสหกรณ์นั้นมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับท่านทั้งหลายนั้น ต้องการที่จะช่วยให้เกษตรกรนั้นพ้นภาระจากการที่เป็นหนี้เป็นสินเขา ท่านประธานครับ เราเสนอได้ครับว่าให้รัฐบาลนั้นยกเลิกหนี้สินเสียเลยทันทีทันใด ให้โมฆะกันหมด แล้วอนาคตข้างหน้าครับก็ยังมีการก่อหนี้ก่อสินกันอีก อย่างนั้นนะครับ ทำให้กรรมการการเกษตรและสหกรณ์นั้นต้องศึกษาปัญหาซึ่งหาหนทางแก้ไข ในการที่ปลดปล่อยหนี้สินแล้วทำอย่างไรให้เกษตรกรนั้นจะมีรายได้อยู่ต่อไปด้วยการไม่เป็นหนี้เป็นสิน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ เพื่อขออนุญาตต่อทางสภาแห่งนี้เพื่อขยายเวลาศึกษาของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านทั้งหลายนั้น จะมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ซึ่งประกอบไปด้วยท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกพรรคการเมือง ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณหมอบุญเทียมครับ เชิญครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ ผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร เขตพญาไท ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายว่า รัฐบาลนี้บริหารมาเกือบปีแล้ว ไม่ได้ทำอะไรให้กับคนยากคนจนเท่าที่ควร ก่อให้เกิดความเดือดร้อน มีแต่โครงการหลายหมื่นล้านที่จะทำนั้นเพื่อประโยชน์ของผู้เป็นนายทุนทั้งสิ้น เรื่องของการปลดปล่อยหนี้สินนั้น จริงอยู่เป็นเรื่องใหญ่ แต่ถ้าหากว่าเร่งรัดทำกันจริง ๆ จัง ๆ ก็ไม่น่าที่จะต้องมาขยายแล้วขยายอีก ที่กระผมจำเป็นต้องขึ้นมาอภิปรายแล้วขอขอบคุณท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ก็คือว่า กรณีที่เกิดขึ้นในป่า ความเดือดร้อนเกิดขึ้นกับเกษตรกรต่าง ๆ ที่ถูกจับกุมเนื่องจากว่า ทางรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ว่าไม่ปฏิบัติให้เสมอภาคเท่าเทียมกัน สำหรับคนที่เป็นคนร่ำคนรวยมีอิทธิพลเป็นนายทุน ทางกฎหมายก็ไม่ไปดูไปแลทำเพิกเฉยเสีย ความเดือดร้อนในป่าเกิดขึ้น ความเดือดร้อนในเมืองก็เกิดขึ้นเช่นเดียวกัน ที่กระผมพยายามยกมือ เพื่อที่จะเรียนถามท่านประธานครับ เพราะท่านประธานเอาเรื่องมาเสนอให้ที่ประชุมทราบ ว่าทางคณะรัฐมนตรีที่มีมติเรื่องของการสร้างทางด่วน แล้วบอกว่าให้เลี่ยงมัสยิด ให้เลี่ยงสุสานนั้น ยังไม่ทราบในรายละเอียดว่า ที่สถานที่ได้รับทราบเมื่อครั้งที่ญาติเข้าสภาที่ให้ยกเลิกการสร้างทางด่วน ส่วนจากอุรพหฺไปริทฺย อ้ายโล่ตั้งอันนั้นยกเลิกไม่สร้างนั้น ยังเป็นตามมติที่สภาทราบที่มีมติครั้งนั้นหรือไม่ หรือเอาไปแล้วก็ไปปรับเปลี่ยน แล้วก็ทำ ที่จะสร้างอันนั้นอยู่อีกแต่ว่าไปปรับเปลี่ยนไม่ให้เข้าไปในมัสยิดไม่ให้เข้าไปในสุสาน ทางวัดพระยาหยั่งเขาก็บอก บอกอ้าวไปเลื่อนออกจากมัสยิด ไปเลื่อนออกจากสุสานที่เป็นชาวมุสลิม แล้วก็มาเอาพื้นที่วัดและชาวพุทธ มันไม่สำคัญหรืออย่างไร ที่ผมขึ้นมาถามก็เพื่อที่จะได้ความชัดเจนว่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติแล้วทางการทางพิเศษไปปรับเปลี่ยนเพียงบนนั้นนะ ยังเป็นไปตามมติที่สภาได้มีมติเมื่อคราวโน้นหรือไม่ ผมต้องการทราบเพียงเท่านี้แหละครับ เพราะว่าผมก็ต้องต่อสู้ เพื่อให้ความเป็นธรรมต่อคนยากคนจน เพราะทางด่วนนี้ก็ทำเพื่อคนรวยทั้งนั้นแหละครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐเชิดศรีรับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ บังเอิญไม่มีอยู่ในระเบียบวาระประชุม ผมเลยจำไม่ได้นะครับว่า กรรมธิการขอขยายไปอีกกี่วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : 120 วัน คือจะครบวันที่ 10 วันนี้ผมเลยเอาเข้ามาครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน อย่างนี้ครับคือเนื่องจากท่าน ส.ส. จากจังหวัดชัยนาท คุณชัยวัฒน์นี้ มีความอัดอั้นตันใจอย่างมากในการที่ประสบปัญหา เนื่องจากประชาชนร้องเรียนโดยเฉพาะเรื่องหนี้สิน ผมก็คิดว่าเจตนาของท่านสมาชิกทุกคน ก็คงเหมือน ๆ กัน คือในการที่จะช่วยปลดปล่อยแบ่งเบาภาระหนี้สินของเกษตรกร ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ แต่ที่กรรมธิการไปศึกษาแล้วศึกษาอีก ขอบขยายแล้วขอบขยายอีก ผลในทางปฏิบัติมันไม่เกิดขึ้น ถ้ากรรมธิการได้ทำงานด้วยความรวดเร็วมีข้อสังเกต สภาเห็นชอบ ส่งไปให้รัฐบาล ก็จะได้มีการแก้ไขผลจะเกิดในทางปฏิบัติอันเป็นประโยชน์กับเกษตรกรต่อไป เพราะฉะนั้นการที่กรรมธิการขอขยายเวลา แล้วก็จะครบกำหนดแล้ว ก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องให้แต่ขอไปถึง 120 วันนี้มันจะไม่เกิดผลอะไรในสมัยประชุมนี้ เพราะฉะนั้นขอต่อรองได้ไหมครับว่า กรรมธิการลองศึกษาให้เสร็จภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ขอบขยายไปครับ อย่างไร ๆ สมัยประชุมนี้ก็จะได้พิจารณาเสร็จแล้วก็จะได้ส่งเรื่องให้รัฐบาลหาทางร่วมมือกัน ในการที่จะแก้ปัญหาที่พี่น้องเกษตรกรต้องการความช่วยเหลืออยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณปิยะณัฐขอต่อรองนะครับว่า 45 วัน เชิดศรีรับ

นายพยุ่ง ขำทอง (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม นายพยุ่ง ขำทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ในฐานะซึ่งกระผมเองเป็นกรรมธิการการเกษตรและสหกรณ์ของสภาชุดนี้ และก็เป็นอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหา

หนี้สินของเกษตรกรทั่วประเทศนั้น กระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานและท่านผู้มีเกียรติที่เคารพว่า สำหรับเรื่องการศึกษาปัญหาหนี้สินของเกษตรกรจริง ๆ นั้น คณะกรรมการชุดนี้ได้มีการศึกษาข้อมูล ทั้งทางด้านเอกสารและก๊สสถานที่ ซึ่งบรรดาพี่น้องเกษตรกรทั้งหลายทั่วประเทศนั้นครบถ้วนเป็นหนี้เป็นสินกันอยู่นั้นอย่างจริงจัง และก็อย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการชุดนี้ได้มีการออกไปตามจังหวัดต่าง ๆ ที่มีปัญหาหนี้สินทางด้านเกษตรกร และเราก็พบข้อสังเกตซึ่งน่าที่จะต้องศึกษากันอย่างละเอียดถี่ถ้วนจริง ๆ ครับว่า ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรที่เป็นหนี้เป็นสินจริง ๆ นั้นเรามีข้อสังเกตและตรวจพบว่า

ข้อที่ 1 นะครับ เป็นปัญหาซึ่งพี่น้องเกษตรกรตัวจริงคือชาวไร่ชาวนาตามชนบท โดยเฉพาะพี่น้องในภาคอีสานเป็นหนี้เป็นสินกับหน่วยงานของทางราชการ ไม่ว่าจะเป็น อ.ต.ก. กสิ หรือจะเป็น ธกส. กสิ อันนี้คือข้อที่ 1 แต่การระดมหนี้สินของพี่น้องเกษตรกรในลักษณะข้อที่ 1 นั้นค่อนข้างจะมีน้อยมากนะครับ มีน้อยมากครับ

แต่ข้อที่ 2 การระดมหนี้ที่มีจำนวนมากที่สุด จำนวนนับเป็นร้อยเป็นพันล้านบาท นั้นเท่าที่คณะกรรมการชุดนี้ได้มีการศึกษาและไปตรวจพบทราบว่า เป็นหนี้สินผูกพันของผู้ซึ่งแฝงมาในรูปของเกษตรกร มาในรูปของกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ แล้วก็ไปสร้างภาระผูกพันไว้กับหน่วยงานของรัฐ อาทิเช่น ค่าหนี้ปุ๋ยของ อ.ต.ก. ของ ธกส. อย่างนี้เป็นต้นนะครับ โดยหนี้สินประเทศนี้พวกพ่อค้านายทุนจะใช้วิธีการต่าง ๆ ในปีที่ผ่านมา ๆ มาเพื่อสร้างบทให้เข้ารูปเข้าร่างเหมือนกับการแสดงภาพยนตร์ จัดฉากให้เสร็จ ให้พี่น้องชาวนาชาวไร่เอาบัตรประจำตัวมาไปถ่ายเอกสาร แล้วทำสำเนาออกมาให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดให้กับเกษตรจังหวัดเพื่อนำมาซื้อปุ๋ยของ อ.ต.ก. จำนวนนับเป็นแสนบาทล้านบาทหลายสิบล้านบาทเท่าที่เป็นข่าวอยู่ในขณะนี้ มาในลักษณะเป็นกลุ่มของเกษตรกรต่าง ๆ โดยที่ปุ๋ยก็ดี เงินทองต่าง ๆ ก็คืนนะครับที่ได้ไปนั้นไม่ได้ถึงมือเกษตรกรอย่างแท้จริง แต่พี่น้องเกษตรกรเหล่านั้นต้องรับภาระผูกพันหนี้สิน ในลักษณะที่จำยอมจะต้องมีการะหนี้สินผูกพันกับทางรัฐ สิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้คณะกรรมการชุดนี้ได้มีการศึกษาอย่างถี่ถ้วนแล้วครับ ว่าน่าจะมีการช่วยเหลือ

ปลดเปลื้องหนี้สินให้กับพี่น้องเกษตรกรซึ่งเป็นหนี้สินจริง ๆ แต่มีภาระผูกพันน้อยมาก ส่วนหนี้สินจำนวนก้อนใหญ่ ๆ นั้น เราศึกษาพบว่ามันเป็นหนี้สินภาระผูกพันระหว่างผู้ซึ่งแฝงมาในรูปของเกษตรกรต่างหาก ถ้าหากว่าทางสภาชุดนี้นะครับ ออกกฎหมายปลดเปลื้องภาระหนี้สินให้กับเกษตรกรทั่วประเทศ มันจะไปเข้าล็อก (Lock) กับพ่อค่านายทุน ที่ในอดีตแฝงตัวในรูปลักษณะอย่างข้อ 2 ตามที่ผมกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบแล้วนะครับ จะไปเข้าล็อกพอดีว่าจะเป็นการสร้างสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับลูกกับหลานในอนาคตว่า รัฐบาลชุดนี้ สภาชุดนี้ทำอะไรบ้างให้กับประชาชนหรือราษฎรที่แท้จริง เราจะมุ่งหวังช่วยเกษตรกรผู้ยากจนจริง ๆ หรือจะช่วยนายทุนที่แฝงมาในรูปของเกษตรกรต่าง ๆ เหล่านั้น กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับว่า จากข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้น เราจำเป็นที่จะต้องศึกษาข้อมูลและรายละเอียดให้ได้มากกว่านี้เพื่อสรุปให้กับทางสภาครับ ขอกราบขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับคุณปิยะณัฐขอต่อรอง 45 วัน ท่านประธานกรรมการอยู่ไหมครับในนี้ครับ เชิญครับท่านประธานกรรมการครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประธานกรรมการที่ท่านรองประธานวโรทัย ภิญโญสาสน์ ได้กราบเรียนท่านประธานนั้นเป็นเหตุผลที่ชอบแล้วครับ การที่กรรมการพิจารณาเรื่องนี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เวลา เพราะว่าเป็นเรื่องใหญ่แล้วก็มีความละเอียดอ่อนมากมาย เพราะฉะนั้นขอยืนตามเดิมครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ขอมติครับ เชิญคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นผมถามข้อมูลหน่อยครับว่า จะต้องใช้เวลาถึง 120 วัน ที่ผ่านมาใช้เวลากี่วัน และประชุมจำนวนกี่หน ที่บอกว่าเรื่องสำคัญ ๆ ใหญ่ ๆ นะประชุมกันกี่หน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือครั้งที่ 1 ขยายไป 120 วันนะครับ เดี่ยวผม

348

ชี้แจงนะครับ แล้วครั้งที่ 2 ขอย้ายระหว่างปิดสมัยประชุม 180 แต่ผมอนุมัติให้ 60
นะครับ เพราะฉะนั้นส่วนรายละเอียดขอเชิญประธานกรรมาธิการชี้แจงหน่อยครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ การทำงาน
ของกรรมาธิการนี้ ผมคิดว่าทุกคนจะครับมันก็มีเรื่องราวหลายเรื่องที่สามารถบอกหมายให้ไปใน
เรื่องของกรรมาธิการการเกษตรก็เช่นเดียวกัน มีกฎหมายบ้าง มีญัตติบ้างที่สามารถบอกหมาย
เราก็ประชุมกันแล้วก็ศึกษาติดตามทำกันไปเรื่อย ๆ ครับ แต่ว่าเป็นตัวแทนจากพรรคการเมือง
ทุกพรรคที่ร่วมกันทำงาน ผมคิดว่าวันที่เราทำงานเสร็จก็มีรายละเอียดที่เราจะพิจารณาที่วัน
ก็ครั้งอย่างไรงี้เห็นกันตอนนั้นดีกว่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะนัฐครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ แสดงให้เห็น
ถึงการทำงานของกรรมาธิการชุดนี้นะครับว่า ไม่ได้ขยันขันแข็งจริงเหมือนอย่างที่บอก ที่ขอ
ขยายเวลามาถึง 180 วัน 2 หนรวมกันแล้ว ในชั้นแรกที่สามารถให้ไปนี้ผมก็คิดว่าคงจะไม่น้อย
กว่า 60 วัน รวมแล้ว 200 กว่าวัน และผมอยากถามว่าใน 200 กว่าวันนั้นทำอะไรกันบ้าง
ท่านประธานกรรมาธิการก็ชี้แจงไม่ได้ แล้วบอกว่างานมันเยอะ ๆ งานเยอะก็คืนสภาครับ
สภาเขาจะได้ตั้งกรรมาธิการชุดใหม่ที่มีความขยันขันแข็ง ผมว่า 45 วันที่ผมขอไปนี้นะครับ
ทั้งนี้เพราะเหตุว่ากรรมาธิการจะต้องมีความรับผิดชอบแล้วก็ทำงานให้เสร็จลุล่วง สมัยประชุม
นี้จะได้พิจารณากันเสียที่ 120 วัน ขยายไปแล้วมันก็พ้นสมัยประชุมนี้ แล้วสมัยประชุม
ของสภาเราก็ไปละ 1 ครั้งเท่านั้น เพราะฉะนั้น 120 วันที่ขอไปนี้ครับ ในทางปฏิบัติมันเข้าไป
ไปอีกก็วันที่เดือนก็ไม่ทราบนะครับ เพราะเหตุว่าสภาจะไปเปิดเอาอีกทีหนึ่งก็วันที่ 1 พฤษภาคม
2533 ไปนนะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้อยากขอให้เพื่อนสมาชิกได้ช่วยกัน ถ้าเราเห็น
ความสำคัญในปัญหาของเกษตรกรที่กำลังประสบอยู่แล้วต้องการจะช่วยเหลือแก้ไข สภาต้อง
เร่งรัดการทำงาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) . กราบเรียนท่านประธาน ผม
ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท พรรคเอกภาพ ความจริง
แล้วนะครับ ท่านประธานครับ การตั้งกรรมาธิการที่แรกเราก็พูดกันแล้วในที่ประชุมสภาแห่งนี้
ผมยังจำได้นะครับ ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ยื่นญัตตินี้ขึ้นมาแล้ว ก็อยากเป็นกรรมาธิการใน
เรื่องนี้ แต่ก็ฝ่ายรัฐบาลนะครับ ดื้อดั่งคันที่จะเอาไปเป็นกรรมาธิการเอง ที่แรกจะไม่ด้วย
นะครับเรื่องนี้ จะตกไปด้วย แต่เห็นว่าหัดทานไมไ่หวักลัวว่าจะเสียเสียงในสมัยเลือกตั้งหน้า
เห็นว่าประชาชนจะไม่เอาจริง ๆ ไม่เข้าข้างประชาชน ก็ทำเป็นลักษณะเข้าข้าง
ประชาชน....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์คุณต้องพูดระหว่างกรรมาธิการ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับ กำลังจะพูดนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันไม่ได้เกี่ยวกับรัฐบาลหรอกครับ คุณก็ไปลงแต่
รัฐบาล ๆ อันนี้ผมก็ขอให้คุณพูดระหว่างกรรมาธิการด้วยกันครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับ กรรมาธิการชุดนี้ ประธาน
กรรมาธิการเป็นฝ่ายรัฐบาลนะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่มันก็มีทุกพรรคการเมืองนะครับ ไม่ใช่เป็น
ฝ่ายรัฐบาลทั้งหมดหรอกครับ เป็นไปตามสัดส่วน เพราะฉะนั้นทุกพรรคการเมืองเข้าไปร่วม
เป็นกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : แล้วถามว่าสัดส่วนไหนมันมากกว่า
กันละครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็สมาชิกพรรคไหนมากกว่ากันละครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ก็พรรคชาติไทยสิครับ

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตก่อนนะครับ ความจริงแล้วนะครับ ผมเองนั้นเป็นผู้หนึ่งที่ยาก
เป็นกรรมาธิการชุดนี้ แต่แล้วก็ดื้อดั่งกันที่จะเอาไปให้ฝ่ายการเกษตรมา ความจริงเรื่องนี้มัน

ไม่ได้เกี่ยวกับเกษตรด้วย ความจริงมันเกี่ยวกับเกษตรก็นิดเดียว เพราะมันเป็นเกษตรกร
ทั่วประเทศเท่านั้นเองที่มีหนี้สินอยู่ แต่ความจริงแล้วมันไม่ได้เป็นหน้าที่ของกรมการ
ฝ่ายเกษตรเลย ผมอยากจะทราบว่ามันเกี่ยวกันตรงไหน เพราะมันไม่รู้ถึงต้องศึกษาแล้ว
ออกมาเป็นแบบนี้ ออกไปเรื่อย ๆ เรื่อย ๆ เพราะไม่เคยคิดจะทำเลย ไม่มีความรู้ความเข้าใจ
ไม่เคยศึกษามาก่อน มันถึงจะออกมาลักษณะว่ายาวนานเช่นนี้ คนที่พร้อมที่จะบริหารประเทศ
จริงเขาต้องรู้แล้ว ข้อมูลต้องมีแล้ว

(นายชวลิต มหาจันทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชวลิตมีอะไรครับ ประท้วงอะไรครับ

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชวลิต
มหาจันทร์ จากพรรคชาติไทย ในฐานะคณะอนุกรรมการศึกษาปัญหาหนี้สิน ผมขอเรียน
ชี้แจงต่อบรรดาสมาชิกท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ขึ้นมาอภิปรายนะครับ ว่ากรณีอย่างนี้เรา
ได้ไปถึงในแต่ละอำเภอแล้วครับ แต่ละอำเภอ แต่ละจังหวัดที่เราไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ คุณประท้วงอะไรครับ ประท้วงอะไร

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : รู้สึกนอกประเด็นแล้วครับ ท่านประธาน
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างนั้นก็ว่าไปครับ ต้องประท้วงอย่างนั้นครับ
เชิญคุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ ขอกราบ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์เอาสั้น ๆ หน่อยครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : สั้น ๆ ครับ แหมที่พูดเรื่องเกษตร
นี่ให้พูดสั้น ๆ ที่พูดเรื่องอะไรจะให้พูดยาวละครับ ท่านประธานครับ ปัญหาเกษตรกรรมมันมี
เยอะนะครับ ต้องพูดกันยาวนะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า เรื่องนี้มันเป็นเรื่องขอขยายเวลาไม่ใช่
เป็นการอภิปรายเรื่องเกษตรกรครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับ ขอขยายเวลาเกี่ยวกับ
เกษตรกร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ๊ะ คุณชัยวัฒน์ ผมพูดแล้วคุณต้องหยุดสิครับ
เดี๋ยวผมสั่งให้คุณนั่งลงนะ คุณรักษามารยาทการประชุมสภาหน่อย ผมเตือนคุณ 2 ครั้งแล้วนะ
แล้วคุณจะไม่มีโอกาสได้พูดในสภาอีกผมจะบอกให้

(นายสีหนาท ภาษา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาษา ส.ส. ชัยภูมิ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ
สภาพที่กำลังประชุมอยู่ขณะนี้ผมคิดว่ามันไม่ใช่สภาพสภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรติ มันเป็น
การยืนขึ้นพูดเถียงกันไปเถียงกันมา ไม่ถูกต้องครับ พูดเสียให้จบนั่งลง ประธานสภาชี้คนอื่น
ต่อไป แล้วการชี้นี้ฝ่ายค้านสลับกับฝ่ายรัฐบาล ต่อไปนี้ครับ 1 ต่อ 1 กันเลย 1 ต่อ 1
กันเลย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าท่านประธานจะพูดต่อไป ท่านผู้ที่กำลัง
อภิปรายต้องนั่งลง และถ้าอยากจะพูดอีกท่านก็ยกมืออีก ถ้าท่านประธานชี้จึงจะมีสิทธิ์พูด
ไม่ใช่ยืนขึ้นเถียงกันไปเหมือนพระเทศน์ 2 ธรรมาสน์ ถ้าอย่างนั้นออกไปบวชเสียทั้งคู่ แล้ว
ไปเทศน์ด่ากันเถียงที่ไหนที่หนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ พอแล้วครับ ๆ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาคุณชัยวัฒน์ สรุปเอาเรื่องกรรมมาธิการ
เรื่องขยายเวลาดีกว่านะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ผมต้องขอกราบประทานอภัย
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณก็ต้องรักษามารยาทการอภิปรายให้มันเข้าประเด็น ให้มันเข้าเรื่องเข้าราว คุณอย่าไปเปะปะ มันถ่วงทอดวิฤตยประชาสัมพันธ์นี่จะไม่เป็นผลดีต่อตัวคุณนะผมจะบอกให้ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบขอบคุณที่ท่านประธานเป็นห่วงผมครับ ความจริงแล้วผมต้องขอกราบประทานอภัยท่านประธานครับ เพราะว่าท่านประธานตอนหยุดนี้ครับผมเข้าใจว่าท่านประธานหยุดพูดแล้วผมเลยต่อครับ เพื่อให้มันรวดเร็วรักษาเวลาครับ ถ้ามันไม่เป็นอย่างนั้นผมจะหยุดนาน ๆ รอท่านประธานหยุดเสียก่อนครับ ผมเข้าใจแล้วครับ ความจริงแล้วนะครับเรื่องนี้ครับ ผมเองนั้นยังไม่เห็นด้วยกับท่านปิยะณัฐเลยว่าจะขอเวลาดั่ง 45 วัน มันมากเกินไปครับท่านประธาน ให้มันน้อยกว่านั้นได้หรือไม่ครับ แล้วถ้าพูดถึงงานเยอะจริง ๆ นะครับ ขอรายงานการประชุมในกรรมาธิการมาดุชี้ว่า ถ้ามันเยอะจริง ๆ มันงานเยอะจริง ๆ แล้วย้ายครั้งก่อน ๆ นะมันเยอะจริง ๆ ละก็ขออนุญาตในที่ประชุมสภามันไม่มีปัญหา นะครับท่านประธาน ถ้างานมากเราก็เห็นใจกัน แต่ที่เป็นอยู่นะประชุมก็ครั้งและแต่ละครั้งมันได้อะไรบ้าง มันมีอะไรสืบหน้าสักขนาดไหน แค่นี้ผมเข้าใจครับ ใครอยากพูดอย่างไรก็ได้ แต่เอาเอกสารมาดูก่อนดีกว่าย้ายรายงานการประชุมแต่ละครั้งละหนึ่งแต่ละนัดมันเพิ่มเติมไปได้ขนาดไหนและใช้เวลาการประชุมเท่าไร ถ้ามันมีอย่างนั้นจริง ๆ ละครับท่านประธานครับ อย่างว่าแต่ขอแค่นี้เลยครับ เรื่องของเกษตรกรที่ผู้ยากไร้ขออีก 2 ปีก็ได้ถ้าทำแล้วมันสมบูรณ์ ผมยินดีที่จะให้ แต่อย่างที่ดังก่อนอยู่ทุกวันนี้มัน 180 วันมันปิดประชุมสภาแล้วมันจะไม่ได้ผลนะครับท่านประธานผมเป็นห่วง อย่างนี้ครับท่านประธานครับ ครับขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสุเทพครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุเทพ เทือกสุบรรณ ประธานกรรมาธิการ กระผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานสภาได้ทราบว่า กรรมาธิการคณะนี้ก็ประชุมทุกสัปดาห์เหมือนกับกรรมาธิการอื่นนะครับ มีใน

รายงานการประชุมทุกครั้ง และก็ผมเรียนท่านประธานว่าของเราระบอบองค์ประชุม ผมเห็นว่าเพื่อนกรรมการก็ได้มาทำงานกันด้วยความขยันขันแข็งครับ แต่ที่ผมทราบเรียนว่าเรื่องโยอะนี่เพราะว่า เรื่องปัญหาหนี้สินของเกษตรกรนี้ถ้ายกขึ้นมาพูดนี้ทุกคนก็ต้องทราบแก้ใจดีว่าเป็นเรื่องใหญ่ เราก็พยายามจะติดตามดูว่าเป็นหนี้สินอยู่ที่ อ.ต.ก. เท่าไร เป็นหนี้สินที่ ธกส. เท่าไร เป็นหนี้สินที่สถาบันการเงินทั่ว ๆ ไปเท่าไร กรรมการของผมนั้นนะครับ ถึงขนาดออกไปดูแลตามจังหวัดต่าง ๆ ว่าที่เป็นหนี้สินนอกระบบกับพ่อค้ากับนายทุนทั้งหลายเป็นอย่างไร เราก็พยายามที่จะหาข้อมูลที่จะเอียงคให้มากที่สุดที่จะมารายงานกับสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราทำงานด้วยความรับผิดชอบ เราอยากให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพราะเป็นการทำงานในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน และเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองทุกพรรคการเมืองที่อยู่ในกรรมการ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาว่าผมพยายามชี้แจงให้ดีที่สุดก็หวังจะให้เพื่อนสมาชิกเข้าใจ แต่อย่างกรณีที่คุณปิยะณัฐลุกขึ้นมาประมาณว่ากรรมการชุดนี้ไม่ขยันอะไรต่าง ๆ ผมอยากจะเรียนท่านประธานสภาว่าผมเคยเป็นกรรมการร่วมกับคุณปิยะณัฐขนาดประชุมมากกว่าผมเยอะครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมก็จะขอมติละครับว่าจะ เชิญ ๆ เชิญครับ เชิญคุณปิยะณัฐครับ พาดพิงนิดครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภากรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจำเป็นจะต้องชี้แจงในการพาดพิงที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับผม ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าผมเป็นกรรมการร่วมกับท่านสุเทพ ในกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดิน ผมไม่อยากจะพูดในที่ประชุมแห่งนี้ แต่เมื่อมันจำเป็นก็ต้องพูด การนัดประชุมกรรมการชุดนั้นเป็นไปด้วยความสลับซับซ้อนและมีเล่ห์กล ท่านประธานครับบางครั้งอยากจะนัดประชุมเมื่อไรก็นัด บางทีจะงดเมื่อไรก็งด สมาชิกที่เป็นกรรมการหลายคนสับสนและก็ไม่รู้วันประชุม เพราะเหตุว่าท่านสุเทพ วันไหนถ้าหากว่าท่านป่วยท่านเดินทางไปต่างประเทศหรือท่านไม่สามารถมาสภาได้ท่านก็สั่งให้มีการงดการประชุม สมาชิกที่เขาไม่รู้เขาก็มาแก้ มา

กันหลายครั้งหลายหนทั้ง ๆ ที่กรรมการมีมติว่าควรจะประชุมกันในวันศุกร์ทุกสัปดาห์ เพราะฉะนั้นการใช้เล่ห์กลนัดประชุมบางทีก็นัดแล้วก็งด งดแล้วก็นัด เอาแต่ตามใจชอบของตัวเอง นั้นทำให้สมาชิกสับสนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติละครับ พอแล้วครับท่านสุเทพครับ ผมว่าคงจะยืดยาวกันไปนะครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ผมพาดพิงจริง ๆ นะครับ ด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ ผมไม่ได้เป็นประธานกรรมการวิสามัญพิจารณากฎหมายปฏิรูปที่ดิน ผมไม่มีอำนาจที่จะไปสั่งใช้เล่ห์กลอย่างที่คุณปิยะณัฐว่า ผมไม่เคยมีเล่ห์กลกับใครท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะอนุญาตให้ 120 วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรอนุญาต

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ตามที่ผมได้แจ้งที่ประชุมไว้ครั้งที่แล้วว่า วันนี้เราจะพิจารณากันเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งมีร่างพระราชบัญญัติอยู่ในระเบียบวาระการประชุมทั้งหมด 84 ฉบับนะครับ เป็นเรื่องด่วน 7 ฉบับ เป็นเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว 12 ฉบับ และก็เป็นเรื่องค้างพิจารณา 56 ฉบับ เรื่องเสนอใหม่ 9 ฉบับนะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขออาศัยข้อบังคับ ข้อ 19 ข้อ 22 ขออนุญาตต่อที่ประชุมเพื่อนำพิจารณาไปตามลำดับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นผมจะดำเนินการต่อไปครับ เชิญครับ คุณวัชร ประภาพัฒน์

นายวัชร ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม วัชร ประภาพัฒน์ ประชากรไทย กรุงเทพฯ ฯ ครับ ก่อนที่สภาจะประชุมกฎหมายมากมายหลายฉบับในวันนี้

นะครับ ผมขอหารือท่านประธานครับว่า การประชุมเมื่อวันพฤหัสบดีครั้งที่แล้วครับ
ปรากฏว่าบรรดาสมาชิกของเราทั้งหลายนั้นหน้าเหี่ยวหน้าแห้งในการประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมกำลังจะแจ้งท่านต่อไปอยู่แล้วครับ

นายวัชร ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ผมจะได้เตรียมครับ
พรรคการเมืองทุกพรรคจะได้เตรียม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ยังไม่ทันจะจบเลยครับ ผมกำลังจะแจ้งอยู่ครับ

นายวัชร ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมเกรงท่านจะลืม ช่วยกรุณา
ชี้แจงด้วยวันนี้รัฐบาลเลี้ยงอาหารก็มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ลืมหรอกครับ ขอบคุณมากครับคุณวัชร
จะดำเนินการต่อไปนะครับ พร้อมกันนั้นผมขอนัดพิเศษ ประชุมพิเศษในวันพุธที่ 17
พฤษภาคม 2532 เวลา 9.00 นาฬิกา นะครับ ขอแจ้งที่ประชุมได้รับทราบเลยนะครับ แล้ว
วันนี้ผมเองก็ คราวที่แล้วขอยอมรับนะครับ ประธานยอมรับผิดชอบแต่ผู้เดียวว่าบกพร่องในเรื่อง
อาหารเย็น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมขอกราบเรียนว่า ผมไม่ได้ทานเลยเหมือนกัน กลางวันก็ไม่ได้
ทานครับ เพราะว่าไปพบท่านประธานรัฐสภาเสีย พอบ่ายโมงผมก็ขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้น
วันนี้ก็สภาก็จัดอาหารกลางวันไว้ให้ท่านได้รับประทานนะครับ ขอแจ้งว่าเลิกประชุมแล้วให้
ทุกท่านไปรับประทานอาหารโดยพร้อมเพรียงกัน แล้วก็มาประชุมตามกำหนดเวลาซึ่งผมจะ
นัดหมายนะครับ

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยาน
แห่งชาติ พ.ศ. 2504 และ พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีรับ

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพิจิตร ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐบาลขอเสนอ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 พ.ศ. 2532
ดังมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขปรับปรุงมาตรา 30 เพื่อให้มีให้สัมปทานและการอนุญาตให้ทำ
กิจการบางอย่างมีผลใช้บังคับต่อไป หากพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ

เหตุผล โดยที่มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504
ได้กำหนดให้สัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตที่ทางราชการอนุญาตให้เข้า
ทำประโยชน์ตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนที่จะมีการกำหนดเป็นเขต
อุทยานแห่งชาติในพื้นที่อนุญาตดังกล่าว ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปตราบเท่าที่อายุของสัมปทาน
อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น ๆ แต่เนื่องจากได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 และได้มีบทบัญญัติกำหนดให้
สิทธิในการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ต้องสิ้นสุดลง หากพื้นที่สัมปทาน
ดังกล่าวเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ สมควรแก้ไขมาตรา 30 ดังกล่าวให้สอดคล้องกับการแก้ไข
พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉิน
มีความจำเป็นเร่งด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ และเพื่อป้องกันภัยพิบัติ-
สาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ท่านประธานสภาที่เคารพ เมื่อรัฐบาลตัดสินใจที่จะหยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าใน
รัฐบาลได้ตราพระราชกำหนดขึ้น 2 ฉบับ คือ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 พ.ศ. 2532 ในการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่แล้ว เมื่อวันที่ 4
พฤษภาคม 2532 สภาแห่งนี้ได้พิจารณาพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช 2484 และได้อนุมัติให้ใช้เป็นกฎหมายถาวรไปแล้ว ผลของกฎหมายนั้นนอกจากจะให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศ ซึ่งกระผมก็ได้ดำเนินการไปแล้ว บทบัญญัติในกฎหมายฉบับดังกล่าวยังส่งผลให้บรรดาสัมปทานป่าไม้ทั้งหลายที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามีอันสิ้นสุดลงโดยทันที ซึ่งนับว่าเป็นความกรุณาของสภาแห่งนี้ที่ได้ช่วยเสริมปฏิธานของรัฐบาล ในอันที่จะหยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าให้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว เพื่อปกป้องภัยพิบัติดินาณาประการ อันเป็นผลจากการตัดไม้ทำลายป่ามิให้บังเกิดขึ้นอีก กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาได้โปรดทราบว่าการที่สภาได้อนุมัติให้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 เป็นกฎหมายใช้บังคับโดยถาวรต่อไปนั้น ทำให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศรู้สึกโล่งใจและชื่นชมยินดีโดยทั่วกัน พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ นั้น หากได้รับการอนุมัติจากสภาแห่งนี้ก็จะทำให้พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ที่ได้รับการแก้ไขไปแล้วนั้น เป็นการป้องกันมิให้เกิดความยุ่งยากสับสนให้ต้องตีความกฎหมายกันอีกในวันข้างหน้า โดยที่การตราพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับนี้มีเป้าหมายเพื่อยกเลิกสัมปทานการทำไม้ทั่วประเทศ ดังเหตุผลที่รัฐบาลได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ รวมทั้งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ในการประชุมสภานัดที่แล้ว รัฐบาลจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สภาคงจะได้พิจารณาและอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ฉบับนี้ ให้เป็นพระราชบัญญัติใช้บังคับโดยถาวรต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจำลอง ครุฑขุนทด ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคปวงชนชาวไทย ท่านประธานเองและสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงเห็นตรงกันว่าทุกคนมีเจตนาที่จะรักษาป่า แล้วก็เห็นด้วยกับการสิ้นสุดลงของสัมปทาน แต่การสิ้นสุดลงของสัมปทานนั้นรัฐบาลควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ใน

กฎหมาย เนื่องจากประเทศเราจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมเองมีความรู้สึกเช่นเดียวกับอาจารย์
 ดอกเดอริโกเมส ขวัญเมือง ซึ่งเคยกล่าวเมื่อคราวที่แล้วว่าหลักกฎหมายที่ได้เรียนกันมา
 ตั้งแต่ต้นจนปัจจุบันนั้นถูกล้มเลิกโดยสิ้นเชิง ผมกราบเรียนว่าการออกพระราชกำหนดคราวนี้นั้น
 ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 157 โดยชัดแจ้ง ทั้งนี้เพราะว่าความจำเป็นเร่งด่วนที่ทางรัฐบาล
 เสนอมานั้น ผมยังมองไม่เห็นเลยว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนเช่นไร นอกเหนือจากหนังสือ
 ที่เขียนไว้ว่า เพื่อป้องกันภัยพิบัติ เพื่อป้องกันสาธารณะ แต่ภัยพิบัติที่วุ่นนั้นเกิดขึ้นที่ไหน
 อย่างไรไม่ปรากฏ แล้วก็ไม่ได้แถลงให้ทราบด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นผมอยากกราบเรียน
 ท่านประธานว่า สัมปทานป่าไม้นั้นได้สิ้นสุดลงไปแล้วโดยอำนาจของรัฐมนตริตามพระราช
 กำหนดแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 68 ทวิ ซึ่งท่านรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจ
 ยกเลิกสัมปทาน 301 ป่าไปเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อยกเลิกสัมปทานไปเรียบร้อยแล้ว
 นั้นยังจะมีป่าใดที่ทับกับวนอุทยานอีก การออกพระราชกำหนดฉบับนี้จึงไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน
 เพราะเมื่อใช้อำนาจรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติป่าไม้แล้ว สัมปทานทั่วประเทศก็สิ้นสุดลง
 แล้ว และมีความจำเป็นเร่งด่วนอะไรที่จะต้องมายกเลิกแก่สัมปทานในพระราชบัญญัตินี้ สมควร
 ออกเป็นพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นรัฐบาลเองนั้นไม่เคารพต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญอยากจะ
 ออกกฎหมายอย่างไรก็ได้ เพราะต่อไปในอนาคตนั้น ผมคิดว่าการแก้ไขปัญหาราจรใน
 จังหวัดกรุงเทพมหานครนั้นคงทำได้ไม่ยาก ให้ทางรัฐมนตรีออกพระราชกำหนดยกเลิกห้าม
 รถยนต์วิ่งในถนน เพราะว่าต่อไปในอนาคตนั้นรถมันจะแน่นถนนการจราจรจะติดขัดมากขึ้น
 ออกพระราชกำหนดชดเชย เช่นเดียวกันผมอยากกราบเรียนว่ากรณีอย่างนี้รัฐบาลไม่ได้คำนึงถึง
 กฎหมายบ้านเมืองเป็นหลัก

ประเด็นต่อไปก็คือว่า การให้สัมปทาน ของรัฐนั้นผมกราบเรียนว่าเป็นการให้
 สัมปทานโดยอาศัยสัญญาทางปกครอง ทางรัฐบาลเองเป็นคู่สัญญากับฝ่ายเอกชน เพราะฉะนั้น
 การปฏิบัติตามสัญญานั้นก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายที่ว่าด้วยสัญญาต่างตอบแทน เพราะสัญญา

ดังกล่าวนั้น สัญญาถึงแม้ว่าถ้าเรามามองง่าย ๆ ว่าถ้าคู่สัญญาไม่ใช่รัฐเป็นเอกชนด้วยกัน เช่นสัญญาเช่าที่ดินเช่า 30 ปี โดยที่ฝ่ายผู้เช่าไม่ได้ผิดสัญญาเลย แต่อยู่ ๆ ทางผู้ให้เช่าบอกว่าจะปลูกต้นไม้ แล้วคุณต้องออกไปอย่างนี้ก็คงทำไม่ได้ในลักษณะกฎหมายต่างตอบแทน เพราะฉะนั้นเพียงแต่ว่ารัฐบาลเป็นคู่สัญญา ก็จะใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีอยู่ตามอำนาจที่มีอยู่ ออกพระราชกำหนด โดยไม่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร การที่กฎหมายกำหนดให้สัมปทาน เป็นสัญญาทางปกครองอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วนั้น เจื่อนไขที่ปรากฏในกฎหมายที่ให้อำนาจ กิต เจื่อนไขในสัมปทานก็ด้อยมเป็นเจื่อนไขในสัญญาซึ่งคู่กรณีตกลงกันมาแต่ต้น เพราะฉะนั้น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงเจื่อนไขในการสิ้นสุดลงของสัมปทานนั้นก็ควรได้รับความยินยอมจากคู่กรณี เมื่อไม่ได้รับฟังจากคู่กรณีในสัญญาธรรมดานั้นจะทำได้อย่างไร ถ้าทำได้หมายความว่าฝ่ายหนึ่ง นั้นคือฝ่ายรัฐนั้นผิดสัญญาต้องชดใช้ค่าเสียหาย การชดใช้ค่าเสียหายก็ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติ ของกฎหมายว่าด้วยการนั้น กฎหมายว่าด้วยสัญญาต่างตอบแทนนั้นเราจะต้องชดเชยค่าเสียหาย ในกรณีที่ฝ่ายรัฐผิดสัญญา คือกรณีหนึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว และกรณีความเสียหายที่เกิด ขึ้นในอนาคต นั้นหมายความว่าประโยชน์ซึ่งเขาพึงได้ในอนาคตนั้นเอง ซึ่งเป็นบทบัญญัติตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ในกรณีการออกพระราชกำหนดฉบับนี้กลับตรอน ประโยชน์ที่เขาจะได้ ผมพูดถึงในแง่กฎหมาย แต่ไม่ใช่หมายความว่าผมจะต้องไปเอาใจฝ่าย ผู้รับสัมปทาน แต่ว่าผมอยากจะให้ยึดถือกฎหมายกันบ้างว่าในการออกกฎหมายอย่าใช้ความ ตลบตะแลง อย่าใช้ความเจ้าเล่ห์เจ้ากลในการที่จะเขียนนะครับ ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอดอนครับ ตลบตะแลง ครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ครับ ผมขอดอนนะครับ อย่าใช้ เล่ห์กลในการที่จะไปเขียนกฎหมายไว้ตรงโน้นอย่างโน้นอย่างนี้ แล้วก็ไปออกอย่างโน้นออก อย่างนี้ เพราะผมทราบว่าเดิมก็เคยมีการที่จะขอยกเลิกสัมปทานแล้ว แต่ว่าติดด้วยคณะ กรรมการกฤษฎีกาชุดใหญ่ตีความมาว่าขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญถึงออกไม่ได้ เมื่อปี 2527 มาปีนี้ เขียนได้ออกได้นะครับ ผมกราบเรียนว่าในกรณีอย่างนี้เมื่อกฎหมายแพ่งพาณิชย์นั้นใช้

ปฏิบัติกับคนทั่วไป ถ้าเป็นกรณีบุคคลต่อบุคคลนั้นก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย นั่นหมายความว่า ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญาก็ต้องว่ากันตามกฎหมาย ขดใช้กันตามกฎหมาย การออกพระราชกำหนดฉบับนี้กลับกำหนดหลักเกณฑ์ในการขดใช้คำเสียหายผิดแผกแตกต่างจากกรณีคนอื่นทั่วไป เพราะฉะนั้นกรณีเช่นนี้การออกกฎหมายอย่างนี้เป็นการออกกฎหมายบังคับต่อบุคคลในประเทศไม่เหมือนกัน ไม่เสมอภาคกัน เพราะฉะนั้นการออกพระราชกำหนดฉบับนี้จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 23 ซึ่งกำหนดว่า บุคคลทุกคนในประเทศไทยนี้เสมอกันด้วยกฎหมาย กรณีออกกฎหมายอย่างนี้พระราชบัญญัติอย่างนี้ พระราชบัญญัติวันอุทยานฉบับนี้ที่ยกเลิกสิ้นสุดลงเฉพาะสัมปทานป่าไม้แต่ยังคงให้สัมปทานชนิดอื่น ยังคงอยู่ในพระราชบัญญัติวันอุทยานนั้นเป็นการออกกฎหมายที่ใช้บังคับกับคนไม่เหมือนกันในประเทศ เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายชนิดนี้จึงเป็นการออกกฎหมายขัดด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา 23 ซึ่งกำหนดให้ทุกคนในประเทศไทยเสมอกันโดยกฎหมาย ผมอยากทราบวิธีที่จะทำให้สัมปทานสิ้นสุดลงนั้น ผมเห็นด้วยกับอาจารย์โกเมศว่ามันมีวิธีการอื่นที่ดีกว่า แต่ว่ารัฐบาลขาดความกล้าหาญเท่านั้นเอง ในสัมปทานนั้นกำหนดเงื่อนไขและวิธีปฏิบัติของผู้รับสัมปทานและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมทราบจากการออก พ.ร. ของท่านรัฐมนตรีเกษตรก่อนที่จะมีการพิจารณาว่าพระราชกำหนดนี้ 3 วันว่า ไม่มีป่าสัมปทานใดเลยที่สมควรจะให้มีการต่ออายุสัมปทาน เพราะว่าทุกคนล้วนแต่ผิดเงื่อนไขในสัมปทาน เพราะฉะนั้นในเงื่อนไขสัมปทาน ถ้าหากผู้รับสัมปทานกระทำผิดในเงื่อนไขเช่นว่าไม่ปลูกป่าทดแทน ไม่ดูแลรักษาให้ผู้อื่นทำลายป่าไม้ ก็ย่อมที่จะใช้อำนาจตามเงื่อนไขสัมปทานนั้นยกเลิกเสียได้ นั่นเป็นการปฏิบัติตามข้อสัญญาตามสัญญาที่มีขึ้นในระหว่างรัฐกับเอกชน ไม่ใช่ว่าเลือกใช้วิธีการโดยใช้วิธีการออกกฎหมายเอาสภาเป็นเครื่องมือเอากฎหมายเป็นเครื่องมือแล้วให้สภามารับรองการกระทำของรัฐบาล รัฐบาลไม่มีความกล้าหาญที่จะยกเลิกสัมปทานโดยอาศัยเงื่อนไขตามสัมปทานว่าผู้รับสัมปทานผิดสัญญา เพราะถ้าทำอย่างนั้นแล้ว กระผมเชื่อว่ารัฐบาลเองก็เกรงว่าจะถูกฟ้อง อาจจะต้องถูกรับผิดชอบโดยส่วนตัวก็ไม่กล้า เมื่อไม่กล้าก็ออกเป็นพระราชกำหนด อาศัยสภาเป็นเครื่องมือ กระผมอยากจะ

กราบเรียนว่ากระผมไม่เห็นเลยว่ารัฐบาลนี้จะมีความกล้าหาญ แต่กระผมเห็นว่ารัฐบาลนั้น ขี้ขลาด ขาดกลัวจะรับผิดชอบเป็นส่วนตัวที่จะรับผิดชอบ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วผู้รับสัมปทาน ทั่วไปนั้นมองเห็นได้ชัดว่าเขานั้นผิดสัญญา ผิดสัมปทาน ผิดเงื่อนไข ผิดหลักเกณฑ์ที่กำหนด แล้ว สามารถยกเลิกได้โดยวิธีอื่นโดยไม่จำเป็นต้องออกเป็นพระราชกำหนด เมื่อเป็น อย่างนี้แล้วรัฐสภานี้ต้องรับผิดชอบในการนี้ อย่างนี้ เราต้องรับผิดชอบต่อต่างประเทศ ต่อทุก ฝ่าย ต่อไปหลักกฎหมายต่อไปข้างหน้าในอนาคตเราไม่ต้องคำนึงถึงแล้ว อยากจะทำอะไร ก็ออกกฎหมาย ออกพระราชกำหนดมายกเลิกไป แล้วก็สัญญาที่ทำขึ้นกับระหว่างบุคคลระหว่าง รัฐกับบุคคลก็ไม่ต้องทำอีกแล้ว นี่เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติอันนี้ ที่กำหนดให้สัมปทานป่าไม้สิ้นสุดลงนั้น การสิ้นสุดของสัมปทานป่าไม้นั้น กระผมเห็นด้วย แต่ว่าไม่ใช่วิธีการอย่างนี้ น่าจะใช้วิธีการทางกฎหมายที่ถูกต้องตามเงื่อนไข สัมปทานมากกว่า นี่เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะกราบเรียนนะครับ

ประการต่อไปก็คือว่าในคราวที่แล้วกระผมได้รับคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า การออกพระราชกำหนดฉบับนี้ ประชาชนไม่ได้เดือดร้อน กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในเขตนอุทยานที่ประกาศขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมาในะครับ ที่ วนอุทยานทับลาน ในเขต 4 ตำบลในอำเภอปักธงชัยนั้นได้รับความเดือดร้อน พอประกาศ วนอุทยานแล้ว ปรากฏว่าหมู่บ้าน 4 ตำบลนั้นอยู่ในเขคนั้นได้รับความเดือดร้อน ไม่ได้มีการ ไม่ให้ดำเนินการทำไร่ ซึ่งเขามีไร่อยู่แล้ว ซึ่งผิดกับที่รัฐมนตรีประกาศ กระผมอยากให้ท่าน รัฐมนตรีนั้นช่วยกรุณาตรวจสอบด้วยนะครับว่า เพราะว่าประชาชนนั้นเห็นความแตกต่างชัดเจน คือเดิมพื้นที่เป็นของราษฎรครอบครองมาก่อนแล้ว ปี 2527 ก็ประกาศเขตเป็นวนอุทยาน แล้ว ก็ประชาชนก็ยังคงทำกินมา พอออกพระราชกำหนดฉบับนี้มาแล้วประชาชนทั้ง 4 ตำบลนั้น ไม่มีโอกาสได้ทำกิน และขณะเดียวกันในตำบลอื่นซึ่งติดกันมีพื้นที่อย่างเดียวกัน ประกาศเป็น เขตปฏิรูปที่ดิน แต่ในเขตปฏิรูปที่ดินนี้ราษฎรส่วนหนึ่งได้มีโอกาสเข้าทำกินในพื้นที่นั้น ซึ่งมีพื้นที่อย่างเดียวกัน เป็นที่ไร่อย่างเดียวกัน เพียงแต่มีเขตมากันมีหลักมากันอีกฝั่งหนึ่งก็

ทำอะไรไม่ได้ ก็อยากฝากไปทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ให้ไปตรวจสอบ และช่วยกรุณาหาทางผ่อนปรนในเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ

นายเจริญ เชาวนัประยูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเจริญ เชาวนัประยูร สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเอกภาพ ผมได้พิจารณาพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับ ก่อนที่
จะเข้ามาสู่สภาฯ นี้ ทั้งได้ติดตามการชี้แจงของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ และคณะมาโดยตลอด การที่กระผมไม่เห็นด้วยกับการเสนอพระราชกำหนดทั้ง 2
ฉบับ โดยไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนในลักษณะร่างพระราชบัญญัตินั้น ได้มีสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายไปพอสมควร การที่กระผมไม่เห็นด้วยในการที่ออก
พระราชกำหนดโดยเร่งรัดฉบับพลันในครั้งนี้ มิใช่ที่เราไม่รักประเทศชาติ กระผมคิดว่า
ผู้แทนราษฎรทุกคนทั้งที่อภิปรายไปก่อนหน้านี้ก็ดี หรือที่ไม่ได้อภิปรายก็ดี มีความรักชาติ
บ้านเมือง ไม่น้อยไปกว่าท่านทั้งหลาย แต่อย่างไรก็ตาม ท่านจะต้องนึกถึงประชาชนที่ได้รับ
ความเดือดร้อน อันเนื่องมาจากการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ระหว่าง 3 - 4 เดือนที่ผ่านมา
ประชาชนทุกแห่งได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับในเรื่องที่ทำกิน ในเรื่องที่เคยทำไม่ได้ทำ
เจ้าหน้าที่ไม่ยอมเห่งรังแก กระผมเองทราบเมื่อก่อนที่พระราชกำหนดจะออกในการถ่ายทอด
ท.ร. ท่านบอกว่าจะไม่ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็นการออกพระราชกำหนด
เกี่ยวกับการปิดป่า 301 ป่าก็ดีหรือเรื่องเกี่ยวกับยกเลิกสัมปทานในเขตอุทยานก็ดี แต่ข้อ
เท็จจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้น ประชาชนจะทำได้ ท่านา บางคนยังไม่ได้ทำในขณะนี้เพราะ
เจ้าหน้าที่บางคนบางคนอาศัยการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชกำหนดนี้ไปปฏิบัติต่อราษฎร
อย่างไม่เป็นธรรม ผมว่าเรื่องเหล่านี้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่าน
ก็คงจะทราบดี เพราะฉะนั้นท่านจึงได้ชี้แจงในคืนวันนั้น แม้ว่าพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับจะ
ผ่านไปอีกดี หรือจะเป็นไปในทางใดก็ดีผมขอให้ท่านได้ระลึกอยู่เสมอว่าสิ่งใดที่ท่านได้ทำไปแล้ว

และจะออกมาเป็นกฎหมายบังคับในโอกาสต่อไปนั้น ขอร้องอยู่อย่างหนึ่งว่าอย่าให้ประชาชน ซึ่งเขาได้มีส่วนเป็นเจ้าของประเทศได้รับความเดือดร้อนจนเกินไป เวลานั้นนอกจากการทำไร่ แล้ว บางคนจะซ่อมบ้านซ่อมช่องจะสร้างเหมือนสร้างฝาย จะไปเก็บพืชผักอะไรต่าง ๆ มีหลายรายครับ ที่ไม่ได้ส่งฟ้องยังโรงยังศาลไปปรับกันเท่าไรก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นผมเกรงว่า ถ้ารัฐบาลควบคุมลูกน้องหรือข้าราชการหรือผู้นำนโยบายของรัฐบาลปฏิบัติไม่ดี ผมว่าความหวัง ที่รัฐบาลนี้ได้หวังไว้ว่า จะรักประเทศชาตินั้นผมคิดว่าคงจะไม่สำเร็จผลเท่าที่ควร อนึ่งผม อยากจะขอให้รัฐบาลได้ทบทวนว่า ในร่างพระราชกำหนดฉบับที่แล้วผมมีหลายอย่างที่ยาก จะชี้แจงแต่ว่าไม่มีโอกาส เวลานี้เราไปซื้อไม้จากต่างประเทศเพื่อผ่อนคลายความเดือดร้อน เนื่องจากไม้ในประเทศขาดแคลนและมีราคาแพง ผมอยู่จังหวัดชายแดน ผมได้เฝ้าดูผมไม่ได้ ยึดในหลักเกณฑ์ว่าใครจะได้หรือไม่ได้ ผมไม่รังเกียจท่านเหล่านั้นแต่ผมกลัวว่าป่าที่ท่านจะ อนุมัติหรือจะไปซื้อของเขานั้นเป็นป่าต้นน้ำลำธารของไทย ยกตัวอย่างจังหวัดเชียงใหม่ เวลานี้ผมเห็นหลายคนไปป่วนเขื่อน ๆ อยู่แถวชายแดนในต้นน้ำกก อำเภอแม่ฮาด ต้นน้ำมว ต้นน้ำสาว ต้นน้ำใจ ถ้าท่านอนุมัติโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบเหล่านี้แล้วผมว่าท่าน จะป้องกันอย่างไร ทางผมเฝ้าสมมุติว่าเขาอนุมัตินี้เขาจะไม่รับผิดชอบ เพราะไม่ใช่ต้นน้ำลำธาร ของเขา เพราะฉะนั้นผมได้เรียนไว้แต่แรกแล้วว่า ผมไม่ตั้งใจในเรื่องหลักการ แต่ผมอยาก จะขอให้ท่านได้ดูแลในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ด้วยอันนี้เป็นเรื่องที่ 1

เรื่องที่ 2 เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผมอยู่จังหวัดเชียงใหม่ และมี เขตติดต่อกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน ระหว่างต้นเดือนมีนาคม ผมได้ทราบข่าวว่าได้จับไม้ซึ่งผิด กฎหมายเป็นหมื่น ๆ ท่อน และได้สั่งย้ายป่าไม้ระหว่างวันที่ 6 ถึงวันที่ 8 มีนาคม ภายใน 24 ชั่วโมง เวลานี้ขวัญของข้าราชการป่าไม้ทั่วประเทศไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ผมขอให้ท่านได้ เช็ดถูนะครับ ผมอาจจะชี้แจงผิด หรือว่าได้นำสิ่งมาบอกกล่าวท่านผิดก็ได้ จาก 10,000 - 20,000 ท่อน มาเป็น 19 ท่อน ผมว่าเวลานี้ควรจะไปตรวจว่ามีปัญหาที่ท่อนเดียว คือท่อนที่ สำหรับพาดข้ามลำห้วย แล้วเราใช้งบประมาณในการนี้ไปเท่าไรนะครับ เราใช้งบประมาณ

เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ไปเท่าไร ที่ผมยกตัวอย่างมานี้ผมพูดในเรื่องขวัญกำลังใจ ท่านย้ายข้าราชการป่าไม้มาเหตุเกิดที่ห้วยฮิลวง กิ่งสบเมย แต่ท่านไปย้ายป่าไม้อำเภอแม่สะเรียง หัวหน้าฝ่ายอนุญาตไม่ได้ไปร่วมในการจับกุม ท่านก็บอกว่าให้เขาเซ็นร่วมจับกุม พอเขาไม่เซ็น ท่านก็ย้ายเขา อันนี้ก็ขอฝากท่านช่วยตรวจสอบว่ามันเป็นขวัญกำลังใจของข้าราชการ นอกจากนี้ในการที่จับช้าง จับควาญช้างอะไรมานะ 6 - 7 ราย ผมขอฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เคารพ ขอให้ท่านไปตรวจสอบดูว่าไปจ้างเขามาชักลากเพื่อจับกุมหรืออย่างไร นี่ผมได้ยินได้ฟังมาไม่รู้จะไปบรรยายที่ไหน ผมก็อยากจะให้ท่านได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่กระผมเรียนมาในตอนแรกนี้ก็อย่างเกี่ยวกับเรื่องการปิดป่าครั้งที่แล้ว สำหรับความเดือดร้อนเกี่ยวกับอุทยานก็เหมือนกัน ผมคิดว่าคงจะมีความเดือดร้อนไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องการปิดป่าสัมปทาน ซึ่งเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามนโยบายของท่าน ผมฟังท่าน 3 - 4 รอบ ผมว่าท่านมีนโยบายที่ดี คือทำอะไรก็ตามจะไม่ให้ประชาชนเดือดร้อน แต่ข้อเท็จจริงเขาเดือดร้อน เพราะฉะนั้นจึงขอฝากท่านได้แก้ไขสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ รวมทั้งที่ทำกินซึ่งเขาอยู่มาก่อนการกำหนดเขตอุทยานก็อย่าให้เขาเดือดร้อน ขอร้องให้เขาได้ทำกินอยู่ไปอย่างสงบ แม้ว่าจะเอาเขาออกจากพื้นที่ไปก็ขอเอาเขาไปอยู่ในพื้นที่ที่เขาพอจะหากินได้ มีน้ำมีท่าบริบูรณ์ เวลานี้เท่าที่ผมสดับรับฟังและตั้งข้อสังเกตและติดตามดู บางแห่งเป็นที่ทำกิน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับผมนี่คงจะมีอายุไม่ห่างกันเท่าไรนัก เมื่อตอนเราเป็นเด็กประชาชนในประเทศไทยมี 18 ล้านคน ที่ทำกินก็มีแค่นี้ เวลานี้มี 50 กว่าล้านคน ที่ทำกินก็มีเท่าเดิม ท่านจะต้องคิดถึงเหล่านี้ให้มาก การออกกฎหมายอะไรต่าง ๆ นานาก็เหมือนกัน อะไรที่เขาอยู่มาก่อน การกำหนดเขตป่าสงวน เขตป่าไม้ถาวร การกำหนดเขตป่าอุทยานก็ขอให้เขาได้รับความเป็นธรรม ไม่ใช่ไปกล่าวหาเขาว่าราษฎรบุกรุกป่าสงวน ป่าต้นน้ำลำธารตลอดไปโดยไม่คำนึงถึงว่าที่เรปฏิบัติทำกินมานั้นนะ ได้นั่งอยู่บนโต๊ะทำงานมีหรือไม่ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่กระผมได้มีโอกาสได้อภิปรายเกี่ยวกับทั้ง 2 เรื่องมานี้ ผมก็หวังว่าคงจะได้รับการชี้แจงจาก ฯพณฯ รัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เกี่ยวกับการที่จะอนุญาตนำไม้เข้ามาเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนในการขาดแคลนไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งป่าต้นน้ำลำธารของไทย มันจะไม่เสียหายเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าไร มันจะเสียหายทั้ง จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ไปทำลายกิจการท่องเที่ยวซึ่งเป็นนโยบายอันสำคัญยิ่งของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายปัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้ นายธนา เมตตาริกานนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสังข์ทอง

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสังข์ทอง ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคกิจสังคม กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาส ซึ่งผมก็ได้แสวงมาตั้งแต่การประชุมคราวที่แล้ว เรื่องป่าไม้ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นเรื่องใหญ่ที่มีผลกระทบต่อประเทศชาติ มีผู้คนอยากจะแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้กันมาก กระผมคงไม่ใช้เวลาอันมีค่าของสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้มากมายนักนะครับ ก็ขอกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยกับรัฐบาลที่ออกพระราชกำหนดยกเลิกสัมปทานป่าไม้ ที่เห็นด้วยก็ไม่ใช่ว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลนะครับ ซึ่งก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะเห็นด้วย ถ้าอะไรที่ประชาชนเดือดร้อนก็จำเป็นต้องคัดค้าน ท่านประธานที่เคารพ เราคงต้องยอมรับกันแล้วนะครับว่าปัจจุบันนี้ป่าไม้ถูกทำลายลงมากมายเหลือเกิน ขณะนี้ จังหวัดกาฬสินธุ์ของกระผมเหลือพื้นที่ป่าเพียง 11 - 12 เปอร์เซ็นต์ จังหวัดร้อยเอ็ด มหาสารคามนั้นเหลือเพียง 1 ถึง 2 เปอร์เซ็นต์ ถ้าปล่อยไว้ให้สภาพเช่นนี้มีต่อไปเรื่อย ๆ อีก 25 ปีครับแผนที่ป่าไม้ของประเทศไทยนี้คงจะต้องถูกลบออกไป เพราะฉะนั้นไม่ว่าเวลาไหนก็ตาม ถ้าเป็นการยกเลิกตัดไม้ทำลายป่า ไม่ว่าจะเป็นป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือเขตอุทยานแห่งชาติก็จำเป็นที่จะต้องให้การสนับสนุนท่านประธานที่เคารพ ในอดีตนั้นเราต้องยอมรับกันว่าป่าไม้มีมากมาย กระผมเองนั้นเกิดอยู่ท่ามกลางป่า อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดไม่เหมือน

คนอื่นที่อยู่ในเมือง ซึ่งก็มีผลกระทบต่อป่าไม้เช่นเดียวกัน ป่าไม้ในอดีตนั้นมากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะในจังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่ว่าจะเป็นป่าดงผาง ดงแม่เปริด ดงมูล ดงระแนง ดงมะกั ดงเสือเหอ ดงหมู ป่าเหล่านี้จะครบในอดีตเมื่อ 20 ปีก่อนเท่านั้นต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นยัดเยียด เบียดเสียดกันระฟ้า มีต้นไม้ใหญ่มากมายชาวบ้านได้อาศัยป่าเหล่านี้ทำมาหากิน ตื่นเช้าขึ้นมา ก็ไปเก็บเห็ดเก็บผักหักฟืนชีวิตของเขามผูกพันอยู่กับป่ามาโดยตลอด เขามีความรักและหวงแหนป่ามากครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นไม้ใหญ่ ๆ คนเฒ่าคนแก่จะพูดอยู่เสมอว่าเป็นต้นไม้ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของเจ้าป่า เขาจะไม่มีการตัดฟัน เขาบอกลูกหลานเขาว่า ลูกหลาน ต้นไม้ใหญ่ ๆ นั้นเป็นต้นไม้ที่มีผี ต้นไม้ใหญ่ปมีผี สาวผู้ดีปมีชั่วรณอกสีแตก คันทาแฮกปมีกะ ไปปักพรวน เมืองบ้านปออยู่เย็น อันนี้ก็หมายความว่าต้นไม้ใหญ่ ๆ ทุกต้นจะต้องมีผี แล้วสาวสวย ๆ นี่ก็ต้องมีแฟน เพราะฉะนั้นในอดีตนั้นประชาชนจะเข้าไปตัดไม้ทำลายป่า โดยเฉพาะชาวบ้านจะต้องได้รับการเช่นไหว้บวงสรวงจากเจ้าป่าจากต้นไม้เหล่านี้ เขามีความรักและหวงแหนมาก ชีวิตของเขามผูกพันอยู่กับป่าครับ แต่ว่าบ้านเมืองเจริญขึ้นในโอกาสต่อมา ก็ปรากฏว่ามีรถแทรกเตอร์จากในเมืองนครบออกไปตัดป่าตัดทางตัดถนนผ่านป่า แล้วผลสุดท้ายตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา มหกรรมการทำลายป่าก็เริ่มขึ้นเรื่อย ๆ ต้นไม้ใหญ่น้อยถูกโค่นลงด้วยสัมปทาน ชาวบ้านบางแห่งก็พากันเดินขบวนคัดค้านประท้วงการตัดไม้ทำลายป่า กระผมเองเคยไปร่วมกับพี่น้องประชาชนคัดค้านการทำลายป่ามาหลายครั้ง แต่ก็ได้รับคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองบอกว่าเขาตัดไม้ถูกต้องตามกฎหมาย เขาได้รับสัมปทานเขาจะตัดไม้ที่ได้ขนาดเท่านั้นออกจากป่าแล้วเขาจะปลูกแทน ป่าไม้จะไม่มีวันหมด ประชาชนชาวบ้านก็ดีใจก็ไม่ได้ขัดขวางเจ้าหน้าที่แต่ประการใด แต่เท่าที่สังเกตผ่านมาก็ปรากฏว่าผู้ได้สัมปทานนั้นไม่ได้ตัดเฉพาะไม้ที่ได้ในป่าสัมปทานเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ เขาขอสัมปทานเพียงต้นเดียว แต่ไปตัดไม้จากป่าอื่นมาสวมต่อเป็นร้อยต้น แล้วก็ไปตัดในเขตป่าซึ่งเป็นที น.ส. 3 ของพี่น้องประชาชนด้วย ป่าไม้ก็เริ่มหมดลงมาเรื่อย ๆ ละครับ เนื่องจากการให้สัมปทานอย่างไม่รอบคอบของรัฐบาลในอดีตและเจ้าหน้าที่ป่าไม้บางคนเห็นแก่ได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ในส่วนของ

พี่น้องประชาชนนั้น กระผมขอเรียนว่า เขาได้รับความเดือดร้อนมาตั้งแต่มีการตัดไม้ทำลายป่าจากเจ้าหน้าที่สัมปทาน เดือดร้อนเนื่องจากเขาต้องการมีบ้านอยู่มีที่ดินทำกิน กระผมเชื่อว่าถ้าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในชนบทจะรู้ว่าชาวบ้านนะ เขาไม่มีปัญญาที่จะไปซื้อไม้โรงเลื่อยมาปลูกบ้านหรือก่อกับเพราะมันแพง เขาไม่มีเงินที่จะไปซื้อ เขาก็อาศัยไม้จากป่าสงวนบ้าง อาศัยไม้จากที่ดิน น.ส. 3 บ้าง ซึ่งบางทีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ซึ่งชาวบ้านเรียกว่าผีป่าเจอ เขาก็เช่นไหวมัดให้ก็ผ่านไป ในอดีตนั้นไม่ค่อยจะเดือดร้อนครับท่านประธาน เพราะว่าป่าไม้ก็มีมาก ป่าไม้ก็ได้กินจากสัมปทานก็พออยู่ได้ แต่ระยะหลัง ๆ มานี้ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้มีอาละวาดพี่น้องประชาชนเดือดร้อนกันค่อนข้างจะหนักครับ ไปตัดไม้ที่ไหนใน น.ส. 3 ลึกๆ เข้าไปก็สามารถที่จะตามจับมาได้ ผมก็ไม่ทราบว่าจะไปตามจับมาได้อย่างไร ชาวบ้านเดือดร้อนมาร้องผมอยู่เป็นประจำ ผมสืบดูว่าไปจับได้อย่างไรทำไมเขาถึงรู้จักได้ทราบว่าเจ้าของป่าสัมปทานนี้จะละครับไปตั้งพลเมืองดีไว้ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ไว้คอยรายงานว่ามีพลเมืองที่ไหนไปตัดไม้ที่ไหนขอให้แจ้งมา แล้วจะได้บอกป่าไม้ไปจับ เขาคตามจับได้ถูกทุกที่ครับประชาชนเดือดร้อนกันหนัก ไม่ใช่เดือดร้อนเพราะพระราชกำหนดฉบับนี้ เดือดร้อนมานานแล้วในสภาแห่งนี้ก็เคยนำเรื่องนี้เข้ามาพูดกัน เดือดร้อนเพราะพระราชบัญญัติป่าไม้นะครับ หลัง ๆ มานี้หนัก ถ้าจะเกิดความเดือดร้อนจากสัมปทานก็เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้นี้ครับเคยได้ผลประโยชน์จากสัมปทานตอนหลังนี้มีการยกเลิกสัมปทาน เจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่ได้รับผลประโยชน์ก็ไปรีดเอากับประชาชนโดยหยิบยกพระราชบัญญัติป่าไม้ปีพุทธศักราช 2484 ขึ้นมาอ้าง ไม่ได้เกี่ยวข้องกับพระราชกำหนดฉบับนี้นะครับผมขอเรียนให้ที่ประชุมได้เข้าใจด้วย เขาหยิบยกเอาพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 ขึ้นมา หลายนมาตราที่ไม่มีความเหมาะสม ซึ่งสมควรจะได้รับการแก้ไข ก็ขอแสดงแนวความคิดไว้ในสภาแห่งนี้ว่าในอนาคตนั้นเราจะแก้ไขพระราชบัญญัติอย่างนี้ให้มีความเหมาะสมอย่างไร เช่น มาตรา 4 (1) ครับ บัญญัติว่า ป่าไม้หมายถึงที่ดินที่ประชาชนยังไม่ได้กรรมสิทธิ์มาตามกฎหมายที่ดินก็หมายความว่าที่ดินที่ไหนก็ตามประชาชนยังไม่ได้ น.ส. 3 ไม่ได้โฉนดไม่มีไม้แม้แต่ต้นเดียวก็ถือว่าเป็นป่าตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

การชี้แนวเขตป่าสงวน แนวเขตอุทยานแห่งชาติของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ในอดีตนั้นทำกันอย่างไม่รอบคอบ ป่าไม้มีมากก็เข้าไปทิศเหนือจดตรงนั้น ทิศตะวันออกจดตรงนั้น ตะวันตกจดตรงนี้ โดยไม่รู้รายละเอียดว่าข้างในกลางป่าไม้นั้นมีบ้านคนอยู่อาศัย ตอนแรกก็ไม่ค่อยจะเดือดร้อนหรือกรับ เพราะว่าไม่ได้เคร่งครัดกัน หลังจากเจ้าหน้าที่คนนั้นตายไปแล้วนะครับ ขณะนี้ก็เดือดร้อนหยิบยกกฎหมายแล้วก็แนวเขตป่าสงวน แนวเขตอุทยานแห่งชาติขึ้นมาปิดฝุ่น แล้วก็ไปไล่ชาวบ้านออกจากป่าตรงนั้นซึ่งเขาอาศัยอยู่มาเป็นเวลา 40 - 50 ปีแล้วครับ ตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ก็ไล่กันออกมา ประชาชนก็เดือดร้อน หลายคนนะครับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็บอกว่าที่เดือดร้อนนี้เพราะว่าผู้แทนราษฎรในสภาของท่านนี่เป็นคนออกกฎหมาย ผมทำหน้าที่รักษากฎหมาย คุณไม่อยากจะเดือดร้อนก็ไปบอกผู้แทนของคุณ ให้แก้กฎหมายอย่าออกกฎหมายมาอย่างนี้ นี่เหตุผลที่ความเดือดร้อนเกิดขึ้นเนื่องจากผู้แทน ก็โยนเรื่องมาให้สภาผู้แทนราษฎร ผมเองไม่สบายใจนะครับ พระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้สมควรที่จะได้รับการแก้ไข แล้วมาตรา 7 ไม้ยาง ไม้สัก ขึ้นอยู่ที่ไหนถือว่าเป็นไม้หวงห้าม แล้วก็ไม้หวงห้ามไม่ได้ที่จะเป็นไม้หวงห้ามให้ประกาศในพระราชกฤษฎีกา ไม้ยาง ไม้สัก หรือไม้หวงห้ามที่ประกาศในพระราชกฤษฎีกา มีอยู่เป็น 100 ชนิดครับ จะขึ้นอยู่ที่หัวนอนของชาวบ้าน ชาวบ้านจะปลูกในที่ดิน น.ส. 3 ของตัวเองรักษาไว้อย่างไรก็ตัดฟันไม่ได้เพราะเป็นไม้หวงห้าม นี่ครับทำให้ประชาชนเดือดร้อนเดี๋ยวนี้ไม้ที่เขาปลูกเขารักษาไว้ไม่ได้เลยนะครับ ชาวบ้านจะปลูกบ้านจะสร้างบ้านนี้เดือดร้อนเพราะกฎหมายฉบับนี้จำเป็นจะต้องแก้ไข ผมได้พยายามแก้ไขกฎหมายฉบับนี้มา 3 ครั้งแล้วครับตั้งแต่เป็นผู้แทนราษฎรมา แต่ก็สภานี้เห็นว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ก็ได้โยนเรื่องไปให้ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านก็ยังไม่รับรองมา กฎหมายฉบับนี้ต้องแก้ไขนะครับ ไม่แก้ไขไม่ได้ ถ้าไม่แก้ไขครบโด่งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ยังจะต้องหยิบยกขึ้นมาเพื่อข่มเหงรังแกประชาชนอยู่ตลอดไป ไม่ใช่พระราชกำหนดยกเลิกสัมปทานอันนี้ แล้วก็ยังมีอีกหลายมาตราครับที่สมควรจะได้รับการแก้ไข ผมก็ฝากไว้ในที่ประชุมแห่งนี้เราควรจะได้พิจารณากัน แล้วก็ขอฝากไปยังรัฐบาลว่าเรายังมีเวลาที่จะทำให้บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อยขึ้นมาได้ ป่าตรงไหน

ที่มันจะเป็นป่าอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธารรับเข้าไปกันไว้ครับท่านประธาน กันไว้แล้วก็จะทำ
รั้วกันเอาไว้ ลงทุนเท่าไรเราก็ต้องลงเจ้าหน้าที่ป่าไม้ต้องกำหนดหน้าที่ใหม่ ไม่ใช่ว่ามีหน้าที่
เพียงตัดมาแล้วก็รับของจากโรงเลื่อยเท่านั้น ให้มีหน้าที่ในการปลูกและก็รักษาป่า ต้นไม้
ต้นไหนเป็นไม้สำคัญให้ลงทะเบียนไว้ ใครตัดใครทำลายเมื่อไรให้รู้ ต้องกำหนดหน้าที่กันใหม่
แล้วป่าสงวนที่เสื่อมโทรมที่ใดที่ประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยแล้วต้องรีบกันไว้ ให้ประชาชนได้ทำกิน
โดยจะให้ปลูกป่า ขณะนี้มีไม้หลายอย่างนะครับ ซึ่งจะมาใช้แทนมันสำหรับได้ เช่น
ไม้ยางพาราอะไรพวกนี้ก็รีบเข้าไปส่งเสริมในเรื่องเงินทุน ในเรื่องพันธุ์ และวิธีการให้เร็ว ที่สุด
ป่าที่เสื่อมโทรม ประชาชนเข้าไปอยู่แล้วเป็นไร่เป็นนาเป็นบ้าน ก็รีบออก น.ส. 3 ให้แก่
พี่น้องประชาชนได้ ถ้ารัฐบาลรับท่านนะครับ ผมว่าเรายังมีเวลาที่จะทำให้บ้านเมืองสงบสุข
ร่มเย็นเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองได้ ผมก็ขอเรียนเพียงเท่านี้ละครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณเชาวลิต สุขสวัสดิ์
ครับ

นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เชาวลิต สุขสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากอุตรดิตถ์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่
เคารพ ตามที่รัฐบาลได้ประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ
ในครั้งนั้น มันเป็นกฎหมายรวมกับพระราชกำหนดปิดป่าสัมปทาน ท่านประธานครับวัน
ประชุมเมื่อวันที่ 4 นั้นได้พูดกันมากแล้วเกี่ยวกับเรื่องสัมปทานป่าไม้ ที่รัฐบาลได้ยกเลิก
สัมปทานป่า แล้วมันผูกพันมาถึงพระราชกำหนดอุทยานแห่งชาติ กระผมนั้นขอยอมรับว่าเห็นดี
ด้วยกับทางรัฐบาลที่ได้ใช้ความเสียสละและเด็ดขาดในการประกาศพระราชกำหนดขึ้นมาใช้หัน
ต่อเหตุการณ์ของบ้านเมือง อาจจะมีความคิดเห็นตรงกันข้ามกับสมาชิกบางท่านว่ารัฐบาลน่าจะ
ใช้สภาแห่งนี้เป็นผู้พิจารณาออกพระราชบัญญัติหรือแก้ไขพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปิดป่า
สัมปทาน ผมก็เห็นด้วยในประเด็นนั้น แล้วก็เคยคัดค้านมาหลายครั้งหลายหนที่รัฐบาลประกาศ
ใช้พระราชกำหนดนะครับ หลายครั้งหลายหน แต่สำหรับในเรื่องของการปิดป่าสัมปทานนี้

กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเรื่องของป่าไม้ในเวลานี้ประเทศไทย
 เรามันถึงจุดแล้วครับที่จำเป็นจะต้องใช้ความเด็ดขาดและความเด็ดขาดของรัฐบาลไปใช้ต่อ
 กฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราจะมัวเสนอเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขให้สภาของเรานะครับมาพิจารณากัน
 ผมคิดว่าแต่ละวันแต่ละเดือนแต่ละสมัยประชุมมันหมดไปนั่นนะครับ ท่านจะทราบไหมว่าวัน ๆ
 หนึ่ง ป่าไม้หมดไปเท่าไร ถ้ายังรุ่นะครับ เจ้าของสัมปทานป่าไม้รู้ว่าสภากำลังจะพิจารณา
 ยกเลิกสัมปทานป่าไม้แล้วนะครับ บริษัททำไม้ทุกบริษัทต้องรีบขน ขวายนรีบทำทุกรูปแบบที่จะ
 ต้องตัดไม้ให้ไวที่สุดเท่าที่จะไวได้ เพราะว่ารู้ว่าการณ์ข้างหน้าจะต้องมีการปิดป่าแน่นอน
 ฉะนั้นถ้าขึ้นดำเนินการตามระบบของสภาแบบนั้นแล้วนะครับ ป่าไม้เราจะไม่มีเหลือให้ลูกหลาน
 ได้เห็น แต่ที่รัฐบาลประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ ขึ้นมานั้นผมขอยืนยันว่าผมเห็นด้วยเป็น
 อย่างยิ่งที่เป็นการรักษาป่าไว้ นะครับ การตัดไม้ทำลายป่าหรือในพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้
 ผมคิดว่าเราแยกออกเป็น 2 ประเด็น ในประเด็นแรกนะครับก็คือการตัดไม้กับการทำลายป่า
 มัน 2 ทางด้วยกัน ประการที่ 1 ก็คือตัดไม้ การตัดไม้นั้นนะครับทุกคนเข้าไปตัดไม่ได้เพราะ
 ผิดกฎหมาย แต่การตัดได้ก็ด้วยจากรัฐบาลเป็นผู้ให้สัมปทานทำป่าไม้ พอเมื่อให้สัมปทานพ่อค้า
 เข้าไปทำแล้ว ก็เกิดมีการตัดไม้ขึ้นมานะครับ ตัดไม้ถูกต้องบ้างไม่ถูกต้องบ้าง ใครจะไปนั่ง
 ตรวจสอบดูแลนะครับ เจ้าหน้าที่ก็มีกำลังไม่เพียงพอก็เป็นโอกาสให้พ่อค้าไม้หรือบริษัททำไม้นั้น
 ฉกฉวยใช้กฎหมายฉบับนั้นนะครับหรือสัมปทานดำเนินการตัดไม้ และบางป่าสัมปทานราษฎรมี
 ความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่งนะครับ คัดค้านการตัดไม้สัมปทานร้องเรียนถึงสภาจังหวัดร้องเรียน
 ถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยเลยนะครับที่ร้องเรียน แต่พอร้องเรียนไปแล้วโอกาสที่จะได้
 ยกเลิกสัมปทานนั้นนะครับก็น้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลยที่รัฐบาลจะยกเลิกนะครับ ในเมื่อ
 ราษฎรคัดค้านไม่ได้ ทั้ง ๆ เป็นป่าต้นน้ำลำธาร ป่าอุดมสมบูรณ์ที่ราษฎรรักษากันมา
 หลายชั่วอายุคนแล้วนะครับ รักษามานานแล้วกลับมาถูกนายทุนใช้อำนาจตามสัญญา
 ของสัมปทานไปตัดไม้ ในเมื่อคัดค้านไม่ได้ราษฎรก็ต้องทำบ้างก็คือการเข้าไปทำลายป่า การ
 เข้าไปทำลายป่าโดยการตามไปตามถนนหนทางที่ทางบริษัททำไม้ทำไว้ ไปจับไม้เขตที่ดิน

นะครับเพื่อจะทำกินและส่วนใหญ่ไม่น้อยนะครับที่ได้รับเงินจากนายทุนเข้าไปบุกป่า โดยการเผาไหม้ นะครับ ตัดเผาเพื่อจะปลูกข้าวโพด ปลูกมันสำปะหลัง และก็ทำไร่อ้อย และอีกหลาย ๆ อย่างนะครับ เป็นการทำลายป่าที่เหี้ยนเตียนเลยนะครับ จุดไฟเผาเพื่อทำไร่มันก็เป็นการทำไร่ และทำลายป่าทั้งรัฐและทางเอกชน เลยมีการพูดกันอยู่เสมอว่าราชฎะนั้นนะเป็นผู้ทำลายป่า นะครับ ราชฎะก็โทษว่ารัฐบาลให้สัมปทานป่าไม้ มันก็เลยเถียงกันไม่รู้จบสิ้นว่าใครเกิดก่อนไร่หรือไร่เกิดก่อนใครนะครับ แต่โดยแท้จริงแล้วคือต้นเหตุที่มาก็คือการรัฐบาลให้สัมปทานป่าไม้ แล้วจึงติดตามไปด้วยการที่ราชฎะเข้าทำลายป่านะครับ กระผมขอยืนยันอย่างถึงที่สุดว่าเห็นด้วยกับการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ต้องการจะขอกราบเรียนนะครับ ผাগไปถึงรัฐบาลว่าขณะนี้ความเดือดร้อนที่ตามมากับพระราชกำหนดปิดป่าเกิดขึ้นทั่วทั้งประเทศ และแม้แต่จังหวัดของกระผมเองครับ จังหวัดอุดรดิตถ์นะครับ เมื่อวันที่ 8 นี้เองที่ผ่านมาเมื่อวันก่อนราชฎะในเขตท้องที่กิ่งอำเภอทองแสนขัน เดินขบวนมาที่จังหวัดนะครับทุกตำบลเลยเหตุเพราะการที่เจ้าหน้าที่ไปปักเขตในเขตป่าสงวนที่ราชฎะได้ทำมาหากินมาหลายสิบปีแล้ว ทั้งๆที่ไม่มีป่าไม้ให้เห็นแม้แต่ต้นเดียวที่ราชฎะทำมาหากินทำไร่ทำนาโดยตลอดมา แต่เจ้าหน้าที่ได้อ้างว่ารัฐบาลนี้ได้ประกาศเป็นพระราชกำหนดห้ามเข้าไปทำกินในเขตป่าสงวน จึงทำให้ราชฎะเหล่านั้นเดือดร้อนเป็นอย่างมาก และในขณะนี้ฝนฤดูเข้าฤดูฝนแล้ว เพราะเข้าฤดูพฤษภาคม ราชฎะกำลังจะดำเนินการไปไถ ไปหว่านผลิตผลต่าง ๆ แต่เดือดร้อนจนเจ้าหน้าที่ต้องไปบังคับให้อพยพโยกย้ายมาจากที่ดินที่เคยอยู่กินมาก่อน ผมขอกราบเรียนท่านประธาน ผাগไปถึงรัฐบาลว่าในประเด็นอย่างนี้นะครับ ขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้ดำเนินการตามที่ท่านได้เคยแถลงการณ์ไว้วันนะครับ ว่าการประกาศปิดป่าสัมปทานในครั้งนี้จะไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนหรือราชฎะเกี่ยวกับที่ดินทำกิน แต่ขณะนี้กำลังเดือดร้อนนะครับ เพราะเจ้าหน้าที่โดยทั่วไปกำลังใช้อำนาจตามกฎหมายขับไล่ราชฎะที่ได้เคยทำมาหากินในผืนดินเหล่านั้นให้ออกจากพื้นดินแล้วราชฎะจะไม่มีโอกาสได้ทำกินในฤดูนี้นะครับ และจะเดือดร้อนไปทั่ว เดือดร้อนต่าง ๆ ก็ต้องมาถึงผู้แทนอีกก็จึงขอกราบเรียนฝากไว้

ณ โอกาสนี้เลยนะครับ ฉะนั้นพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับนี้นะครับ กระผมเองก็ขอให้รัฐบาล
 นะครับ ผมขอยืนยันว่าผมยกมือสนับสนุนแน่นอน แต่ที่ต้องฝากไว้อย่างมากมายมหาศาลก็คือ
 ต้องการให้รัฐบาลได้สั่งการไปยังเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนะครับ ช่วยให้ความเป็นธรรม
 แก่ไขปัญหาราษฎรที่ต้องเดือดร้อนเกี่ยวกับที่ทำกินในขณะนี้เสียก่อนนะครับ โอกาสนี้กระผม
 ก็ขอคัดค้านบางท่านที่ได้คัดค้านเกี่ยวกับพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับ เพราะว่าในบางประเด็น
 นะครับว่ารัฐบาลอาจฉวยโอกาสเอาเรื่องน้ำท่วมภาคใต้มาปิดป่า และก็อุทยาน ผมเองผม
 คิดว่ามันเป็นความเดือดขาดของรัฐบาลที่บริหารประเทศชาติโดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ แล้วก็มาได้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรที่มีความ
 เดือดขาดนะครับ พร้อมทั้งรัฐบาลทั้งคณะได้ใช้ความเฉียบขาดแก้ปัญหาของประเทศนะครับ เพื่อ
 อนาคตของทุกคนทุกฝ่าย เหตุผลที่ได้ทำมาทั้งหมดนั้นผมในนามของตัวแทนประชาชนขอยืนยัน
 ว่า ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งและก็เหตุการณ์ทั้งหมดนี้นะครับประชาชนฝากมาขอบคุณรัฐบาลที่ได้
 แก้ไข ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณสมาน ชมภูเทพ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน
 ที่เคารพ กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จากลำพูน ท่านประธานครับ คือความจริงนั้น
 ตัวของท่านรัฐมนตรีท่านก็น่าจะมานั่งรับฟังการพูดของผู้แทนในวันนี้ แต่กลับได้ทราบว่าท่าน
 รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรไม่ทราบท่านอยู่ที่ใด ความเป็นจริงเป็นอย่างนี้ว่าเราพูดกันมาเป็นเวลา
 นานแล้ว ผมมาฟัง ๆ ยิ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายทางรัฐบาลเองก็พยายามที่จะไขว้เขวความ
 รู้สึกของทางสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบอกว่าการออกพระราชกำหนดนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
 ที่รัฐบาลจะต้องทำ แต่ความเป็นจริงนั้นการออกกฎหมายมีได้อยู่ถึง 2 ทางนะครับ ทางแรก
 ก็คือการออกพระราชบัญญัติ ทางที่ 2 คือพระราชกำหนดแต่ลักษณะของพระราชบัญญัตินั้น
 เป็นเรื่องของสภา เรายามาจากสภาผู้แทนราษฎรเราก็เสนอกันเข้ามาโดยที่ถ้าหากว่าอันไหน
 ไม่ถูกต้องเราก็ยอมทำกันได้ ปัญหาว่ามันมีว่าถ้ารัฐบาลมีความจริงใจหรือไม่ที่จะอยากจะทำโดย

ที่ผ่านสภาย่อมทำได้รับท่านประธาน รัฐบาลทำได้นี้ครับคือเสนอให้มีการประชุมพิเศษ 3 วัน 7 วัน เอา 3 วาระวคกรรมมาธิการเต็มสภาก็ย่อมทำได้ แต่เหตุไฉนเป็นสิ่งที่น่าคิดว่าจะต้องออกเป็นพระราชกำหนด ผมก็เพิ่งรู้เมื่อวานนี้เองครับได้รับยศเป็นพลตรี อ้อ ท่านคิดจากเผด็จการครับจากฝ่ายทหารเขา ดีที่ไม่ได้เป็นพลตรีนะท่านประธาน อย่างไรก็ตามแต่เถอะครับการเสนอพระราชบัญญัตินั้นเป็นผลได้อย่างไร เราก็แปลกก็แก้ไขกันไปซิครับจะเอาตรงไหนให้มันถูกต้อง ไม่ใช่ว่าตัวเองเข้ามาถึงมีอำนาจฉันทันจะทำก็ทำอะไรอย่างหนึ่งความเดือดร้อนเกิดขึ้นใครเป็นคนรับ ชาวบ้านใช้ไหมรับกรรม รับกรรมอยู่ตรงไหนในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรคนหนึ่งผมจะขอชี้แจงด้วยเหตุผล ผมเองไม่สามารถที่จะไปโกหกเหมือนกับบางท่าน ขอประทานโทษเถอะครับ แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีเองก็พูดบอกว่าจังหวัดท่านเองไม่มีป่า มีตั้ง 3 ป่าครับ ป่าที่ 1 นะครับ ป่าหนองดง ป่าที่ 2 ป่าเจ็ดลูก ที่เขาเจ็ดลูก อันที่ 3 อีกครับอยู่ที่ป่าเขาทราย ท่านโกหกทั้งเพเลยครับ โกหกคำโต ๆ ด้วยว่าท่านเป็นถึงรัฐมนตรีพูดว่าป่าในจังหวัดพิจิตรไม่มี ป่าสงวนไม่มี ไม่มีได้อย่างไรมีตั้ง 3 - 4 ป่า พูดออกมาได้ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าท่านพูดมาถึงได้มีโอกาสเป็นถึงท่านนายพล อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ อำนาจเผด็จการนี้ถ้าหากเราจะมาใช้ในสภานี้ผมไม่เข้าใจนะครับท่านก็มาจากการเลือกตั้ง ไม่ใช่ว่าปากว่าตาขยิบเราจะใช้อย่างไรละครับ ความยุติธรรมอยู่ตรงไหน คนลำพูนของผม ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่ออย่างนี้ ไปปิดป่าที่แม่ฮ่องสอนจะเอาเงินชดเชยเอาเงินจังหวัดลำพูนของผมนี้เสียภาษีเอาไปชดเชยกันนี้ ผมยกมือชาวบ้านเขาคำผมตายชีลำพูนไม่มีป่าจริงที่นี้ยกเล็ก ป่าสงวนหรืออุทยาน ป่าทั้งหลายทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีสัมปทานป่าไม่มีแล้ว แต่ที่ปรากฏว่าที่แม่ฮ่องสอนนี้ยกเล็กไปผู้มีสัมปทานนี้กลับกลายเป็นว่ารัฐมนตรีจะต้องเอาเงินของจังหวัดลำพูนนี้ คนลำพูนไปเสียไปเสียเป็นค่าชดเชย ท่านพูดออกมานั้นเป็นที่ประทับใจ ท่านประธานที่เคารพ ท่านบอกว่าอย่างนี้ในเมื่อผู้มีสัมปทานเขาลงทุนไปแล้ว 100 กว่าล้าน แต่ในเมื่อเขาเสนอมานี้ะครับ 2,000 ล้าน เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่เขา พูดออกมาได้ผมจำแนมเลยครับ ให้ความเป็นธรรม

ก็แสดงว่ามีแล้วมีเลศนัยแล้ว แสดงว่าท่านยอมรับว่าจะต้องให้เขา แต่ถ้าออกเป็น
พระราชบัญญัติหรือการยกเลิก เลิกได้อยู่แล้วท่านประธานที่เคารพ ถ้ามันผิดทุกบริษัท 301
บริษัท เลือกละเอามาเลยว่ายอันไหนมีความผิด 1. คัดไม้ข้ามสวมตอข้างหรือจีป่าละ เราทำ
การเลิกได้ แต่ถ้าออกใช้วิธีควบอย่างนี้ท่านจะต้องหาเงินชดเชยเขา เมื่อท่านทำอย่างนี้ขึ้น
มานี้ ประชาชนเป็นผู้รับกรรมแต่ผลการปฏิบัติมันอยู่ตรงไหนท่านประธานที่เคารพ ผลการ
ปฏิบัติยกตัวอย่าง เดียวนี้พอเรายกเลิกป่าแล้ว ยกเลิกผู้มีสัมปทานป่าแล้วจะไปซื้อไม้จากพม่า
ผมฟังข่าวเมื่อคืนนี้แล้วยิ่งนำหัวเราะละครับ รัฐบาลชุดนี้ผมไม่เข้าใจเหมือนกันครับ เขตจังหวัด
แม่ฮ่องสอนครับประมาณเกือบ 60 กว่ากิโลเมตรครับ ท่านประธานที่เคารพติดกับเขตป่าที่
ได้สัมปทาน แล้วกรณีที่รวบรวมหมอนเก็บไม้ไว้ครับ ไม่เกิน 3 กิโลเมตรครับ สวมตอมีไม้
มีแน่นอน ข้ามแม่น้ำสาละวินมาครับมีโควตาอยู่ ขอบพระทานโทษนะครับ ยกตัวอย่าง
อย่างซื้อรถเบนซ์ครับ เขาโควตามา 10 คัน เอาเข้ามาหลาย ๆ คันไม่มีใครรู้ โดยที่ว่า
ศุลกากรทำ อันนี้ท่านก็รู้เหมือนกัน ท่านรู้ก็ใจผมไม่เชื่อว่าระดับเสธท่านไม่รู้ ท่านเข้าใจ
อยู่แล้วว่าสวมตอสวมอย่างไร ท่านบอกเอาเข้ามาแล้วประมาณ 2,000 - 3,000 คิว เป็น
ไม้ไทยทั้งนั้นนะครับสวมตอนี้ครับ ขนเข้ามาเที่ยวแรกเป็นเท่าไร ใบไม้ครับศุลกากรผ่านไป
กระทรวงไหนครับ พอได้ไม้มากระทรวงไหนได้รับหรือว่าทางพรรคไหนได้รับ ก็รู้กันอยู่
ปัญหามันอยู่ตรงที่ว่าไม้ไทยกับไม้ของพม่ามันต่างกันตรงไหน ของพม่ามันสวมผ้าใส่รังมา
อย่างนั้นหรือ ไม่ได้สวมใส่รังมานี้ครับ มันไม่สามารถพิสูจน์ได้เมื่อคืนนี้ไม้กองเบ้อเริ่มเลยครับ
ผมดูรัฐมนตรีช่วยต่างประเทศเข้าไปบอกว่าอย่างนั้น แล้วเขาชี้แจงให้ชัดเจนครับทาง
ผู้ว่าราชการจังหวัด ทางเขตทางตั้งแต่แม่ฮ่องสอนเป็นต้นไปเขตจังหวัดตาก บอกว่าไม้มัน
ไม่สามารถที่จะไปทำการจับกุมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อตัด ผืนนูนก็ลำบาก มันไม่มีบ้านมีช่อง
ไม่มีอะไรทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝั่งไทยนี้ไม้มันยังเหลือเยอะ เมื่ออย่างนี้ขึ้นมากลาง
มันอยู่ตรงไหน เงินค่าภาคหลวงอยู่ตรงไหน ไม่ต้องเสียเลยครับ คัดไม้สวมตอลูกเดียว ได้มีใน
โควตาเอาเข้ามาจากพม่าเข้ามาครับแท้จริงเป็นไม้ไทย ผมก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทางรัฐบาลท่าน

มันหมายความว่าอย่างไรปัญหามันอยู่ตรงที่ว่านี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ยิ่งถ้ามีเกี่ยวกับพระราชกำหนดโดยเฉพาะอย่างยิ่งป่าอุทยานสร้างความเดือดร้อนอย่างยิ่ง ท่านบอกว่าปิดป่าแต่มันก็ไม่ใช่ ผมเองจะครับไปพบท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรม ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนาม ขอไปชี้แจงที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนให้ชัดเจนเสียเลยว่า ปิดป่าหรือว่าปิดเล็กสัมปทาน ต้องไปชี้แจงอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ท่านไปชี้แจงแล้ว โอ.เค. เป็นที่เข้าใจ แต่ปัญหาชาวบ้านก็ยังเดือดร้อนอยู่เหมือนเดิม อ้างเนื่องจากรัฐบาลปิดป่าของท่านเองนี่แหละเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่จังหวัดทางภาคเหนือเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานพื้นที่ทำกินของชาวบ้านอพยพจากน้ำท่วมเขื่อนภูมิพล จัดให้เขาอยู่เป็นตำบลแล้วครับท่านประธานที่เคารพ เสร็จแล้วอุทยานไปออกใบครอบเสียหมด เขาพูดว่าอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ อยากจะคืนบัตรประชาชนเหลือเกิน ไม่อยากจะเป็นคนไทยแล้ว พูดมาถึงขั้นนี้ ฟังก์ก็จัดสรรในขณะนี้เปิดป่าอุทยานหมดชาวบ้านในขณะนี้ดอดอยากขนาดไหนท่านประธานที่เคารพ จะเข้าทำกินเข้าไปในป่าเก็บผักหวาน ขอบพระทานโทษทางเหนือเขาเรียกผักหวาน เอาออกมาได้ให้เอาทิ้งไปเก็บไปหมดแดงออกมาได้ให้เอาไปทิ้งร้างยิ่งกว่านั้นท่านประธานที่เคารพ ได้เขียนมาหักขาเรียบร้อย เอาออกเอาขว้างทิ้งเสียบอกว่าเป็นของสัตว์ป่า ทุกวันนี้ชาวบ้านไม่มีอะไรจะกินแล้วครับ ถ้าท่านประธานไม่เชื่อลองเช็คไปยัง ผมไม่ทราบที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นยังงี้บ้างว่า ที่ลำพูนนี้พวกอีโก้ครับข้าวไม่มีกินครับกลอยยังไม่มีกินเลยครับ กินปุ๋ยไผ่นะครับกินดอกไม้ไฟ 3 - 4 รายด้วย ไม่เชื่อไปเช็คด้วยปัญหาว่าเนื่องจากกฎหมายของท่านนี่แหละสิ่งที่ร้ายยิ่งกว่านั้นอีกเจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างไรท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ขุนตาล ขอบพระทานโทษที่จะต้องเอ่ยนาม บริเวณข้างเคียงที่ใกล้ที่พักของอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ มีหมู่บ้านประมาณ 5 - 6 หมู่บ้านท่านประธานที่เคารพ ประสงค์ที่จะเอาไฟฟ้าเข้าไปในขณะเดียวกันจำเป็นจะต้องผ่านป่าอุทยาน เขาต้องการตัดกิ่งเท่านั้นละครับท่านประธานที่เคารพอุทยานว่าอย่างไรมั้ครับ ไม่ได้ จะลัดรอนกิ่งไม้ฉันไม่ได้นี้เป็นเขตป่าอุทยาน แต่ก่อนจะเอาไปนะครับคุณต้องเอาไฟฟ้าลงเขตในพื้นที่ของอุทยานให้เรียบร้อย

เสียก่อน ไฟฟ้าต้องคำนวณล้ากว่าบาททำไม่ได้ แล้วถ้าคุณทำไฟฟ้าเข้าเขตอุทยานเรียบร้อย
ฉันจะให้ผ่าน อย่างนี้ก็มีครบจุกน่องท่านครับ ท่านเสธ. นั่นที่เคารถต้องขอประทานโทษที่
ต้องเอ่ย ปฏิบัติในจังหวัดลำพูนหรือจังหวัดอื่น ๆ เหมือนกันครับ เมื่อก็ผมขอประทานเอ่ยชื่อ
ท่านคือท่านสังข์ทองที่ท่านบอกว่าเจ้าหน้าที่ไปถึงก็บักหมดเลยครับ ท่านประธานที่เคารถ อำเภอ
ทั้งอำเภอโดยเฉพาะอำเภอแม่ทา เป็นเขตป่าสงวนหมด ป่าอุทยานหมดไม่มีใบ ร้ายตรงไหน
รู้ไหมครับ โรงเรียนขีดเส้นตรงไปตรงนั้นะครับ ห้องอาจารย์ใหญ่เป็นป่าสงวน ห้องส้วม
สามารถมีใบได้ ไปผ่านตรงกลางหมู่บ้านเขาไปเจอบ้านขึ้นมา 1 ระเบียบมีใบได้ ที่ห้องนอน
เป็นป่าสงวน มีอย่างนี้ก็มีครบแล้วทำไมเวลาปฏิบัติกฎหมายที่มันก่อความเดือดร้อนอย่างนี้ ผม
อยากจะถามท่านด้วยความเคารพว่า ทำไมท่านไม่ออกเป็นพระราชบัญญัติเสนอเข้าสู่สภา 3 วัน
7 วันก็ยอมทำได้ แต่ออกพระราชกำหนดเป็นการมัดมือชก เป็นวิธีการของนักเผด็จการ ผม
พูดอย่างนี้ชัดไหมครับ ท่านประธานที่เคารถ ถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้ผมก็ขอกราบเรียนนะครับ
ว่าอย่างไรก็ตามแต่ในจังหวัดทางภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากผมดันไปยกมือให้กับ
ท่านโดยที่เอาพระราชกำหนดฉบับนี้ให้เป็นที่รับรองแล้ว ชาวบ้านต้องตำผมว่าอย่างไรละครับ
แม่ฮ่องสอนหรือว่าจังหวัดตากเขาเลิกสัมปทานป่าแล้วจะให้คนลำพูนไปชดเชย เอาเงินไปช่วย
กับผู้ที่ไม่มีสัมปทาน ผมว่าเขาบอกว่าไม่ยุติธรรมแน่ อันนี้ผมก็ขอฝากไว้เพียงเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณวโรทัย

นายวโรทัย ภิญญาสน์ (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารถ กระผม วโรทัย
ภิญญาสน์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
ผมฮึดฮัดอันตันอุรา มาเป็นระยะเวลา 4 เดือนเศษ เนื่องจากกระผมนั้นอยู่ดี ๆ ก็กลายเป็นผู้
ต้องหาขึ้นมา ขอกราบเรียนนะครับว่าการที่จะแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือเห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของผู้แทนราษฎร ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทางฝ่าย
รัฐบาลที่มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับกระผม มันควรจะมีการแก้กฎหมายท่านประธานครับ ท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดเชียงรายอภิปรายไปคราวที่แล้ว พาดพิงมาถึงกระผม ในฐานะ

ที่กระผมเองนั้นเป็นกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ มีประชาชนนั้นทั่วไปได้ร้องเรียนมาสู่สภาแห่งนี้ ร้องเรียนมาสู่คณะกรรมการต่าง ๆ นั้นเกี่ยวกับการเพิกถอนให้ระงับการทำไม้ที่จริงแล้วนั้น ถ้าหากว่าผู้ที่ได้รับสัมปทานในการทำไม้ นั้นทำถูกต้องตามเงื่อนไขหรือสัมปทานแล้ว สภาพออย่างนี้จะไม่เกิดขึ้น แต่เนื่องจากสภาพข้อเท็จจริงก็คือผู้ที่ได้รับสัมปทานทำไม้ นั้นไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข แม้กระทั่งตัวกระผมเองนั้นขอกราบเรียนนะครวี่ว่า ปัญหาสภาพข้อเท็จจริงของจังหวัดจันทบุรีที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรอยู่นั้น ขอเรียนว่าเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในด้านเกษตรกรรม ขณะนี้ทุเรียนอยู่เต็มบ้านเต็มเมืองหมด เงาะ มังคุด ลำสาดี ต้องอาศัยคันน้ำลำธาร แต่เนื่องจากตัวกฎหมายของเรานั้นไม่เอื้ออำนวยให้ ผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีที่รับออกในเรื่องพระราชกำหนด ในเรื่องของเขตอุทยาน และวนอุทยาน ท่านประธานครับ เมื่อประกาศเป็นป่าสงวนมาแล้วนั้นจากป่าไม้ถาวรมาประกาศเป็นป่าสงวนนั้น เมื่อประกาศออกเป็นอุทยาน ประกาศเป็นเขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่าหรือวนอุทยานนั้น แล้วเขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่านั้นมันเป็นกฎหมายที่ซับซ้อนกันอยู่ในที่ดินอย่างเดิมมันเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตอุทยานและเขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่านั้น เป็นเขตต้นน้ำลำธารซึ่งสมควรจะเพิกถอน ผมได้ทำเรื่องนี้ถึงท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในสมัยที่แล้ว อนุญาตต้องขอเอ่ยนามท่านประธานครับ เพื่อขอให้ระงับการทำสัมปทานไม้ในจังหวัดจันทบุรี เพราะผมกราบเรียนแล้วว่าจังหวัดของกระผมนั้นเป็นจังหวัดในเรื่องของการผลิตผลไม้ แต่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ เนื่องจากป่ามันถูกทำลายลงไปมาก ท่านประธานครับ เขาตอบอย่างไรไหมครับ เขาตอบว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้กรมป่าไม้ไปพิจารณาแล้ว ได้รับรายงานว่าการสั่งยกเลิก หรือการเพิกถอนสัมปทานนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีผู้ที่รับสัมปทานปฏิบัติผิดเงื่อนไขสัมปทาน ถึงขั้นต้องสั่งเลิก หรือเพิกถอนเท่านั้นและได้แจ้งให้จังหวัดจันทบุรีผู้รับสัมปทานปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉียบขาด ดังรายงานที่แนบสำเนามานี้ พันเอก บุญศักดิ์ โพธิ์เจริญ ท่านเลขาธิการรัฐมนตรีสมัยนั้น นี่เป็นประจักษ์พยานว่า ทั้งหมดนั้นนะครับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหรือชาวบ้านนั้นหวงแหน หวงแหนอะไรครับ หวงแหนต้นไม้ที่จริงแล้ว

ขอกราบเรียนนะครับว่า มันต้องแก้ ผมจะเสริมในเรื่องตัวบทกฎหมายเข้าไปอีกนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ นอกจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากพรรคกิจสังคมให้แก่มาตรา 7 ในเรื่องของไม้สัก ไม้ยาง ที่ปลูกในที่เอกชนแล้วจะต้องเป็นของรัฐ ผมเห็นด้วยในการที่จะชวนผมย้ายบ้าน เคียร์นี่ชวนย้ายบ้านนะครับ ว่าเอาละเราย้ายบ้านกันพร้อมแล้วนะจะไปอยู่อันใหม่ที่ดี ป่าสมบูรณ์ แล้วพร้อมหรือยังครับท่านครับ ในเรื่องไม้สัก ไม้ยาง นี่จะต้องออกพระราชบัญญัติสวนป่าครับ ท่านประธานครับ ทางรัฐมนตรีผมรู้ว่าพระราชบัญญัติสวนป่าจะออก แต่ยังส่งไปเตะถ่วงกันอยู่นั้น ยังไม่เอื้ออำนวยให้ผู้ที่จะปลูกสร้างสวนป่าและคำนิยามที่ว่านั้นนะครับ มาตรา 4 นั้น ที่ดินนั้นที่ยังไม่มีบุคคลได้ตามประมวลกฎหมายที่ดินนั้น ถือว่าเป็นป่ามันขัดความรู้สึกตามความเป็นจริงครับ เพราะว่าความล่าช้าทางระบบราชการหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐบาลเองนั้นไม่สามารถจะจัดสรรงบประมาณไปให้ผู้ที่ได้สัมปทานตัดไม้ทำลายป่าแล้วงบประมาณในการปลูกสร้างสวนปายังไม่มีไปครับ และเป็นเรื่องที่ราษฎรนั้นเล็งเห็นว่าป่าอันนั้นเสื่อมโทรมแล้วก็เข้าไปหักล้างทางพงเพื่อจะอยู่ทำมาหากิน และที่สำคัญที่สุดก็คือท่านประธานครับ รอคอยหวังที่จะได้รับเอกสารสิทธิ์ตามบันได 3 ขั้นที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ผมขอเสียใจเป็นอย่างยิ่งครับ ผมมอบเรื่องให้ท่านที่ปรึกษา ท่านโกศล ไกรฤกษ์ ได้อภิปรายไปคราวที่แล้ว มติ ค.ร.ม. ต่าง ๆ เหล่านั้นได้ถูกเพิกถอนโดยสิ้นเกือบจะว่าสิ้นเชิงนะครับ อะไรกำลังจะเกิดขึ้นในประเทศไทยผมถามท่านรัฐมนตรีหลายท่านที่เป็นเพื่อนกันพอสนิทกันว่า เอ๊ะนี่เป็นมติ ค.ร.ม. ใหม่หรือเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2532 เรื่องการดำเนินการตามโครงการเพิกถอนสภาพป่าที่เป็นที่ตั้งชุมชนตามมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2527 สภาพแห่งนี้ท่านกรรมการงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้กรมป่าไม้ดำเนินการเพื่อเพิกถอนราษฎรที่อยู่ในเขตที่ตั้งชุมชน ที่ตั้งชุมชนหมายถึงอะไรครับ สถานที่มีโรงเรียนมีวัดวาอารามมีสุขาหลา มีอนามัย และได้รับการเชื่อถือจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีการตั้งหมู่บ้าน มีกำนัน มีผู้ใหญ่บ้าน มีหลายพื้นที่ครับ ในสมัยที่แล้วผมอยู่คณะกรรมการคณะนี้ผมเป็นเลขาธิการคณะนี้ ได้ออกไปดูทั้งหมดครับ ทั่วประเทศนั้นใน 73 จังหวัดนั้นมีประมาณ 63 จังหวัด

มีราษฎรที่อยู่ในที่ทำกินอย่างนี้ ท่านประธานครับ 1 ล้าน 2 แสนครอบครัว ท่านลองคิดดู
 อีกครับว่าครอบครัวละ 7 - 8 คนนั้นเป็น 10 ล้านคนครับ และแต่รัฐบาลที่ผ่านมา ตั้งแต่เปรม
 1 เปรม 2 เปรม 3 เปรม 4 นั้นรอกันว่ากำลังจะได้รับเอกสารสิทธิ คราวที่แล้วสภาพแห่งนี้
 กระผมเป็นอยู่ด้วยยื่นเรื่องเข้าในฐานะกรรมมาธิการให้รัฐบาลรับไปดำเนินการ สภาเห็นชอบ
 ส่งไปให้รัฐบาลดำเนินการ แต่เดี๋ยวนี้มาเป็นอย่างไรครับ มติออกมาใหม่ี่นะครับเมื่อวันที่ 30
 มีนาคม 2532 นี้ เมื่อคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อ 28 มีนาคม 2532 ท่านขอรับเรื่องนี้ไป
 พิจารณาและตั้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี เห็นควรให้เพิกถอนสภาพป่าที่เป็นที่ตั้งชุมชน
 เฉพาะเขตที่เป็นที่อยู่อาศัยเท่านั้น คือบ้านเท่านั้นนะครับท่านครับ ส่วนเขตที่เป็นที่ดินทำกินนั้น
 ขอให้ดำเนินการตามแนวทางว่าด้วยกฎหมายปฏิรูป อะไรจะเกิดขึ้นครับท่านครับ คนหนึ่งมี
 ที่ดินอยู่ 50 ไร่ อยู่บ้านนายนะเอาให้เขา 5 ไร่ และอีก 45 ไร่ที่เขาลงยางพาราลงอะไร
 ไว้แล้วละครับ จะให้ไปเป็นที่ดินปฏิรูปที่ดินกฎหมายปฏิรูปที่ดินมาดำเนินการให้คนละ 20 ไร่
 สมมุติ และอีก 25 ไร่ละครับเอาไปให้คนอื่นอยู่ เป็นไปได้ไหมครับท่านประธานครับ ไฟกำลัง
 จะลุกและปัญหาความเดือดร้อนอย่างนี้กำลังจะเกิดขึ้น ท่านประธานครับ นอกจากนั้นแล้วผม
 เองนั้นในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนให้มีป่า ขอเรียนนะครับว่าหลายจังหวัดด้วยกันที่มีปัญหา
 ในเรื่องของราษฎรที่ทำกินในที่ดินของรัฐ ขอเรียนว่าอย่างเช่นในจังหวัดจันทบุรีมีการจับ
 ราษฎร ของท่านประธานด้วยครับ ของพี่น้องชาวภาคอีสานไปทำกินที่บริเวณมะขามคู่ จังหวัด
 จันทบุรี ท่านสื่อสารมวลชนลงข่าวเป็นแถวหมดครับ ถูกจับกุมมาหมดทั้งลูกเด็กเล็กแดง ด้วย
 มนุษยธรรมที่อยู่ในพื้นที่ของกระผม นั้น กระผมก็ไปกราบเรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับ
 ทางจังหวัดว่างงบประมาณของตำรวจนั้นไม่สามารถที่จะช่วยเหลือผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ต้องหาได้ จับพ่อ
 เขา จับแม่เขา เหมือนกับสนามชัยเขตที่อยู่ข้างหน้านีครับ ลักษณะเดียวกันครับ เสร็จแล้วเป็น
 อย่างไรครับ เขาก็ไม่มีบที่จะให้ลูกเด็กเล็กแดงหรือผู้ที่ต้องหารับประทาน ผมต้องบริจาคเงิน
 ส่วนตัว และเอากรมประชาสัมพันธ์ให้มา ผมเห็นด้วยในการที่จะขับไล่เขาออกมาเพื่อที่
 จะรักษาแหล่งต้นน้ำลำธารอันนั้นไว้ ท่านประธานครับ แต่รัฐบาลจัดให้เขาไหมครับ เอาเขา

จับออกมาติดคุกออกมาผมหาเงินไปครับ เรียบร้อยบริจาคเงินเอาไปชดเชยค่าสิ่งปรกหักซึ่งแทนค่าปรับนั้นนะครับเป็นแสน ๆ บาท เดียวนี้ราษฎรจดหมายมาถึงกระผมอีก เดียวนี้พี่น้องชาวสนามชัยเขตที่ถูกจับนั้นอยู่หน้าสภาแห่งนี้ รัฐบาลมีไหมครับว่าจะจัดที่ทำการให้กับเขา ผมเห็นด้วยในการที่จะรักษาในการที่จะปิดยกเลิกสัมปทาน แต่พี่น้องครับ เขาเกิดมาเป็นคนไทย เขาเกิดมาเป็นประชาชน แต่เสียชนิดเดียวครับเป็นผู้ยากไร้เลือกเกิดกันไม่ได้ครับ ถ้าเลือกเกิดได้ ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนคนภาคอีสานหรือคนทั่วไปนั้นคงจะไม่เกิดมาเป็นคนอย่างนั้นครับ จะเลือกเกิดมาเป็นลูกนายชิน สมบูรณ์ หรือว่าลูกเศรษฐีหมดแล้วครับ ท่านครับ นี่เป็นส่วนหนึ่งผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเห็นด้วยในพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ไม่เห็นด้วยด้วยหลักการ หลักการอย่างไรครับนำที่จะดำเนินการไปแล้ว ท่านประธานครับ ถ้าจะพูดถึงผลดีผลเสียผมขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งว่า ถ้าหากว่ายกย่องตัวอย่างในสมัยที่แล้ว รัฐบาลที่แล้วที่ท่านรัฐมนตรีคณะนี้ร่วมอยู่ด้วยนั้น มีการลดค่าเงินบาท ท่านเอาคณะรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องไปไว้ ณ ที่นั้น แล้วไม่มีการประกาศออกมาล่วงหน้า เมื่อประกาศลดค่าเงินบาทแล้ว รัฐมนตรีชุดนั้นก็กลับออกมา ท่านครับนอกจากนั้นแล้ว ในเรื่องของการขึ้นราคาค่าน้ำมันหรือจะลดราคาค่าน้ำมันนั้น ท่านประธานครับผมชอบนโยบายในการดำเนินงานให้มีการไปตรวจเช็คสต็อกในปั้มน้ำมันเสียก่อนว่ามีน้ำมันเท่าไร อันนั้นถ้าเผื่อคุณขายราคาใหม่ขาดทุนรัฐบาลชดเชยให้ อันนี้ขึ้นราคานะขอรับรองอย่าขึ้นราคาขึ้นมา นั่นคือความบริสุทธิ์ แต่กระผมไม่เชื่อว่าท่านรัฐมนตรีของกระผมที่กระผมเคารพนับถือจะมีพฤติกรรมได้อย่างนั้น แต่ว่าท่านเองเดียวกันนั้น ผมถือว่าที่เร่งออกพระราชกำหนดโดยการที่ท่านไม่พินิจลงไปทันทีทันใดนั้น ด้วยการที่จะยึดถือว่าเดี๋ยวก่อนยังไม่ประกาศนั้นเป็นการเร่งเร้าให้เจ้าของสัมปทานและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะทำลายป่า ขนป่า ตัดไม้ทำลายป่ากันทั้งวันทั้งคืน เร่งขนกันขึ้นมา

อันที่ 2 ท่านประธานครับ ควรจะมากำกฏหมายกันอีก กฎหมายปัจจุบันนี้ไม่มีของกรมป่าไม้ครับ ผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีช่วยครับ ว่าทำไมเมื่อไรเราจะเอาไม้ที่มีอยู่ในเมืองไทยนั้นเป็นของประชาชนครับ ให้ประชาชนรู้ว่า นี่ละของเรานะช่วยกันรักษา

ท่านประธานครับ นี่กรมป่าไม้ เวลาจะให้ตัดไม้ต้องกรมป่าไม้ไปติดตรา เวลาผมท่านทรงธรรม เรียกผมไปดูนั้น ไม้ที่ไม่ได้ขนาดก็บอกว่าไม่ใช่ของกรมป่าไม้ติดตรา เป็นของชาวบ้าน ของใคร มาตัด ผิดสัมปทานแล้วรับอย่างนั้น ผิดเงื่อนไขสัมปทาน เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ เอาทูปไปนาเอาตาไปไร่ ความบกพร่องมันเกิดขึ้นมากขนาดนี้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าที่จริงแล้วนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์ร่วมมือกัน ท่านประธานครับ ขอฝากนิดหนึ่งครับว่า ก่อนที่กระผมเองนั้นจะรักษาเวลาเพื่อให้ท่านสมาชิกท่านอื่นได้อภิปราย อยากจะฝากถึงท่านรัฐบาล หรือทางฝ่ายท่านนายกรัฐมนตรี ตลอดจนท่านรัฐมนตรี แม้กระผมท่านรัฐมนตรีมีชัย ฤทธิพันธุ์ ผู้มีความเชี่ยวชาญทางกฎหมาย ขอความกรุณาว่าท่านช่วยสังคายนากันใหม่ในเรื่องพระราชบัญญัติป่าไม้ตามที่รัฐบาลได้เรียกร้อง ผมขอความกรุณาว่าท่านรัฐมนตรีนั้นช่วยกระจายอำนาจ ในการให้เข้าพื้นที่ที่เป็นของรัฐ ผมทำเรื่องไปแล้วในฐานะกรรมการวิสามัญปลูกป่าให้เขา ได้มีการเข้าได้ถูกต้อง ถ้าหากว่าท่านจะไม่ให้สิทธิ์ น.ส. 3 กับเขา ก็ให้เขาโดยถูกต้อง เพื่อที่จะปลูกป่าแล้วเป็นของเขา เดียวนี้เป็นอย่างไรครับท่านครับ ผู้ที่ปลูกไม้ยางพาราอยู่แล้ว ในเขตป่าสงวนนั้น กำลังมีปัญหา ผมอภิปรายไว้คราวที่แล้ว แล้วไม่พูด คือได้รับการอนุญาตจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ให้สามารถที่จะเปลี่ยนพันธุ์ยางได้ เพราะยางพาราที่ปลูกมาแล้วนั้น 25 ปี 30 ปี ปลูกมาแล้วจนต้นมันแก่ เดียวนี้ต้องเปลี่ยนพันธุ์ยางใหม่ พอพระราชกำหนดอันนี้ออก อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านอภิปรายแล้วว่าผมเข้าใจว่าเป็นการยกเลิกเพิกถอนสัมปทาน แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เข้าใจอย่างนั้น ถือว่าเป็นการปิดป่า เพราะฉะนั้นตัดไม่ได้ ตัดไม้ยางพาราที่ปลูกอยู่แล้วต้องการจะเปลี่ยนพันธุ์ ซึ่งรัฐเอื้ออำนาจ ในการที่ลดพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ในเรื่องของการที่จะเอาเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ไปช่วยเหลือเพื่อเปลี่ยนพันธุ์ให้มีน้ำยางดีขึ้น ให้มีคุณภาพดีขึ้น เรื่องเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ตัดออกมาแล้วเจ้าหน้าที่ก็จับว่าอันนี้มาจาก น.ส. 3 หรือเปล่า หรือมาจากเขตป่าสงวน มาจากเขตป่าสงวนนั้นตามพระราชบัญญัติป่าไม้ท่านต้องขออนุญาตในการที่จะเอาไม้ออกจากป่า เดี๋ยวร้อนไปหมดครับ เพราะฉะนั้นนี่ในเรื่องของนั้น ในเรื่องของเศรษฐกิจก็มีปัญหามากมาย

ท่านบอกว่าไม่ต้องร่อน เดี๋ยวร่อนเฉพาะคนรวย ๆ เจ้าของสัมปทานท่านนั้นขอเรียนเถอะครับ ว่ามันโยงโยงไปครับ โยงโยงต่อไปถึงผู้ที่ประกอบการในเรื่องของการทำเฟอร์นิเจอร์ส่งออก การประกอบการค้าในบ้านธุรกิจ แม้กระทั่งพี่น้องประชาชนที่ต้องอาศัยไม้ เสา ต่าง ๆ ที่จะเอามาทำขนำ หรือกระท่อม เดี๋ยวร่อนไปหมดครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านออกมาแล้วดีแล้ว สมกับที่ท่านเองนั้นเป็นนายชายชาติทหารและสมกับท่านนั้นกระผมขอแสดงความยินดีที่ท่านได้รับยศพลตรีนะครับ และในท่านเองเดียวกันนั้น เมื่อออกมาแล้วอย่างไรกระผมในฐานะอยู่ฝ่ายค้านก็คงไม่สามารถจะคว่ำพระราชกำหนดอะไรอันนี้ได้ แต่ขอตั้งข้อสังเกตว่าให้มีมาตรการในการรักษาจัดตั้งหน่วยรักษาป่าอย่างสมบูรณ์ และช่วยสังคายนาแก้กฎหมายต่าง ๆ และในที่นี้มีราษฎรที่ร้องเรียนในเรื่องขอที่ทำกินของกระผมกระผมขอส่งผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ขอความกรุณานะครับ ไม่ใช่คนจังหวัดจันทบุรี คนจังหวัดจันทบุรีนั้นมีที่ทำกินอยู่แล้ว แต่เป็นพี่น้องชาวภาคอีสาน ซึ่งกระผมถือว่าเป็นประชาชนคนของเราเช่นเดียวกัน ขอขอบพระคุณมากครับผม สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ คุณพินิจ

จันทร์สมบุรณ์

นายพินิจ จันทร์สมบุรณ์ (กาญจนบุรี) : ผม พินิจ จันทร์สมบุรณ์ พรรคพลังธรรม ผมเองขอกราบเรียนว่าจังหวัดผมนั้นเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าเป็นอันดับที่เรียกว่าติดอันดับเลยครับ 1 ใน 3 ของประเทศไทย ถ้าพูดถึงพระราชกำหนดปิดป่านั้น ผมขอสนับสนุนด้วยความเต็มใจ ที่สนับสนุนด้วยความเต็มใจนั้นก็เพราะว่าท่านลองนึกคิดเถอะครับ ชาติบ้านเมืองเรานี้ป่าน้อย่างท่านผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็พูดว่า เป็นป่าของมหาชนหรือเป็นป่าของประชาชนทั่วไป และทำไมเราจะนึกคิดไม่ได้ละครับ ผมขอสนับสนุนจริง ๆ ว่าท่านรัฐมนตรีนั้น ท่านกล้าหาญจริง ๆ ที่ทำอย่างนี้มีใครก็คนครับที่กล้าหาญ ถ้าเทียบไปแล้วป่าของเราเปรียบเสมือนห้องนอนครับ และต่อไปนี้ป่าอันนี้แหละครับที่เราจะรักษาอยู่ได้เหมือนกับมุ้งครับ ถ้าเราไม่ออกพระราชกำหนดนี้แล้ว ผมขอกราบขอบพระคุณจริง ๆ ที่ท่านได้ทำ

อย่างนั้น แต่ขอตั้งข้อสังเกตฝากท่านรัฐมนตรีสักนิดเถอะครับ ผมได้รับหนังสือร้องเรียนจาก บริษัททำไม้กาญจนบุรี ซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ ซึ่งทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองก็มี และส่วนที่ อาจจะทำเสียประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองก็คงจะมีบ้าง ฝากเรื่องหนึ่งครับ คือเรื่องคนงานที่กำลังตกงานจากที่บริษัท หรือถูกยกเลิกสัมปทานนั้น ฝากผ่านไปด้วย ได้โปรดเถอะครับ ประสานประโยชน์กับทางรัฐมนตรีที่รับผิดชอบเรื่องแรงงาน ได้โปรดออกไปสำรวจโดยเร็วด่วน เพราะคนงานเหล่านี้ร้องเรียนผมมาว่า เขาขาดงานทำ เขาขาดสวัสดิภาพในการทำงาน เขาขาดค่าตอบแทน เขาไม่มีเสถียรภาพ เขาไม่มีสภาพแรงงาน ไม่มีสภาพแรงงานที่จะต่อสู้กับรัฐบาลสิ่งเหล่านี้แหละครับ ผมฝากผ่านไปสักนิดหนึ่ง แล้วสิ่งที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งนั้น ผมขอกราบเรียนว่า หากผู้แทนของเราที่พูดกัน 357 ท่านว่ารักป่า ๆ เราช่วยกันเถอะครับ ลอง จุกคิดกลับไปช่วยกันปลูกต้นไม้สักคนละแสนต้น ไม่ว่าจะเป็ภาคเอกชนหรือเป็นป่าอนุรักษ์หรือจะเป็นป่าทางเศรษฐกิจ ช่วยกันเถอะครับ สภาพป่าจะเห็นขึ้นมาอย่างทันใจ ผมกราบขอบพระคุณแค่นี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ คุณบุญหลง ถาคำฟู

นายบุญหลง ถาคำฟู (ลำปาง) : ท่านประธานคงจะจำชื่อผมไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญหลง ถาคำฟู พรรคเอกภาพ ลำปาง ความจริงกระผมจะไม่อภิปราย แต่บังเอิญว่าฝนแล้งก็คงจะแล้งไปอีก กระผมอยู่ภาคเหนือครับ กระผมไม่ขัดข้องนะครับเรื่องพระราชกำหนด ว่าจะออกมามัดมือชกหรืออะไรต่ออะไร เพื่อนที่ได้อภิปรายไปแล้ว กระผมไม่ข้องใจนะครับ แต่กระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานว่า การปฏิบัติเป็นไปได้อย่าง กระผมมีความเสียใจที่ ส.ส. สมาน ชมภูเทพ ได้พูดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ พณฯ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ได้โกหกคำโตในสภาแห่งนี้ กระผมเสียใจครับที่กระผมเองว่าที่จริง ๆ ผมเรียนอย่างเปิดเผยกระผมเป็นพรรคพวกของ พณฯ รัฐมนตรีสนั่น กระผมเสียใจที่เพื่อน ส.ส. ได้พูดอย่างนั้น แต่ขอแสดงความเสียใจและกราบเรียน พณฯ ว่าป่านนี้ที่ ส.ส. สมาน ชมภูเทพ พูดเป็นความจริงครับ

หรือว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารเท็จนะครับ กระผมเองใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานอย่างชัดเจนว่า ป่าหนองดง ตำบลท่าขมิ้น อำเภอโพทะเล เนื้อที่ 885 ไร่ นะครับ ป่าเขาเจ็ดลูก ตำบลเขาเจ็ดลูก อำเภอดะพานหิน เนื้อที่ 1,150 ไร่ ป่าเขาทรายและป่าเขาพระ ตำบลเขาทราย กิ่งอำเภอทับคล้อ ดะพานหิน 1,875 ไร่ อันนี้เป็นเอกสารที่ค้นพบในกรมป่าไม้ กระผมใคร่อยากจะกราบเรียน ท่านฯ ว่ากระผมเชื่อเหลือเกินว่า ท่านฯ ไม่ได้โกหก เชื่อเหลือเกินว่าที่พูดไปนั้นพูดความจริงว่าไม่มีป่าในจังหวัดพิจิตร แต่ที่ต้องพูดความจริงอย่างนั้นเวลานี้จริงหรือเท็จ ใครจะกราบเรียน ท่านฯ ว่าเจ้าหน้าที่ ถ้าเกิด ท่านฯ พุดผิดนะครับ เจ้าหน้าที่ที่ส่งข้อมูลให้ท่านโกหกต่างหาก ไม่ใช่ ท่านฯ โกหก ส่งข้อมูลให้ท่านในทางที่ผิด ถ้าหากเป็นความจริงนะครับ อยากจะใคร่กราบเรียนท่านประธานว่า ในฐานะที่ ท่านฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รับผิดชอบกรมป่าไม้ก็ได้โปรดตรวจสอบด้วยครับ ผมในฐานะเป็นนักการเมืองด้วยกัน ก็ไม่อยากจะให้ข้าราชการประจำที่จะต้องมาหลอกลวงหรือว่ารายงานเท็จต่อผู้บริหารชั้นสูง กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าทำไมว่ายากแก่การปฏิบัติ เวลานี้ที่จังหวัดของกระผมคือที่อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ และกิ่งอำเภอเมืองปาน มีท้องที่หลายแห่งที่กำหนดเป็นเขตรวนอุทยานแห่งชาติ ท้องที่บริเวณนับตั้งแต่อำเภอแจ้ห่มไปจดอำเภอวังเหนือ กินไปถึงกิ่งอำเภอเมืองปาน กระผมอยากจะกราบเรียนว่ารายละเอียดที่เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ส่งมา อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าได้โปรดตรวจสอบดูให้ชัดเจนด้วยครับว่าเนื้อที่หรือพื้นที่ชัดเจนนั้นชี้กันตรงไหน เพราะว่าการถ่ายรูปทางอากาศก็ดี การทำแผนที่ประกอบการประกาศเขตรวนอุทยานก็ดี เก่งไปว่าเจ้าหน้าที่จะรายงานเท็จและไม่ตรงตามความเป็นจริง และประชาชนจะเกิดความเดือดร้อน เพราะขณะนี้ถ้าพูดไปแล้วก็ไม่อยากจะซ้ำประเด็นครับ เพราะว่าในท้องที่จังหวัดลำปางนั้น ที่ว่าบุกรุกกร่นสร้างในที่ป่าสงวนนั้นเป็นความรคตาลเกือบทุกท้องที่ ก็เพราะเจ้าหน้าที่ป่าไม้และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผมใคร่ขอกราบเรียนเลยว่าที่น่าคดีความสู่ศาลนั้นบางครั้งเก็บไม้นอนนอนล้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จับ ทว่าไปตัดไม้ทำลายป่าแล้วยังเพื่อน ส.ส. ได้รายงานไปแล้วไม่ว่าอย่างว่าผักหวานกับไข่มดแดงมดส้มมันมีธรรมชาติ

ของอุ้งกันครับ ก็จับหน่อไม้จับ เห็ดจับ ไปเอาน้ำผึ้ง ไปเอารังผึ้งจับ จับทุกอย่าง อันนี้ครับ
 กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดปิดป่าที่ออกไปนั้น กระผมนับถือ
 รัฐบาลที่ได้ทำการดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างแจ่ม รวมทั้งสื่อมวลชนหลายทางหลายแขนง
 ที่ได้ออกข่าวป่าวร้องไปว่าปิดป่า ๆ ปิดป่า จนกระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านก็ยัง
 เรียกพระราชกำหนดปิดป่า อันนี้ผมถือว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ล้างสมองที่เยี่ยมยอด ก็ใคร่จะ
 ขอกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายอื่น ๆ ที่กระผมเคยกราบเรียนท่านประธานมาในสภา
 นี้หลายครั้ง ว่ากฎหมายต่าง ๆ นั้นก่อนที่จะออกมาเป็นกฎหมายหรือออกมาเป็นพระราช
 กำหนด พระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็ดี หรือกฎกระทรวงก็ดี ถ้าหากรัฐบาลสามารถประชาสัมพันธ์
 เสียก่อนจะดีมาก และใคร่ขอกราบเรียนว่าถ้าหากประชาสัมพันธ์พระราชกำหนดแก้ไข
 พระราชบัญญัติป่าไม้ในะครับ ถ้าประกาศให้มันถูกต้องอย่างนี้และชัดเจนจะดีมาก และรวมทั้ง
 ช่วยประกาศบอกกล่าวป่าวร้องทุกวันนะครับจะเป็นข่าววิทยุกระจายเสียงได้ก็ยิ่งจะดี เพราะ
 ประชาชนในชนบทนั้นไม่มีหนังสือพิมพ์ที่จะอ่าน ถึงแม้ไม่มีเวลาที่จะอ่าน แล้วโทรทัศน์บางครั้ง
 ก็ไม่ค่อยได้ดูกันเพราะเปลี่ยก็ต้องหลับต้องนอน เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่หรือทำมาหากินกลางวัน
 ถ้าหากเป็นวิทยุหรือออกไปทุกแขนงยิ่งจะดีครับว่าเมื่อพระราชกำหนด ได้รับการสนับสนุนเป็น
 พระราชบัญญัติแล้ว อะไรบ้างครับที่ประชาชนจะได้เข้าไปทำได้ เก็บเห็ดได้ เอาหน่อไม้ได้
 เอาผึ้ง เอามัน (Minc) ได้ เอาพืชผักต่าง ๆ ได้ หาของป่าไม้ อะไรบ้าง เนื้อที่ว่างเปล่า
 ที่ไหนที่จะให้เข้าไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้อำเภอ ไปติดต่อกว่าทำสัญญาอย่างไร ไร่ละเท่าไร
 ออกให้ชัดเจนแล้วออกบ่อย ๆ ผมเชื่อว่าประชาชนสนับสนุนแล้วพระราชกำหนดที่ออกไป
 แล้วหรือผ่านไปจะเป็นพระราชบัญญัตินะครับ รวมทั้งวนอุทยานแห่งชาตินี้กระผมใคร่ขอ
 กราบเรียนว่า ประชาชนที่สนับสนุนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนในเมือง จะเป็นนิสิตนักศึกษา
 แต่ชาวบ้านนอกคอกน่านั้นในชนบทยังไม่เข้าใจนะครับ ไม่หือฮ้อหือฮืออะไรทั้งนั้นนะครับ
 จะดีหรือไม่ดีเขาไม่ทราบหรอกครับ ที่รัฐบาลออกข่าวป่าวร้องว่าดีมาก หรือว่า ส.ส. บางท่าน
 บอกว่าสนับสนุนกันอย่างดีมากนั้นก็สนับสนุนไป แต่ชาวชนบทหรือชาวที่อยู่ในป่าละเมาะ

ในชายป่าหรือว่าในอำเภอรอบนอก ไม่รู้ข้อความรายละเอียดและไม่รู้ทางปฏิบัติตามกฎหมาย ใครอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าช่วยบอกกล่าวป่าวร้องเขาเถอะครับ ประชาชนผู้ยากไร้ จะได้ทราบว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายอย่างไร ถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ป่าไม้จะ จับจะคุมเขาอย่างไร เขาจะได้โต้เถียงได้ หรือจะไม่กล้าจับกล้าคุมนะครับ ผมใคร่ขอ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ว่าผมพร้อมที่จะปฏิบัติตามและสนับสนุนพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับ รวมทั้งที่ผ่านมาแล้วและฉบับนี้ใคร่กราบเรียนท่านประธานว่า ถ้า หากรัฐบาลสนใจนะครับ ได้โปรดบันทึกไว้ครับว่าที่เมืองดึ่ง ที่ตำบลทุ่งผึ้ง และที่ตำบลแจ้ห่ม เป็นท้องที่ที่ป้องกันป่าได้ดีเยี่ยม ช้างเป็นสิบ ๆ เชือก โรงงาน 30 - 40 โรง ที่ตั้งอยู่ใน ตำบลดังกล่าวที่กระผมกราบเรียน ปรากฏว่าต้องรื้อถอน ช้างต้องถอนเครื่องจักรกลในป่าต้อง ถอน ปีนอก้า ปีนกลมือ ปีน เอ็ม. 16 ปีน เอช.เค. 66 ต้องล่าถอยมีเป็นสิบ ๆ กระบอก และชาวบ้านใช้ปืน ดินปืนที่ทำกับมือเป็นร่วมหมื่นกระบอกขับไล่ 3 ตำบลนี้ครับ คือทุ่งผึ้ง เมืองดึ่ง หรือวังใต้ รวมทั้งตำบลแจ้ห่ม ท่านประธานไปศึกษาดูครับ ถ้ามีวิธีการปลูกระดุม ให้ชาวบ้านรักป่า รักต้นไม้ของเขอย่างนี้ รักต้นไม้ลำธารของเขอย่างนี้ และ 3 ตำบลนี้ เคยจับเจ้าหน้าที่ 5 คนส่งฟ้องศาลและถูกไล่ออกจากราชการและถูกจำคุกด้วย ในจังหวัด ลำปางนี้เป็นตัวอย่างที่ดี ใครจะฝากท่านประธานว่าขอได้โปรดประชาสัมพันธ์ให้ทั่วประเทศ ครับ จะได้ให้มันศักดิ์สิทธิ์ตามกฎหมาย กราบขอบพระคุณครับผม

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปัญญา เกสรทอง ประธานสภาผู้แทน ราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิตรครับ

นายไพจิตร ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิตร ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคราษฎร ผมต้องขอขอบ พระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกระผมในนามของพรรคราษฎรที่ได้แสดงข้อคิดเห็น ในฐานะ ที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาล ดูจะเป็นคนแรกของพรรคที่ยกกันมาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว ผมใคร่ขอ

เรียนว่าผมได้ศึกษาในเรื่องของการออกพระราชกำหนดทั้ง 2 - 3 ฉบับที่รัฐบาลได้ออกมานั้น
 ร่วมกับเพื่อน ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นคณะกรรมการการเกษตร ของสภาแห่งนี้
 ได้มีการประชุมกว่า 4 ครั้ง ซึ่งได้ศึกษาโดยต้องแท้นในรายละเอียดทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
 เพื่อที่จะมีผลในการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนได้เสียอะไรทั้งหลายก่อนที่รัฐบาลจะได้ออกเป็น
 พระราชกำหนดออกมา เพราะฉะนั้นก็เท่ากับว่าเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านที่พยายามที่จะ
 ตั้งข้อสังเกตว่า พระราชกำหนดฉบับนี้นั้นมิได้ผ่านการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กระผมกราบเรียนว่า โดยสถาบันของคณะกรรมการการเกษตรนั้นเป็นสถาบันที่พรรคการเมือง
 ทุกพรรคในสภานี้ได้ร่วมกันพิจารณาพอสมควร แม้จะไม่ได้โดยตรง ก็ได้พิจารณา ได้มี
 ข้อคิดเห็นที่ได้รับฟังโดยสรุป เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่ลำบากใจที่จะต้องกราบเรียนต่อท่าน
 ประธานว่า กระผมชื่นชมในความกล้าหาญ และดูจะเป็นข้อเท็จจริงว่าจะไม่หวั่นใจของกระผม
 ด้วยซ้ำ ในขณะที่เกิดปัญหาในขณะนั้น แรก ๆ รัฐบาลจะออกพระราชกำหนดสัก 6 ฉบับ
 กลับไปกลับมาก็บอกว่าออกเพียง 3 ฉบับ ผมเองยังทักท้วงว่า 3 ฉบับนี้สามารถที่จะครอบคลุม
 อะไรได้ไหม ท่านก็บอกว่าสามารถที่จะพิทักษ์รักษาป่าได้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียน
 นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาตินั้น ยิ่งมีความจำเป็น
 อย่างยิ่งในการที่จะรักษาเขตต้นน้ำลำธาร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ ซึ่งท่านประธานที่เคารพ จาก
 ตัวเลขทั้งหลายที่บอกว่าเรามีพื้นที่ป่าไม้ 28 เปอร์เซ็นต์นั้น จริง ๆ แล้วผมคิดว่าคงจะ
 ประมาณไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนกว่าครึ่งหนึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร เป็นเขต
 วนอุทยาน และเขตเหล่านี้ะครับจากเอกสาร จากการศึกษาที่ปรากฏว่าอยู่ในเขตสัมปทาน
 ของบริษัททั้งหมด เพราะฉะนั้นจากตัวเลขทั้งหลายป่า 73 แห่งนั้นะครับ บริษัทได้สัมปทาน
 แล้วคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้บริษัทสัมปทานเหล่านี้สามารถที่จะทำไม้ ตัดไม้ในเขตต้นน้ำลำธาร
 ซึ่งสร้างความเสียหายกันอย่างมาก คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ศึกษาและก็ได้มีมติที่แน่ชัดว่า
 ไม่สามารถที่จะล้มเลิกหรือตัดสิทธิและผลประโยชน์ของบริษัททำไม้ ให้ยกเลิกได้ เพราะเขา
 ได้ทำสัญญาโดยถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงเป็นการชอบแล้วที่รัฐบาลจะต้องออกพระราชกำหนด

เพื่อที่จะมีผลต่อการยกเลิกสัมปทานป่าไม้จำนวน 301 บริษัทที่ทำในเขตต้นน้ำลำธาร
 ท่านประธานที่เคารพ 4 เดือนนะครับเศษไปนิดหนึ่งหลังจากที่ได้ประกาศใช้แล้วนั้น กระผม
 ใครที่จะเรียนนะครับ เพื่อที่จะให้ทางรัฐบาลได้มีความภาคภูมิใจ และได้หาทางในการที่จะ
 ผ่อนปรนหรือแก้ไขในส่วนบกพร่องที่เกิดขึ้นดังที่สมาชิกท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้แสดง ได้
 เสนอต่อสภาแห่งนี้ กระผมยังมีความข้องใจในเรื่องของการอนุญาตให้ราษฎรได้มีบทบาทใน
 การใช้สิทธิในการทำไม้เพื่อใช้ประโยชน์ในการบูรณะซ่อมแซมบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย ท่าน
 ประธานครับ ราษฎรนั้นมีเอกสารสิทธิ์ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหลายแห่งในแง่ของการผ่อนปรน
 เปิดโอกาสให้ราษฎรที่ต้องใช้ไม้ในการบูรณะทำบ้านเรือนอาศัยนั้น กระผมเข้าใจว่าโดยวิธีการ
 ของป่าไม้นั้นได้มีช่องทางให้ราษฎรได้ขออนุญาตในการทำไม้ในเขตเอกสารสิทธิ์ครอบครองของ
 ตนเอง ในเขต น.ส. 3 หรือโฉนดที่ดินก็ตาม แต่ขั้นตอนรายละเอียดต่าง ๆ นั้น ในขณะที่
 ที่ปฏิบัติไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ราษฎรจะต้องยื่นคำขอไปยังป่าไม้อำเภอ และป่าไม้
 อำเภอก็ไม่ได้มีอยู่ทุกอำเภอในขณะนี้ตามโครงสร้างของกรมป่าไม้ ก็ต้องร่วมกันไปอยู่ที่จังหวัด
 กว่าที่จะผ่านขั้นตอนผ่านจากอำเภอไปยังจังหวัด จากจังหวัดมายังเขต จากเขตมายังกรมป่าไม้
 ผ่านขั้นตอนที่ยาก เพราะฉะนั้นเมื่อราษฎรทำยากสิ่งที่เป็นผลติดตามมาก็คือการ ขออนุญาตทำ
 ไม้ในเขตที่ตัวเองมีกรรมสิทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่ขอโดยไม่ถูกต้อง ทำให้ถูกต้องก็เกิดปัญหาในการจับกุม
 ของเจ้าพนักงาน เพราะฉะนั้นถ้ามีช่องทางในการที่จะทำความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ให้กับ
 ราษฎรได้ทราบและกำหนดเงื่อนไขรายละเอียดในการอนุญาตทำไม้ในเขต น.ส. 3
 ของราษฎรในเขตเอกสารสิทธิ์ทั้งหลายนั้นให้ง่ายขึ้น รัดกุมขึ้น กระจายอำนาจไปสู่การตรวจ
 สอบ ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยการอนุญาตในเฉพาะของอำเภอก็ดีหรือสูงสุดอยู่ที่ระดับ
 จังหวัดเท่านั้น กระผมใคร่จะกราบเรียนว่าในปัญหาอย่างนี้จะคลี่คลายและสร้างความเข้าใจให้
 กับราษฎรอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยังมีความเห็นด้วยในการที่จะต้องสร้างสำนึก
 ให้กับพี่น้องประชาชนในการเป็นเจ้าของต้นไม้ เดิมนั้นเราเข้าใจต้นไม้เป็นทรัพยากร เป็น
 สมบัติของแผ่นดินดังที่สมาชิกหลายท่านได้กราบเรียน ผมว่าเมื่อรัฐบาลนะครับได้ใช้ความ

กล่าวหาญในการออกพระราชกำหนดในการยกเลิกสัมปทานป่าไม้ของบริษัททำไม้ทั้งหลายแล้ว ขณะเดียวกันรัฐบาลก็บอกว่าจะออกพระราชบัญญัติในเรื่องของการปลูกสวนป่า ผมว่าเอาใหม่ ได้ไหมครับ รัฐบาลใช้ความกล้าหาญออกพระราชกำหนดปลูกสวนป่า เพื่อที่จะให้การแก้ไข ปัญหาป่าไม้ การมีป่าไม้ให้เขียวชอุ่มขึ้นได้ทันตา ได้รวดเร็วในการที่จะพิจารณาและอาจจะเป็น อนุสนธิ ทำให้ท่านรัฐมนตรีว่าการเกษตรที่ได้ออกพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้ได้เป็นพลตรีรับ ท่านประธาน ถ้าออกพระราชกำหนดปลูกสวนป่าอีกสักชนิดหนึ่ง ซึ่งทำประโยชน์กับประเทศชาติ มหาศาลนี้อาจจะได้เป็นพลเอก ผมขอสนับสนุนขอให้รัฐบาลได้เร่งรัดในการดำเนินการเช่นนี้ นะครับ เพื่อที่จะให้ประชาชนได้มีความสำนึกและเป็นเจ้าของ และสามารถที่จะเป็นเจ้าของ ดินไม้แต่ละต้นที่ได้ปลูกสร้างขึ้นให้ถูกต้องครับ ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตใช้เวลา ของสภาที่มีเกียรติแห่งนี้ยืนยันในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคราษฎร ที่ค่อนข้างจะโด่งดังและก็หลายท่านไม่แน่ใจว่าเราจะสนับสนุนร่างพระราชกำหนดทั้ง 3 ฉบับ นี้หรือไม่ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเรายืนยันว่าเราเป็นเอกฉันท์ เราสำนึกในความเป็นพรรคร่วมรัฐบาล สำนึกในความเป็นผู้ที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นผมยัง มั่นใจว่าเพื่อนสมาชิกพรรคราษฎรที่เรายืนอยู่ จะสนับสนุนด้วยความชื่นชมในพระราชกำหนด วนอุทยานแห่งชาติในวันนี้ ขอขอบพระคุณครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญเกิดครับ

นายบุญเกิด นาคดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ครับ วันนี้ทางรัฐบาลได้ออกพระราชกำหนด แก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ กระผมเองรู้สึกว่าจะเห็นด้วยในหลักการและรายละเอียด ทุกประการ ในเบื้องต้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานได้ย่อนดูเหตุผลที่กระผมกราบเรียน ท่านว่ากระผมเห็นด้วยนั้นมีเหตุผลประการใด กระผมขอຍอนให้ท่านดูในสมัยหนึ่ง เมื่อปี พุทธศักราช 2503 พวกๆ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เป็นนายกรัฐมนตรีบริหารประเทศ ท่านได้มีสโลแกน (Slogan) ในสมัยนั้นว่า ป่าไม้เป็นทรัพยากรของชาติ ผู้ใดทำลายป่าไม้

ผู้นั้นทำลายชาติ สิ่งนี้เองครับเป็นเรื่องสะท้อนให้เห็นตั้งแต่รัฐบาลเมื่อ 30 กว่าปีเศษที่ผ่านมา นั้น ว่าท่านเองนั้นรักและสงวนป่าไม้ เพราะท่านเองนั้นได้มองการณ์ไกล ถ้าหากประเทศไทย ปราศจากป่าไม้ ประเทศไทยนั้นอาจจะมึนเป็นไปดังเช่นกรณีที่เกิดที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านประธานที่เคารพ ป่าไม้นั้นเป็นสิ่งธรรมชาติซึ่งจะต้องอยู่คู่กับผืนแผ่นดินนี้ ตามนักวิชาการ ได้สำรวจตรวจสอบว่า ความได้ดุลของธรรมชาตินั้นจะต้องมีป่าไม้อยู่ในผืนแผ่นดินนี้ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ แต่การสำรวจตรวจสอบนั้นเองท่านประธาน โดยเฉพาะทางภาคอีสาน 17 จังหวัด กระผมเองเป็นห่วงเพราะการสำรวจตรวจสอบในปัจจุบันนั้นว่าป่าไม้ในภาคอีสาน 17 จังหวัดนั้น คงมีเหลือประมาณ 17 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่เท่านั้น สิ่งนี้เองครับ เมื่อ วันพฤหัสบดีที่ 4 ที่ผ่านมานั้น ก็ได้มีการอภิปรายว่ากรณีที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดแก้ไข พระราชบัญญัติป่าไม้ปีพุทธศักราช 2484 นั้น ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เพราะว่า ไม้มันแพง กระผมขอกราบเรียนว่ากระผมขอยกเป็นอุทาหรณ์ไปเปรียบเทียบให้ท่านประธานได้ ฟังว่าในระหว่างนี้เองในภาคอีสานนั้นมีป่าอยู่ประมาณ 17 เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้ ไม่ได้ออกพระราชกำหนดปิดป่าสัมปทานทั่วประเทศแล้ว แล้วยังจะให้มีการสัมปทานมีการตัด ป่าอีกต่อไป สมมุติว่าเรามีเงินอยู่ 17 บาทในขณะนี้ แล้วเราจะใช้ไป ใช้ไปจนหมดทั้ง 17 บาทแล้ว ผลสุดท้ายเราก็จะต้องล้มละลาย ถ้าเราชินปล่อยให้มีการตัดป่าต่อไปแล้วผลสุดท้าย บ้านเมืองก็จะเกิดภัยพิบัติ ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นเพราะธรรมชาติเสียดุลครั้งนี้เราจะเห็นว่า อีสาน 17 จังหวัดนั้นท่านประธาน ได้รับความแห้งแล้งฝนทิ้งช่วง ประชาชนขาดรายได้ไม่ได้ประกอบ อาชีพที่สมบูรณ์แบบ ประชาชนในภาคอีสานนั้นอดอยากปากแห้ง แต่ในทำนองเดียวกันนั่นเอง ที่อีสานแห้งแล้ง ทางบกฯได้กลับโดนอุทกภัยน้ำท่วม ประชาชนต้องล้มตาย ประชาชน เป็นหมื่นกว่าคนต้องขาดที่พึ่งขาดที่อยู่อาศัย ลักษณะการณ์ที่เกิดขึ้นอันนี้แหละครับ ท่านประธานครับ มันเป็นเรื่องธรรมชาติลงโทษ เป็นเรื่องที่โหดเหี้ยมที่สุดซึ่งเกิดขึ้นจาก วิฤตการณ์ซึ่งธรรมชาติไม่ได้ดุล คือการตัดไม้ทำลายป่านั้นเองท่านประธานลองมองว่า ครึ่งทศวรรษที่ผ่านมานั้น อุณหภูมิภายในประเทศนี้ได้เพิ่มขึ้น 2 เปอร์เซ็นต์ ร้อนยิ่งร้อนจัด

หนวยิ่งหนวยจัด สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้แหละครับ มันเป็นปัญหาซึ่งรัฐบาลโดยการนำของ พลเอกชาติชาย ซึ่งเข้ามาบริหารประเทศหัวนี้วัดกว่า ถ้าไม่ได้แก้ไขปัญหาสิ่งที่ยังถามอันนี้แล้ว บ้านเมืองในอนาคตนั้น อาจจะเกิดภัยพิบัติ กระผมเองได้นั่งฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทางฝ่ายค้านได้อภิปรายโจมตีว่า รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลเผด็จการ เหตุใดจึงไม่นำพระราชกำหนดฉบับนี้มาเป็นพระราชบัญญัติ เพราะเราถือว่าเราทุกคน 357 ชีวิตนี้ก็เป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ ให้มาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ แต่กระผมขอกราบเรียนชี้แจงว่าในระบบประชาธิปไตยนั้น อำนาจอธิปไตยย่อมเป็นของปวงชนชาวไทย แต่อำนาจอธิปไตยนั้นแบ่งเป็น 3 อำนาจ อำนาจหนึ่งก็คือตุลาการ การวินิจฉัยชี้ขาดว่าใครผิดถูกประการใดก็เป็นเรื่องของศาล อีกอำนาจหนึ่งก็คืออำนาจฝ่ายบริหาร คือฝ่ายคณะรัฐมนตรี อีกอันหนึ่งก็คืออำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ คือตัวสภาเรานี่เองเป็นเรื่องที่จะต้องออกกฎหมาย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ การที่คณะบริหารออกพระราชกำหนดมานั้น เป็นเรื่องที่ชอบตามระบอบประชาธิปไตยโดยคณะบริหารนั้น ใช้อำนาจตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 157 ในกรณีข้อความในมาตรา 157 นั้นเองบัญญัติว่า ในกรณีเร่งด่วนในกรณีที่เกิดภัยพิบัติต่อสาธารณะ คณะรัฐมนตรีสามารถที่จะออกเป็นพระราชกำหนด แต่ว่าการออกพระราชกำหนดนั้น จะต้องขออนุมัติจากสภานิติบัญญัติเหมือนที่เรากระทำกันนี้ สภานิติบัญญัตินั้นจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเป็นสิทธิของสภาแห่งนี้ กระผมจะขอกราบเรียนท่านว่า ที่รัฐบาลได้ดำเนินการออกพระราชกำหนดมาครั้งนี้เป็น การออกที่ชอบตามระบอบประชาธิปไตยอย่างสิ้นเชิงโดยไม่มีข้อแม้และเงื่อนไขอื่น ๆ ใด ๆ ท่านประธานที่เคารพ อีกประการต่อมาการอภิปรายนั้นกระผมได้นั่งฟังในวันพฤหัสบดีที่แล้วมานั้น ประชาชนเจ้าของประเทศสับสน การที่สับสนนั้นเพราะว่ากล่าวพาดพิงไปถึงคำนิยาม คำว่า ปิดป่า หรือรัฐบาลให้ปิดป่าสัมปทานกันแน่ แม้บางท่านก็ได้อภิปรายว่า การที่จะไปเก็บผักตัดฟันนั้นจะต้องถูกตำรวจจับ อันนี้แหละครับ ประชาชนยังกังขาอย่างสงสัย ประกอบกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกมาได้อภิปรายและชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบว่า ประชาชนซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนต่าง ๆ นั้น ซึ่งท่านอยู่มาหลายปีแล้วนั้น ท่านไม่ต้องวิตก

ไม่ต้องกังวล รัฐบาลนี้จะดำเนินการแก้ไขออกเอกสารสิทธิ หรือจะให้ท่านได้ดำเนินการ
 ทำมาหากินโดยความสะดวก โดยไม่ต้องมีความเดือดร้อน ดังนั้นการที่กระผมลุกขึ้นมาอภิปราย
 วันนี้นั้น ก็ด้วยเหตุผลว่ากระผมเห็นด้วยในการที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนด ถ้าครั้งนี้
 ไม่ได้ออกพระราชกำหนดมาแก้ไขปัญหาเรื่องการตัดไม้ทำลายป่าแล้ว กระผมคิดว่าอนาคตนั้น
 บ้านเมืองก็คงถึงจุดอันหนึ่งก็คือ จุดหายนะ บ้านเมืองไทยก็จะเป็นทะเลทรายจะมีแต่ความ
 แห้งแล้งเป็นประเทศเอริโอเปียแห่งที่ 2 แห่งย่านภูมิภาคนี้ของโลก เอาละครับท่านประธาน
 ครับ กระผมจะไม่ใช้เวลามาก กระผมขอยุติแค่นี้ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สำหรับพระราชกำหนดฉบับนี้
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้อภิปรายกันมาหลายท่าน และสิ่งที่ท่านอภิปรายนั้นในสิ่งที่ผมจะขอ
 เรียนตอบข้อซักถามก็มีอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับที่ท่าน ส.ส. เจริญได้บอกว่าขอให้
 ผมไปดูแลในเรื่องป่าต้นน้ำลำธารถ้าหากว่า ถ้าได้ตัดฟันแล้วก็จะทำให้เสียหายอย่างมาก แม้
 กระทั่งในประเทศพม่าก็ขอให้ไปดูแลด้วย ผมก็มันนอกเขตประเทศผมก็คงจะไปดูแลไม่ได้ เขา
 จะอนุญาตอย่างไรผมก็ไม่รู้ จะหมดความสามารถรับต้องกราบเรียนอย่างนั้นนะครับ ถ้าใน
 ประเทศก็ดูแลกันได้โดยครบถ้วนนะครับ ผมก็ขอกราบเรียนอย่างนั้น ถึงอย่างไรก็เป็นข้อ
 เตือนที่ดีนะครับว่า ให้เราสามารถที่จะได้ไป ถ้าหากว่าเรามีความสัมพันธ์ที่ดีกันก็คงจะได้
 พุดจากันต่อไปนะครับ ครับผมอยากจะเรียนอีกประเด็นหนึ่งก็คือ การเพิกถอนป่าชุมชนตามที่
 ท่าน ส.ส. ท่านหนึ่งได้พูดมาว่าให้ทำเฉพาะที่อยู่อาศัย ผมกราบเรียนว่า ขณะนี้กรมป่าไม้ก็
 ได้ดำเนินการไปแล้วนะครับ เพิกถอน ป่าชุมชนทั้งหลาย แต่ว่าถ้าหากว่าจะรวมถึงที่ทำกินด้วย
 ก็รู้สึกจะมากมายก่ายกองมากอยู่ ที่ทำกินนั้นคงจะต้องพิจารณาแยกออกจากที่อยู่อาศัย
 ที่อยู่อาศัยที่เป็นที่ตั้งชุมชนนั้นเราก็ให้เพิกถอนออกแล้ว ส่วนที่ทำกินผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติทั้งหลายก็คงจะเห็นว่าควรจะให้ความเป็นธรรมกับประชาชนเหมือน ๆ กัน บางคนก็มี

2.000 ไร่ บางคนก็มี 200 ไร่ บางคนก็มี 20 ไร่ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะให้ความเป็นธรรมกับเขาเหล่านั้นแล้ว ผู้ที่บุกรุกป่าสงวนทั้งหมดนี้ถ้าได้ 20 ก็ควร 20 เท่ากันนะครับ ผมจึงกราบเรียนว่าในชั้นของที่ทำกินนั้นเราคงจะต้องพิจารณากันให้รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็จะได้กำหนดให้เกิดความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป ผมกราบเรียนชี้แจงอย่างนี้นะครับ

ครับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบางท่านก็ยังเป็นห่วงใยประชาชนที่อยู่ในเขตป่าสงวนว่าจะเดือดร้อนด้วยพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้ หรือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท่านไปจับกุมไม่เข้าใจว่านี่ก็ปิดป่าก็ปิดหมด สวนยางก็ตัดไม่ได้ ข้อเท็จจริงแล้วผมก็ได้ชี้แจงไปหลายครั้งแล้ว และขณะนี้ก็ได้ดำเนินการกันตามปกติพี่น้องประชาชนก็เข้าไปอยู่ในป่า หาของป่าได้ตามปกติ สวนยางท่านอยากจะตัดเพราะท่านปลูกของท่านเองก็ตัดได้แล้ว ไม่ได้มีอะไรที่ไปหวงห้ามเลยก็ขอกราบเรียนด้วย แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือ ประชาชนที่จะถูกไล่ออกจากป่าสงวนหรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานแห่งชาตินั้น ผมกราบเรียนว่า เราจะให้เขาออกเราจะต้องหาที่ทำกินให้เขาให้ได้นะครับ อย่างที่สนามชัยเขต หรือว่าที่มาอยู่หน้าสภาเดี๋ยวนี้ทางราชการก็หาที่ให้แล้ว ให้ขอให้ย้ายไปอยู่ในที่ที่จะจัดให้ แต่ว่าประชาชนส่วนนี้ไม่ไปเองนะครับไม่ไปอยู่เอง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่ารัฐบาลนี้มีเจตนาที่แน่วแน่ครับ ที่จะต้องแก้ไขปัญหาระยะยาวที่ทำกินให้กับพี่น้องประชาชนให้ได้ครับ ผมจึงกราบเรียนว่าความตั้งใจของรัฐบาลจะเป็นอย่างนี้นะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมคงจะต้องกราบเรียนชี้แจงว่า ที่ป่าสงวนที่จังหวัดพิจิตรนะครับ ที่ท่าน ส.ส. สมาน ได้กล่าวหาผมว่า โกหกคำใด ๆ นะครับ ผมเรียนชี้แจงว่าชื่อป่านั้นมันมีอยู่ 3 แห่งตามที่ท่าน ส.ส. บุญหลงได้บอกนะครับ ในอำเภอตะพานหินมีเขาเจ็ดยอดมีทางดงที่อำเภอโพทะเล แล้วก็เขาทรายเขาพระที่อำเภอทับคล้อ 3 แห่ง แต่ว่าป่าไม่มีเหลืออยู่แล้วครับ ที่ผมตอบวันนั้นมีสมาชิกกล่าวหาผมว่าไปบุกรุกที่ป่าสงวน 700 ไร่ ผมอยู่ที่อำเภอบางมูลนาก ไม่มีป่าสงวนอยู่เลยนะครับ แล้วก็สภาพข้อเท็จจริงทางภาพถ่ายทางดาวเทียมก็ชี้ให้เห็นว่า 3 แห่งไม่มีป่าอยู่หรอกครับ ผมเรียนข้อเท็จจริงอย่างนี้นะครับ แล้วก็ขอ

กราบเรียนด้วยความเคารพท่านสมานว่า ที่ท่านกล่าวหาผมว่าเป็นเผด็จการนั้น ผมก็ต้องขอแก้ตัวหน่อยว่าผมก็มาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกับคุณสมาน เพราะฉะนั้นก็คงจะไม่ใช้อำนาจเผด็จการอะไรหรอกก็ขอกราบเรียนและผมขอตอบเท่านี้ละครับ เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำให้ท่านสมาชิกได้กล่าวมานั้นก็ยังมีประเด็นที่ผมจะตอบเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพลครับ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ หรือกล้วย ลูกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีลูกขึ้นมาชี้แจงแล้ว แต่ผมก็ยังไม่สบายใจ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอประทานกราบเรียนต่อการที่รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พุทธศักราช 2504 พุทธศักราช 2532 ซึ่งให้สอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าการอภิปรายนั้นคงจะต้องเป็นไปอย่างอีกพอสมควร ดูเพื่อนสมาชิกแต่ละท่านแต่ละคนแล้วก็ยังมีความปรารถนาที่จะลุกขึ้นมาแสดงความคิดเห็นหลายอย่างหลายประการ ผมมีความกดดันมากครับ ท่านประธานที่เคารพเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีผลกระทบสะท้อนไปต่อพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2504 ท่านประธานครับ ผมมีความผูกพันกับเรื่องป่าไม้มาตลอด เพราะในอดีตนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนต่อท่านว่าผมเคยรับราชการป่าไม้มาก่อน ตั้งแต่ปี 2507 จนถึง 2510 จนกระทั่งผมลาออกจากราชการป่าไม้มารับราชการที่ รพช. ผมก็ต่อสู้กับเรื่องป่าไม้มาตลอด เพราะอยู่ในหน่วยงาน รพช. นั้น ต้องใช้รถแทรกเตอร์ใช้เครื่องจักรกลเข้าไปทลายป่ามาทำเป็นถนน ความรักไม้เสียดยามไม้ ผมมีความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ที่นี้ครับ การที่เราสูญเสียไม้ป่าไม้ไป โดยทางที่ชอบที่ถูกที่ควรโดยรัฐได้ประโยชน์ ประชาชนได้ประโยชน์ เราเห็นสมควรแต่ที่นี้ครับเราสูญเสียสภาพป่าออกไปโดยกลุ่มบุคคลบางอาชีพได้เข้ามาใช้สิทธิพลทางด้านการเงินเข้ามาครอบงำ มาโค่นป่ามาทำลายป่ามาสร้างความร่ำรวยจากการทำลายป่านั้น เป็นสิ่งที่

เรายอมไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมจะพูดต่อไปนี้และก่อนที่ผมจะโยนไปถึงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา 30 โดยสะท้อนไปถึงมาตรา 6 (13) ให้ท่านประธานได้เข้าใจ ท่านประธานที่เคารพ ในการที่รัฐบาลพยายามทุกวิถีทาง ซึ่งใจความ เป็นประชาธิปไตย ให้การอนุรักษ์ป่าไม้ ท่านประธานครับ สมัยที่ผมรับราชการป่าไม้อยู่ นั้น 2507 ถึง 2510 พอดีปีพุทธศักราช 2511 ได้มีรัฐบาลยุคนั้นไม่ได้มาจากการเลือกตั้งเป็น รัฐบาลที่มาจากกาปฏิวัติ ได้ออกพระราชกำหนดให้มีการสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศ อันนี้ ละครับมันส่งผลกระทบต่อการกระทบกระเทือนใจของพี่น้องประชาชนเพราะอะไร ภาพพจน์ที่ ประชาชนมองเห็นเห็นอย่างไร ท่านประธานครับ ทำไมพ่อค้านายทุนจึงต้องตัดไม้ออกจากป่า ได้ มีรถบรรทุกขนไม้ซุงออกจากป่า อันนี้มันสร้างความหตุใจให้กับประชาชน ประชาชนก็มองว่า เอ๊ะ นี่มันอะไรกันเมืองไทย ทำไมคนรวยคนมีเงินคนมีอิทธิพลทำได้ พวก ข้าราชการเป็นราษฎรทำไมจึงทำไม่ได้ พี่น้องประชาชนครับ น้ำตาไหลพรากเพราะอะไร เพราะ ความไม่เป็นธรรมมันเกิดขึ้นในสังคม ท่านประธานที่เคารพผมจะกราบเรียนโยนไปถึงสภาพ ดงมูลในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ในพื้นที่อำเภอท่าคันโท ในพื้นที่อำเภอหนองกุงศรี ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ มีดงอยู่ดงหนึ่งชื่อว่าดงมูล มีพ่อค้าเข้าไปถางไม้ ไปทำลายป่าตัดไม้ขนไม้ออก ประชาชนพูดไม่ได้ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะพูดไป มันจะยาว ผมจะสรุปผลสั้น ๆ ว่าผลกระทบที่ประชาชนต้องเดือดร้อนในขณะนี้เพราะอะไร ท่านประธานครับ หนังสือพิมพ์วันนี้ผมอยากให้ 1. ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย 2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร 3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้หยิบหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ฉบับวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ เขาเขียนไว้อย่างชัดเจนครับท่านประธานที่เคารพ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องอ่านละครับ ไม่ต้องอ่าน

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ผมไม่อ่าน ผมไม่อ่านท่าน ประธาน ผมไม่อ่านเด็ดขาด ต้องฟังผมบ้างครับ ท่านประธานครับ อย่าเผด็จการจนเกินไป มันเป็นความเดือดร้อนของประชาชนครับท่านประธานครับ ต้องฟังผู้แทนราษฎรบ้าง

หนังสือพิมพ์หน้า 5 ครับ เบลีนิวส์ ผมบอกให้ไปอ่าน ท่านประธานครับ วันพุธที่ 10 เขาเขียนถึงอริบดี 3 กรม 4 กรม ว่ามีการรีดไถประชาชนที่ไหน ๆ บ้าง มีกรมตำรวจ อริบดี กรมตำรวจก็ต้องอ่าน รัฐมนตรีมหาดไทยนั่งอยู่ที่นี้ท่านก็ต้องอ่าน แล้วก็อริบดีกรมตุลาการ แล้วก็อริบดีกรมปลัดศรี นั่งอยู่ทั้ง 3 ท่านพอดี เกษตรก็อยู่นี้ มหาดไทยก็อยู่นี้ นายกรัฐมนตรี ก็อยู่นี้ คลังก็อยู่ไม่อยู่ผมยังมองไม่เห็น ให้ไปอ่านครับ ให้ไปอ่าน ผมไม่อ่านหรอก ให้ท่าน ให้เจ้าหน้าที่ธุรการของกระทรวงก็ได้คัดแล้วเอาไปอ่าน ว่าคนประชาชนถูกรีดไถมากมาย จนเป็นคำพังเพยจากราชฎรับท่านประธานที่เคารพ รถวิ่งรถวายเลี้ยวซ้าย รถไม่จอด ข้างขวา รถแก่งผ่าน รถถ่วงคอย คอยอะไรครับ จะรีดจะไถเขาหรือไม่ประการใด ผมไม่ทราบ แต่ท่านอ่านจากหนังสือพิมพ์ที่ผมถืออยู่ในขณะนี้แล้ว ท่านจะเข้าใจ บ้านผมในขณะนี้ พี่น้องปวดร้าวมากท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบแทบเท้าท่านนายกรัฐมนตรี พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ณ ที่ประชุมแห่งนี้ ว่าขณะนี้ม็อบบ้านหนองสีน ตำบลบรือ อำเภอบรือ ไร่รับจ้างนายทุนเลื่อยไม้ยาง ถูกนายทุนบังคับท่านประธานที่เคารพ อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดบ้านเกิดของกระผมนี้แหละครับท่านประธานครับ คนบรือ บ้านหนองสีน 14 คน ขณะนี้อยู่ในคุก ติดคุกแทนค่าปรับ ถูกเมียครับต้องร้องห่มร้องไห้ เพราะนายทุนบอกว่า เออ เขาจับคุณไปแล้ว คุณอย่าขัดทอดถึงผมนะเก็บความรู้สึกเอาไว้ แล้วค่าปรับค่าอะไรทั้งหลายทั้งปวง ค่าวิ่งเต้นทั้งหลายทั้งปวงฉันจะออกให้ ต่อมาศาลตัดสินโทษจำคุกไม่มี แต่มีโทษปรับ คนไปรับจ้างเลื่อยไม้ครับท่านนายก ท่านประธานครับ ผ่าถึงท่านนายกด้วย นั่งอยู่ตรงนี้แหละ คนไปรับจ้างเลื่อยไม้สภาพความยากความจนหาเข้ากินค่ารับท่านประธานที่เคารพ ไปถูกจับ ศาลตัดสิน ศาลชั้นต้นตัดสินปรับ 30,000 ศาลอุทธรณ์ยื่นความศาลชั้นต้น ท่านประธานที่เคารพต่อหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ ผมขอวิงวอนให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้หาทางช่วยเหลือคน 14 คนด้วย ขณะนี้ติดคุกแทนค่าปรับอยู่ที่สถานีตำรวจอำเภอมือ จังหวัดมหาสารคาม จะช่วยเหลืออย่างไรก็แล้วแต่ท่านนายกรัฐมนตรี สั่งให้รัฐมนตรีสำนักนายกไปก็ได้ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีก็ได้ ไปดูว่าคน 14 คนนั้นทรมานจริงหรือไม่

ประการใด ต้องติดคุก 1 ปีกับ 2 เดือน เพื่อแทนค่าปรับ ลูกเมียอยู่ที่บ้านร้องไห้ในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ พระราชกำหนดเกี่ยวกับเรื่องอุทยานป่าไม้ อุทยานแห่งชาติผมต้องพูดถึง เพราะผมยังข้องใจ ท่านประธานที่เคารพ ข้องใจอย่างไหนผมมองไปดูปัญหาในข้อกฎหมาย มาตรา 30 นี้ เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายว่าด้วยแร่ด้วยปิโตรเลียม ที่นี้บึงเอิญเขตบริเวณนี้เป็น เขตสัมปทาน แต่บึงเอิญนี้ครับถ้าหากว่าเขาจะไปทำแร่ ทำการปิโตรเลียม เขาจะไม่ต้อง ตัดต้นไม้ออกก่อนหรือครับ มันจะไม่สะท้อนถึงกฎหมายป่าไม้หรือครับ เพราะอะไรท่านประธาน ที่เคารพ ผมขอวกไปสู่มาตรา 16 (13) เขาเขียนว่าอย่างไร ท่านประธานครับ มาตรา 16 (13) เขาเขียนบอกว่า ภายในอุทยานแห่งชาติห้ามมิให้บุคคลใด เข้าไปดำเนินการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำไมต้องไปเขียนไว้ อย่างนั้น ทำไมไม่ปิดเลย ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีโดยตรงเลย ทำไมไม่ปิดเลยเพราะบึงเอิญ เกิดมีพ่อค้านายทุนนี้ต้องการแร่ ต้องการแร่บึงเอิญจะต้องไปขุดแร่ขึ้นมาจำหน่ายเสียครับ ท่านประธานที่เคารพ ในเมื่อจะมีการขุดแร่แล้วต้องมีการถางป่าออก มีการตัดต้นไม้ออก ที่นี้ บึงเอิญเกิดเจ้าหน้าที่คนนั้นละครับท่านประธานที่เคารพ ไปเห็นแก่อามิสสินจ้างของพวกนายทุน ไปออกอนุญาตให้ อะไรจะเกิดขึ้น ทำไมไม่ปิดให้มันสนิทละท่านประธานที่เคารพถ้าปิดสนิท แล้วแน่นอนซีกะปอม ท่านประธานที่เคารพ บ้านผมเรียกว่าอะไรคุณพญครับ กิ่งก่า ภาษา บ้านผมเรียกว่าซีกะปอม ภาษากrungเทพฯ เรียกว่า กิ่งก่า ครับซีกะปอม แยกก็ดี เห็ดก็ดี มันจะอุดมสมบูรณ์ ประชาชนจะมาหากินได้ เห็ดทั้งหลายทั้งปวงก็เกิดขึ้น เห็ดเพิงนี้แหละครับ บ้านผมเรียกว่าเห็ดเพิงละ กรุงเทพฯ เรียกอะไรผมไม่รู้จักผมไม่ใช่คนภาคกลาง ผมคน ภาคอีสาน มันจะได้อุดมสมบูรณ์ไปหมด ถ้าปิดอย่างนี้ได้ครับจะเป็นการดีมาก ท่านประธาน ที่เคารพ ก่อนที่ผมจะจบคำอภิปรายผมขอฝากไปที่ 1. กระทรวงเกษตร 2. กระทรวงมหาดไทย งบไปถึงไม้ใน น.ส. 3 หรือที่ดินที่มีโฉนด ซึ่งทางราชการให้ประชาชนตัดฟันได้ ทำการแปรรูปได้ ยกเว้นไม้สักกับไม้ยางซึ่งเป็นไม้หวงห้ามของทางราชการ ขณะนี้ครับท่าน ประธานที่เคารพ สมมุติว่าผมนี้มีต้นไม้ต้นหนึ่งเป็นไม้พวกกระยาเลย ไม้เต็ง ไม้จิก ไม้แดง

ไม้ชาด ไม้ กุง ซึ่งบ้านผมเรียกกัน ไม้พะยอม ต้องการตัดมาซ่อมแซมอาคารบ้านเรือน ที่นี้
ท่านประธานที่เคารพยกเว้นไม้สักไม้ยางเราไม่แตะต้อง แต่บังเอิญมีความประสงค์ต้องการ
ตัดฟันมาใช้สอย ทางจังหวัดตามกฎหมายระบุว่าถ้าประชาชนคนใดต้องการตัดมาใช้สอยให้ไป
ขอคำรับรองจากเจ้าหน้าที่ ราษฎรถือ น.ส. 3 หรือโอนคดีต้องการตัดฟันไม้เมื่อไปที่อำเภอ
ท่านประธานที่เคารพอำเภอเขามีกรรมการอยู่ 3 คน 1. ป่าไม้อำเภอ 2. ที่ดินอำเภอ 3.
ปลัดอำเภอ แต่เมื่อไปถึงที่ว่าการอำเภอแล้วไม่มีคำร้องให้ราษฎรเขียน มีแต่บอกว่าไปตัดเลย
คุณไปตัดเลย ที่นี้เวลาตัดแล้วท่านประธานที่เคารพ จะเคลื่อนย้ายไม้ไปสุ่มหมู่บ้าน ในระหว่าง
ทางแปรรูปแล้วจากตอแล้วซึ่งเกิดที่ที่มี น.ส. 3 แล้วไปถูกตำรวจจับ ที่นี้ตำรวจจับเขาไม่ฟัง
เสียงครับ ท่านประธานที่เคารพ เขาถามหาหลักฐาน ชาวบ้านบอกว่าอย่างไร ผมไปบอก
อำเภอแล้วอำเภอบอกว่าให้ตัด ๆ ที่นี้ครับท่านประธานที่เคารพปัญหามันจึงเกิดขึ้น พอตัดแล้ว
จับแล้วตำรวจยังไม่ฟ้องต้องสอบ พอสอบไปรับชาวบ้านก็ต้องอ้างไป จนกระทั่งทางกรมป่าไม้
ต้องส่งผู้เชี่ยวชาญจากป่าไม้เขตไปพิสูจน์ พอไปพิสูจน์ได้ปั๊บว่าเอาละไม้ที่คอกกับไม้ของกลาง
อันเดียวกันไม่ฟ้อง ที่นี้ครับกว่าที่จะไม่ฟ้องก็วันท่านประธานที่เคารพ 3 เดือน 4 เดือน
รถยนต์ที่ถูกจับต้องไปเช่อยู่ที่โรงพัก ประกันก็ไม่ได้อะไรก็ได้ นี่คือความเดือดร้อนของ
ราษฎร อยากกราบเรียนด้วยความเคารพว่าให้ไปแก้ปัญหาระเบิดนี้ ให้กระทรวงมหาดไทย
ให้กระทรวงเกษตร จัดทำมีคำรับรองให้กับประชาชนเพื่อที่จะไม่ให้ประชาชนต้องเดือดร้อนต่อไป
ขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไชยยศครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมไชยยศ

จิรเมธากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคประชาธิปัตย์.....

(นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณปิยะณัฐมีอะไรครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ที่ต้องขออนุญาต

ประท้วงนะครับ ขอประทานโทษคุณไชยยศด้วย เพราะผมเสียวอยู่ว่าท่านจะลุกขึ้นมา

ปิดอภิปราย การอนุญาตให้มีการอภิปรายนี้ควรจะสลับกันนะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นคราวนี้ถึงคิวฝ่ายค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ พอเดี๋ยวคุณไชยยศเสร็จผมก็จะหันไปทาง

โน้นท่าน

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ผมกลัวจะเสร็จไปเลยเท่านั้นแหละ
ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คุณไชยยศจะอภิปรายนี้ครับ ไม่ได้เสนอปิดนี้
ครับใช้ไหมครับ เพราะเมื่อผมชี้คุณอัมพล กิจสังคม คุณไชยยศ ประชาธิปัตย์ เข้านี้ยัง
ไม่ได้พูดเลยครับ ก็เลยชี้คุณไชยยศ และเสร็จแล้วก็ไปสลับฝ่ายค้าน ใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่าก็น่าจะเป็นไปอย่างนั้นนะครับ ขอบคุณครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมอยากจะ
กราบเรียนว่าผมมีความรู้สึกภูมิใจและดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ผมได้เข้ามามีโอกาสเป็น ส.ส. ร่วม
อยู่ในระหว่างที่เรามีคณะรัฐบาล ที่มีความกล้าหาญในการที่จะกล้าตัดสินใจทำสิ่งใดเพื่อ
ประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับปัญหาป่าไม้ของชาตินั้นเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน มีการยก
ขึ้นมากล่าวอ้างกันอยู่ตลอดเวลาในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า เรามีการพยายามที่จะแก้ไข
ปัญหานั้นมาตั้งแต่สมัยที่ ฯพณฯ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผู้นำของรัฐบาลมีการกล่าว
อ้างนโยบายคำพูดในสมัยนั้นอยู่ตลอดเวลาว่า ในสมัยนั้นกล่าวอ้างกันว่าผู้ใดตัดไม้ทำลายป่า
ผู้นั้นเป็นผู้ป้อนทำลายชาติ ท่านประธานครับแต่นับจากวันนั้นจนถึงวันนี้ วันที่เราเคยมีภาคภูมิใจ
ใจว่าประเทศของเรานั้นเป็นประเทศที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์มาจนถึงวันนี้ วันที่เราถูกหลาย ๆ
ประเทศในต่างชาติประณามว่าเราเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำลายล้างป่าไม้ติดอันดับ 1 ใน
10 ของโลก ท่านประธานครับในวันนี้ผมอยากจะกล่าวว่าผมมีความภูมิใจที่ได้ร่วมใน

ประวัติศาสตร์ของสภาแห่งนี้ในการที่ได้มีส่วนในการพิจารณาพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับนี้ ท่านประธานครับผมคงไม่ต้องกล่าวถึงอีกแล้วว่าปัญหาในการที่ความจำเป็นต่าง ๆ ที่เราจะต้องยกเลิกสัมปทานป่าไม้นั้นมีอะไรอยู่บ้างเพราะว่าได้มีการกล่าวกันมาตั้งแต่การประชุมนัดที่แล้ว จนมาถึงในวันนี้แล้ว แต่ท่านประธานครับผมอยากจะกราบเรียนว่าผมมีความรู้สึกที่เรากำลังก้าวเดินไปในทางที่ถูกต้อง เพราะจากรวันนั้นมาก็มีข่าวที่ผมได้รับทราบมาว่าในขณะนี้ประเทศฟิลิปปินส์ก็ได้มีการประกาศยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศแล้วเช่นกัน ท่านประธานครับผมอยากจะกราบเรียนสนับสนุนถึงพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ปี 2504 ว่าการที่ออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมนี้เพียงเพื่อให้มีการสอดคล้องกันกับการที่เรายกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศไปแล้วจากการพิจารณาในวันก่อนนั้น ท่านประธานที่เคารพ แต่ว่าเมื่อเรายกเลิกไปแล้วนั้นกฎหมายฉบับนั้น มีผลทำให้สัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศนั้นต้องถูกยกเลิกไปโดยปริยายอยู่แล้ว แต่ว่าในกฎหมายมาตรา 30 ของพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ นั้น ยังมีส่วนที่คัดค้านขัดแย้งกันอยู่ ถ้าหากเราไม่มีการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ขึ้นมาแล้ว จะเป็นเหตุในการที่มีกฎหมายที่ขัดแย้งกันเองอยู่ จึงจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องออกพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมา เพราะว่าเนื่องจากว่าในมาตรา 30 นั้น มีข้อความกล่าวไว้ว่า ในเขตสัมปทานป่าไม้อุดมที่มีการกำหนดเป็นเขตอุทยานแห่งชาติทับกับเขตสัมปทานป่าไม้หรือเขตสัมปทานแร่ ประทานบัตรแร่ หรือการปิโตรเลียมใด ๆ นั้นให้มีผลที่จะดำเนินการอยู่ได้จนถึงวันสิ้นสุดแห่งสัมปทานนั้น ดังนั้นเมื่อเรามีกฎหมายที่ยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศแล้ว เราจึงจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อยกเลิก โดยไม่ให้มีการคัดค้านกันอยู่ แต่ว่าอย่างไรก็ตามถ้าหากว่าวันนี้สภาไม่มีการแก้ไขหรือไม่สามารถที่จะผ่านกฎหมายฉบับนี้ได้ นั้นปัญหาตามกฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็นปัญหากฎหมายที่ขัดแย้งกัน ซึ่งในกรณีเช่นนี้จะถือได้ว่ากฎหมายที่ขัดแย้งกันนั้นจะถือว่ากฎหมายที่เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงแล้ว ที่ออกทีหลังจะมีผลบังคับใช้ดีกว่า ซึ่งอย่างไรก็ตามปัญหาของการยกเลิกสัมปทานป่าไม้นั้นก็ยังคงต้องยกเลิกอยู่ดี ส่วนที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายคนได้ขึ้นมาอภิปรายว่าทำไมเราถึงยกเลิกกันแต่สัมปทานป่าไม้ เพราะ

ว่าพระราชกำหนดยกเลิกสัมปทานป่าไม้ฉบับที่ผ่านไปแล้วนั้นมีวัตถุประสงค์ในการยกเลิกสัมปทานป่าไม้ แต่ที่เราไม่ได้ยกเลิกสัมปทานเหมืองแร่ ปิโตรเลียมนั้นก็เพราะว่าการกระทำทั้งสองอย่างนั้นไม่ได้มีจุดประสงค์ในการตัดไม้ทำลายป่า และการที่ให้อนุญาตในการทำสัมปทานทั้ง 2 สิ่งนั้นส่วนใหญ่แล้วเท่าที่ผมศึกษามากก็เป็นการที่ให้ในวงพื้นที่ที่จำกัด ซึ่งโดยปกติแล้วไม่เกิน 300 ไร่ และการที่ยังดำเนินการอยู่ได้นั้นก็ยังมีกฎหมายที่เราแก้ไขในวันนี้ว่า การที่จะดำเนินการต่อไปจนถึงวันสิ้นสุดสัมปทานได้ก็จะต้องผ่านการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 16 (3) อีก แต่ว่าเรื่องนี้นะครับผมก็อยากจะกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านได้สบายใจว่าหลายท่านอาจจะขึ้นมาอภิปรายตามหลังนี้ว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอาจจะมีส่วนได้เสียในการที่จะกำหนดว่า ใครจะมีอนุญาตในการทำจนถึงสิ้นสุดสัมปทานหรือไม่นั้น ก็อยากจะกราบเรียนว่าข้อมูลที่ผมได้ตรวจสอบมาแล้วว่าจนถึงขณะนี้ไม่มีสัมปทานเหมืองแร่หรือปิโตรเลียมใดที่ยังมีอายุการทำในเขตอุทยานอยู่อีก สำหรับว่าทำไมเราถึงไม่ต้องแก้กฎหมายเรื่องเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าด้วยนั้น ก็เพราะว่าบังเอิญเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้นไม่มีบทเฉพาะกาลอันนี้ ส่วนในการที่มีสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านกล่าวว่า ในการที่รัฐบาลมุ่งที่จะยกเลิกการตัดไม้ในสัมปทานนั้นเป็นการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อรัฐบาลมุ่งที่จะยกเลิกการตัดไม้ ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเขียนเฉพาะเรื่องการที่จะยกเลิกการตัดไม้เท่านั้น ส่วนที่บอกว่า ถ้าไม่เป็นการเสมอภาคนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลยกเลิกเป็นเพียงสัมปทานใดสัมปทานหนึ่งนั้น นั้นชักรับถึงน่าจะกล่าวได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่เสมอภาค ขอบขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิสารครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ ส.ส. เชียงราย พรรคเอกภาพ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสกระผมได้ขึ้นแสดงความคิดเห็นในเรื่องพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้นะครับ กระผมต้องขอประทานอนุญาตท่านประธานว่าคงจะต้องกล่าวพาดพิงไปถึงพระราชกำหนดซึ่งผ่านไปแล้วเมื่อวันที่ 4 ที่ผ่านมานะครับ เพราะว่าเกี่ยวข้องกันที่ผ่านมานั้นกระผม

แยกได้ 2 ประเด็นนะครับ ส่วนใหญ่แล้วสมาชิกพรรคฝ่ายรัฐบาลมักจะได้กล่าวว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลซึ่งกล้าหาญ เป็นรัฐบาลซึ่งกล้าตัดสินใจและสนับสนุนพระราชกำหนด 2 ฉบับที่ผ่านมา แต่สำหรับฝ่ายค้านนั้นกระผมเองขอยืนยันนะครับว่าพวกเราเห็นด้วยในหลักการ แต่ในวิธีการปฏิบัติหลาย ๆ อย่างซึ่งฝ่ายค้านได้ให้เสนอข้อคิดเห็นในสภาแห่งนี้กระผมเชื่อว่าหลายสิ่งหลายอย่างทางฝ่ายรัฐบาลเองก็คงยังไม่ทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นซึ่งกระผมที่จะพูดต่อไปนี้ก็คงไม่ได้ซ้ำประเด็นกับท่านสมาชิกซึ่งได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ทุก ๆ ท่านแล้ว กระผมอยากกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และท่านผู้ช่วยท่านเลขาซึ่งอยู่ข้างหลังด้วยนะครับ กรุณาขอให้ตอบประเด็นนี้ทุกท่านคงจะเป็นที่ยอมรับกันนะครับว่าสาเหตุที่เกิดพระราชกำหนด 2 ฉบับอันนี้ขึ้นมา ก็เพราะว่าได้เกิดเหตุโศกนาฏกรรมที่บ้านกะทูน แต่ตอนนี้ท่านได้หาตัวผู้กระทำผิดแล้วหรือยังครับ และปัญหาจริง ๆ ที่บ้านกะทูนมันเกิดขึ้นจากอะไรละครับ สรุปแล้วจริง ๆ นี่เกิดขึ้นจากป่าไม้ใช่ไหมครับ แต่ว่าด้านนอกเหื่อนจากนั้นนะครับกระผมเองได้ทราบจากข่าวสารหนังสือพิมพ์ ตลอดจนถึงรูปถ่ายต่าง ๆ ยังได้สรุปต่อไปอีกนะครับว่าพื้นที่ที่ตรงนั้นนอกจากมีการทำลายป่าไม้แล้วยังมีชาวบ้านไปเกรดที่สำหรับปลูกยางพาราและมีการทำเหมืองแร่ในบริเวณนั้นและเขื่อนมีน้ำฝน ซึ่งตกมาอย่างขนาดใหญ่ก็เลยทำให้มีการไหลป่าท่วมของโคลนทรายจนเกิดโศกนาฏกรรมดังกล่าวขึ้นมาแต่จริง ๆ แล้วกระผมอยากจะขอทราบเรียนว่าการปิดป่าในป่าพื้นที่แห่งอื่น ๆ ไม่ได้เหมือนกับพื้นที่บ้านกะทูน เพราะว่าป่าในภาคเหนือ ภาคอีสานหรือตลอดจนถึงภาคกลางนั้นส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นดินทราย มีดินเป็นหินซึ่งสามารถจะเกาะยึดไม่เกิดอุทกภัยอย่างที่บ้านกะทูนดังกล่าว และประเด็นที่กระผมอยากจะทราบเรียนว่าท่านปิดป่าในป่าพื้นที่เสียตามมาก็คือ ไม่มีใครซึ่งเป็นเจ้าของสัมปทานที่จะไปดูแลป่า กระผมเองทราบเรียนยืนยันว่าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่มีญาติ ไม่มีคนรู้จักเกี่ยวกับสัมปทานป่าไม้ แต่ด้วยความสำนึกว่าแต่ไหนแต่ไรท่านผู้มีเกียรติ ท่านประธานสภาคงได้ทราบนะครับว่าราษฎรในประเทศไทยนั้น 90 เปอร์เซ็นต์ บริโภคป่าไม้ไม่ได้มาจากสัมปทาน ส่วนใหญ่ก็ใช้ไม้เถื่อนกันทั้งนั้นครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ราชการหลาย ๆ ที่

ก็สร้างขึ้นมาจากไม้เถื่อนแล้วนับสิบ ๆ ปีก็เป็นอย่างนี้มา ป่าไม้เมืองไทยก็ยังมียู โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งป่าสัมปทานนั้นในเมื่อผู้รับสัมปทานเขาก็ต้องระวังว่าเขาจะต้องทำสัมปทานนั้นให้ถูกต้อง
 เพื่อไม่ต้องไปโดนเพิกถอนหรือโดนรอนสิทธิ แต่เดี๋ยวนี้ถ้ามีการยกเลิกสัมปทานขึ้นไปแล้ว
 ใครจะเป็นเจ้าของละครับ ป่าเหล่านั้นก็ถือเป็นป่าซึ่งชาวบ้านสามารถจะเข้าไปตัดได้ และ
 เดี๋ยวนี้ข้อเท็จจริงก็คือราคาไม้แพงขึ้นมา ของในป่าก็แพงขึ้นมา ชาวบ้านซึ่งไม่สามารถจะ
 หาเงินได้ดีกว่านี้ก็เลยต้องเสี่ยงเข้าไปตัดไม้ ทำให้มีการเข้าไปทำลายบุกรุกป่าไม้มากยิ่งขึ้น
 กว่าเดิมเสียอีก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมทราบมานะครับว่ายิ่งปิดป่าไปแล้วไม่มีใครเป็น
 เจ้าของไม่มีใครดูแลสัมปทานป่าไม้ดังกล่าว ก็ปรากฏว่ามีนายทุนไปจ้างให้ราษฎรอย่างที่ท่าน
 ส.ส. ผู้มีเกียรติได้ว่าเป็นะครับ พอตัดไม้เสร็จแล้วไม้ไม่มีเจ้าของทำอย่างไรละครับ เจ้าหน้าที่
 ก็ไปตัดรายัด พอยึดเสร็จทำอย่างไรครับ ขายเป็นให้ อ.อ.ป. อ.อ.ป. คืออะไรครับ
 องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งกระผมอยากจะทราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วน่าจะเป็นบริษัทเอป
 เออป่า เพราะว่าได้ไม้มาแล้วนี่นะครับ ก็มาขายประมูลในราคาถูก ซึ่งอันนี้กระผมเห็นว่าไม่
 ถูกต้องนะครับ แล้วท่านควรจะต้องระวังรักษาในข้อนี้ด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยาก
 จะทราบถึงวิธีการแก้ไขที่กระผมเห็นว่ามันควรจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุด สิ่งนั้นก็คือป่าต้นน้ำ
 ลำธาร ท่านควรจะต้องห้ามให้เด็ดขาดนะครับ ห้ามราษฎร ห้ามใครทุกอย่าง ต้องมีการทำอย่าง
 ที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติว่าละครับว่าจะต้องมีการสร้างรั้วกันรั้วอะไรก็แล้วแต่ เพราะป่าเหล่านี้
 นะครับเป็นต้นน้ำสายเล็ก ๆ รวมกันเป็นสายใหญ่แล้วเป็นแม่น้ำ ถ้าเราไปตัดไม้ทำลายป่า
 ตรงนี้แล้วละครับอีกหน่อยประเทศชาติคงจะเป็นทะเลทรายแน่ ๆ ผมเองค่อนข้างจะเชื่อว่า
 ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศซึ่งโชคดีที่อยู่ในเขตรมสุขเขตร้อน ป่าไม้เดี๋ยวนี้จริง ๆ แล้ว
 มันหมดแล้วครับ แต่สาเหตุที่เรายังไม่เป็นทะเลทรายนั้นก็เพราะว่าพื้นที่ซึ่งเราอยู่ในเขตรมสุข
 เขตร้อนนี้หลังจากที่มีฝนตกก็มีหญ้าขึ้นมีต้นไม้ต้นไม้ขึ้นมามันก็เลยไม่แห้งแล้งเป็นทะเลทราย
 กระผมเคยไปเห็นประชาชนราษฎรแถว ๆ จังหวัดชัยนาท ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีตลอด
 จนถึงคณะรัฐบาลหลายท่านคงได้เห็น ต้นเข้ามาตี 4 นี่ละครับจะต้องไปแย่งกันเอาถึงเอาครุนี้

ไปตักน้ำ กระผมเชื่อว่าเหตุการณ์อันนี้นะครับเราคงแก้ไขกันได้ถ้าท่านมีความจริงใจสำหรับพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้ เมื่อวันที่ 4 นะครับได้โดยมีท่านสมาชิกบางท่านได้เคยอภิปรายไว้ นะครับผมขออนุญาตต้องเอ่ยนามคือท่าน นิยม คำแหง ท่านได้เคยพูดว่า ถ้าใครไม่สนับสนุน พ.ร.บ. นี้พี่น้องชาวกะทูนซึ่งเสียชีวิตไปก็จะต้องสาบแช่ง และกระผมทราบว่าตอนนี้มีปีกๆ ทั้งหลายนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทซึ่งได้สัมปทานป่าในเขตพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นบริษัทตั้งขึ้นมาใหม่ ๆ ไม่มีความรู้เรื่องป่าไม้เลยแต่ก็ไปรองรับแล้วต้องมีหนังสือระดับ ปีก ๆ ทั้งหลายถึงจะได้สัมปทานป่าไม้ดังกล่าว กระผมเองขอวิงวอนขอสาบแช่งว่า ถ้าใครมีผลประโยชน์มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้ ขอให้พี่น้องชาวกะทูนจงสาบแช่งให้ท่านเหล่านั้นมีอันเป็นไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชำนาญครับ

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์ จากนครศรีธรรมราช พรรคเอกภาพ ท่านประธานครับเราได้อภิปราย ปัญหาที่กันมาอย่างกว้างขวางและผมเองเป็นคนหนึ่งที่ตั้งใจและก็มีความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนสมาชิก ว่า ถึงเวลาที่เราจะต้องกำหนดแนวทางที่แน่ชัดในการรักษาป่าไม้กันเสียที ท่านประธานครับ เราเลือกใช้วิธีการทางด้านมากำหนดโดยใช้วิธีการยกเลิกสัมปทานป่าไม้ มายุติการทำไม้ในประเทศ เราออกกฎหมายมาอีกฉบับหนึ่งเพื่อที่จะให้มันมีความต่อเนื่องกับการที่ออกไปแล้ว ในวันนั้น ถ้าหากว่าการอภิปรายกันในสภาแห่งนี้เราไม่ได้พูดถึงที่กะทูนกันมากนัก ไม่ได้พูดถึง เรื่องการนำท่วมที่จังหวัดนครศรีธรรมราชแล้วผมคงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนกับ ท่านประธาน แต่ท่านประธานครับในฐานะที่เราหยิบเอาเหตุการณ์ตรงนั้นขึ้นมาเป็นต้นตอของ ปัญหา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นได้เป็นการย้ำเตือนให้เราหันมามองสภาพความเป็นจริงของ บ้านเมืองของเรา แต่ท่านครับเราไม่ได้พูดถึงการแก้ไขปัญหานี้ที่ตรงนั้นกันเลย จริง ๆ แล้ว นี่ผมยอมรับว่าถ้าหากว่าจะพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงนั้นจริง ๆ นี่อาจจะต้องใช้อีกขั้นตอน หนึ่งมาพูดกัน แต่ว่าเมื่อเรายกเอาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกะทูนมาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ

ของรัฐบาล ท่านประธานครับเราได้มีการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นนี้อย่างไรบ้าง รัฐบาลรับปากกับผมนะครับว่าจะแก้ไขปัญหาก็จะทุน พิสูจน์ให้เสร็จภายในระยะเวลา 3 เดือน ถ้าท่านประธานได้มีโอกาสไปเยี่ยมที่นั่นในวันนี้ท่านจะรู้ได้ทันทีว่าเราไม่ได้แก้ไขปัญหอะไรเลย ท่านนายกครับเราเคยเดินทางไปดูปัญหาที่นั่นด้วยกันและเราก็รับปากกันว่าพร้อมมือกันแก้ไขปัญห ท่านทราบไหมครับว่าที่กะทูนวันนี้เขาอยู่กันอย่างไร เขาอยู่ในศาลาสังกะสิศรับท่านประธานอยู่กันเป็นโรงงานแบบบ้านคนงานก่อสร้างนะครับใช้เพนสังกะสีกว้าง 2 เมตร ยาว 3 เมตร ลึกไปข้างในตันไม้ไม่มีแม้แต่คันเดียว และเรายังไม่มีนโยบายที่แน่ชัดลงตรงนั้น เราไม่มีนโยบายอะไรครับ เรามีหลายคณะไปเยี่ยมเยียนที่อำเภอพิปูนเราไปบอกว่าพื้นที่ตรงนั้นประชาชนอยู่ไม่ได้แล้วแน่นอน น้ำท่วมอย่างนี้อยู่ไม่ได้แน่แม่น้ำได้เปลี่ยนสายแล้วปีหน้าท่วมอีกนั่นเป็นสิ่งที่ประชาชนรับรู้กัน แต่วันนี้เรายังไม่มีนโยบายที่แน่ชัดว่าตรงนั้นจะสร้างอ่างเก็บน้ำจริงหรือไม่ ชาวบ้านรู้กันนะครับคิดว่าจะมีการสร้าง ผมบอกว่าถ้าปักป้ายลงสักอันหนึ่งได้ไหมครับว่าพื้นที่บริเวณตรงนี้ทั้งหมดนี้รัฐบาลจะสร้างอ่างเก็บน้ำ แล้วจะสร้างให้แล้วเสร็จเมื่อใด ประชาชนที่อยู่ตรงนี้จะเอากันไปไว้ที่ไหน ท่านประธานครับ ทุกคนรอคอยเดือนเมษายนนะครับ กรุงเทพฯ แล้ง ภาคเหนือไม่มีฝน แต่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีฝนครับท่านประธาน ผมเข้าไปดู ผมเอารูปให้ท่านดูก็ได้นี่เหตุการณ์เมื่อวันที่ 4 วันที่ 8 เมษายน ประชาชนที่นั่นหวาดผวาคือที่สุด รัฐบาลอุกจากหลานลูกออกมาจากเพิงพักเพื่อที่จะหนี แล้วก็รู้ว่าจะหนีไปไหน ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าการไม่มีนโยบายที่แน่ชัดในการแก้ไขปัญหาดังนั้น เหตุการณ์ที่เราพูดกันในสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องป่าไม้ก็ต้องจบลงในการทำงานเดียวกัน ผมไม่เชื่อแล้วละครับว่าวันนี้รัฐบาลจะใช้วิธียกเลิกแล้วจะแก้ปัญหาก็ได้ การยกเลิกป่าไม้และเพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ ผมเองก็เป็นคนเรียกร้อง ผมก็เป็นคนหนึ่งที่มีความภูมิใจ ถ้าตัดสินใจในเรื่องนี้ได้ แต่เราไม่ได้เลือกใช้วิธีการมากำกับว่านโยบายป่าไม้แห่งชาติ เราจะเอากันอย่างไรพื้นแผ่นดินที่ประชาชนรุกร้าเข้าไปอยู่ทำมาหากินกันนั้นจะเอากันอย่างไร ประเทศนี้พร้อมแล้วหรือยังที่จะปฏิรูปที่ดินกัน วันนี้เราไม่ได้เพิ่มผลผลิตในพื้นที่ทางการเกษตรเลย เราขยายพื้นที่ออกไป

ต่างหาก ถึงได้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ด้วยความแน่วแน่สิ่งนี้ไม่มีเลยครับ นอกจากพื้นที่ในกะทูน
ตรงนี้แล้วนะครับ ท่านนายกครับ ผมยังอยากทราบเรียนกับท่านต่อไปนะครับว่าสิ่งที่รัฐบาลรับ
ปากไว้ว่า 3 เดือนจะเข้าไปแก้ไขปัญหาก็เสร็จนั้นนะครับ จนกระทั่งวันนี้ในเรื่องการจัดที่ดิน
ทำกินให้ประชาชนที่นั่น 668 ครอบครัวที่จะต้องอพยพออกไปจากพื้นที่ตรงนั้น เราเพิ่งกันไป
ได้ 140 ครอบครัว เดือนนี้เป็นเดือนที่ 6 แล้วนะครับ เราไปหาที่ดินทำกินให้ชาวบ้านกัน ผม
ไปพร้อมกับท่านรัฐมนตรีหลายท่าน จนวันนี้ได้กัน 140 ครอบครัวกำลังจะไปได้อีก 100 และ
นี่เฉพาะตำบลกะทูนตำบลเดียวนะครับ ยังเหลืออีก 334 ครอบครัวแออัดอยู่ในศาลาสังกะสี
นั่นแหละครับ เรายังไม่ได้จัดการ นี่คือเรื่องหนึ่ง

อีกกรณีหนึ่งเรื่องง่าย ๆ ที่ใครต่อใครที่คิดว่ารัฐบาลได้ทำเสร็จไปแล้ว นั่นก็คือ
ชดเชยบ้านพังเสียหาย ท่านประธานครับ มีอยู่อีก 36 ครอบครัวไม่ได้รับเงินชดเชย คณะ
กรรมการสภาตำบลลงมติอนุมัติแล้วที่บ้านนี้พังขนาดใหญ่เอาไปเลย 25,000 นี้พังขนาดกลาง
เอาไปเลย 15,000 นี้เสียหายเล็กน้อยเอาไปเลย 8,000 ท่านประธานครับปิดประกาศไว้
เลยนะครับที่กะทูนว่าบ้านนี้ได้ 25,000 ตอนนี้ได้กันไปเท่าไรครับ เดี่ยวผมจะมีหลักฐาน
เหล่านี้จะเรียนกับท่านรัฐบาลโดยตรงนะครับ บ้านที่ได้เขียนว่า 25,000 ได้ 15,000
บ้านที่เขียนว่า 15,000 ได้ 8,000 และบ้านที่เขียนไว้ 8,000 นั้นได้ 3,000 ทางจังหวัด
บอกอย่างไรครับ ทางสงเคราะห์จังหวัดบอกสตกัณฑ์หมดแล้ว มาถึงวันนี้ผมคิดว่ารัฐบาลชี้แจง
ได้แล้วนะครับว่า เหตุการณ์น้ำท่วมที่ภาคใต้ที่เราอาศัยเหตุการณ์นี้ไปพูดในหลายเรื่อง
ในหลายรายนั้น ว่าเราไม่ได้มีการแก้ไข เรายังแก้ทำกันไม่เสร็จเอกชนบริจาคเงินเป็นจำนวน
มาก วันนี้ผมเริ่มสงสัยนะครับว่าเอกชนบริจาคเงินทั้งหมดที่ผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเงิน
เท่าไร ได้ใช้จ่ายอะไรไปแล้วบ้าง เงินจากงบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลมีอำนาจอนุมัติ อนุมัติ
ไปเท่าไร ไปใช้จ่ายกันตรงไหน วันนี้ไม่ได้มีการแก้ไขปัญหอะไรเลย เหตุการณ์ที่กะทูน
เหตุการณ์อันนั้นกลบฝังไปกับดิน กลบฝังกับแม่น้ำพร้อมกับเหตุการณ์จากวันนั้น แล้วก็ไม่มี
ใครมีการพูดถึงกันอีกเลย เฉพาะสภาผู้แทนราษฎรนะครับจากคณะกรรมการงบประมาณ

นะครับได้ตัดเงินมา 4.000 ล้านบาท ใน 4.000 ล้านบาทนั้นให้น้ำท่วมภาคใต้ไป 1.500 ล้านบาท เงินทดแทนบ้านชาวบ้าน 36 ครอบครัวที่ยังไม่ได้นี้นะครับก็บอกรัฐบาลบอกไม่มีสตางค์แล้ว ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบ ใครดำเนินการแก้ไขปัญหา ใครเป็นผู้ประสานงานในการเข้าไปดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ ท่านประธานครับ เรื่องที่อยู่อาศัยนั้นที่ผมคิดว่าป่าสงวนเรามีจำนวนมาก และก็มีคนเข้าไปบุกรุก มีคนเข้าไปอยู่ก็เป็นจำนวนมาก แล้วรัฐบาลก็จะจัดการเรื่องที่ดินทำกินให้กับคนเหล่านั้น แล้วก็จัดไม่ได้ จะจัดได้อย่างไรละครับท่านประธาน มันไม่มีป่าที่เป็นที่ว่างที่ชาวบ้านจะจัดเป็นชุดใหญ่ ๆ เข้าไปอยู่ได้อีกแล้ว ชุมชนเหล่านั้นมันได้ล่มสลายลงแล้ว เรากำลังหาที่อยู่ใหม่ให้กับชุมชนเหล่านั้น มีความเป็นไปได้ไหมครับ ท่านรัฐมนตรีเกษตรครับมันต้องมีการยกเลิกป่าสงวนบางแห่งที่มันไม่ใช่สภาพป่านั้นแล้วนี่ ยกเอาคนทั้ง 300 ครอบครัวที่เหลือนี้อำเภอไปอยู่ตรงนั้นให้สิ้นเรื่องสิ้นราวกันเสียทีวันนี้ไม่ได้แก้ไขจริง ๆ หลักฐานอยู่ในมือผม มีทั้งรายชื่อทั้งหมด เราต้องย้ายคนออกประมาณทั้งหมด 5 หมู่บ้าน 3 หมู่บ้าน ย้ายทั้งหมู่บ้าน อีก 2 หมู่บ้านย้ายบางส่วน ท่านรัฐบาลก็คงจะตอบได้ครับว่าบางครั้งเราได้พูดทางวิทยุกระจายเสียง บางครั้งเราได้ใช้ ที.วี. ประชาชนน่าจะเข้าใจกันได้แล้ว ไม่เข้าใจหรอกครับ พูดครั้งหนึ่งมันก็ผ่านไป พูดครั้งหนึ่งก็ผ่านไป เวลาไม่กี่รอบ 6 เดือนนะครับที่รอคอยกันอยู่ตรงนั้น ผันตกตินะครับหวาดผวากันไปทั้งเมืองเป็นโรคประสาทกันไปทั้งเมือง นี่ไม่ใช่เรื่องที่ผมต้องหยิบมาพูดเกินความจริง รูปถ่ายเหล่านี้ที่ผมจะกราบเรียนกับท่านประธานนะครับ เป็นการได้มาวันที่ 4 วันที่ 8 ผันแสงจะตายทั่วประเทศ ตรงนั้นผันตกตมเดียวนี้วิ่งกันเลยครับ น้ำท่วมเต็มถนน แล้วที่ตรงนั้นกำลังแก้ไขปัญหาอะไรครับ ในพื้นที่ตรงนั้นเวลานี้ทำถนนก็ทำนะครับ ทำถนนก็ทำจะสร้างโรงเรียนนี่ก็จะสร้าง ทั้ง ๆ ที่บอกกันชัด ๆ ไว้แล้วว่าตรงนั้นจะสร้างอ่างเก็บน้ำ ผมบอกว่าขอป้ายรัฐบาลสักป้ายเถอะครับไปปักไว้ที่กะทูนนะไปปักไว้เลยตรงนี้รัฐบาลจะสร้างอ่างเก็บน้ำ กว้างเท่าไร ยาวเท่าไร ประชาชนตรงนี้จะต้องอพยพที่ไหน ถ้าจะให้ไปนี่จะไปเมื่อไรเขาบอกว่าตอนนี้จะปลูกกล้วยสักคันนี้ครับท่านประธานยังไม่กล้าปลูกเพราะไม่รู้จะไปเมื่อไร ปลูกไว้แล้วจะได้กินกันหรือไม่เราไม่ได้มีการแก้ไขปัญหานี้กันอย่างจริงจัง นี่เป็นประการแรก

ประการที่ 2 ปัญหาเรื่องการซ่อมถนนหนทาง ท่านประธานครับ อย่าคิดว่าผมใช้
 จังหวะนี้มาพูดในเรื่องของพื้นที่มากนักเลยนะครับ แต่ว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นจากวันนั้นนี้แล้วเรา
 ไม่ได้มีการแก้ไขเรายังไม่มีการซ่อมถนนสักสายหนึ่งครับท่านประธาน เงินเราบอกเรามีเงิน
 จำนวนมากอนุมัติกันไปแล้วคณะกรรมการที่ตั้งไปจากกระทรวงมหาดไทยบ้าง อะไรบ้างไปดู
 เถอะครับ เรายังไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้นและที่ยังไม่ได้ทำนี้ก็บอกว่าอุปสรรค 1. ไม่มีสตางค์ 2.
 มีสตางค์แล้วบริษัทรับเหมาไม่มี บริษัทรับเหมาไม่มีแล้วนี่ครับยังไม่มีเครื่องมือจะเข้ามาทำ อ้ายที่
 ทำไปแล้วนะครับ ท่านประธาน โกงกันแหลกลาญเลยก็แล้วกันสเปคเขียนไว้ว่าจะต้องถมถนน
 สายนี้ ปรับปรุงจากนั้นไปนั้น มีความยาว 8 กิโลเมตร ใช้ดินลูกรังประมาณ 2,000 คิว ก็
 ปรากฏใช้จริง ๆ 300 คิว แล้วบอกว่าเสร็จแล้วเราไม่ได้มีการตรวจสอบ ไม่ได้มีการดูแล ที่ผม
 ต้องพูดเอาอย่างรุนแรงกับท่านประธานในวันนี้ก็เพื่อจะชี้ให้เห็นนะครับว่า บ้านเมืองเรานั้น
 แก้ไขปัญหาทางความรู้สึกตลอดมา เราแก้ไขปัญหาทาง ท.ร. เราแก้ไขปัญหาทางวิทยุ เรื่อง
 อย่างนี้ผมเคยพูดตั้งแต่วินาทีนั้นแล้วนะครับ ผมบอกว่าเราแก้ไขปัญหาด้วยการส่งของทาง
 ท.ร. ส่งของทางวิทยุ และพอถึงเวลาจริง ๆ นี่ก็แก้ไขไม่ได้ ผมรับฟังรายงานจากจังหวัดนี้ก็
 เป็นอย่างหนึ่ง รับฟังรายงานจากอำเภอนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง แต่พอเข้าไปในพื้นที่จริง ๆ ก็พบ
 สภาพว่าเราไม่ได้ดูแลในเรื่องนี้กันอย่างจริงจัง ใครจะคิดบ้างละครับทั่วประเทศว่าวันนี้พี่น้อง
 ชาวอำเภอพิบูลย์ยังไม่ได้ที่ดินทำกิน ใครจะคิดบ้างละครับว่าที่รัฐบาลจ่ายสตางค์กันไปแล้วครึ่ง
 แล้วครึ่งเล่านี้คนตรงนี้ยังไม่ได้รับเงินชดเชย แต่ว่าถ้าเราได้เข้าไปจริง ๆ เข้าไปแล้วเราจะ
 รู้ได้ ท่านประธานครับผมเองนั้นก็มีความหวังเหมือนกับคนไทยโดยทั่วไปว่าปรารถนาที่จะให้
 สมบัติของชาตินั้นกลับคืนมาสู่ชาติ ผมมีความรู้สึกรุนแรงมาตั้งแต่ต้น บ้าไหม้ แม่น้ำ
 ภูเขาควรจะเป็นของใคร ทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้ควรจะเป็นของใคร ประเทศไทยเราได้แบ่งที่ดิน
 ออกมาเป็นแปลง ๆ แล้วให้คนจำนวนหนึ่งเอาไปแบ่งปันกัน ตัดแบ่งปันกัน โคนกัน
 มีกันไร้ทำไม ต้องยุติในสิ่งเหล่านี้และผมก็เห็นด้วยที่รัฐบาลเสนอพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมา
 เพื่อที่จะไปต่อเนื่องกับพระราชกำหนดฉบับก่อน แต่ท่านประธานครับ ผมคิดว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่

ควรจะพูดกันเพียงเรื่องยกเลิกสัมปทานหรือไม่เท่านั้น เราจะต้องพูดกันไปเรื่องนโยบายป่าไม้ของชาติว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ และผมปรารถนาที่จะให้สภานี้เข้ามาถกเถียง ผมคิดว่าเพียงกระทรวงเกษตรเพียงกระทรวงเดียวนั้นไม่สามารถดูแลป่าไม้ได้แน่นอน วันนี้เป็นเรื่องของชาติโดยตรง และผมคิดว่าเมื่อถึงจุดนั้นนี้เราจะได้พูดอภิปรายแล้วหาทางออกให้กับชาติบ้านเมืองของเราอย่างตรงไปตรงมามากกว่านั้นนะครับ ท่านประธานครับ เรื่องที่ผมฝากกับท่านประธานไว้ในกรณีกะทูน พิปูน แล้วในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมนี้ผมคิดว่าถึงเวลาที่รัฐบาลจะต้องชี้แจงผมแล้วนะครับว่าเราได้เงินมาจำนวนเท่าไร เงินเหล่านี้ได้ใช้จ่ายไปอย่างไร และก็จะเร่งให้แก้ไขเสร็จตามระยะเวลา 3 เดือนยังยืนยันที่จะให้เสร็จภายในระยะเวลา 3 เดือนที่ท่านนายกได้เคยกล่าวไว้หรือไม่ เพราะตอนนี้ 6 เดือนแล้วนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงยศครับ

(นายประทีป กรีกาเวช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประทีปประท้วงอะไรครับ เดี่ยว ๆ คุณทรงยศประท้วงอะไรครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงที่ท่านประธานไม่รักษาสัจจะครับ เพราะว่าท่านประธานบอกว่าจะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป ผู้ที่จะอภิปรายในวันนี้ ทำไมละครับ ผมผู้แทนโคราชนี้พูดแล้วท่านประธานไม่ยกฟังหรือครับถึงไม่ยอม ผมยกมือมา 2 วันแล้วละครับ ผมอยากจะชี้แจงให้นายกของผมนะฟังบ้างเท่านั้น ท่านนายกนั่งอยู่แล้วผมก็อยากจะพูดให้นายกฟังบ้างครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประทีปครับ ท่านนั่งลงได้แล้วครับ ผมก็ชี้สลับกันนะครับตามข้อบังคับนะครับ เมื่อกี่ฝ่ายค้านพูด 2 ทีนี้ผมก็หันไปทางฝ่ายรัฐบาลใช้ไหม ผมก็ทำตามข้อบังคับนะครับ ทีนี้คนมันมากนะครับ เราก็พิจารณากันดู ต้องเห็นใจผมบ้างนะครับ ผมก็ทำอย่างดีที่สุดแล้วครับ จะให้ถูกใจทุกท่าน ให้พูดทุกคนมันก็คงจะต้องลำบากอยู่เหมือนกันนะครับ เชิญคุณทรงยศต่อครับ

นายทรงยศ รามสูต (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมว่าเราพูดกันมาพอสมควรแล้ว ผมขอเสนอเปิดอภิปรายครับ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้เสนอเปิดอภิปรายแล้วครับ เอาคุณประทีป
เชิญเลยครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผมประทีป
กรีกาเวช ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดเดียวกับนายกครับ ขอเสนอเปิดอภิปรายต่อครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ผมจะขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อ โปรด
ยกมือขึ้น เจ้าหน้าที่นับให้ละเอียดนะครับ

(มีสมาชิกยกมือ 52 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิด
อภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 124 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เห็นควรเปิดอภิปราย 52 เสียงครับ มีผู้เห็น
ควรปิดอภิปราย 124 เสียง ก็ถือว่าสภานี้มีมติให้ปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 152 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ขอบขอบคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 58 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่เห็นควรอนุมัตินะครับ มี 152 ครับ
ไม่อนุมัติ 58 ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติอนุมัติร่างพระราชกำหนดฉบับนี้นะครับ ผมขอพักการ
ประชุมและเชิญรับประทานอาหารข้างล่าง แล้วประชุมเวลาบ่ายสองโมงครับ

พักการประชุมเวลา 13.05 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 14.20 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเปิดประชุมก่อนครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ 2 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันอีกฉบับหนึ่ง คือร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค ของคุณสมาน และคุณสยม รามสูต เป็นผู้เสนอ ซึ่งอยู่ในเรื่องด่วนที่ 6 ผมจึงขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ 22 ขออนุญาตที่ประชุมเพื่อนำร่างพระราชบัญญัติ 2 ฉบับมาพิจารณารวมกัน จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ มีไหมครับ เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม สีหนาท ภาชา ส.ส.ชัยภูมิ พรรคชาติไทยครับ ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ฉบับของรัฐบาลคงไม่มีปัญหาอะไรหรอกครับ แต่อีกฉบับหนึ่งที่เข้ามาด้วยนี่นะครับ ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคเช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ ท่านลองมาดูตรงนี้ครับ ตรงชื่อผู้เสนอนี้ครับ คนแรกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทย ท่านที่ 2 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทย แล้วมาดูต่อมาขีดเส้นใต้สั้น ๆ ท่านประธานครับ กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมไทยได้พิจารณาแล้วมีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ ลงชื่อ แล้วก็หัวหน้าพรรครวมไทย ครับ แล้วตรงนี้มีพรรครวมไทยอยู่ในนี้ไหมครับ ผมก็เป็นห่วงตรงนี้แหละครับว่ามันจะถูกต้องไหม เพราะเมื่อเข้านี้ตลอดเวลา ท่านประธานที่เคารพ ทุกคนที่เอ่ยชื่อที่อยู่ปักโน้นนี่นะครับพรรคเอ่ยชื่ออีกพรรคหนึ่งเท่านั้นไม่มีพรรคนี้อภิปรายเลยตั้งแต่เปิดสภามาเลยครับ เพราะร่างพระราชบัญญัติอย่างนี้ควรจะแก้ไขให้ถูกต้อง หรือว่าจะปล่อยไปอย่างนี้จะถูกต้องไหมครับ ปล่อยไปได้ไหม ถ้าไม่ได้จะทำอย่างไรนะครับ แล้วชื่อพรรคจะแก้ แล้วจะให้พนักงานพิมพ์เข้ามาพิมพ์ในที่เรียกเจ้าหน้าที่มา หรือว่าจะต้องถอนออกไปแล้วแก้ไขเสียใหม่ หรือวันนี้เราจะพิจารณา

เฉพาะฉบับที่ถูกต้องก่อน ครับ ต้องเอากันชัด ๆ นะครับ เดี่ยวจะยุ่ง เพราะนี่มันเป็นกฎหมายนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ คือพรรครวมไทยนี่เพียงแค่ขอเปลี่ยนชื่อเป็นพรรคเอกภาพ ผมก็ถือว่าเป็นพรรคเดิมอยู่นั่น เป็นพรรคเดิมเดียวกัน เพราะฉะนั้นถึงได้บรรจุระเบียบวาระเข้ามา ผมก็ได้ตรวจสอบดูแล้วนะครับ แล้วหลักการก็เป็นหลักการเดียวกันก็คิดอย่างนั้น เพราะไม่ได้เปลี่ยนเป็นพรรคอื่น คือพรรครวมไทยเปลี่ยนชื่อเป็นเอกภาพเท่านั้นครับ เปลี่ยนเพียงแค่ชื่อใช้ใหม่ครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ นี่เราเข้าใจกันนะครับ เข้าใจว่าพรรคเอกภาพคือพรรครวมไทย ซึ่งจริง ๆ ไม่ใช่ครับ พรรคเอกภาพไม่ใช่รวมไทยอย่างเดียวเดี๋ยวนี้ครับ ครับ มันมีหลายพรรคมาเป็นเอกภาพครับ ในขณะที่ยื่นเรื่องนี้ เป็นพรรครวมไทย แล้วเอารายชื่อ ส.ส. พรรครวมไทยมาดูซิครับ กับ ส.ส. พรรคเอกภาพนี่เปลี่ยนแปลงแล้วครับไม่เหมือนเดิมครับ ตรงนี้แหละครับหลักฐานไม่เหมือนเดิม หลักฐานที่กระทรวงมหาดไทยกับหลักฐานที่เรากำลังพูดจากันนี่คนละเรื่องกัน คนละคนกันแล้วครับ มาดูเลขาพรรคซิครับ มาดูหัวหน้าพรรคซิครับ มาดูกรรมการบริหารพรรคซิครับ มาดูสมาชิกพรรคซิครับ คนละเรื่องเลยครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าทำให้ถูกต้องเสียก่อนได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธีระพันธ์ครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าการใดที่ในขณะที่กระทำการนั้นสมบูรณ์มันก็จะมีผลนะครับ เพราะไม่ได้มีกฎหมายบัญญัติว่าขณะนี้มันเปลี่ยนชื่อพรรคไปแล้วการนั้นจะไม่สมบูรณ์หรือจะยกเลิกไป เพราะเป็นแนวทางของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้อย่างนี้ในทุกเรื่อง เมื่อได้มีการใดที่ได้ทำไปแล้ว ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข แต่ในขณะที่กระทำการนั้นสมบูรณ์ก็ย่อมสมบูรณ์ตลอดมานะครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ขอดูรัฐธรรมนูญฉบับที่ว่า การใดที่ทำไปแล้วและมาเปลี่ยนแปลงแล้วถูกต้องนี้ ว่ามาซิครับว่าอยู่ไหน มาตราไหนครับ

ไม่ทราบนะครับ แต่ว่าผมไม่เคยพบผมเปิดรัฐธรรมนูญมาแล้วครับเป็นผู้แทนมา 10 กว่าปี
แล้วครับ ไม่มีหรอกครับ ระบุไว้อย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุทัยครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตท่าน
ประธานตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่เป็นห่วงว่าร่างเกี่ยวกับการดำเนินการของศาลอุทธรณ์
ที่เสนอโดยพรรครวมไทยยังสมบูรณ์อยู่หรือไม่ ในเมื่อขณะนี้พรรครวมไทยไม่มีแล้วมีแต่พรรค
เอกภาพ และพรรคเอกภาพก็เกิดจากพรรคหลาย ๆ พรรคมารวมกัน กระผมขอเรียนชี้แจง
ทำความเข้าใจเพื่อนสมาชิกว่า โดยหลักแล้วพรรครวมไทยนั้นแค่ขอเปลี่ยนชื่อครับ พรรค
รวมไทยว่าตามจริงแล้วเปลี่ยนเป็นพรรคเอกภาพ นั่นคือถามว่าอย่างท่านสีหนาท คือท่าน
สีหนาท ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีหนาทอย่างนั้นครับ จะถามว่าท่านสีหนาทจะยังเป็นท่านสีหนาทอยู่
ไหม ชื่ออาจจะไม่ใช่ แต่โครงสร้างทั้งหมดยังเป็นอยู่ไม่มีปัญหาอะไรจะยกตัวอย่างให้ชัดอีก
คำว่า นิติบุคคล พรรคการเมืองเป็นนิติบุคคล บริษัทห้างร้านที่จดทะเบียนบริษัท การที่จะ
เป็นห้างร้านนิติบุคคลได้ต้องมีวัตถุประสงค์นะครับ และมีหนังสือบริคณห์สนธิอะไรต่าง ๆ เป็น
หลักเกณฑ์ของกฎหมายพาณิชย์ พรรคการเมืองก็เหมือนกันเป็นนิติบุคคลเหมือนลักษณะบริษัท
แต่จากบริษัทเปลี่ยนชื่อเท่านั้นเอง วัตถุประสงค์อะไรครบยังเป็นนิติบุคคลอยู่ทุกประการ
สิทธิต่าง ๆ ที่พึงมีพึงได้นั้นยังมีอยู่ทุกประการ เพียงแต่ว่าแทนที่จะใช้ชื่อนี้ไปใช้ชื่อนั้น
เท่านั้นเอง คือเปลี่ยนชื่อ ท่านประธานครับแล้วก็พรรครวมไทยนี้เปลี่ยนเป็นเอกภาพสิทธิต่าง ๆ
ของพรรครวมไทยนั้นยังมีอยู่ทุกประการ เพียงแต่ว่าใช้ชื่อในนามเอกภาพเท่านั้นเอง และก็
พรรครวมไทยก็มีสมาชิกเพิ่มขึ้นไม่ใช่ลดลงจนกระทั่งเหลือจากรวมไทย 36 เปลี่ยนเป็นเอกภาพ
เหลือ 19 อย่างนี้ก็ถือว่าหมดสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ เพราะว่าขาดคุณสมบัติ แต่นี่กลับ
เพิ่มมากขึ้น คุณสมบัติเดิมก็มีนะครับไม่ได้ขาดไป เพียงแต่เปลี่ยนชื่อ แล้วก็ตัวผู้แทนก็
เพิ่มมากขึ้นครับ ผมคิดว่าสิทธิอะไรต่าง ๆ เกี่ยวกับสภานี้ยังอยู่ทุกประการ ท่านประธานครับ
เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้สบายใจเท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมก็ยังข้องใจอยู่ดีแหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านผู้อภิปรายเมื่อก็มายกตัวอย่างข้อกระผม นายสีหนาทเปลี่ยนเป็นนายสีหนาท เอาละครับถ้าสมมุติผมจะไปทำอะไรสักอย่างหนึ่งแน่นอนเขาจะต้องถามว่า คุณสีหนาทคุณเปลี่ยนชื่อเป็นนายสีหนาทนี้ถูกต้องไหม ผมคงจะไม่ไปทำอะไรที่ไหนในนามนายสีหนาทแน่นอนเมื่อผมเปลี่ยนเป็นนายสีหนาทแล้ว นายแถม ดิบุญมี ณ ชุมแพ นั่งข้าง ๆ ผมนี่ ถ้าเปลี่ยนเป็น นายตาม ดิบุญมี ณ ชุมแพ นี่ จะไปใช้นายแถม ดิบุญมีอีกเป็นไปไม่ได้ครับ นายเรวดี จากภูเก็ท จะไปเปลี่ยนเป็น นายเรวัตจากภูเก็ทเขาก็คงไม่ใช้อย่างเดิม นะครับ คงใช้อย่างใหม่ ทำไมละครับไม่ให้มันถูกต้องเสียในเมื่อก็เปลี่ยนแล้ว เปลี่ยนถูกต้องเป็นที่รู้ที่ทราบกันแล้ว ก็ทำมันทึกลงถึงท่านประธานบอกว่าเอกสารใด ๆ ที่ใช้คำว่ารวมไทย ก็แก้เป็น เอกภาพ ก็รู้สึกจะง่ายดี ท่านเป็นนักกฎหมายนะครับ ท่านอดคิดหัวหน้าพรรคก้าวหน้าครับ อย่าต้องไปใช้ของเก่าเพราะท่านเปลี่ยนมาแล้ว นายสีหนาทถ้าเปลี่ยนเป็นสีหนาทจะไม่ใช้สีหนาท ภาชาอีก จะใช้ สีหนาท ภาชา ขอยืนยันว่าอย่างนั้นในเมื่อท่านเต็มใจเปลี่ยนก็เต็มใจใช้ เอกสารอย่างนี้มันไม่ใช่เรื่องยุ่งยากอะไรเป็นแต่เพียงทำหนังสือเสียให้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ถ้าจะพิจารณารวมกันแล้วก็มีปัญหาอยู่อย่างนี้ไปทำเสียให้ถูกต้อง เอา คอมมอนเซนส์ (Commonsense) ง่าย ๆ ไม่ใช่กฎหมายหรือครับ เอาเรื่องง่าย ๆ ที่ยกตัวอย่าง ท่านนั้นแหละครับยกตัวอย่างครับท่านประธานที่เคารพ มันเห็นชัดเจนกว่าข้อกฎหมายเสียอีกครับ กระผมขอเถอะครับเอาให้ถูกต้องอย่าทำอะไรข้าง ๆ คู ๆ ผิด ๆ ถูก ๆ เลยครับ เอาให้ถูกต้องเพราะสภานิติบัญญัตินะครับ สภานี้เรียกว่า สภานิติบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุทัยครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ ดิฉันครับ คือถ้าผมจะไม่อธิบายเพิ่มเติม บังเอิญท่านยกตัวอย่างจะได้ชัดเจน คือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่บอกว่า

เปลี่ยนชื่อแล้วท่านจะไม่ใช่อีกนี่นะครับ คือตรงนี้มีมันเกี่ยวกับเรื่องสิทธิต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิม อย่างเช่นท่านผู้แทนท่านหนึ่งนี่เดิมที่ใช้ชื่อ นาย ก. มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทน ต่อมานี่มาเปลี่ยนชื่อเป็นนาย ข. จริง ๆ แล้วก็คือ นาย ข. นี่เปลี่ยนชื่อใหม่ยังเป็นผู้แทนอยู่แล้วมีสิทธิโหวตทุกประการ ข้อเสนอของนาย ข. ที่เสนอไว้นามของนาย ก. นี่ก็ยังคงดำเนินการต่อเพราะเขาคือคนคนเดียวกันเพียงแต่เปลี่ยนชื่อเท่านั้นเอง กรณีนี้ก็เหมือนกันละครับ สิทธิต่าง ๆ มันก็มีอยู่ ท่านเป็นห่วงว่าจะรวมไม่ได้มันคนละอันคนละเรื่องกันแล้วท่านก็ให้ดูว่ามันไม่ใช่ความจริงมันใช่ ท่านประธานครับ แต่ถ้าจะขอแก่นะครับก็เป็นเรื่องที่ทางสภานี้ขอแก้ไขก็ได้ว่าเวลานี้คนเสนอญัตติในนามพรรครวมไทยนะได้เปลี่ยนเป็นเอกภาพแล้วก็ขอแก้ไขเอกสาร แต่ก็ต้องขออนุมัติสภาเหมือนกัน การจะแก้ไขอะไรต่าง ๆ ที่บรรจระบุียบวาระไปแล้ว เราก็เพียงแค่ว่าหลักการต่าง ๆ ของกฎหมาย เขาเรียกว่าญัตติเสนอเข้ามาแล้วนี่มันยังอยู่ก็พิจารณากันไปเท่านั้นเอง เพราะสิทธิและหน้าที่อะไรต่าง ๆ มันยังอยู่ครบทุกประการทั้งนั้นละครับ ถ้าให้ว่าไม่ใช่ไม่ได้อย่างที่ท่านว่านะมันเสียละครับ มันไม่ใช่มันไม่เสียครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สีหนาท ภาชา ครับ ผมขอเรียนนิดหนึ่งนะครับ ท่านประธานครับ ผมขออ่านนิดเดียว ท่านประธานครับ ข้อ 46 นะครับ "การแก้ไขเพิ่มเติมญัตติที่ประธานสภาสั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมแล้วจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุม ผู้เสนอญัตติหรือผู้รับรองอาจถอนญัตติหรือการรับรองของตนได้โดยได้รับความยินยอมของที่ประชุม" และมีหลายข้อผมอ่านแค่นี้ ผมเรียนให้ทราบนะครับว่าสภานี้เป็นพวกกันทั้งนั้นแหละครับ แต่สิ่งที่กระผมขึ้นมาท้วงติงนี้ ผมอยากทำให้ถูกต้องทำไว้เสีย เดียวนี้พรรครวมไทยมันไม่มีแล้ว ไปดูที่กระทรวงมหาดไทยนะครับ ไม่มีเปลี่ยนเป็นเอกภาพ ทุกคนยอมรับกันทั่วโลก แล้วสภานี้ก็จะไม่ลิดรอนสิทธิของพรรคเอกภาพ แต่เราทำเสียให้ถูกต้อง อย่างมาดื้อรั้นกันผมไม่อยากจะเห็นอย่างนั้น ท่านเป็นผู้ใหญ่แล้วครับ เอาความถูกต้อง ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็

ให้สิทธิไว้ ผมหวังดีเพื่อที่จะให้เป็นบรรทัดฐานว่านี่จะเปลี่ยนอะไรแล้วของเก่าก็จะใช้ต่อไป
ก็ทำเท่านั้นไม่เห็นยุ่งยากอะไร ท่านลุกขึ้นพูดกลางสภา สภายินยอมก็จบกันครับไม่เห็นจะ
ยุ่งยากอะไรมานั่งเถียงกันไปทำไม แต่ทำให้ถูกต้องเสีย พรรครวมไทยไม่มีแล้ว กรรมการ
ในนามพรรครวมไทยก็เป็นเอกภาพ เจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องก็เป็นเจ้าหน้าที่ของพรรค
เอกภาพ นั่งอยู่ปักโน้นเป็นพรรคเอกภาพจะมาเสนอของรวมไทยได้อย่างไรละครับ ครับ
ทุกอย่างไม่มี ป้ายหน้าที่นั่งท่านก็ไม่มีรวมไทยแล้ว เอกภาพเข้าไปแล้ว ท่านทำให้ถูกต้อง
ครับ ผมขอร้องเถอะครับท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นผมไม่ยอมละครับสู้ขาดใจครับ วัณชัย
นายสีหนาทดิ้นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะฉัตรมีอะไรครับ

นายปิยะฉัตร วิชาภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า
ปัญหาด่าง ๆ นี่ไม่เห็นจะต้องมาพิจารณากัน เรื่องในระเบียบวาระการประชุมเป็นอย่างไร
ก็ควรจะดำเนินการไปตรงนั้น ท่านสมาชิกผู้ใดสงสัย ท่านประธานสงสัยอะไรก็ไปว่ากันอีก
เรื่องหนึ่ง ผมเรียนถามท่านประธานนะครับ กรณี พันโท สนั่น ขจรประศาสน์ เซ็นรับรอง
ร่างพระราชบัญญัติของพรรคประชาธิปไตยเอาไว้ และเมื่อวานนี้ท่านได้รับโปรดเกล้า ฯ เป็น
พลตรี ที่ท่านเซ็นไว้ในตอนยศ พันโท นะท่านยังอยู่ไหมครับ ยังสมบูรณ์ไหมครับ
หรือว่ามันผิด เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่มีปัญหา พรรคเอกภาพนั้นได้เปลี่ยนชื่อมาจากพรรครวม
ไทย พรรครวมไทยยังมีอยู่ครับ เพียงแต่ว่าขณะนี้เปลี่ยนชื่อเป็นเอกภาพ สถานะ
ของพรรคยังอยู่สมบูรณ์ แต่ผมคิดว่านี่ไม่ใช่ปัญหาที่เราจะต้องมาถกเถียงกันในขณะนี้ ระเบียบ
วาระไม่ได้มี ผู้ใดสงสัยก็ดำเนินการ จะไปตีความข้อบังคับตีความรัฐธรรมนูญหรืออะไรก็ไป
ทำเอาอีกเรื่องหนึ่ง แต่ในขั้นนี้ควรจะพิจารณาเรื่องที่ท่านประธานได้บรรจุไว้ตามระเบียบวาระ
แล้ว ผมขอให้ผ่านเรื่องที่ถกเถียงกันนี้ไปเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สีหนาท ภาษา

ครับ นั่งลงไปเมื่อกี้นี้บอกว่า ยกตัวอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ครับ ถ้าเมื่อ
ท่านสงสัย ท่านไม่ถามเป็นสิทธิ์ของท่าน แต่เมื่อผมสงสัยก็เป็นสิทธิ์ของผม และเป็นสิทธิ์ที่
สภานี้จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ครับ ท่านอย่ามาลิดรอนสิทธิ์คนอื่นครับ ผมขอยืนยันว่า
สภานี้นั่ง อยู่ที่นี้มีสิทธิ์เท่าเทียมกันที่จะชี้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร ที่สภานิติบัญญัติ
แห่งนี้ควรจะทำหรือไม่ควรจะทำ ไม่มีข้อยกเว้นเป็นอย่างอื่นครับ โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า คุณปิยะณัฐเอาอีกที

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าสงสัย
กันมากนัก ผมเสนอปรึกษาท่านประธานนะครับว่า ขอให้ตั้งกรรมาธิการศึกษาเรื่องนี้ครับ ขอ
ผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องครับ จะมีผู้เห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ต้องตั้งกรรมาธิการศึกษาเรื่องนี้ เชิญ
คุณอดิศร ครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมาสภา
แห่งนี้มาเพื่อจะพิจารณาวาระสำคัญ ผมเชื่อว่าในวันที่ 21 กันยายน 2531 นั้น
พรรครวมไทยยังอยู่นิติกรรมอันท่านนั้นเป็นเรื่องสมบูรณ์นะครับ ในเมื่อการเปลี่ยนแปลงพรรค
การเมือง ยุบพรรค รวมพรรค มันก็สมบูรณ์ตามกฎหมาย อันนี้ก็สมบูรณ์นะครับ ผมว่าเรา
พิจารณากันดีกว่านะครับ เอาเรื่องที่มีนัยสำคัญว่าจะจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคคดีหรือไม่ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็คุณปิยะณัฐเสนอแล้วไม่มีความเห็นเป็น
อย่างอื่นนี้ครับ ที่นี้หมายความว่าศึกษามันก็ต้องศึกษานิติของรัฐบาลด้วยนะครับ เพราะว่า
มันอยู่ในเรื่องเดียวกันนะครับใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สีหนาท ภาษา ของรัฐบาลนะถูกต้องแล้วครับ ที่กระผมตั้งใจของผู้ที่เสนอ 2 ท่านนี้ครับ ของรัฐบาลนะถูกต้องแล้วทุกประการแล้วครับ จะไปศึกษาอะไรอีกละ ไม่ต้องศึกษาแล้วครับ เสนอถูกต้องแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐ ครับ ผมงงหมดแล้วนะครับนี้ครับ ผมงงครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ คือเรื่องนี้นะครับ ได้มีการรวมพิจารณาไปแล้ว จะไปแยกออกไม่ได้แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ทันรวม คุณสีหนาทแย้งขึ้นก่อนครับ ยังไม่ทันรวมครับ คือเมื่อที่ผมขอว่าเห็นควรจะรวมกันหรือไม่ คุณสีหนาทก็ท้วงขึ้นครับ ยังไม่ได้รวมกันครับ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นญัตติเสนอก็ต้องศึกษาเฉพาะเรื่องของญัตติคุณสมานที่จะมารวมครับ เพราะเมื่อก็ยังมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่ ยังไม่ได้รวมครับ ถ้ารวมมันก็จบไปแล้วครับ เชิญครับคุณปิยะณัฐ ครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ แล้วมันหลักการเดียวกันนะครับ เพราะฉะนั้นมันควรจะพิจารณาไปพร้อม ๆ กันครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลานี้เขาแย้งว่ามันยังมีปัญหาที่จะรวมกันไม่ได้

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ความจริงปัญหาเรื่องผู้เสนอนี้นะครับไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องหลักการ ที่นี้หลักการมันหลักการเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่จะท้วงเรื่องผู้เสนอสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์นั้นคนละเรื่องกัน อันนี้มันเรื่องหลักการก็คือการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคถูกไหมครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นหลักการก็ว่ากันไป จะรวมพิจารณาหรืออย่างไรก็ได้ แต่ว่าความสมบูรณ์ของผู้เสนอนี้จะถูกต้องหรือไม่อย่างไรมันอีกประเด็นหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครีบ คือเวลานี้คุณปิยะพันธุ์เสนอแล้วไม่มีคน
แย้ง มันก็ต้องตั้งกรรมาธิการศึกษาตามญัตติคุณปิยะพันธุ์เสนอละครีบ ไข่ไหมครีบ ถูกไหม เพราะ
คุณปิยะพันธุ์เสนอนั้นนี่ครีบ ก็มันก็จบไปแล้ว ผมถามว่ามีใครจะเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ไม่มี
คนแย้งไข่ไหมครีบ ที่นี้ก็ต้องตั้งกรรมาธิการศึกษาก็ต้องศึกษาร่างพระราชบัญญัติของคุณสมาน
เพราะว่าของรัฐบาลนั้นเขายังมีความแย้งไม่ไห้รวมการพิจารณาอยู่ เพราะฉะนั้นก็เชิญตั้ง
กรรมาธิการเลยครีบ คุณพินิจครีบ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (สาป่าง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าญัตติ
แรกอาจจะตกไปนะครีบถ้าจะพิจารณากันตามข้อบังคับ แต่ผมไม่อยากจะให้บรรยากาศ
ของการประชุมแห่งนี้ต้องมีความวุ่นวาย ความจริงนั้นนะเมื่อท่านประธานได้แจ้งในที่ประชุม
ทราบเมื่อวันที่ 4 ว่าพรรครวมไทยนะครีบได้เปลี่ยนชื่อแล้วก็มีพรรค 3 พรรคได้ยุบพรรคมา
รวมแล้ว ความจริงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลหรือท่านประธานจะสั่งการให้ กรมใดที่ได้กระทำ
โดยในนามพรรครวมไทยก็ดี ในนามของพรรคอื่น ๆ ที่ยุบไปก็ดีขึ้น ต้องมาเปลี่ยนแปลง
เป็นพรรคเอกภาพ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าความวุ่นวายนี้มันจะเกิดขึ้นนะ ท่านประธานครีบ
เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ท่านประธานมีอำนาจในการจะสั่งการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน
ประธานได้สั่งบรรจุเข้าไปแล้ว ถือว่าชอบแล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นข้อสังเกต
ของเพื่อนของกระผมก็แล้วกันแห่งพรรคชาติไทย ว่าเป็นข้อสังเกตว่าครั้งต่อไปจะปฏิบัติให้
ถูกต้อง ถ้าท่านประธานรับอย่างนี้จะก็เพื่อนของกระผมแห่งจังหวัดชัยภูมิก็จะเห็นชอบด้วยครีบ
ท่านประธานครีบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นญัตติคุณปิยะพันธุ์เสนอก็ต้องถอนเสียก่อน
แล้วก็มาว่ากันใหม่ เดี๋ยวผมก็กำลังจะหาทางรวมขอมอยู่ครีบ แต่ก็ต้องเปิดโอกาสให้สมาชิก
ได้แสดงข้อคิดเห็นก่อน เพราะอันนี้เป็นเรื่องใหม่นะครีบ ผมก็ไม่เคยประสบมาเลยนะครีบ
เพราะฉะนั้นก็ได้บรรจุเข้าไป ผมถือว่าคำสั่งกระทรวงมหาดไทยเพียงเปลี่ยนชื่อ ผมก็ถือว่า
อันนั้นก็คงจะสมบูรณ์ไข่ไหมครีบ ก็อยู่ที่คุณปิยะพันธุ์เสนอก่อนญัตติก็ต้องตั้ง เชิญคุณปิยะพันธุ์เสนอละครีบ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ถ้ามีข้อยุติที่ดี
นี่นะครับ ก็ถอนได้ เพราะญัตตินี้ไม่มีอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์อะไรนะครับ เพียงแต่ว่าผม
อยากเห็นว่าเพื่อนสมาชิกสงฆ์ก็จะให้มีการตั้งกรรมาธิการศึกษากันนะครับ เพราะฉะนั้นผม
มีข้อแม้ท่านประธานไว้ว่า ถ้าข้อยุติที่ดีผมถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ ส.ส.อ่างทอง พรรคชาติไทย คือปัญหาที่พูดด้วยเหตุผลนี้นะครับ
มันน่าจะเป็นไปได้ทั้ง 2 ทาง แต่เราต้องมาพิจารณาว่าวันนี้ เรามาพิจารณาพระราชบัญญัติ
ในวันนี้ ซึ่งในวันนี้ไม่มีพรรครวมไทยอยู่แล้ว โดยตามกฎหมายหรือผลตามคำพิพากษาได้
เปลี่ยนแปลงไปแล้ว เป็นพรรคเอกภาพ แต่ที่นักกฎหมายพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามา 2 ร่าง
นั้น ร่างของรัฐบาลไม่มีปัญหานะครับ แต่ในร่างของที่ทางคุณสมานเสนอมานั้นมันมีปัญหาที่มี
ผู้โต้แย้งขึ้นมา ในกรณีอย่างนี้เมื่อเสนอให้ตั้งกรรมาธิการเพื่อศึกษาเรื่องนี้ว่ามันถูกหรือไม่
มันก็ต้องจะต้องแยกกันเพราะว่ายังไม่มีการรวม เพราะประธานเสนอว่าจะให้รวมพิจารณา
หรือไม่ ขณะเดียวกันก่อนที่จะมีการให้รวมนี้ ที่ประชุมให้รวมนี้คุณสีหนาทได้คัดค้านขึ้นมาก่อน
เพราะฉะนั้นในวันนี้ก็น่าจะพิจารณาร่างเดียวไปได้ตามความเห็นของผมนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขออนุญาตถาม
นะครับ ให้มันผ่านไป แล้วเราก็เป็นตัวอย่างต่อไปต้องทำให้มันถูกต้อง เพราะเรื่องนี้มัน
เป็นใหม่ต่อสภาเหมือนกันนะครับ ผมเองก็เป็นผู้แทนมาตั้งแต่ 2512 ไม่เคยประสบอย่างนี้
นะครับ นึกว่าประธานขอสักทีนะครับ คุณสีหนาท และคุณปิยะณัฐถอนเสีย แล้วก็พิจารณากัน
ไป มันจะได้เดินทางไปนะครับ ก็นึกว่าประธานขอก็แล้วกันคุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ
ผม สีหนาท ภาชา ส.ส. ชัยภูมิ ท่านครับ เมื่อที่พรรคพวกมาจากลำปางบอกว่าเพื่อนรัก
เสนอ เอาละครับ หาทางประนีประนอมกันครับ เรากินเงินเดือนที่เดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐดอน

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : เดี่ยวเถอะครับ เดี่ยวผมจะมีข้อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อครับ เชิญต่อครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : เจ้าหน้าที่ทางโน้นอย่าเพิ่งลบออกซิ ยังไม่นั่งลงเลยเอาลงออกแล้ว เป็นแบบคนใช้ที่บ้านก็โดนแล้วซิครับ ขอรียนนะครับท่าน ประธานที่เคารพครับ เพื่อประนีประนอมทางโน้นก็ลุกขึ้นยืนเสียหน่อย เพื่อนผมจากลำปาง ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ส.ส. พินิจ จันทรสรินทร์ นะครับว่าเอกสารใด ๆ ที่พิจารณาต่อไปนี้ ถ้าระบุลงไปว่าพรรครวมไทยขอให้เปลี่ยนโดยอัตโนมัติเป็นพรรคเอกภาพ แล้วก็ขอมติที่ฝับริบเดีวครับ จบเลยไม่ต้องแก้อะไรเลยครับผม ง่าย ๆ ครับ ผมประนีประนอมรักพวก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาอย่างนั้นก็ได้ครับ เดี่ยวผมจะขออย่างนั้นครับ ขอบคุณมาก คุณปิยะณัฐดอนเสียก่อน เดี่ยวผมจะขอมติครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ครับ ถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณมาก ผมขอมติสภาเลยนะครับ ต่อไปเรื่องใด ๆ ที่เสนอในนามของพรรครวมไทยให้ถือว่าเป็นการเสนอของพรรคเอกภาพ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณมาก ต่อไปก็คงจะไม่มีปัญหา นะครับ รวมพิจารณาเลยครับ ผมขอบคุณมากครับที่ประธานขอแล้วก็ท่านกรุณาผม นะครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอครับ เชิญคุณสวัสดิ์ครับ ผมว่าเดินหน้าไปได้แล้วครับคุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ได้ ท่านประธานครับผมขอเสนอ ญัตติซึ่งเป็นญัตติค่อนข้างจะถูกใจของฝ่ายรัฐบาลนะครับ คือวันนี้ต้องเอาใจรัฐบาลนิดหน่อย ผมขอเสนอญัตติขอให้แยกการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติของคุณสมานว่ากันทีหลัง วันนี้เอาของรัฐบาลก่อน แยกพิจารณาเลยครับ 2 ฉบับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอพีสวัสดิ์เถอะ เพราะมันหลักการเดียวกันเหมือนกันทุกอย่างครับ ขอความกรุณาค่ะครับที่ครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านรัฐมนตรีเสนอ
เลยครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม
พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย
ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอประทานกราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรีขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ ให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคโดยให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีในชั้น
อุทธรณ์

โดยมีเหตุผลดังนี้ครับ โดยที่ปัจจุบันมีคดีขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาล
อุทธรณ์ในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก และนับวันจะเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ แต่เนื่องจากศาล
อุทธรณ์ซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวมีเพียงศาลเดียว โดยมีเขตศาลครอบคลุมทั่ว
ราชอาณาจักร และตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จึงทำให้ไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้าง
อยู่เป็นจำนวนมากได้ สมควรจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้น เพื่อกระจายศาลออกเป็นหลายศาล
ตามภูมิภาคต่าง ๆ อันจะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์เป็นไปด้วยความสะดวกและ
รวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

และกระผมขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันนี้ นะครับในช่วง 5
ปีที่ผ่านมามีคดีขึ้นสู่ศาลเป็นจำนวนมาก ศาลชั้นต้นนะครับ เป็นจำนวน 400,000 คดี
ทั่วราชอาณาจักร ศาลชั้นต้นซึ่งมี 123 ศาล ทั้งหมด 400,000 คดีนี้ ศาลชั้นต้นได้เร่งรัด
พิจารณาเสร็จไป 93 เปอร์เซ็นต์ครับของศาลชั้นต้น และคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ในปัจจุบันนี้
นะครับ ปีละ 20,000 กว่าคดีครับขึ้นศาลอุทธรณ์ และในวันที่ 30 เมษายน ศกนี้
คดีขึ้นศาลอุทธรณ์ค้างในการพิจารณาอยู่ 26,303 คดี กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
ศาลอุทธรณ์นี้มีศาลเดียวในประเทศไทย ทุกคดีที่มีอำนาจตามเงื่อนไขหลักเกณฑ์ก็อุทธรณ์ขึ้น
มาที่ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์นี้มีท่านอธิบดีศาลอุทธรณ์เป็นอธิบดี และมีรองอธิบดี 3 ท่าน
และมีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์รวม 81 ท่าน ซึ่งทั้งนี้ที่ศาลอุทธรณ์นี้มีกำหนดเกณฑ์วางไว้ว่าถ้า

ศาลอุทธรณ์นั้นท่านใดที่รับราชการอยู่ศาลอุทธรณ์นี้ เป็นตุลาการแล้ว ต้องพิจารณาคดี 12 คดีต่อ 1 เดือน คัดไต่สวนแบ่งไว้ให้เช่นนั้น ถึงแม้จะทำอย่างนั้นก็ตามครับ ก็ปรากฏว่า คดีของศาลอุทธรณ์ก็ยังไม่ได้ลดลง ทั้งนี้ก็เพราะเป็นเหตุว่าคดีที่ขึ้นศาลอุทธรณ์นี้เมื่อเข้า หลักเกณฑ์แล้วจะครบขึ้นได้ทั้งหมดนั้นครบ และแม้แต่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ เช่นศาลชั้นต้นตัดสิน ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต ถึงแม้จำเลยจะไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นต้องนำสำนวนขึ้นสู่ศาล อุทธรณ์เพื่อให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจะยืนหรือยก หรือจะลดอะไรก็ตามใจ อันนี้ละครบเป็น การเปิดโอกาสให้คดีขึ้นไปสู่ศาลอุทธรณ์เป็นจำนวนมาก ซึ่งกระผมก็กราบเรียนแล้วว่าขณะนี้ ถึง 26,303 คดี เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกระทรวงยุติธรรมก็ไม่ได้นั่งนอนใจครับ นับตั้งแต่ผม เข้าไปรับตำแหน่งนี้ก็เลยพยายามทุกวิถีทางที่จะพยายามทำให้คดีที่ศาลอุทธรณ์นี้ลดน้อยลงไป เช่นเพิ่มผู้พิพากษาเป็นต้น แต่มันทำให้เป็นปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น แก่ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาวาวร เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกระผมก็กราบเรียนกับผู้ใหญ่ที่กระทรวง ยุติธรรม และได้้นำกราบเรียนเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้แสดงเหตุผลให้ฟังว่า จำเป็น จะต้องตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นตามพระราชบัญญัติที่ร่างนั้นะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่กระผมก็ได้ กราบเรียนมาเพื่อให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติและท่านประธานกรุณาพิจารณาด้วยครับ ขอ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมานครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน ที่เคารพ และก็ขอกราบเรียนท่าน ส.ส. ที่ตั้งมาหลาย ๆ ท่าน แม้กระทั่งรายชื่อของพรรค ท่านก็ยังอุตส่าห์ตั้งมา....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานไม่ต้องไปเท้าความถึง มันผ่านไปแล้ว เชิญเสนอหลักการเลยดีกว่าครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : คือเหตุผลที่กระผมพยายามจะชี้แจงให้ กับทางท่านประธานว่าในการที่เสนอกฎหมายนี้เข้ามานั้น ผมไม่อยากจะเน้นถึงในลักษณะใน

ตัวบุคคลหรือในแค่เอกสาร เป้าประสงค์ของกรมต้องการเน้นถึงหลักการและความเป็นจริงว่า อย่างทุกวันนี้บ้านเมืองของเรานั้นได้ขยายออกไปทั้งรูปแบบทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และฝ่ายตุลาการ ซึ่งยังล่าช้าอยู่สักนิดหนึ่ง ท่านจะเห็นได้ชัดว่าทางฝ่ายทางด้านนิติบัญญัติ นั้น คือทางสภาเราก็มีประยุคต์มีการเปลี่ยนแปลงอะไรกันมาก แม้กระทั่งฝ่ายบริหารเราก็มีการขยับขยายตำแหน่งหน้าที่ รัฐมนตรีมี 45 - 46 อะไรก็ว่ากันไปถึงจะเกินก็ไม่ใช่ไร แต่อย่างไรก็ตามฝ่ายทางด้านตุลาการนี้แล้วจะปล่อยให้มันเป็นคาราคาซังอย่างนั้นไม่ได้ ปัญหาอย่างทุกวันนี้ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากว่าประเทศไทยนั้นมันเป็นอีกระบบหนึ่ง มันไม่เหมือนกับต่างประเทศบางประเทศที่เจริญแล้ว เขาใช้ระบบกล่าวหา กับ ไล่สวน ขึ้นอยู่กับในกระบวนการขึ้นต้น อย่างเมืองไทยของเรานี้สังเกตว่าคนที่จะใช้ระบบไล่สวนว่าคนนี้มีความผิดหรือเปล่า แล้วจะส่งขึ้นโรงขึ้นศาล แต่ปรากฏว่าเมืองไทยของเรานั้นใช้ระบบกล่าวหาครับ ท่านประธานที่เคารพ คดีมันถึงเต็มโรงเต็มศาลอยู่อย่างนี้ แต่ปัญหามันอยู่ตรงไหนที่ว่าคน ถ้าเกิดคนรับกรรมไปยกตัวอย่าง คดีนี้สามารถอยู่ในข่ายในการอุทธรณ์ได้ จะผิดหรือถูกไม่รู้ หรือครับชาวบ้านเราทุกวันนี้ คนเป็นทนายก็ย่อมรู้ดีว่าทุกวันนี้ทั้ง ๆ ที่ไม่ผิด แต่ว่าตำรวจกล่าวหา ส่วนหนึ่งที่เสนอเข้าอยู่ในตำรวจเขาเรียกว่าสำนวนธุรกิจ ถ้าเงินคือเงินถึงมันก็เลิกไป แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าคนจน ๆ ครับท่านประธานที่เคารพ ยกตัวอย่างซึ่งผมเคยเห็นมากับลูกกับตาเลยนะครับ มีชาวบ้านจะครับขึ้นรถโดยสาร แต่บังเอิญว่ามีพ่อค้าเฮโรอันขึ้นไปด้วย แต่มีถุงเฮโรอันอยู่อันหนึ่งติดข้างอยู่ใกล้ ๆ กับกล่องหรือว่ากระเป๋าของชาวบ้าน พอตำรวจจับเข้ามาเท่านั้นเองครับท่านประธานที่เคารพ ก็กล่าวหาว่าเป็นของเจ้าของกระเป๋า ซึ่งเด็กคนนั้นไม่รู้เรื่อง ปรากฏว่าเจ้าของเฮโรอันได้บอกว่า เอ็งรับสารภาพเสียว่ามีเอาไว้กิน ไม่ใช่เอาไว้จำหน่าย แค่นี้ครับ ท่านเชื่อไหมเด็กคนนั้นไม่รู้เรื่องหรือครับ เด็กหนุ่มคนนั้นไม่รู้เรื่อง ยอมรับว่ามีเป็นของตัวเองไม่รู้ว่ามันเป็นอะไร ปรากฏว่าเฮโรอันนั้นถ้าเอาไว้กินจริง ๆ นะ ท่านประธานที่เคารพ เพราะมันไม่รู้ในเรื่องของกฎหมาย ศาลได้ถือว่าถ้าเกิน 20 กรัม ขึ้นเป็นต้นไปก็ถือว่าจำหน่าย ปรากฏเฮโรอันมีทั้งหมดเกือบ 80 กว่ากรัมครับท่านประธาน

ที่เคาเพ เมื่อถึงอย่างนี้ ขึ้นมาศาลตัดสินครับติดคุก 20 ปี และปรากฏว่าไม่มีเงินที่จะไปประกันตัวเองออกมา ศาลอุทธรณ์เป็นอย่างไว้วินิจฉัยครับ ไปประกันในชั้นศาลอุทธรณ์อีก แต่ปรากฏได้รับความเป็นธรรมจากศาลอุทธรณ์ ติดคุกปีกว่าจะครับ ศาลอุทธรณ์ยกฟ้อง เพราะรู้ว่าเรื่องราวทั้งหลายทั้งปวงนั้นเด็กมันไม่รู้เรื่อง กรรมมันเกิดตรงที่ว่ามันไปแช่อยู่ที่ศาลอุทธรณ์ มันไปแช่อยู่ตรงนั้น และอีกอันหนึ่งท่านประธานที่เคาเพ มีเจ้าหน้าที่พนักงานคนหนึ่งของรัฐสภานี้จะครับขับรถของท่าน ส.ส. ท่านหนึ่งไปเป็นอดีตจะครับ ปรากฏว่าไปอยู่ในเกะรถ อย่าได้เอ๋ยชื่อเลย ไปอยู่ในเกะรถเจ้าหน้าที่คันได้ บอกว่านี่คุณ ขับรถมาไปอยู่ในการครอบครองของคุณ ปรากฏว่าศาลตัดสินเลยนะครับเป็นคดีอาญา พกพาอาวุธ แต่ปรากฏว่าพรรคพวกนั้นดันไปต่างประเทศยังไม่กลับเป็นปีครับ ขอประทานโทษ ไปเรียน กลับมาเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์ปล่อย เพราะว่านี่เป็นไปเจ้าของมีใบหลักฐานทุกอย่างครบ เขาไม่ได้ประกันครับท่านประธานที่เคาเพ มันอยู่ตรงนี้ เอาละท่านประธานที่เคาเพ ถ้าสมมติว่าเป็นคดีอาญาขึ้นสู่ศาลในขณะนี้พร้อมกับคดีแพ่ง ตอนแรกท่านบอกว่ามีประมาณ 20,000 กว่าคดี ความจริงนะครับปีหนึ่งสรุปคดีจะต้องเข้าสู่ในศาลอุทธรณ์ประมาณเป็น 40,000 กว่าคดี อย่างคดีแพ่งท่านประธานที่เคาเพมันเคยมีครับปี 2525 มีผู้รับเหมาคนหนึ่งอุตส่าห์ลงทุนก่อสร้างสถานที่ราชการแห่งหนึ่ง ได้ลงทุนลงแรงไปกู้หนี้ ยืมสิน ไปเอาปูนซีเมนต์ เหล็กเส้นมา กู้เงินธนาคารมาลงทุน พอมาถึงศาลแล้วก็ปรากฏว่าส่งงวดงานแล้วงวดสุดท้ายรับเงินไม่ได้ ฟ้องศาล ศาลโยนขึ้นไปศาลอุทธรณ์ 2525 นี่ครับ ป่านนี้ยังไม่ตัดสินเลยครับ ปรากฏว่าคดีมันไปกองอยู่อย่างนั้น เมื่อเป็นอย่างนี้ผมเห็นด้วยในลักษณะที่ว่าความเป็นธรรมไม่ว่าไปเกี่ยวกับเรื่องคดีอาญาก็ดี แพ่งก็ดี มันมารวมอยู่ที่ส่วนกลาง แม้กระทั่งจะมาตามคดีก็ดียังอยู่ในศาลตามประเด็นสืบ ตามประเด็นเกี่ยวกับปัญหา เรื่องที่ศาลอุทธรณ์ อาจจะต้องลงมาที่กรุงเทพ ฯ มันเสียเวลาอย่างนี้จะครับ แต่ปรากฏว่าในเมืองไทยของเราอยู่ทุกวันนี้มีอยู่ 9 ภาคด้วยกัน เราสามารถที่จะกระจายคดีต่าง ๆ ไปตามภาคต่าง ๆ แล้วศาลอุทธรณ์ตัดสินถ้าหากว่าคนผิดก็ว่าผิด ถูกก็ว่าถูก แต่ข้อสำคัญอยู่

ตรงที่ว่าทุกวันนี้บ้านเมืองมันก็จน ฐานะประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมมันก็มีเยอะ พอเข้ามาสู่ศาลแล้วแทนที่ศาลอุทธรณ์จะยกฟ้องไป นี่สิครับ แหม ไม่มีประกันละครับท่าน ประธานที่เคารพ แม้แต่ทางแพ่งก็ต้องเสียเปรียบแทนที่จะว่าให้มันเร็วขึ้นกลับไม่ว่า มันคิด ขึ้นตอนอยู่ตรงไหนรู้ไหมครับ ทุกวันนี้คดีที่มันกองอยู่ที่กรุงเทพ ฯ เพราะกระบวนการ ยุติธรรมนั้นมันช้าโบราณแล้ว มันเก่าก็แล้ว การที่จะสอบสวนหาคนมาเป็นผู้พิพากษามันมี กระบวนการมากมายก่ายกองครับท่านประธานที่เคารพ แทนที่จะใช้ระบบใหม่ มีการเอา ละชั้นตอนเรียนจบจากนอกมีโอกาสเรียนขึ้นมาอย่างนี้ สอบมีเปอร์เซ็นต์ 5 เปอร์เซ็นต์ได้ เข้าไป ชุดใหม่เข้ามา มีการคัดเลือกเข้ามาอีกปกติ แทนที่จะปล่อยให้ทั่วไปไม่เอา ถ้ามีการ ปลดปล่อยให้คัดเลือกผู้พิพากษาให้มากมายเถอะแต่ละสาย ผู้พิพากษาทุกวันนี้คงจะพอ แต่ทุกวันนี้ ผู้พิพากษาไม่พอหรอก อย่างที่ท่านว่าละครับ คนหนึ่งพิจารณาได้ตั้งแต่ 120 กว่าต่อ 1 คน เพราะฉะนั้นท่านในฐานะท่านเป็นรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม ท่านจะต้องแก้ไขว่าจะทำ อย่างไรให้ผู้พิพากษาเพียงพอ และเห็นด้วยในหลักการถึงแม้เป็นพระราชบัญญัติการเงิน จริงอยู่ผมเป็นฝ่ายค้านนี่ละครับ ผมก็น่าจะค้าน แต่จริงอยู่ละครับเรามองถึงในหลักการนี้ เราก็น่าจะทำการสนับสนุน ร่างของผมนี้เป็นร่างที่เสนอเข้ามาจริงอยู่ละครับ อยู่ในฐานะที่ พรรครวมไทยที่เพื่อนได้กล่าวเมื่อก็ คือเราเสนอนะครับตั้งนานแล้วว่าท่านจะบรรจุ แล้ว พรรคเราเพิ่งเปลี่ยนมานี้ประมาณไม่กี่วัน ประเด็นอย่างนี้มันไม่สำคัญหรอก มีปัญหาอยู่ตรงว่า ทางรัฐบาลนี่ละครับถ้าสมมุติว่าแยกออกไปตามภาคต่าง ๆ แล้วคดีต่าง ๆ นี้จะลดลงไหม เขาบอกว่าอย่างนี้ท่านประธานครับ คดีเดี๋ยวนี้ถ้าหากหยุดละครับปล่อยให้ศาลชั้นนี้อยู่ที่ อุทธรณ์ที่กรุงเทพ ฯ นี้โดยที่ไม่มีการอุทธรณ์ต่ออีกละครับ เขาบอกอีก 3 ปียังไม่หมดเลย ละครับ ชาวบ้านบอกว่าตาย เพราะฉะนั้นเราไม่มีการพัฒนาในหลักการของฝ่ายนิติบัญญัติเรามี การพัฒนาฝ่ายบริหารก็มีการพัฒนา ฝ่ายทางด้านตุลาการ เราก็ควรจะต้องมีการพัฒนาให้เขา บ้างว่าควรจะทำอย่างไร ถึงแม้จะเป็นพระราชบัญญัติการเงินในชั้นนี้ผมเสนอในหลักการว่า ขอให้ทางสภาพิจารณาและการจะแยกหรือจะรวมนั้นก็ตามที่ท่านประธานพูดไปแล้วครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ
กระผม สีหนาท ภาชา ส.ส. ชัยภูมิ พรรคชาติไทย เมื่อที่ผมออกไปทานยาแล้วก็ยินดียังมีพูดเรื่องเก่าซึ่งท่านประธานบอกให้เลิกพูดกันแล้ว พรรครวมไทย ผมขอประธานอนุญาตท่านประธานครับ อย่าได้พาดพิงกันอย่างนี้อีกนะผมประท้วงแล้วจะมีเรื่องกัน เรื่องไหนแล้วแล้วไปแล้ว ประนีประนอมกันแล้วก็ดีขึ้นไปยังจะมาถอด ๆ อีก เพราะว่าโรคประสาทแตกหรือใจ เป็นผู้แทนราษฎรทำอะไรให้มันคิดบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสีหนาท โรคประสาทแตก ตอนเสียนะครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ผมขอถอนคำว่า นายสมาน ชมภูเทพ เป็นโรคประสาทแตก ผมถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้วครับ เชิญคุณสุธีครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธี ภูวนันท์ พรรคเอกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ก่อนอื่นกระผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานสักเล็กน้อยว่า กระผมได้เซ็นรับรองญาติของคุณสมาน ชมภูเทพ โดยครั้งแรกกระผมก็คิดว่าการตั้งศาลอุทธรณ์ภาคนี้มันดีเหลือเกิน แต่ครั้นเมื่อเซ็นไปแล้วมานอนคิดนั่งคิดดูเห็นว่ามันเป็นเรื่องของคนขยันเท่านั้นเอง ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะมาตั้งศาลอุทธรณ์ภาค กระผมต้องขอภัยต่อเพื่อนสมาชิกคุณสมาน ชมภูเทพ ที่จำเป็นต้องอภิปรายคัดค้าน ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าเหตุผลที่ทางรัฐบาลเสนอมานั้นยังไม่เพียงพอในการที่จะสนับสนุน ท่านประธานที่เคารพ การพิจารณาคดีในศาลอุทธรณ์นั้นพ้นขั้นตอนในการสืบพยานโจทก์ พยานจำเลยแล้ว มีหน้าทีย่อยคือมานั่งอ่านสำนวนว่าคดีนี้ฟ้องว่าอย่างไร เขาให้การว่าอย่างไร ตามทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่าอย่างไร มีพยานกี่ปาก ปากนั้นว่าอย่างไร ตามทางพิจารณาของจำเลย จำเลยสืบว่าอย่างไร มีพยานกี่ปาก แล้วว่าอย่างไร แล้วก็ซึ่งน้ำหนักและเหตุผลแล้วพิจารณาคัดสินคดีว่าฝ่ายใดแพ้ ฝ่ายใดชนะ นี่คือการบวนการพิจารณาในศาล

อุทธรณ์ แต่เดิมนั้นศาลอุทธรณ์กฎหมายมีบัญญัติเอาไว้ว่า ถ้าหากว่าจะแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ให้เขียนไปในคำอุทธรณ์ว่ามีความประสงค์ที่จะแถลงการณ์ด้วยวาจา สมัยก่อนนั้นเขาเรียกว่าแถลงคารม ศาลจะเปิดโอกาสให้แถลงคารม นัดให้ถูกความทั้ง 2 ฝ่ายมาแถลงด้วยวาจาที่ศาลอุทธรณ์ แต่ในปัจจุบันนี้ศาลอุทธรณ์ละเลยเรื่องนี้ทั้งหมด ศาลบอกว่าไม่เห็นสมควรในการที่จะแถลงด้วยวาจาทุกคดีไป แล้วก็มีความจริงอย่างนั้น เพราะว่าการแถลงด้วยวาจาที่ศาลอุทธรณ์นั้นไม่เกิดประโยชน์อะไรทั้งสิ้น ฝ่ายโจทก์ก็แถลงไป ฝ่ายจำเลยก็แถลงไป ผู้พิพากษาศาลท่านท่านก็นั่งหลับตาบนบัลลังก์ไป ท่านหนึ่งก็เขียนรายงาน พอแถลงเสร็จทั้ง 2 ฝ่ายท่านก็ลุกไปเลย กระบวนการพิจารณามีเพียงเท่านี้ก็จะครบท่านประธานที่เคารพ การสืบพยานโจทก์ จำเลยเสร็จสิ้นไปแล้วในศาลชั้นต้น เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ว่ามีศาลเดียวแล้วก็อยู่ในกรุงเทพมหานครแห่งเดียว จึงยังไม่เป็นเหตุผลที่สมควร ความจริงในการพิจารณา ค้างค้ำท่านก็เห็นอยู่แล้วว่าในสังคมปัจจุบันนี้ ทั้ง ๆ ที่เราจำกัดคดีให้เหลือน้อยในด้านคดีอาญาก็ดี ถ้าหากว่าโทษน้อยก็ห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีแพ่งถ้าทุนทรัพย์น้อยก็ห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงให้อุทธรณ์ได้แต่ในปัญหาข้อกฎหมาย เป็นการตัดสิทธิของคนจนไม่ให้เรียกร้องความยุติธรรมจากศาลอยู่แล้ว ท่านคิดว่าทุนทรัพย์ 10 บาท กับ 10,000 บาทต้องการความยุติธรรมเท่ากันหรือไม่ ต้องการความยุติธรรมเท่ากัน แต่กระบวนการพิจารณาของเรากฎหมายของเราพยายามตัดสิทธิ์ ตัดสิทธิ์เพราะต้องการให้คดีเหลือน้อยให้ขึ้นศาลอุทธรณ์น้อย ป่านนั้นมันก็ยังมากอยู่ดี อันนี้เราก็ต้องโทษไปถึงระบบทางเศรษฐกิจการเมือง ซึ่งท่านสมาชิกท่านอื่นอาจจะอภิปรายต่อไป สำหรับผมนั้นเห็นว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแถลงไปเมื่อกี้ว่า ผู้พิพากษามี 81 ท่าน คดีมีอยู่ตั้ง 20,000 กว่าคดีที่ค้างค้ำอยู่ ความจริงคดีที่ค้างค้ำนั้นมาจากศาลชั้นต้นนั้นเป็นเรื่องที่ควรแก่การพิจารณาในศาลอุทธรณ์ทั้งสิ้น จึงมีคดีสู่ศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาเพียง 81 ท่านแล้วอายุเลยกลางคนแล้ว ท่านประธานที่เคารพ แต่ละคนไปเป็นศาลต่างจังหวัด เป็นหัวหน้าศาล ผ่านศาลแพ่ง ศาลอาญา จนถึงศาลอุทธรณ์ ท่านเหล่านี้ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างคร่ำเคร่ง เคร่งเครียดมาตลอดเวลา

บางท่านถึงกับหลง ๆ ลืม ๆ เสียสติไปก็มี และมีเพียง 81 ท่าน แล้วให้พิจารณาคติถึง 20,000 กว่าคติ บอกเดือนหนึ่งจะให้ 12 เรื่อง ขนาดนั่งอ่านสำนวนคติหนึ่ง คติหนึ่งท่าน ประทานที่เคารพโอนสำนวนให้อ่านสักสำนวนหนึ่งนี่ กว่าอ่านคำฟ้อง คำให้การจับประเด็น ทั้ง 2 ฝ่ายได้ว่าเป็นอย่างไร อาจจะเสียเวลาไปวันหนึ่ง กว่าอ่านคำพยานโจทก์ ซึ่งมี สัก 10 ปาก อ่านเสร็จนี้เสียเวลาไป 2 - 3 วัน เพราะอะไรท่านไม่เคยรู้จักพยานโจทก์ ท่าน ไม่ได้นั่งพิจารณาเอง เพราะฉะนั้นท่านก็จะงุ่มง่ามมาอ่านสำนวนอยู่นั่นละครับ ข้อพยาน ยังจำไม่ได้เลย อ่าน 3 ครั้งยังจำไม่ได้ นี่แหละท่านประทานครับ การพิจารณาคดีจึงล่าช้า ก็เมื่อรู้ต้นเหตุสาเหตุอย่างนี้ทำไมท่านจึงไม่เพิ่มจำนวนผู้พิพากษาให้มากขึ้น เอาสัก 800 ท่านเป็นอย่างไร ทางงบประมาณมาเพิ่มผู้พิพากษาให้มากขึ้น ผู้พิพากษาหนุ่ม ๆ นั้นมีความ สามารถ มีความเอากำไรเองงานเยอะเยอะ ให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ 81 ท่านที่มีอาวุโส นี่คอยคุม เพราะองค์คณะมีอยู่ 2 ท่านเท่านั้นเอง งานก็จะเสร็จไปโดยไว โดยเร็วนี้ท่าน บอกว่ามีอยู่ศาลเดียวที่กรุงเทพมหานคร ท่านก็คิดว่าคงจะส่งสำนวนจากศาล สมมุติว่าศาล จังหวัดอุบลนี้เป็นแรมเดือนละมังครับ ถึงคิดอย่างนี้ การส่งสำนวนมาที่ศาลอุทธรณ์ในวันเดียว 2 วันก็ถึงครับ ไม่จำเป็นจะต้องนั่งเกรียนมาเป็นแรมเดือนถึงจะถึง เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ นั้น กระผมเห็นว่าความล่าช้าในการพิพากษาของศาลอุทธรณ์นั้นแม้เราตัดคดีเล็กคติน้อย ออกไปแล้ว คดีสิทธิ์ที่การอุทธรณ์ออกไปแล้ว มันก็เหลือมากอยู่ มันก็อยู่ที่ว่าผู้พิพากษามีน้อย แล้วเราก็เอาตามระบบเก่า ต้องผ่านขั้นตอนมา ต้องเป็นผู้พิพากษา หัวหน้าศาลมาต้องผ่าน ศาลแพ่ง ศาลอาญา จึงมาอยู่ศาลอุทธรณ์ได้ กระผมเห็นใจผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์อยู่ในกฎ ในระเบียบ ในวินัย เต็มที่เลยครับ พวกเราทางบิลเลียดอยู่สโมสรเนติบัณฑิตยสภา ท่านก็ โผล่หน้ามองดู ท่านอยากจะลงมาทางครับ บิลเลียดนะ มันคลายความเครียด แต่กฎระเบียบ ที่เห็นว่าท่านเป็นศาลอุทธรณ์ ท่านอยู่ศาลสูงแล้วนี่ไปบังคับให้ท่านต้องยืนดูเขา นี่ละท่าน ประชวนที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าทางแก้ก็คือการเพิ่มผู้พิพากษาให้มากยิ่งขึ้น นักศึกษากฎหมายจบมาเป็นจำนวนไม่น้อย สอบผู้พิพากษาที่หนึ่งเอาจำนวน 100 คน ได้

20 คน จะเอาอะไรกันนักกันหนา อ้ายคนสอบได้บางที่ก็ฟลุค (Fluke) ท่านผู้ที่จะสำเร็จ
 นิติศาสตรบัณฑิตมีจำนวนมาก เนติบัณฑิตก็ผ่านมามาก สามารถที่จะอ่านสำนวนได้รวดเร็ว
 พิจารณาคดีได้รวดเร็ว ก็ให้เพิ่มอัตราค่าลงให้มันมากยิ่งขึ้น อำนวยความสะดวกให้ท่านให้
 มากยิ่งขึ้น เพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากยิ่งขึ้น ให้ท่านนั่งสบาย ๆ อ่านสำนวนเสร็จพยานสักปากหนึ่ง
 ให้ท่านนั่งจิบน้ำชาคิดต่อไปอีกให้สบาย นี่ไปตั้งศาลอุทธรณ์ภาค กระจายออกไป มันเสียเวลา
 เสียเงิน เสียทอง เสียงบประมาณ เวลานี้เรามีอธิบดีภาคอยู่ภาคต่าง ๆ 9 ภาคอยู่แล้ว
 กำหนดให้อ่านาจอธิบดีต่าง ๆ เช่นคดีไหนที่มันอุกฉกรรจ์จริง ๆ ทุนทรัพยากรก็ต้องเสนอ
 เวลาศาลพิพากษาต้องเสนอให้อธิบดีภาคดูแลตรวจดู ถ้าเห็นว่าคดีไหนที่คู่ความเป็นบุคคลสำคัญ
 แม้แต่คดีหมิ่นประมาทก็ให้อธิบดีภาคนี้ไปนั่งพิจารณาด้วยเป็นองค์คณะ เราก็รัดกุมอยู่แล้วครับ
 ที่นี้ไปนั้นที่ภาคอีกผมจึงมองเห็นว่าจะสิ้นเปลืองมาก แล้วต้องเพิ่มอัตราค่าลงมาก แล้วศาล
 ละครับท่านประธาน ขอบอกท่านเป็นปุณฺชนธรรมดาเหมือนมนุษย์เรานี่แหละ มี
 เนื้อหนังมังสา มีความรู้สึก มีภาวคันหา วิภวคันหา กามคันหา 3 อย่าง แล้วอะไรจะเกิดขึ้น
 ครับ ศาลอุทธรณ์ที่พิจารณาคดีเราไม่รู้ว่ามีสำนวนคอกอยู่กับใคร เราไปตามไม่รู้หรอก เพราะ
 ท่านอธิบดีท่านยังไม่จ่ายสำนวน ไม่รู้จักอยู่กับใคร แต่อยู่ภาคอยู่จังหวัด อย่างขอนแก่น
 ที่มีอธิบดีภาค คงจะตั้งศาลอุทธรณ์ภาคอยู่ตรงนั้นแหละคงไม่สร้างใหม่ และก็เห็น ๆ กันอยู่
 แล้วกระจาย 81 ท่านออกไปอย่างนั้นหรือ ภาคละ 6 คน 9 ภาค 6 9 54 อย่างน้อยก็
 54 คน กระจายออกไป รู้ตัวว่าใครเป็นใคร อันนี้จะเกิดโทษนะครับ เกิดโทษต่อกระบวนการ
 ยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นเมื่อผมนั่งตรองคิดดูหลาย ๆ ครอบแล้ว
 สิ่งที่เราควรจะทำก็คือว่าอำนวยความสะดวก มีคอมพิวเตอร์อะไรต่ออะไรที่ใช้กันอยู่นี้ก็
 พยายามใช้เทคโนโลยีในการพิจารณาคดีไม่ใช่ทำตามแบบเก่า อันนี้ต่างหากที่จะทำให้การ
 พิจารณาคดีรวดเร็วยิ่งขึ้น ไม่ใช่การไปตั้งศาลอุทธรณ์ตามภาคต่าง ๆ นะครับ เราหุงข้าว
 กะทะเดียวใหญ่ ๆ นะครับ แทนที่จะไปหุงตั้ง 9 กะทะ ใช้ถ่านไม่รู้กี่เท่าไร มันก็เป็นการ
 สิ้นเปลือง นี่คือเหตุผลของผม เพราะฉะนั้นที่อภิปรายคัดค้านเช่นนั้นเป็นการอภิปรายจาก

ใจจริงและความรู้สึกของกระผมเองว่าถึงตั้งไปก็ไม่มีประโยชน์ต่อแผ่นดิน ต่อประชาชน
 อย่างที่ท่านเห็นด้วย เรื่องต่อไปผมอ่านดูแล้วมีการรวมการพิจารณาคดี ถ้าหากว่าให้อำนาจ
 ศาลอุทธรณ์ภาคในการรวมการพิจารณาคดี ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องการพิจารณาคดี
 นั้นอยู่ความเขาทำกันมาตั้งแต่ต้นแล้วตั้งแต่ศาลชั้นต้น คดีอย่างเดียวกัน มูลเหตุคดีอย่างเดีย
 กัน หรือโจทก์ จำเลยคนเดียวกัน มูลเหตุคดีอย่างเดียวกัน เขาก็รวมการพิจารณาคดีตั้งแต่
 ศาลชั้นต้นเพื่อสะดวกในการพิจารณา ไม่ฝ่ายโจทก์หรือฝ่ายจำเลยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ต้องขอ
 แกลงต่อศาล ขอให้รวมการพิจารณา เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าถูกต้องตามประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ความอาญา ท่านก็สั่งรวมการพิจารณาเพื่อความสะดวก แล้ว
 ท่านอาจจะเปลี่ยนแปลงว่าอัยยที่เป็นโจทก์ที่ 1 มากลายเป็นโจทก์ที่ 2 โจทก์ที่ 3 ก็แล้วแต่
 ตามสะดวกเพื่อที่จะใช้ชานเรียกกันในคดี 2 ส่วน รวชนกันทำให้คนขาดเจ็บ 3 คน
 ต่างคนต่างฟ้องคนละสำนวนไป เรียกค่าเสียหายเพราะเสียหายแต่ละคน ๆ แยกกัน จำเลย
 คนเดียวกัน เหตุเกิดครั้งเดียวกัน ฝ่ายจำเลยหรือฝ่ายโจทก์ก็ขอรวมการพิจารณาคดี
 คดีนั้น ๆ มารวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน โจทก์สำนวนที่ 1 ตามเลขคดีที่น้อยกว่าก็เป็นโจทก์
 ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ตามลำดับ เขารวมกันตั้งแต่ศาลชั้นต้นมาแล้ว เรามีเหตุผลอะไรครับ มา
 รวมกันในศาลอุทธรณ์ แล้วยังมีบอกว่าถ้าหากว่าอยู่ความเห็นศาลอุทธรณ์ภาคไม่ควรจะ
 พิจารณาขอให้ศาลอุทธรณ์ที่กรุงเทพ ฯ เป็นผู้พิจารณา ให้สิทธิ์เขาอย่างนั้น ผมเชื่อแน่ว่า
 ไม่มีใครให้ศาลอุทธรณ์ภาคพิจารณาอย่างแน่นอน เพราะไม่ไว้ใจแต่ละคดีก็ส่งมาศาลอุทธรณ์
 ที่กรุงเทพ ฯ ทั้งสิ้น นี่ละครับเป็นเรื่องที่บัญญัติเอาไว้ในกฎหมายที่ท่านเสนอมานี้ ครับท่าน
 ประธานครับ เหตุผลที่กระผมกราบเรียนมานี้จึงเห็นว่าไม่น่าจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยากรครับ

นายวิทยา ชันอาสา (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม วิทยา ชันอาสา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรค

ชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ วันนี้เป็นอีกหนึ่งวันที่กระผมในฐานะของนักกฎหมายและประชาชนได้เฝ้าติดตามการบริหารราชการของกระทรวงยุติธรรมมาโดยตลอด ท่านประธานที่เคารพผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งว่า วันนี้สภาโดยท่านประธานเองได้นำร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์เข้ามาสู่สภาเป็นวาระด่วน ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งครับที่ขณะนี้คดีต่าง ๆ ในโรงศาลได้ค้างค้ำเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะคดีในชั้นศาลอุทธรณ์ ท่านประธานที่เคารพ การที่กระผมขออนุญาตท่านประธานอภิปรายสนับสนุนนี้ คงจะมีเนื้อหาสาระเป็นประเด็นหลักๆ สำคัญอยู่ 2 เรื่อง

เรื่องแรกคือเพื่อให้งานของศาลหรือกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาลอุทธรณ์ได้ลุล่วงไปโดยเร็ว

ประเด็นที่ 2 นั้นคงจะเป็นเรื่องที่กระผมได้พูดมานานว่า เมืองไทยไม่ใช่กรุงเทพ ฯ ส่วนราชการต่าง ๆ นั้นเราแออัดอยู่กรุงเทพมหานคร เราควรจะยกไปสู่ภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยได้แล้ว

ท่านประธานที่เคารพ จากสถิติที่ผ่านมา ผมได้รับสถิติจากกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นสถิติที่ถูกต้องแน่นอน สถิติตั้งแต่ปี 2525 ครับ ท่านประธานที่เคารพ คดีของศาลอุทธรณ์ค้างค้ำอยู่เพียง 360 คดีเท่านั้น แต่ปรากฏว่าสถิติหลังสุดเมื่อปี 2531 คดีของศาลอุทธรณ์ได้ค้างค้ำมาเป็นจำนวนถึง 22,160 คดี ผมไม่ได้โทษผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผมไม่ได้โทษการทำงานของเจ้าหน้าที่ แต่ผมโทษว่าเป็นเพราะการจัดระบบของศาลเราไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของเมือง ของประชาชนด้านเศรษฐกิจก็ดีขึ้นทำให้มีคดีความเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคดีค้างค้ำเพิ่มขึ้นขนาดนี้ถ้ากระทรวงยุติธรรมไม่หาคิดหาทางที่จะแก้ไขก็ดูอะไรอยู่ แต่ปรากฏว่าเป็นสิ่งที่ดีที่กระทรวงยุติธรรม ได้ดำเนินการหาทางแก้ไข จะเป็นการแก้ไขเบื้องต้นเฉพาะหน้าในการเพิ่มจำนวนผู้พิพากษามันก็เป็นสิ่งที่แก้ไขเฉพาะหน้าเท่านั้นเอง มันมีโอกาสนี้จะทำให้คดีค้างค้ำขึ้นอีก ผมขอยกตัวอย่างครับ สมมุติว่าเราเพิ่มจำนวนผู้พิพากษา 20 ท่านขึ้นมาในปีนี้ ในปีหน้าคดีเพิ่มขึ้น

ผู้พิพากษา 20 คนก็นั่งอยู่ในกรุงเทพมหานครพิจารณาคดี สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้รับคดี อัตราเฉลี่ยคงไม่มากนัก แต่ถ้าเราได้ขยายศาลออกไปจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งครับ เพราะว่าเมื่อเราได้ขยายศาลออกไปสู่ภูมิภาคหรือจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคแล้ว จะทำให้เขตอำนาจของศาลแบ่งออกครับ ผมคาดว่าน่าจะเป็น 5 เขตด้วยซ้ำไป คือเขตแรกเขตภาคกลางคงจะใช้ที่เดิมครับคือศาลอุทธรณ์เดิม คงจะมีเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก อันนี้เป็นเรื่องของกระทรวงยุติธรรมจะได้กำหนดคณะครับ ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ เป็นประโยชน์เช่นไร จะทำให้เขตอำนาจศาลกระจัดลดลง ศาลที่จะรับคดีนั้นแต่ละศาลก็รับคดีเพียงน้อยลง จะทำให้ขอบเขตในการบริหารงานบุคคล การบริหารงานของศาลเองก็ดีขึ้น เช่นการเก็บสำนวนต่าง ๆ ก็ง่ายขึ้น การจัดติดตามสำนวนหรือการรักษาความปลอดภัย การรักษาความลับของรูปคดีก็จะดีขึ้นด้วย ท่านประธานที่เคารพ เป็นสิ่งที่จะทำให้คล่องแคล่วในการพิจารณาคดี คดีที่ค้างคั่งอยู่มาก ๆ เมื่อถัวเฉลี่ยกันไปแล้ว เมื่อเพิ่มบุคลากรขึ้นมาแล้วผมคาดว่าในอีก 2 ปีข้างหน้า คดีที่ค้างคั่งอยู่มาก ๆ 20,000 กว่าคดีน่าจะลดลงได้

ท่านประธานที่เคารพ อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมได้กล่าวไว้แต่ตอนต้นนั้นว่าในขอบข่ายของงาน กระผมมีความคิดอยู่เสมอว่าเมืองไทยไม่ใช่กรุงเทพฯ ฯ เราตั้งอะไรก็ตั้งไล่แต่กรุงเทพมหานคร จะเป็นกระทรวง ทบวง กรมใดก็ดี แม้กระทั่งในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ยังคิดจะย้ายเมืองหลวงจากกรุงเทพมหานครไปไว้ที่อื่นเลย เพราะอะไรครับ ตอนนี้กรุงเทพฯ ฯ นั้นเป็นเมืองแน่นเมืองนิ่งเมืองนองเจ็นนองไปด้วยน้ำครับตอนนี้ เพราะฝนตกแล้ว เราจะทำอะไร เอาส่วนราชการต่าง ๆ มาไว้ที่กรุงเทพมหานครกระนั้นหรือ เป็นสิ่งที่ดีที่กระทรวงยุติธรรมได้คิดย้ายส่วนราชการออกไปครับ ไปบริการประชาชนในท้องถิ่น แม้ว่าจะมีการดูแลเฉพาะสำนวนก็ตาม มันก็เป็นประโยชน์ เป็นประโยชน์ในการที่จะขนย้ายราชการที่มาแน่นอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ออกไปอยู่ส่วนท้องถิ่น เมื่อไปอยู่ส่วนท้องถิ่นแล้วความเจริญก็จะได้อยู่ตามภาคต่าง ๆ ไม่ได้มารวมเฉพาะกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ วันนี้กระผม

ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีและก็คงจะมีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในหลาย ๆ พรรคได้อภิปราย โดยเฉพาะพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่เสนอเฉพาะจากกระทรวงยุติธรรมเท่านั้น ได้เสนอโดย คุณสมาน ชมภูเทพ และคุณสยม รามสูต ซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรพรรคเอกภาพเป็นพรรคฝ่ายค้านได้มีความคิดความเห็นที่น่าจะมีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคแล้ว กระผมก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี และสภาเราจะได้มีมติในการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคในวันนี้ กระผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัชวาลย์ครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคพลังสังคมประชาธิปไตย สำหรับเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กระผมเองอยากจะให้ท่านประธานสภานั้นเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีโอกาสอภิปราย และแสดงความคิดเห็นให้กว้างขวางมาก ๆ ทำไมกระผมจึงคิดเช่นนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมันเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของบ้านเมืองนี้ กระบวนการยุติธรรมเป็นกระบวนการซึ่งประชาชนทั้งชาตินั้นเขาพูดกันบอกว่าเป็นกระบวนการที่เขาสามารถที่จะพึ่งได้ในครั้งสุดท้ายเมื่อเขาเกิดมีปัญหา แล้วรู้สึกจะเป็นกระบวนการเดียวที่เขาฝากความหวังไว้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีการแก้ไขในเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมนั้น เราควรจะพิจารณากันโดยละเอียดถี่ถ้วน กระผมเองมีความเคารพในความคิดเห็นของท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้อภิปรายในวันนี้ แต่กระผมเองก็มีความคิดเห็นในลักษณะที่คิดว่าอาจจะแตกต่างจากท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมาก่อน ทั้งนี้ก็เพราะว่ากระผมเห็นว่าปัญหาเรื่องคดีที่เพิ่มจำนวนนั้นไม่ใช่จะมีอยู่เฉพาะศาลอุทธรณ์ ยังมีอยู่ปริมาณจำนวนสูงอยู่ในศาลชั้นต้นและศาลฎีกาอีกด้วย และกระผมได้มองดูว่าปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่นี้ การที่เราจะมาตั้งศาลอุทธรณ์ไว้ตามภูมิภาคต่าง ๆ นั้น กระผมวิตกว่าเรากำลังจะแก้ปัญหาลูกจืดแล้วหรือยัง กระผมเองมีเพื่อนบางคนนั้นได้มีโอกาสดำรงตำแหน่งอยู่ในศาลอุทธรณ์ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า จำนวนอัตราตำแหน่งในศาลอุทธรณ์นั้นอย่างที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดสุรินทร์คือ คุณสุธี ภูวนันท์ พูดนั้นว่ามีจำนวนไม่น่าจะเพียงพอต่อปริมาณคดีที่ขึ้น

ศาลอุทธรณ์ สมาชิกคนหนึ่งจะทำงานถูกกำหนดไว้ว่า ประธานโทษครับ ท่านผู้พิพากษา ท่านหนึ่งถูกกำหนดไว้ว่าจะต้องเขียนคำพิพากษาเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 12 เรื่อง 81 คน เดือนหนึ่งจะได้เพียง 972 เรื่องเท่านั้นเอง แล้วคนที่จะเขียนคำพิพากษา 12 เรื่อง ท่านประธานครับ แทบจะเสียสติ เพราะแค่เราจะอ่านคำพิพากษาเฉย ๆ นั้นและจะ นำมาวินิจฉัยนั้นมันก็เกิดปัญหายุ่งยากแล้ว แล้วยังจะต้องมาวินิจฉัยในแง่เพื่อพิทักษ์ไว้ซึ่งความ ยุติธรรมให้แก่ประชาชนซึ่งมีข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลนั้นก็ยิ่งเป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่ง ท่านประธาน ที่เคารพ กระผมอยากจะขอกราบเรียนอีกต่อไปว่าบรรดาท่านผู้พิพากษาที่ทำงานอยู่ในขณะนั้น นั้นไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ถ้าหากท่านไปดูเรื่องสวัสดิการและ การทำงานของท่านผู้พิพากษาเหล่านั้นแล้ว กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ผู้จัดการแผนก อยู่ตามบริษัทต่าง ๆ นั้นยังมีความเป็นอยู่สวัสดิการและห้องทำงานเครื่องไม้เครื่องมือที่พร้อม สรรพยิ่งกว่าท่านผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องผดุงความยุติธรรมให้แก่ประชาชนชาวไทยเสียอีก กำลังใจของผู้พิพากษาเหล่านั้น สวัสดิการเหล่านั้น น่าจะได้รับมากกว่านั้นในฐานะเป็นผู้ที่ จะผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมให้แก่ประชาชนในชาติ กระผมอยากจะขอกราบเรียนอีกต่อไปว่า ปัญหาคดีเพิ่มขึ้นนั้น ไม่ใช่จำนวนผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มีจำนวนน้อยเท่านั้น ไม่ใช่การที่ จะขยายให้มีศาลอุทธรณ์ตามภูมิภาคแล้วจะทำให้คดีลดลง กระผมไม่เชื่อว่าจะเป็นเช่นนั้น ซึ่งท่านสมาชิกท่านอื่นอาจจะมีความเห็นที่แตกต่างไป กระผมคิดว่าปัญหาที่เป็นปัจจัยทำให้ คดีเพิ่มขึ้นนั้น มันมาจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้าน การศึกษาของประชาชนชาวไทย ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมนั้น กระผมมองว่า เป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านคดีอาญา ปัญหาเมื่อคนยากคนแล้ว เขาก็จำเป็นที่จะต้องดิ้นรนในการที่จะต่อสู้ให้ชีวิตอยู่รอด ปัญหาสังคมนั้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาของสถานเริงรมย์ ปัญหาสังคมที่นิยมในความฟุ่มเฟือย ปัญหายาเสพติดให้โทษ ซึ่งรัฐนั้นไม่ได้จัดการแก้ไขอย่าง จริงจัง จุดเหล่านี้ต่างหากที่ก่อให้เกิดปัญหาคดีขึ้นสู่โรงสู่ศาล ปัญหาต่อการศึกษาของประชาชน ประชาชนส่วนมากนั้นไม่รู้กฎหมาย แต่กฎหมายก็ปิดปากว่าประชาชนคนไทยทุกคนนั้นจะ

อ้างว่าตนเองไม่รู้กฎหมายไม่ได้ การที่ไม่รู้กฎหมายอาจจะกระทำผิดกฎหมาย ตอนนี้ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะให้มองต่อไปอีกว่าเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมา เขาอาจจะไม่ได้พอใจคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เพราะบางครั้งนั้นการพิพากษาในศาลชั้นต้นนั้นอาจจะมี การผิดพลาด เพราะว่าท่านผู้พิพากษานั้นท่านเองก็เป็นปุณชนย่อมมีความผิดพลาดขึ้นได้ ก็จำเป็นที่จะต้องให้เขามีการอุทธรณ์ไปสู่ศาลอุทธรณ์ กระผมเองไม่สบายใจอย่างยิ่งที่มีการ พยายามแก้ไขกฎหมายเรื่องสิทธิในการอุทธรณ์และฎีกาของประชาชน มีการกำหนดทุนทรัพย์ ในการอุทธรณ์และฎีกาไว้ว่าทุนทรัพย์ไม่เกินกว่าเท่านั้นห้ามอุทธรณ์ฎีกา กระผมเองก็ไม่ เข้าใจเหมือนกันทำไมจะต้องไปตัดสิทธิเช่นนั้น เพราะว่าเงิน 40,000 หรือเงิน 30,000 ของคนยากคนจนในชนบทนั้นมีค่ายิ่งกว่าเงิน 100 ล้านของมหาเศรษฐี การที่เขาต้องพิพาท กันด้วยเงิน 40,000 - 50,000 นั้น ทำไมจะต้องมาจำกัดสิทธิในการที่เขาจะแสวงหา ความเป็นธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะให้มองต่อไปว่าปัจจัยต่อไปที่ ก่อให้เกิดคดีขึ้นสู่ศาลมาก มันเป็นปัจจัยจากผู้ที่ยังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายนั่นเอง บรรดาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องบังคับบัญชาตามกฎหมายนั้น บางครั้งก็ไม่ได้ให้ความเป็น ธรรมต่อประชาชนอย่างแท้จริง ทำให้ประชาชนต้องตัดสินใจปัญหาของตนเองในสิ่งที่ผิดต่อ บทบัญญัติของกฎหมาย บางครั้งนั้นก็เลือกในการปฏิบัติปล่อยให้ผู้ที่หากินโดยผิดกฎหมาย ปลอมให้มีอิทธิพลในท้องถิ่น รังแกประชาชน ในที่สุดเขาพึ่งมือกฎหมายไม่ได้ เขาก็ต้องพึ่ง นิ้วมือของเขาสองแล้วก็ก่อให้เกิดคดี จะเห็นว่าข่าวที่ปรากฏอยู่ในสื่อมวลชนอยู่อย่าง สม่าเสมอว่าปอนเกิดขึ้นข้าง ๆ โรงพัก ซ่องโสเภณีห่างจากโรงพัก 40 เมตร แต่ตำรวจ มองไม่เห็น การขายหวยเถื่อนระบัดไปทั่วทุกพื้นที่ ตำรวจช่วยตรวจสอบเล่ห์วงบหวย ให้ด้วย ข่าวเหล่านี้ปรากฏอยู่อย่างสม่าเสมอ ท่านประธานที่เคารพ วิธีการที่กระผมเห็นว่า น่าจะแก้ปัญหาคดีขึ้นไปสู่ศาลอุทธรณ์หรือคดีขึ้นสู่ศาลแพ่งศาลชั้นต้นก็ตามนั้น ชั้นแรก กระผมอยากจะพูดถึงในลักษณะโครงสร้างในการแก้ไขทั้งหมด เราน่าจะแก้ที่ปัญหาของความ ยากจนของประชาชน เราน่าจะเร่งแก้ทัศนคติแห่งความนิยมในความฟุ้งเฟ้อของสังคมไทย

เราน่าจะเร่งแก้สังคมที่รับอารยธรรมตะวันตก แล้วก่อให้เกิดความฟอนเฟะอยู่ในสังคมไทยนั้นเสีย เราน่าจะแก้สถานเริงรมย์ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชนไม่ว่าจะเป็น ดิสโก้เทค หรือค็อกเทล เลานจ์ (Cocktail lounge) หรือไนต์คลับทั้งหลาย อันก่อให้เกิดปัญหา ยาเสพติดให้โทษ นอกจากนั้นกระผมยังอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า เราจะต้องหามาตรการหรือดำเนินการจัดให้มีกฎหมายที่จะก่อให้เกิดแนวทางขจัดข้อพิพาทเบื้องต้น ไม่ให้คดีขึ้นสู่ศาล อย่างกรณี ท่านประธานครับ กรณีนั้นปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่านิติบุคคลต่าง ๆ นั้น นิเกจะทำการค้าก็ตั้งนิติบุคคลกันขึ้นมาตั้งเป็นบริษัทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีการทำนิติกรรมกันโดยไม่ผ่านขั้นตอนการตรวจตราของนักกฎหมาย ในที่สุดก็ก่อให้เกิดการพิพาทกันถึงโรงถึงศาล จุดนี้ต่างหากที่รัฐบาลน่าจะหาวิธีการในการที่จะออกกฎหมายให้นิติบุคคลต่าง ๆ นั้นต้องมีที่ปรึกษากฎหมาย และนิติกรรมต่าง ๆ นั้นจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบจากนักกฎหมาย ถ้าหากมีการกระทำอย่างนี้แล้วในที่สุดมันก็จะเป็นการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลแล้วก็ไม่ต้องทะลักขึ้นไปสู่ศาลอุทธรณ์อีก ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยว่าเมืองไทยนั้นไม่ใช่กรุงเทพ ฯ แต่ว่าจะกระจัดกระจายเอาศาลอุทธรณ์ไปอยู่ในส่วนภูมิภาคนั้น กระผมก็ยังเห็นว่ามันจะก่อให้เกิดความยุติธรรม ก่อให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชนเพียงใด มันเป็นการแก้ที่ถูกต้อง และจะลดจำนวนคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์จริงหรือ และถ้าหากพูดในลักษณะการติดตามสำนวนก็จะง่ายถ้าหากย้ายไปอยู่ตามภูมิภาค กระผมยังคิดอีกเหมือนกันว่าจะติดตามสำนวนได้จริงหรือไม่ ถ้าหากคดีนั้นมันเป็นคดีที่มีความเกี่ยวพันกัน ที่สามารภที่จะฟ้องได้ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา ซึ่งการฟ้องคดีแพ่งนั้นอาจจะฟ้อง ณ เขตของศาลอีกเขตหนึ่ง แต่คดีอาญาอาจจะต้องฟ้อง ณ อีกเขตหนึ่งเมื่อคดีเกี่ยวพันกันเช่นนี้ จะเกิดความสะดวกในการที่จะติดตามสำนวนในชั้นอุทธรณ์จริงหรือ อันนี้กระผมอยากจะฝากไว้ให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ร่วมกันพิจารณา เพราะฉะนั้นหลักการจริง ๆ ต้องแก้ปัญหาสังคม ต้องจัดให้มีกฎหมายรองรับในการที่จะให้มีวิธีการขจัดปัญหาข้อพิพาทเบื้องต้นไม่ให้ขึ้นไปสู่ศาล ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้านั้นถ้าจะทำให้ดีที่สุดคือเพิ่มอัตราผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ให้มากขึ้นจัด

สวัสดิการ ห้างทำงาน เครื่องไม้เครื่องมือตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ในศาลอุทธรณ์ให้เพียบพร้อม
เมื่อนั้นละจึงจะแก้ปัญหาคดีของบ้านเมือง เราไม่ให้มีจำนวนเพิ่ม และไม่ให้เกิดคั่งในศาล
อุทธรณ์มากขึ้น ถ้าหากคิดจะตั้งแต่ศาลอุทธรณ์ไปสู่ฎีกาแล้ว กระผมกลัวว่าต่อไปรัฐบาลนี้
เราจะต้องแก้ปัญหาโดยการไปตั้งศาลฎีกาไว้ตามภูมิภาคอีกต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะนัฐครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ปิยะนัฐ วัชรภรณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ พรรคเอกภาพ ด้วยความเป็นจริงแล้ว กระผม
อยากจะกราบเรียนว่าสำหรับการตุลาการเป็นสิ่งที่ผมให้ความสำคัญแล้วก็ยึดมั่นอยู่ในความ
รู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่านี่คือสถาบันที่จะเป็นที่พึ่งที่หวังของประชาชน แต่ท่านประธานครับ
กระผมมีความรู้สึกที่ลำบากใจที่จะต้องสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้น
จึงอยากจะกราบเรียนว่าแม้ว่าความสัมพันธ์ทางใจที่ผมมีอยู่กับสถาบันตุลาการจะมีอยู่ค่อนข้าง
มากมายก็ตาม แต่เพราะกระผมไม่อยากจะเห็นความคลอนแคลนและศรัทธาของประชาชน
ที่มีต่อสถาบันนี้ต้องลดน้อยลงไป กระผมต้องฟันความรู้สึกที่ไม่อาจจะสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้
ได้ ท่านประธานที่เคารพในกระบวนการยุติธรรมนั้นกระผมคิดว่ามันเป็นเป้าหมายอันสูงสุด
ที่รัฐบาลทุกรัฐบาลหากมีความจริงใจต่อประชาชนแล้ว จะต้องดำเนินการเพื่อที่จะสร้างความ
ยุติธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม แต่เมื่อดูการแก้ไขปัญหาของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมตลอดมาตั้งแต่เข้ารับตำแหน่ง กระผมเองแม้ว่าจะมีความตั้งใจพร้อมที่จะสนับสนุนก็
ตาม แต่การแก้ไขปัญหาของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ดำเนินการตลอดมานั้น
ไม่สอดคล้องกับการที่จะแก้ไขปัญหาของสังคม เพื่อที่จะสร้างกระบวนการยุติธรรมให้เข้มแข็ง
เท่าที่เสนอกฎหมายมาแล้ววันนี้ก็ต้องมีการพิจารณาในระเบียบวาระต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการ
แก้ไขร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา คือการลิดรอนสิทธิของประชาชนโดยอ้าง
เหตุประการเดียวเท่านั้นว่าต้องการจะให้คดีมันลดน้อยลงไป เมื่อคดีลดน้อยลงไปก็แก้วิธี
พิจารณาความอาญาเสียเพื่อให้สิทธิในการจะอุทธรณ์ฎีกานั้นมันลดลงไปด้วย แล้วนี่ก็บอกว่า

คดีมันล้นศาลอุทธรณ์ วิธีจะแก้ไขก็คือการตั้งศาลอุทธรณ์ภาค ท่านประธานครับ นี่ไม่ใช่เป็นการแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด และถ้าจะว่ากันไปแล้วกระบวนการยุติธรรมของเรานี้ก็สมควรที่จะได้มีการสังคายนาแก้ไขเสียทีหนึ่ง เพราะว่าขณะนี้แท้ที่จริงแล้วนะครับ อาจจะพูดกันได้ว่า ความยุติธรรมให้มันยุติลง แต่ว่าจริง ๆ แล้วจะเป็นความเป็นธรรม จริงหรือไม่นั้นก็ยังเป็นที่ยังสงสัยกันอยู่ กระผมเองอยากจะกราบเรียนนะครับว่าอะไรที่จะเป็นการให้กับสถาบันตุลาการ ได้หากไม่เหลือปากว่าแรงแล้วกระผมยินดีที่จะสนับสนุน แม้กระทั่งกระผมเองได้ลุกขึ้นเพื่อที่จะให้มีการแปรรูปคดีแก้ไขเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอัตราเงินเดือนของข้าราชการยุติธรรมเพราะว่าเห็นว่าไม่ถูกต้องสอดคล้อง และเป็นสถาบันที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนสร้างขวัญกำลังใจให้เกิดขึ้น แต่ท่านประธานครับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเองก็ช่วยในเรื่องที่ควรแก้ไขไม่ได้ แต่ว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้มากระผมไม่ยากมองในแง่ร้ายว่าเจตนาจริง ๆ ต้องการเพิ่มตำแหน่งกัน แต่มันก็ดู ๆ เห็นจะเป็นอย่างนั้นมากกว่าการที่จะสร้าง ความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะสถาบันตุลาการ โดยเฉพาะกรณีที่จะมีการเพิ่มด้วยการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคนั้นไม่ได้ทำให้คดีได้รับการเป็นธรรมยิ่งขึ้น แม้ว่าจะมีการอ้างว่าจะทำให้คดีสามารถจะได้รับการพิจารณาไปอย่างรวดเร็วก็ตาม แต่การแก้ไข ปัญหาอย่างนี้ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาในกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นที่ถูกต้อง กระผมคิดว่า ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเบื้องต้นที่ควรจะได้รับแก้ไขโดยตรง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพนั้นน่าที่จะได้มีการพิจารณาหาทางแก้ไขเร่งรัดกระบวนการเบื้องต้น เพื่อที่จะหาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นได้ดีกว่าการที่จะมาแก้ไขในปัญหาครึ่ง ๆ กลาง ๆ ศาลอุทธรณ์นั้นไม่ใช่ที่จบของปัญหา เพราะถึงแม้ว่าท่านจะเร่งรัดให้มีการพิจารณาในศาลอุทธรณ์ เหมือนอย่างที่ท่านให้เหตุผลมาก็ตาม เอาละผมมองในแง่ว่าสามารถจะลดคดีที่ค้างคั่งอยู่ในศาลอุทธรณ์ได้เพิ่มขึ้นก็เปอร์เซ็นต์อะไรนั้นก็แล้วแต่ไป แต่ว่าคดีมันก็ไม่ถึงที่สุด คดีก็จะต้องขึ้นไปสู่ศาลฎีกาซึ่งมีข้อจำกัดด้วยจำนวนผู้พิพากษาอยู่เหมือนเดิม ครึ่งนี้ได้มีใคร คิดกันบ้างหรือไม่ว่าทำไมเราจึงไม่หาทางที่จะเพิ่มจำนวนผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้าน

กระบวนการยุติธรรมเพื่อที่จะได้ดำเนินการตัดสินพิพากษาคดีให้มันรวดเร็วไป เหตุผลของท่าน สมาชิกจากจังหวัดสุรินทร์ คุณสุธี อุวพันธุ์ เกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มจำนวนผู้พิพากษานั้น กระผมเห็นว่ามีความจำเป็นและควรจะดำเนินการ อัตราเงินเดือนของผู้พิพากษาที่ทำงาน เหน็ดเหนื่อยและหนักหนานั้นควรจะได้รับการเอาใจใส่มากกว่าในปัจจุบัน เพราะผู้พิพากษานั้นจะต้องอยู่ในสังคมที่เป็นอิสระ จะต้องไม่ขึ้นต่อผู้ใดทั้งสิ้น ท่านประธานครับ ตอนนี้ก็หัน วกกลับมาว่าผมเป็นห่วงว่าศาลอุทธรณ์ภาคนั้นจะทำให้ความเป็นอิสระของผู้พิพากษา ที่ไป พิจารณานั้นลดน้อยลงไป ความห่วงใยของผมนี้เป็นความวิตกกังวลที่เกรงว่าจะเกิดปัญหาขึ้น ท่านประธานครับเรามายอมรับความจริงกันอยู่ว่าในขณะนี้แม้ว่าสถาบันตุลาการ จะเป็นสถาบัน ที่ประชาชนจะพึงพิงและก็ยึดถือได้ แต่ผมไม่สบายใจเลยนะครับที่มีคนมาติดต่อให้ผมวิ่งคดี ไม่ว่ากับศาลไหนทั้งนั้นและดูเหมือน ๆ จะเป็นที่รู้จักกันอยู่เลย ๆ ว่าบางกรณีก็มีการวิ่งกันได้ นั้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงถ้าเราไม่บริหารจัดการเชื่ออันนี้ ความรู้สึกอันนี้ให้ออกจากผู้คนไป แล้วสถาบันศาลก็จะทำให้สั่นคลอนลงไป เราจะต้องทำให้ศาลมีความเข้มแข็ง สร้างความ เชื่อถือและเป็นหลักประกันให้กับประชาชนได้ว่าไม่สามารถจะติดต่อวิ่งเต้นกันได้ ท่านประธาน ครับการไปจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค เวลานี้รัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขปัญหามีอิทธิพลในท้องถิ่น ต่าง ๆ ได้ นั่นละครับคือการที่ทำให้อิทธิพลบางกรณีก้าวกายเข้าไปสู่การพิจารณาของ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค เพราะว่าพื้นที่มันจำกัดกันอยู่ จะเห็นหน้าเห็นตากันอยู่และก็สามารถที่จะมีอันตรายต่อความปลอดภัยในการดำรงชีวิตของผู้พิพากษาเหล่านั้น ถ้าหากเรา มีศาลอุทธรณ์อยู่ที่กรุงเทพมหานครส่วนกลางคดีทุกแห่งก็จะขึ้นมาที่ศาลนี้ ผู้พิพากษาจะ รับสำนวนไปนั้นไม่สามารถที่จะติดต่อรู้ได้เลยว่าท่านผู้พิพากษาท่านใดพิจารณาคดีเรื่องไหน การที่จะมีอิทธิพลวิ่งเต้นติดต่อแม้ว่าจะมีการพยายามกระทำก็จะกระทำด้วยความยาก เพราะ ไม่รู้ว่าคดีจะตกอยู่ในกับสำนวนผู้ใด แต่ถ้าหากเข้าไปในท้องที่จำกัดโดยเฉพาะในภูมิภาคบาง ส่วนบางแห่งซึ่งเป็นขอบเขตที่แคบ ๆ ตรงนั้นละครับผู้พิพากษาเองก็มีน้อย สำนวนคดีก็ เข้ามาน้อย การวิ่งเต้นโดยการใช้อิทธิพลใช้ผลประโยชน์เข้าไปก็จะทำให้เกิดอันตรายต่อ

การพิจารณาคดี กระผมเป็นห่วงและก็วิตกกังวลว่าความยุติธรรมที่เกิดขึ้นนั้นมันจะคลอนแคลนลงไป เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดกันไปจริง ๆ แล้วหากกระทรวงยุติธรรมเองต้องการที่จะแก้ไขคดีที่มันค้างค้างอยู่ มีทางที่ง่ายที่สุดก็คือการเพิ่มจำนวนผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ในส่วนกลาง เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดอุบลราชธานีมีความรู้สึกวิตกกังวลว่าเวลานี้อะไร ๆ ก็มารวมศูนย์กันอยู่ที่กรุงเทพ ฯ เราต้องการจะกระจายอำนาจออกไปต่างจังหวัด แต่อย่าลืมนะครับว่านี่ไม่ใช่เป็นการพัฒนาสังคมที่เราจะกระจายความเจริญไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ กระบวนการยุติธรรมนั้นจะต้องให้เป็นความลับและก็ต้องทำงานให้รอบคอบ การกระจายความยุติธรรมไปอยู่ตามศาลภูมิภาคต่าง ๆ มาตรฐานของการให้ความเป็นธรรมก็คงจะไม่เสมอภาคกัน ในศาลอุทธรณ์ภาคแห่งหนึ่งอาจจะมีการพิจารณาไปอย่างหนึ่ง อัตราโทษในลักษณะเดียวกันสำหรับศาลอุทธรณ์ภาคอีกส่วนหนึ่งก็จะไม่เหมือนกัน ตรงนี้อะไรจะเป็นบรรทัดฐานในการที่จะพิจารณากัน เพราะแต่ละศาลก็มีอิสระด้วยกันทั้งนั้น สำหรับการมาพิจารณาที่ศาลอุทธรณ์ส่วนกลางนั้นก็จะมีกระบวนการที่จะตรวจสอบดูแลเซ็นเซอร์กันให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับสำหรับศาลอุทธรณ์ไม่ใช่ว่าผมสนับสนุนให้อยู่แต่เฉพาะในกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่บังเอิญศาลอุทธรณ์ได้มีอยู่ในกรุงเทพมหานครแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องย้ายไปอยู่ที่อื่น ถ้าหากเรามีการเพิ่มจำนวนผู้พิพากษาเข้ามามีการพิจารณาคดีมันก็จะรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำไมถึงไม่เพิ่มกันตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ การที่จะดำเนินการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค อย่างน้อย ๆ ก็จะต้องใช้เงินงบประมาณสำหรับการจัดสถานที่ การจัดอะไรต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ธุรการก็ต้องเพิ่มขึ้นงบประมาณที่ควรจะใช้จ่ายใช้กันไม่ตรง ตรงที่เราควรจะใช้ก็คือเงินที่ไปใช้ในด้านสร้างวัตถุอันควรจะมาเพิ่มให้กับผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ควรจะมาเพิ่มตำแหน่งให้กับผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ตลอดไปจนกระทั่งพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องผู้พิพากษาศาลฎีกาด้วย ผมเห็นว่าการที่ทางรัฐบาลดำเนินการเพื่อที่จะให้มีการออกกฎหมายจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค ไม่ได้แก้ไขปัญหามาให้ตรงจุด ไม่ได้สามารถสร้างหลักประกันเกี่ยวกับเรื่องความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับประชาชนที่กำลังรอรับด้วยความรวดเร็วไม่

ได้มีอะไรที่แตกต่างกันเลยระหว่างศาลอุทธรณ์ภาคที่ไปตั้งอยู่ตามภาคต่าง ๆ กับศาลอุทธรณ์ส่วนกลางที่อยู่กรุงเทพ ฯ ระบบการคมนาคมในสมัยนี้รวดเร็วมาก ผมเข้าใจว่าใน 1 วัน หรือ 2 วันเท่านั้นสำนวนก็สามารถส่งจากศาลต่าง ๆ มาถึงศาลอุทธรณ์ที่กรุงเทพ ฯ ได้อยู่แล้ว ไม่ได้มีอะไรที่จะรวดเร็วไปเลยระหว่างศาลอุทธรณ์ภาคที่จะไปจัดตั้งขึ้น ถ้าหากต้องการให้มีการพิจารณาด้วยความรวดเร็ว กระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ในเบื้องต้นก่อนที่จะส่งสำนวนนั้นแหละครับควรจะพิจารณากวดขันให้เจ้าหน้าที่ศาล เจ้าหน้าที่ธุรการเร่งรัดในการจัดทำสำนวนคดีไหนที่มีการอุทธรณ์ ก็ขอให้ดำเนินการส่งสำนวนกันมาก่อน ส่วนการแก้อุทธรณ์แก้ฎีกาอะไรนั้น ผมเห็นว่าจะส่งตามมาในภายหลังก็ได้ ไม่ได้มีปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นการที่เราจะแก้ไขปัญหาเพื่อที่จะลดคดีนั้นไม่ใช่เป็นหลักในการที่จะให้ความเป็นธรรมกับประชาชน การพิจารณากลับกรองคดีแต่ละคดีนั้นขอให้ประชาชน เขามีหลักประกันว่าจะได้รับการพิจารณาด้วยความเป็นธรรม ผมเข้าใจว่าประชาชนก็คงจะพอใจ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็มีความลำบากใจที่จะต้องกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมไม่สามารถที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติในลักษณะอย่างนี้ได้ แต่หากมีการใดที่จะทำให้ความเป็นธรรมเกิดขึ้นกับประชาชนกระผมก็พร้อมที่จะยินดีที่จะสนับสนุนในหลักการที่ควรจะดำเนินการกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคม ส.ส. อุดรธานี พรรคกิจสังคม กระผมมีอาชีพเป็นทนายความ เคยผันมานานแล้วว่า เมื่อไหร่คนที่มีความรู้ความสามารถจะได้มีโอกาสกระจายไปอยู่ในชนบทของเรา ระบบของท่านผู้พิพากษานั้น เมื่อท่านเป็นหัวหน้าศาลแล้วท่านก็ไม่สามารถที่จะอยู่ตามจังหวัดได้อาวุธสูงท่านจำเป็นจะต้องย้ายเข้ามาในกรุงเทพ ฯ โดยเฉพาะศาลอุทธรณ์ ผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า การมีศาลอุทธรณ์ภาคนั้นเป็นการแก้ปัญหาโดยตรง ผมไม่ยากให้ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านหลงประเด็น การเกิดคดีนั้นไม่ใช่หน้าที่ของศาลครับ การ

เกิดคดีนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ชาวบ้านยากจนเมื่อไหร่ คดีเกิดเมื่อนั้น แต่เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลแล้วเป็นหน้าที่ของศาลว่าทำยังไงศาลจะพิพากษาคดีนำความยุติธรรมมาสู่ประชาชนโดยเร็วที่สุด ปัจจุบันนี้นะครับคดีเกิดขึ้นในศาลจังหวัดศาลชั้นต้นแล้วทำไมคดีมันไม่คั่งค้างในศาลชั้นต้นล่ะครับ เพราะว่าทุกจังหวัดมีศาลและทุกอำเภอใหญ่ ๆ ก็มีศาลชั้นต้น ในเมื่อเรามีศาลอุทธรณ์เฉพาะในกรุงเทพ ฯ เท่านั้น ถนนทุกสายวิ่งเข้าสู่กรุงเทพ ฯ ในที่สุดคดีในศาลอุทธรณ์ก็คั่งค้างอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมพูดนั้นถูกต้องแล้ว ทำไมเราเอาศาลอุทธรณ์ไปไว้ในต่างจังหวัด คนเราถ้าจะโกงนะครับ อยู่ไหนก็โกง เรื่องโกงนั้นผมว่าเป็นเรื่องของกระทรวงยุติธรรมที่จะพิจารณาว่า ช่องทางในการโกงกินของท่านผู้พิพากษาหากมีจริงอยู่ในกรุงเทพ ฯ ใครจะไปห้ามได้ครับเรื่องโกง เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องโกงกับเรื่องที่ท่านไม่เห็นด้วยว่าทำให้เกิดคดีนั้นไม่ใช่หน้าที่ของศาลภาคนะครับ ศาลภาคนี้เป็นเพียงกระบวนการว่าเมื่อคดีเกิดขึ้นในภาคใดแล้ว แทนที่จะเข้ามาในกรุงเทพ ฯ ในจังหวัดนั้นก็มีศาลอุทธรณ์ภาค การตัดสินจะได้เร็วขึ้น แต่ผมใคร่อยากเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสักนิดนะครับว่า จริงอยู่ว่าคดีนั้นอาจจะไปสิ้นสุดที่ศาลอุทธรณ์อาจจะจบกันแค่จังหวัด แต่ภาค แต่ถ้าหากว่าคดีนั้นไปถึงศาลฎีกาในเมื่อท่านปล่อยน้ำออกจากศาลอุทธรณ์เร็ว มันก็จะไปท่วมที่ศาลฎีกา อยากเรียนถามท่านว่าในเมื่อถ้าท่านสามารถแก้ปัญหาศาลอุทธรณ์ภาคได้แล้วนี้ ถ้าคดีขึ้นสู่ศาลฎีกามาก ๆ แล้วท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร ผมอยากพูดสั้น ๆ เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอดีตรครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอดีตร เพียงเกษ ส.ส. ขอนแก่น พรรคมวลชน กระผมไม่อยากจะพูดว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนะครับ อภิปรายต่อไปก็คงจะสรุปได้ กระผมเองก็เป็นทนายความผมดีใจอยู่ประเด็นเดี๋ยวนะครับเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ เพราะเราได้เคยถกกันในพรรคร่วมรัฐบาล เราถกกันว่าเราดีใจที่ตั้งของศาลอุทธรณ์ ว่าหากจะเอาไปอยู่ต่างจังหวัดนั้น เราไม่มีความ

มั่นใจ เพราะขนาดอยู่ในกรุงเทพ ฯ ยังมาวิ่งกันได้ ฆ่าคนตาย 100,000. ไม่ติดคุกอย่างนี้
 ละครับ หากศาลอุทธรณ์จะไปตั้งที่ต่างจังหวัด ท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมจะให้หลัก
 ประกันได้ไหมว่าสิ่งดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น ผมหวังใจครับ คนจนไม่มีเงินแล้วติดคุก คนรวยมี
 เงินไม่ติดคุกจะเกิดขึ้นไหมครับ หากไปตั้งที่จังหวัดขอนแก่นของกระผม ท่านประธานครับ
 ศาลเป็นที่พึ่งแหล่งสุดท้ายของประชาชน ผมถือว่าขั้นแรกที่สุดของกระบวนการยุติธรรม ใน
 ระดับศาลนั้น คือศาลชั้นต้น ผมอยากให้กระทรวงยุติธรรมนี้รับผู้พิพากษาสอบ เปิดแล้วสอบ
 แล้วสอบอีกให้ครบองค์คณะครับ นั่งให้เต็ม 2 คนนะครับ 2 ท่านบนบัลลังก์ นี่ท่าน
 เล่นนั่งตัดสินคนเดียวพอเข้าห้องบั๊บบให้พวกผู้พิพากษาท่านอื่นเซ็นด้วย ที่ผมอยากให้แก้ตรงนี้
 คดีความมันก็จะลดน้อยไปเอง หากเขาเห็นความยุติธรรมของศาลชั้นต้น ผมติดใจอยู่แค่นี้
 ละครับ ผมไม่อยากจะลุกขึ้นมาอภิปรายนะครับ แต่ว่าผมอยากให้ข้อสังเกตเล็กน้อยนะครับ
 ว่าพระราชกฤษฎีกาที่จะจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคนั้นจะจัดตั้งที่ใด เพราะผมเป็นห่วงเหลือเกิน
 ครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบัญญัติ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทน
 ราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ไป และนายธนา เมตตาริกานนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่ 1 ไม่อยู่ จึงมอบให้ นายไสว พัฒโน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 2 ปฏิบัติ
 หน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลอง เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 จำลอง ครุฑขุนทด จากนครราชสีมา พรรคปวงชนชาวไทย เดิมทีเมื่อผมได้ยินคำว่า
 ศาลอุทธรณ์ภาค ผมมีความรู้สึกอีกอย่างหนึ่ง แต่ครั้นมาเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ผม
 กลับเห็นสิ่งที่เป็นตรงกันข้าม หลักการในการให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วนั้น
 น่าจะได้รับการสนับสนุน เพราะความยุติธรรมที่ล่าช้าก็คือความไม่ยุติธรรมนั่นเอง ผมอยาก
 จะกราบเรียนว่าแท้จริงแล้วในกระบวนการยุติธรรมนั้น ความล่าช้ามิได้อยู่ที่เฉพาะที่การ

พิจารณาของศาลเท่านั้น กระบวนการยุติธรรมนั้นเริ่มตั้งแต่การสอบสวนจนถึงการพิจารณาของศาล เมื่อถึงที่สุดแล้วยังมีกระบวนการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลไปอีกด้วย ปรากฏว่าปัจจุบันนี้การสอบสวนของพนักงานสอบสวนนั้นไม่มีกำหนดเวลาในการสอบสวน ในกรณีนี้ให้ประกันตัวผู้ต้องหาไป ซึ่งกำลังมีการแก้ไข เพราะฉะนั้นในช่วงนี้คนที่เป็นครีความก็จะต้องรอท่นไปก่อน เมื่อไปถึงศาลชั้นต้น การพิจารณาสืบพยานนั้น โดยปกติแล้วก็ไม่ว่ากว่า 1 ปี ไปถึงศาลอุทธรณ์อีก 2 ปี แล้วไปถึงศาลฎีกาอย่างน้อยก็ปีหรือปีครึ่ง เพราะฉะนั้นคนที่เป็นครีความนี้กว่าศาลจะตัดสินถึงที่สุดนี้ละครับ ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี ภายหลังจากนั้นถ้าเป็นครีแดงแล้ว การพิจารณาการบังคับคดี ก็ล่อกันไปอีกไม่ทราบกว่าศาล บางทีได้เถียงกันเรื่องกรรมสิทธิ์ของทรัพย์สินในการบังคับคดีก็อีก 3 ศาล 9 ศาลกว่าจะเสร็จ คนเป็นครีความนั้นคู่ความตายไปแล้วก็มี ทนายก็ตาย ผู้พิพากษาก็ตาย แต่ความยังไม่เลิก เพราะฉะนั้นอยาก จะกราบเรียนว่า ความล่าช้าก็ดี ของการพิจารณาคดีนั้นไม่ได้โดยตรงที่ใดที่หนึ่ง แต่ว่าการแก้ไขปัญหานี้ควรจะเป็นการแก้ไขปัญหาไปพร้อมกันในทุกกระบวนการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนั้นกฎหมายวิธีพิจารณาความที่เราใช้กันอยู่ปัจจุบันนั้น น่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างขนานใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายพิจารณาความที่ห้ามคู่ความอุทธรณ์หรือฎีกานั้น ในปัจจุบันนั้นข้อเท็จจริงหรือความเป็นจริงแล้วยังอุทธรณ์ฎีกากันได้ คือการอุทธรณ์ฎีกาคำสั่งที่ไม่รับฎีกาหรือไม่รับอุทธรณ์ ก็เป็นครีอีก 9 ศาล เพราะฉะนั้นการพิจารณาในศาลจึงล่าช้า และมีคดีเข้าค้างค้ำงมาก บางทีคดีเดียวกันนั้นเองแหละไปเป็นสำนวนคดีอีกคดีหนึ่ง แยกแตกสาขากออกไปเป็นสิบ ๆ คดี เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ละครับ สมควรที่จะดำเนินการ ศาลอุทธรณ์ภาคนั้นไม่ใช่หมายความว่าท่านจะทำเฉพาะว่าจะแก้ปัญหาคการค้างค้ำงของคดี เพราะว่าถ้าแก้ปัญหาคเฉพาะจุดนั้นอย่างเดียวนั้น การดั่งแผนกชั้นในศาลอุทธรณ์ก็กระทำได้ ไม่จำเป็นต้องมาออกกฎหมายดั่งศาล ก็ดั่งแผนกภาคโน้นภาคนี้เข้ามา แล้วก็พิจารณาในภาคของในศาลอุทธรณ์เองก็กระทำได้ แต่จริง ๆ แล้วในความมุ่งหวังของผมนั้น การดั่งศาลอุทธรณ์ภาคนั้นน่าจะเป็นการดั่งศาลสูงในประจำหัวเมืองที่สามารถที่จะพิจารณาคดีเป็นครีศาลสูงสุด

ประจำมณฑลหรือประจำหัวเมือง เพื่อปลดภาระของศาลสูงสุดของประเทศ เพราะปัจจุบันนี้ จะปรากฏว่า ศาลฎีกาของประเทศไทยเป็นศาลที่ใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ เป็นศาลที่พระรุงพระรัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลฎีกาควรจะเป็นที่กำหนดนโยบายทางกฎหมาย โดยเฉพาะไม่ใช่มา แก้ไขปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ศาลชั้นล่างตัดสินมาแล้ว มาแก้ปัญหารื่องจำนวนตัวเงินบ้าง อะไรบ้าง ความเหมาะสมในด้านปัญหาข้อเท็จจริงบ้าง เรื่องอย่างนี้ไม่น่าจะเป็นเรื่องของศาลฎีกา แต่ศาลฎีกาควรจะเป็นที่มุ่งที่หวังหรือที่กำหนดนโยบายสูงสุดและไม่มีจำนวนมาก นัก เพราะการที่เรามีศาลฎีกาหลาย ๆ คน การที่มีศาลอุทธรณ์หลาย ๆ คนนั้นหมายความว่า ในกองทัพ ถ้าสมมุติว่าเป็นกองทัพแล้ว ก็หมายความว่าในกองทัพนั้นเต็มไปด้วยนายพล กองทัพที่เต็มไปด้วยนายพลนั้นมันแสดงถึงความผิดพลาดในการบริหารประเทศ เพราะฉะนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าศาลอุทธรณ์นั้นควรจะเป็นศาลที่สุดของคดีต่าง ๆ แต่คดีที่จำเป็น จริง ๆ ถึงขั้นสู่ศาลฎีกา เพราะฉะนั้นอยากจะกราบฝากไปทางรัฐบาลว่าควรพิจารณา แก้ไขไปพร้อม ๆ กัน แต่กระผมคิดว่าก่อนที่จะถึงจุดนั้น ๆ รัฐบาลจะต้องทำความเข้าใจกับประชาชนให้ได้เสียก่อน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันนี้ปรากฏว่าศาลในประเทศไทยเรามี คนอุทธรณ์กับคนในกรุงเทพ ฯ นั้นได้รับการพิจารณาจากศาลแตกต่างกัน คือเราด้อยโอกาสทางการศึกษา ด้อยโอกาสทางด้านอื่นยังด้อยโอกาสทางด้านได้รับความยุติธรรมอีกด้วย กระผมไม่ได้กล่าวหาว่าผู้พิพากษาบ้านนอกนั้นขาดประสิทธิภาพ แต่ข้อเท็จจริงจริง ๆ แล้ว ผมอยากกราบเรียนว่าศาลชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนั้น ศาลชั้นต้นในต่างจังหวัด นั้นประกอบด้วยอะไรครับ ประกอบด้วยผู้พิพากษาหัวหน้าศาล 1 คน และผู้พิพากษาลูกศาล ซึ่งบางทีก็เพ็งจอบหรือเพ็งได้รับการอบรมไปประจำอยู่ บางที่ทั้งศาลมีแต่ผู้พิพากษาที่อบรมใหม่ และมีหัวหน้าศาลอยู่คนเดียว แต่ศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานครนั้นมาจากผู้พิพากษาที่เป็น หัวหน้าศาลมาแล้ว แล้วมารวมกันเป็นศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานคร เพียงเท่านี้เรารู้แล้วว่า ศาลต่างจังหวัดนั้นได้รับการพิจารณาด้อยกว่า เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะให้ศาลต่าง จังหวัดเป็นที่เชื่อถือของประชาชนนั้น กระทรวงยุติธรรมก็ควรจะต้องกำหนดให้ผู้พิพากษาที่มี

ประสบการณ์สูง มีชั้นสูงมีการพิจารณารับราชการมานาน อยู่ในศาลอุทธรณ์หรือศาลชั้นต้นใน
 กรุงเทพฯ ฯ นั้นออกไปนั่งประจำที่ศาลต่างจังหวัดในที่เป็นศาลชั้นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชน
 เกิดความเชื่อถือ ความไว้วางใจต่อศาลนั้น ไม่ใช่ว่าเมื่อเป็นหัวหน้าศาลแล้วเข้ามาอยู่
 ในกรุงเทพฯ ฯ กันหมด และอยู่ข้างนอกก็ให้ผู้พิพากษาใหม่ ๆ ออกไปนั่ง ตัวอย่างนี้
 แล้วคดีคนบ้านนอก หมายความว่าคดีต่างจังหวัดนั้นไม่มีความสำคัญเท่าคนกรุงเทพฯ ฯ ใน
 ทำนองเดียวกันท่านประธานครับ ในทำนองเดียวกันศาลอุทธรณ์ที่ตั้งโดยพระราชบัญญัตินี้
 ถ้าดูดี ๆ จะเห็นว่ามึลักษณะเช่นเดียวกับศาลชั้นต้นที่มีอยู่ในปัจจุบัน นั่นคือในศาลอุทธรณ์ใน
 พระราชบัญญัติที่ทางกระทรวงยุติธรรมหรือรัฐบาลเสนอนั้นไม่มีฐานะเทียบเท่าศาลอุทธรณ์ที่
 เป็นอยู่ เพราะว่าจริง ๆ แล้วคนที่จะเป็นผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นไม่มีสิทธิ์และไม่มีศักดิ์
 เสมอด้วยศาลอุทธรณ์ ดังจะเห็นได้จากคนที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคนั้น
 จะไม่มีการกำหนดเอาไว้ ไม่มีการแก้ไขกฎหมายสำคัญอีกฉบับหนึ่ง คือพระราชบัญญัติว่าด้วย
 ระเบียบข้าราชการตุลาการ ศาลอุทธรณ์นั้นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นเป็นคณะกรรมการ
 ตุลาการโดยตำแหน่ง และก็ยังมึรองอธิบดีซึ่งมีสิทธิ์ได้รับเลือกตั้งให้เป็นคณะกรรมการตุลาการ
 โดยการเลือกตั้ง แต่ว่าในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดไว้เลยว่าอธิบดีผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์ภาคนั้นเป็นแค่เป็นข้าราชการตุลาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 ตุลาการ แต่ไม่ได้มีโอกาที่จะไปเป็นคณะกรรมการตุลาการหรือมีโอกาสได้เลือกเป็นคณะ
 กรรมการตุลาการเลย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าฐานะของศาลอุทธรณ์ปัจจุบันนั้นกับศาล
 อุทธรณ์ภาคที่จะมีขึ้นนั้นก็มีฐานะแตกต่างกัน นั้นหมายความว่าคนในกรุงเทพฯ ฯ นั้นจะได้รับ
 การพิจารณาจากศาลอุทธรณ์ที่มีฐานะสูงกว่าศาลอุทธรณ์ภาคที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กระผม
 อยากจะกราบเรียนว่า จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้วก็หมายความว่าต่อไปนี้ รัฐบาลจะให้
 ความไม่เป็นธรรมกับประชาชนที่อยู่ต่างจังหวัดกับในกรุงเทพฯ ฯ แล้วโดยที่เห็นได้ชัดเจนใน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่าการกำหนดในพระราชบัญญัตินี้ให้มีการโอนคดีจากศาลอุทธรณ์ต่าง
 จังหวัดเข้ามา หรือศาลอุทธรณ์ภาคเข้ามาศาลอุทธรณ์กลางด้วย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า

ถ้าใครไม่พอใจที่จะให้ศาลอุทธรณ์ภาคพิจารณาคดีก็สามารถยื่นคำร้องต่ออธิบดีศาลอุทธรณ์เพื่อโอนคดีเข้ามาพิจารณาในศาลอุทธรณ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ได้ นั่นหมายความว่าราชฎะนั้นที่ไม่ไว้วางใจศาลอุทธรณ์ในต่างจังหวัดก็สามารถที่จะเอาคดีมาทำในศาลอุทธรณ์ได้ มันก็เป็นปัญหาต่อไปว่าศาลอุทธรณ์ภาคกับศาลอุทธรณ์ปัจจุบันนั้นมีฐานะแตกต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วโอกาสที่เราจะมุ่งหวังให้ศาลอุทธรณ์นั้นเป็นศาลสูงสุดของภูมิภาค เพื่อตัดปัญหาศาลสูงสุดของประเทศไม่ให้มาพิจารณาคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นเป็นไปได้หรือไม่ ผมอยากจะให้กระทรวงพิจารณา โดยเฉพาะรัฐบาลพิจารณาว่าไม่ใช้มาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแต่เพียงปัญหาคดีค้างเท่านั้น แต่ควรจะแก้ปัญหาระบบ แก้ปัญหาเพื่อให้ศาลของประเทศเรานั้นเป็นศาลที่เป็นระบบสากลเช่นเดียวกับต่างประเทศที่เขาอยู่ ที่ศาลสูงสุดอย่างประเทศญี่ปุ่นเขามีไม่กี่คน 9 คน แต่ของเรามีนับเป็นหลาย ๆ สิบคน ซึ่งเป็นศาลสูงที่มาทำหน้าที่ที่ไม่ควรจะทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นกระทรวงยุติธรรมมักจะตั้งศาลพิเศษขึ้นเรื่อย ๆ และศาลพิเศษนั้นมาพิจารณาในศาลชั้นต้นแล้วมักจะผ่านศาลอุทธรณ์เข้าไปอยู่ศาลฎีกา นี่ก็เป็นเอาปัญหาไปให้ศาลฎีกาพิจารณา ศาลฎีกากลับมาพิจารณาเรื่องเช่นคดีแรงงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้เพียงในเรื่องแก้ไขข้อบังคับบ้าง ศาลฎีกาต้องมานั่งพิจารณาว่าอ้ายข้อบังคับข้อนี้ดีควมอย่างไร ๆ ซึ่งมันไม่ใช่หน้าที่ของศาลสูงสุดของประเทศ ผมอยากจะกราบเรียนว่าศาลอะไรที่มีต่อไปข้างหน้ามัน เมื่อเราปรบองค์การของศาลให้เป็นที่เชื่อถือของประชาชนแล้ว ต่อไปข้างหน้าเราจะปรับปรุงพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้กำหนดให้คดีบางคดีหรือหลาย ๆ คดีนั้นไม่จำเป็นต้องสู่ศาลสูงก็ชอบด้วยเหตุผล ผมกราบเรียนท่านประธานว่า นี่คือนี่ที่กระผมอยากจะกราบฝากไว้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ผมเห็นว่าไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหา แล้วไม่ทำให้การแก้ปัญหาระบบการยุติธรรมนั้นจะสิ้นสุดลงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วกระผมอยากกราบเรียนว่าท่านประสพ บุษราคัม ก็ดี ท่านก็เป็นห่วงว่า มันเป็นการสร้างปัญหา คือสร้างปัญหาให้ศาลฎีกาต่อไปในอนาคตเมื่อเรามีศาลอุทธรณ์มาก ๆ และพิจารณาคดีมาก ๆ แล้วไม่มีการปรับปรุงวิธีพิจารณาแล้ว จะทำให้ศาลฎีกานั้น มีปัญหาที่จะตั้งศาลฎีกาภาคอีก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อยากจะขอประทานกราบเรียนว่า อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมลองมาฟังความ
 เห็นของนายที่ว่าความมาจะ 50 ปีแล้วและเดี๋ยวนี้ก็ยังว่าความอยู่ ส่วนนายอื่น ๆ อายุปาน
 นี้เขาไม่ว่าหรอก แต่มันยังติดใจ ยังสนใจอยู่ ก็ยังว่าความอยู่ ได้มีประสบการณ์ทางด้านนี้
 มาพอสมควร กระผมเคยพูดในสภานี้ในสมัยรัฐมนตรีท่านหนึ่งได้เสนอให้มีศาลเคลื่อนที่ ให้มี
 ศาลเคลื่อนที่ไปที่ต่าง ๆ เพื่อความสะดวกของประชาชนพลเมืองทุกคนพอใจเหลือเกินว่า
 รัฐบาลนั้นจะให้ความสะดวกแก่ประชาชนแล้วให้มีศาลเคลื่อนที่ ศาลเคลื่อนที่ครั้งแรกไปที่
 อำเภอฟาง ผมได้ยืนขึ้นคัดค้านบอกว่าในฐานะที่มีประสบการณ์มันจะสร้างปัญหาให้มากมาย
 เหลือเกินศาลเคลื่อนที่นี้ มันเคลื่อนไปมันยุ่งไปทั้งนั้นแหละทนายก็จะตามไปบ้าง ตามไม่ทัน
 ก็เลื่อนบ้างอะไรบ้าง จำเลยก็ต้องไปถูกขังอยู่บ้างจะล่าช้าใหญ่เขาก็ไม่เชื่อผม ก็เลยเคลื่อน
 ไปที่อำเภอฟาง เคลื่อนไปไม่กี่ทีแหละครับ เลิกครับ กลับมาบอกว่า แหม มันยุ่งยากเหลือ
 เกิน ยิ่งช้ากว่าเก่าเข้าไปอีก เขามาถามผมว่าทำอะไรถึงจะได้เรื่อง ผมบอกต้องศาลที่
 อำเภอก็ให้ถาวรไปเลย ก็เลยไปตั้งศาลที่อำเภอฟาง ก็ถาวรได้ นี่ก็อีกเช่นเดียวกันแหละครับ
 ท่านประธาน กระผมมองเห็นว่าการไปสร้างศาลอุทธรณ์ตามภาคต่าง ๆ นี้ จะก่อให้เกิด
 ปัญหามากมายก่ายกองเหลือเกิน ผมไม่ได้มีความเห็นด้วยเลยครับ ถ้าจะเดาไม่ผิด ก็เดาได้
 อย่างประการเดียวว่าเจตนาของกระทรวงยุติธรรมนี้ ต้องการจะเพิ่มอริบฎภาคอุทธรณ์ขึ้นอีก 9
 ท่าน เพื่อให้ตำแหน่งเพิ่มขึ้น ผมไม่ได้ขัดข้องครับ ในการที่จะยกฐานะผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์อาวุโสให้มีฐานะเทียบเท่า เป็นอริบฎนี้ให้มากขึ้นก็คนกระผมไม่ขัดข้อง แต่ไม่
 จำเป็นจะต้องกระจายไปอยู่ตามต่างจังหวัดขอนแก่นภาคหนึ่ง พิษณุโลกภาคหนึ่ง เชียงใหม่
 ภาคหนึ่ง มันสิ้นเปลืองงบประมาณมากมายก่ายกองเหลือเกิน อันนั้นผมไม่ติดใจ แต่ว่าท่าน
 ประธานที่เคารพครับ เราต้องมายอมรับกันนะครับว่า การวิ่งเต้นนี้ คนเป็นทนายความจะรู้ว่า
 มาให้ทนายความวิ่งเต้นกันเหลือเกิน ทั้งศาลอุทธรณ์ ทั้งศาลฎีกาวิ่งจริงหรือไม่จริงก็ไม่รู้

ก็วิ่งกันนั่นแหละ แล้วพาให้ศาลต่าง ๆ เสียชื่อเสียง การวิ่งเต้นนี้ต้องแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ ในสมัยที่กระผมเป็นทนายความใหม่ ๆ มีระบบให้มีการแถลงการณ์ด้วยวาจาที่ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ผมมาแถลง ผู้พิพากษาจะนั่งบนบัลลังก์แล้วผมก็แถลง เวลาแถลงก็รู้เลยว่าใครเป็นผู้ตัดสินคดีนี้ พอกลับจากศาลไปถูกความก็บอกว่าคุณอาวิ่งได้ไหม รู้ตัวแล้ว ใครเป็นเจ้าของสำนวน ผมบอกว่าผมไม่วิ่งเพราะฉะนั้นชีวิตเป็นทนายความของผม ผมไม่ยอมรับวิ่ง แต่คนอื่นจะวิ่งหรือไม่ ไม่ทราบ แต่ได้รู้ชัดเจนเลยว่า คดีสู่ศาลอุทธรณ์คดีนี้ คดีสู่ศาลฎีกาคดีนี้ ใครเป็นเจ้าของสำนวน ใครเป็นผู้อาญาสิทธิ์ตัดสินเด็ดขาดมันรู้ตัว ผมก็เลยนึกในใจว่าเมื่อไรหนอจะเลิกระบบแถลงการณ์ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ด้วยวาจาสักทีหนึ่ง ก็ตรงใจผมครับ ต่อมาระบบออกมาแล้ว ไม่มีการแถลงด้วยวาจาอีก ไม่ว่าศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ใครอยากจะแถลงการณ์ทำเป็นอักษรยื่นหนังสือยื่นขึ้นไป เพราะฉะนั้นทนายความทั้งหลายทั้งปวงตลอดจนรู้ความไม่สามารถจะรู้ได้เลยในขณะนี้ว่าคดีของคุณ สำนวนของคุณตกอยู่ที่ท่านผู้พิพากษาท่านใด วิ่งก็ไม่ถูกครับ ไม่รู้จะวิ่งอย่างไรก็แก้ระบบความยุติธรรมไม่ได้ กระผมไม่คิดใจหรือไม่ได้ขบขันใจหรอกครับว่า หรือผมมั่นใจในความบริสุทธิ์ยุติธรรมของผู้พิพากษา แต่ว่าเราก็ต้องไม่ลืมนะครับว่าที่คำโบราณพูดว่า เสาคินแปดศอกคอกเป็นหลัก ไปมาผลักป่อยเข้าเสายังไหว มันก็อาจจะไหวได้ครับ เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะแก้กระบวนการยุติธรรมเราต้องแก้ 2 ประการครับ

ประการที่ 1 ทำอย่างไรจึงให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมที่ยั่งยืนที่สุด เราต้องการข้อนี้ ศาลอุทธรณ์อยู่ในกรุงเทพ ฯ อยู่ในสังคมอันกว้างขวางใหญ่โตเหลือเกินอย่างนี้ เราไม่สามารถจะรู้ได้เลย เราไม่สามารถจะสนิทสนมกับผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ได้ ยากเหลือเกินที่เราจะรู้จักยากเหลือเกินที่เราจะไปมาหาสู่ ไม่รู้อยู่ที่ไหน ไม่รู้ใคร สังคมมันกว้างเหลือเกิน แต่ถ้าย้ายศาลอุทธรณ์ภาคเล็ก ๆ ไปอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น สังคมแค่นี้รู้จักกันหมด คบหาสมาคมกันหมด มันรู้เลยอะไรเป็นอะไร อะไรเป็นอะไร เพราะฉะนั้นระบบการวิ่งเต้นมันจะมากขึ้น ความบริสุทธิ์ยุติธรรมมันจะเอนเอียงไปดังที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว ทั้ง ๆ ที่ผม

เชื่อมั่นในผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ นี่แหละครับ จึงขอประทานกราบเรียนผมหนักใจในข้อนี้ ปัญหาสำคัญอยากจะถามท่านรัฐมนตรียุติธรรมว่าที่ต้องการให้มีศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อความเร็ว ได้อย่างไรครับ จากศาลนครสวรรค์พับสำนวนเสร็จใส่ซองส่งไปศาลอุทธรณ์ภาคก็ไปแต่ พิษณุโลก มันจะไปพิษณุโลกหรือจะส่งมาศาลอุทธรณ์กรุงเทพ ฯ มันก็ใช้เวลา 2 วันเท่านั้น ละ ไปรษณีย์ก็เท่ากันทั้งนั้นละ มันไม่ได้รวดเร็วอะไรกว่ากันเลยครับ ความเร็วหรือไม่เร็ว มันก็อยู่ที่ว่าจำนวนผู้พิพากษาที่จะต้องพิจารณาคดีนั้นมากน้อยเพียงไร ถ้าหากท่านจะเพิ่ม ศาลอุทธรณ์ภาค ให้มีผู้พิพากษามากขึ้นก็เอาอายุมากขึ้นมาไว้ที่ศาลกรุงเทพ ฯ ไม่ได้หรือครับ มาไว้ที่ศาลอุทธรณ์กรุงเทพ ฯ เสีย สิ่งสำคัญที่สุดก็คือว่าคดีแต่ละคดีนั้นมันผูกโยงกัน คดีแดง ทางนี้ไปโยงกับคดีนั้น คดีแดงนั้นไปโยงคดีนั้น คดีอาญานี้ไปโยงกับคดีแพ่งนั้น มันโยงกันทั่วไปหมดครับ ถ้าท่านแยกออกไปถึง 9 ภาคนี้มันโยงกันระเกะระกะหมด อ้ากันไปอ้ากันมาไม่รู้จักสิ้นสุดครับ เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียนครับว่า การที่จะ แยกศาลอุทธรณ์ไปอยู่ตามภาคต่าง ๆ นี่มันไม่เป็นเอกภาพครับ เพราะฉะนั้นพรรคเอกภาพก็ เอาด้วยไม่ได้ เอามันอยู่แห่งเดียวนี้แหละ ใครจะอ้างว่าเมืองไทยมีแค่กรุงเทพ ฯ พระแก้ว มรกตก็มีแค่กรุงเทพ ฯ ครับ นายกษัตริย์ก็มีอยู่กรุงเทพ ฯ มีหรือไปอยู่ที่โคราชไปอยู่ที่ไหนๆ ก็มีคนเดียวเท่านั้น ทุกอย่างอะไรที่มันจะพอเป็นเอกภาพเป็นแห่งเดียวก็ต้องแห่งเดียวครับ อะไรมันเกิดประโยชน์มันก็เกิดประโยชน์แห่งเดียว เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียน ท่านประธานนะครับ ผมไม่เห็นด้วยตามสัจจิตใจครับ และกระผมเห็นใจว่าถ้าเพิ่มศาล อุทธรณ์ภาคอีก 9 ภาคมือจับดีเลื่อนฐานะขึ้นอีก 9 คน รองขึ้นไปอีกผมไม่ขัดข้องครับ จะเอาตำแหน่งอัตราเงินเดือนที่จะเพิ่มนี้มาไว้ที่กรุงเทพ ฯ นี่เพื่อให้ทุกอย่างมันอยู่ที่แห่ง เดียวกัน มันจะตรวจสอบสำนวนต่าง ๆ มันก็อันเดียวกัน และอีกอย่างมันป้องกันอะไรได้ หลากอย่างนะครับ เอามาอยู่แห่งเดียวกันนี่เถอะ

และประการสำคัญสุดท้ายนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไป ยังท่านรัฐมนตรีว่าการยุติธรรมว่า กระบวนการยุติธรรมของเรานี้มันผิดพลาดอยู่มาก ต้อง

แก้ไขสังคายนาใหม่ต้องมอบให้ท่านรัฐมนตรีมีชัยสังคายนาที่เถอะ ผมว่าความมานักหนาแล้วนี้ มันรู้อยู่แก้ไขทนายความทุกคนว่าลูกความของคนนี้บริสุทธิ์หรือผิด ไปปล้นเขาจริงหรือไม่ปล้นเขาจริง มาเขาจริงหรือไม่มาเขาจริงนี้ ทนายคนไหนไม่รู้เป็นไม่มีหรอก แล้วเราก็รู้ได้ทันทีว่า ศาลต้นผิด ศาลอุทธรณ์ตัดสินถูก ศาลฎีกาตัดสินผิด มันรู้หมด ในที่สุดผมก็จับได้ว่าบางที่ศาลชั้นต้นตัดสินถูกต้อง ศาลอุทธรณ์ผิด ศาลฎีกาผิด ผมไม่ได้แน่ใจเลยว่าในข้อเท็จจริงศาลไหนจะเก่งกว่าศาลไหน ถ้าเป็นปัญหาข้อกฎหมายแล้วยอมรับว่าศาลฎีกาเขานิ่งจริง แน่จริง เชื่อถือได้ แต่ถ้าเป็นปัญหาข้อเท็จจริงนะครับ ไม่ได้แน่เลยนะครับว่าความจริงอยู่ตรงไหน ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับท่านประธาน นายคงถูกตัดสิน 9 ปีฐานข่มขืน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ต้องยกตัวอย่างแล้วนะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ไม่ยกตัวอย่างก็ไม่ใช่ไรครับ เอละ เพราะฉะนั้นจึงขอประธานกราบเรียนครับว่า เมื่อเรารู้อยู่แก้ไขว่าข้อเท็จจริงนี้มันไม่แน่ใจว่าศาลไหนเป็นศาลที่ถูกต้องเสมอไป เพราะฉะนั้นการมาแก้ไขความยุติธรรมจะแก้ได้อย่างไร ผมจึงขอประธานกราบเรียนครับว่า ขั้นตอนในการที่จะจัดรับผู้พิพากษาเข้าเป็นผู้พิพากษามีแต่สอบเอาความรู้ เอาระบบความรู้เข้ามาเป็นการวัดกัน ว่าใครเก่ง สอบได้เก่งถูกต้องจะเป็นการใช้ได้ อยากจะถามว่าความรู้ทางแง่กฎหมายอย่างลึกซึ้งที่สอบผู้พิพากษาดูแลการนั้น เวลาตัดสินได้ใช้กันก็เปอร์เซ็นต์ครับ ข้อเท็จจริงในศาลทุกวันเกือบจะไม่ได้ใช้กฎหมายลึกซึ้งอันนั้น ใช้กฎหมายพื้น ๆ ซึ่งใคร ๆ ก็รู้ระบบปฏิบัติ แต่ความสำคัญของการพิจารณาคดีความทั่วไป มันอยู่ที่ปัญหาข้อเท็จจริงครับว่าคดีนี้ข้อเท็จจริงอย่างนี้จะฟังได้ เชื่อได้หรือไม่ได้ ไม่ได้อยู่ที่ข้อกฎหมายนักหนา 99.99 เปอร์เซนต์ ข้อเท็จจริงทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงอันนี้มันก็ขึ้นอยู่กับที่เราได้แก้ไขระบบคุณธรรมหรือเปล่าครับท่านประธาน เวลาจะรับผู้พิพากษา ดูผลการเข้าบรรจุนี้ ผมอยากจะถามกระทรวงยุติธรรมของท่าน

รัฐมนตรีนะคะ ใช้วิธีระบบคุณธรรมสอบกันหรือเปล่า ว่าผู้เข้าสอบเป็นตุลาการคนนี้มีประวัติ
มาอย่างไร เคยมีประวัติเสียหายอย่างไร หรือดีอย่างไร เคยมีประวัติไหม เคยเช็กกันไหม
เคยสอบระบบคุณธรรมไหม ที่จะเอาคนเข้ามาเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดคดีความระบบนี้เป็นระบบ
สำคัญ ระบบศาล ระบบคุณธรรมอันดับ 1 ระบบกฎหมายไม่ใช่ระบบสำคัญเท่าไรครับเปิด
ตำราได้ สงสัยอะไรเปิดได้ แต่คุณธรรมมันเปิดหัวใจกันไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
ฝากไว้ว่าต้องรักษาระบบคุณธรรมของศาลให้มากที่สุด และที่ท่านกำลังดำเนินการอยู่นี้ ท่าน
กำลังจะเอาผู้พิพากษาไปไว้ต่างจังหวัด และถูกโยกให้คลอนอยู่ เพราะรู้เลยใครตัดสินคดีนี้
ใครตัดสินคดี สังคมมันแคบครับ และประการสุดท้ายอยากจะฝาก ท่านประธานเป็นคำสุดท้าย
นะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สุดท้าย 2 แล้วนะคะ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ ในความรู้สึกของผมที่ต้องการ
การจะให้เกิดความยุติธรรมที่สุดให้ถูกต้องที่สุดนะคะท่านรัฐมนตรี และเร็วที่สุดครับ ผม
กำลังจะเสนอกฎหมายแล้ว แต่ท่านจะเอากับผมด้วยหรือไม่ก็ไม่ทราบครับ ผมจะเลิกศาล
อุทธรณ์ทั้งหมดครับ ไม่ต้องมีบันได 3 ชั้น เอา 2 ชั้นครับ ศาลต้น ศาลสูง ไวเหลือเกินไม่
ต้องมีศาลอุทธรณ์ ยกผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ทั้งหมดไปเป็นสตาฟ (staff) ในศาลฎีกาเลย
ครับ จากศาลต้นแล้วท่านไม่ต้องอยู่ศาลอุทธรณ์ขึ้นศาลฎีกาเลย เพราะเรารู้แล้วว่ามันไม่ได้
แน่ใจเลยว่าอะไรมันแน่นอนถูกต้องนัก ไปอยู่ศาลฎีกาให้หมด แล้วไปเข้มงวดกันที่ศาลฎีกา
นั่นแหละครับ คดีสำนวนหนึ่งต้อง 2 คณะพิจารณา ไม่ใช่คณะเดียว ถ้า 2 คณะ
พิจารณาตรงกันเบี่ยงตัดสินได้เลย ถ้าเอา 2 คณะพิจารณาแล้วยังขัดแย้งกันอยู่เข้าที่ประชุม
ใหญ่ นี่แหละครับความยุติธรรมจะเกิดขึ้นและเร็วด้วย ไม่ต้อง 3 ชั้น 2 ชั้น แต่ 2 ชั้น
ขึ้นสุดท้ายเอาให้เด็ดขาดให้จริงจัง ๗ จัดระบบให้ดีเถอะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอประธาน
กราบเรียนว่า ผมขอเสนอท่านรัฐมนตรีว่าการไปคิดเป็นการบ้าน เอา 2 จังหวัด ไม่ต้อง 3
จังหวัดเลยครับ ปูนปั้น 2 บั้งขกเลยครับ มันจะไวดีด้วย และยุติธรรมดีด้วย จัดศาลฎีกาให้ดี
ครับ ศาลสุดท้ายนี้สำคัญที่สุดนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ คุณมารุตครับ

นายมารุต มุนาคน (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ได้ฟังคำอธิบายทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยมามากแล้วนะครับ ในฐานะที่ได้เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ก็รู้สึกเห็นใจท่านรัฐมนตรียุติธรรมเป็นอันมากที่ท่านได้พยายามเร่งรัดให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ความจริงเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องซึ่งปรากฏอยู่ในแผนการพัฒนาระทรวงยุติธรรมตั้งแต่แผนที่ 1 เมื่อปี 2524 จนกระทั่งถึงแผนที่ 2 ที่จะพัฒนาในการปรับปรุงงาน ของศาลอุทธรณ์ให้ดียิ่งขึ้น เพราะข้อเท็จจริงปรากฏชัดจากคำแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าได้มีคดีค้างอยู่ในศาลอุทธรณ์ถึง 20,000 คดีต่อ 1 ปี ซึ่งปรากฏว่าในข้อเท็จจริงนั้นใน 20,000 คดีนั้น เป็นคดีซึ่งอยู่ในส่วนกลางและในกรุงเทพมหานครเสีย 80 เปอร์เซ็นต์ เป็นคดีซึ่งอยู่ในส่วนภูมิภาคเป็นส่วนน้อย เพราะฉะนั้นเป็นเหตุให้ความล่าช้าเกิดขึ้นเป็นผลร้ายแก่คดีซึ่งอยู่ในส่วนภูมิภาคด้วย เช่น ในคดีในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำเลยต้องพิพากษาศาลต้นพิพากษาปล่อยจำเลยให้พ้นข้อหาไปแต่ทำให้มีประกันระหว่างอุทธรณ์ แต่เมื่อจำเลยเป็นคนยากจนไม่สามารถที่จะประกันตัวได้ก็ต้องรอการตัดสินของศาลอุทธรณ์ ซึ่งล่าช้าเกินกว่าโทษที่จำเลยได้รับ บางคดีจำเลยได้รับโทษจำคุกเพียง 6 เดือนหรือ 1 ปี แต่รอการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ถึง 2 ปี อันนี้เป็นตัวอย่างให้เห็นได้ชัดว่า ถ้าหากว่าปล่อยให้การเป็นเช่นนี้แล้วความยุติธรรมที่ประชาชนจะได้รับเหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านกล่าวว่าความยุติธรรมเร็วที่สุดย่อมเกิดผลดีให้แก่ประชาชนนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นการที่แยกให้ศาลอุทธรณ์ภาคมีสมรรถภาพนั้นจะทำให้การพิจารณาแต่ละภาคเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ไม่ล่าช้า และอีกประการหนึ่งนั้นในชั้นเดิมเหมือนอย่างที่ท่านนายอาวุโสได้กล่าวว่า ในชั้นเดิมได้มีการแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นศาลอุทธรณ์ แต่ในระยะหลังได้ยกเลิกไปนั้นก็เพราะเหตุว่าในคดีมีคดีค้างอยู่มาก แต่ถ้าหากว่าได้มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคในแต่ละภาคขึ้นก็จะกลับหันมาดำเนินการให้มีการแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นศาลอุทธรณ์ได้การแถลงการณ์

ในชั้นศาลอุทธรณ์นั้นเป็นผลให้การพิพากษาเป็นไปด้วยความยุติธรรมยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่า ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์อาจจะพึงเหตุผลของอัยการโจทก์ ทนายจำเลยหรือทนายโจทก์ ทนายจำเลยได้อย่างต้องแท้ หรืออาจจะไม่เห็นด้วยกับผู้พิพากษาของศาลล่าง ซึ่งในอดีตก็มีอยู่เป็นอันมาก และอีกประการหนึ่งนั้นในกระบวนการพิจารณาของศาลนั้นได้กำหนดให้ศาลสูงสามารถที่จะสืบพยานใหม่ได้ แต่ในทางปฏิบัตินั้นไม่สามารถจะกระทำได้ในศาลอุทธรณ์ในปัจจุบันนี้ แต่ถ้าหากว่าได้มีการแยกศาลอุทธรณ์ไปอยู่ในส่วนภูมิภาคแล้ว คดีใดที่เป็นที่น่าสงสัยศาลอุทธรณ์ก็อาจจะร้องฟื้นขึ้นมาสืบพยานใหม่ได้ ซึ่งเป็นอำนาจที่ศาลให้ไว้ อันนี้เป็นข้อคิดเห็นซึ่งคิดว่าเป็นแผน อยู่ในแผนพัฒนาของกระทรวงยุติธรรมที่จะต้องการให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน ส่วนข้อขัดข้องประการต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่า กระผมคิดว่าก็ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป ปัญหาที่ว่าอิทธิพลของท้องถิ่นจะทำให้เกิดแก่ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น กระผมคิดว่าอยู่ที่ตัวบุคคลมากกว่า เพราะเหตุว่าผู้พิพากษาศาลล่างซึ่งมีอยู่ 100 ศาลนั้นแต่ละคนก็ได้ดำรงตนอยู่ในฐานะที่อยู่ด้วยความสุจริตยุติธรรมด้วยดีตลอดมาเน่ ครับ ก็นาน ๆ จะมีเรื่องร้องทุกข์กันสักครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อศาลชั้นต้น ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศนั้น ผู้พิพากษาแต่ละคนสามารถที่จะดำรงตนอยู่ด้วยความสุจริตและยุติธรรมได้ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคที่จะจัดตั้งขึ้นก็น่าจะอยู่ในฐานะเช่นเดียวกันไม่น่ามีปัญหาประการใด ส่วนปัญหาในเรื่องเปลื้องงบประมาณนั้นตามแผนพัฒนาของศาลยุติธรรมนั้น ได้จัดมีความคิดริเริ่มที่จะจัดตั้งขึ้นในศาลภาค ใน 9 ภาคก่อนแล้วใช้งบประมาณที่จำกัด ในฐานะผู้พิพากษามีผู้วิตกว่า ผู้พิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาคจะมีฐานะต่ำต้อยนั้น ในแผนพัฒนาของศาลยุติธรรมเท่าที่ผมจำได้นั้น ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคนั้นอยู่ในระดับเดียวกับผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งเป็นระดับ 6 ซึ่งนับว่าเป็นผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งมีประสบการณ์ และดำรงฐานะเกียรติศักดิ์ในฐานะผู้พิพากษาที่ดีตลอดมา เพราะฉะนั้นปัญหาน่าจะไม่มีข้อขัดข้องประการใดเกี่ยวกับความไม่สุจริตและไม่ยุติธรรมในปัญหาการโอนคดีนั้นซึ่งท่านกล่าวว่า ศาลอุทธรณ์ภาคจะไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาคดีได้ เพราะจะถูกโอนคดีไปอยู่ส่วนกลางนั้น การ

โอนคดีนั้นจะกระทำได้แต่เฉพาะเมื่อมีเหตุผลอันสมควร ในคดีที่เป็นปัญหาสำคัญแม้แต่
 ในขณะนี้กฎหมายซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน ศาลชั้นต้นก็อาจจะโอนคดีไปให้ศาลอาญาในศาล
 กรุงเทพฯ ฯ พิจารณาได้ ถ้าหากว่าเป็นคดีที่มีอิทธิพลและสำคัญ ปัญหาการโอนคดีจึงไม่ใช่
 เรื่องที่จะนำวิถกแต่ประการใด กระผมคิดว่าเหตุผลต่าง ๆ นี้เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมจะได้กล่าวสรุปอีกครั้งหนึ่งก็จะเป็นที่กระจ่างชัดและพวกเราที่พร้อมที่จะ
 สนับสนุนครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทน
 ราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิณิจ จันทรสมบุรณ์ ครับ

นายพิณิจ จันทรสมบุรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม
 พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคพลังธรรมครับ ผมได้ฟังท่านอาจารย์มารุตพูดแล้ว เป็นสิ่งที่คิดว่า
 พรรคพลังธรรมของเราก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน ผมเองขอกราบเรียนให้ทราบว่าหากว่า
 ทั้งศาลนั้นได้ใกล้ชิดประชาชนเช่นเดียวกับผู้แทนราษฎรนะครับ หากใกล้ชิดประชาชนปัญหา
 ต่าง ๆ ก็คงจะลดน้อยลง และกระบวนการยุติธรรมนั้นผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลเสนอมานี้ผมขอ
 สนับสนุนอย่างเต็มที่ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรียุติธรรมครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ก่อนอื่นผมขอขอบ
 พระคุณบรรดาท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้ความคิด ซึ่งทั้งนี้ เป็นความคิดที่ดีซึ่งกระทรวงยุติธรรม
 จะรับไว้พิจารณาหลาย ๆ เรื่อง ที่ล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ครับ ก่อนอื่นผมขออนุญาตเรียน
 เกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มผู้พิพากษาก่อนนะครับ การเพิ่มผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นซึ่งมีหลายท่าน
 ได้สอบถามมาว่าจะปฏิบัติได้เพียงใดแค่ไหนนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าการเพิ่มผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์นั้น วิธีการนี้ศาลอุทธรณ์ก็ปฏิบัติอยู่ครับ แต่ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาคดีที่ตั้งค้างได้

ครับ เพราะว่า เป็นปัญหาคล้าย ๆ กัน ปัญหาเฉพาะหน้าไป ไม่ใช่แก้ปัญหาย่างถาวร เหตุที่
ผมพูดเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่า คดีที่ต่าง ๆ อยู่นี้ครับ ถ้าเพิ่มผู้พิพากษาเข้าไปนะครับ ก็เท่ากับ
ไปพิจารณาคดีที่ต่าง ๆ นะครับ คดีใหม่ที่เข้ามา ๆ นี่ก็ไม่ได้พิจารณากัน แต่ว่าถ้ามีศาล
อุทธรณ์ภาคขึ้นไปแล้วนะครับ เราจะได้มุ่งหมายจะไปทุก 9 ภาคอย่างที่ท่านสมาชิกได้ชี้แจง
เมื่อสักครู่นี้ครับ รัฐบาลจะมุ่งแต่สถานภาพที่สำคัญหรือจุดที่สำคัญที่ตั้งสำคัญ คดีที่สำคัญ
อะไรอย่างนี้ เราจะพิจารณาเป็นภาค ๆ ไป เราได้หมายความว่า รวดเดียว 9 ภาค เราได้หมาย
ความเช่นนั้นครับ เราจะพิจารณาภาคใหญ่ ๆ ภาคสำคัญอย่างเช่น โคราช สงขลา อย่างนี้
เป็นต้นนะครับ อันนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนครับ การเพิ่มผู้พิพากษานั้นครับ
ขณะนี้ทั้งหมดราว ๆ 100 กว่าท่าน ถ้าเราเพิ่มขึ้น สถานที่การดำเนินงาน การควบคุมการ
บริหารนะครับ และการบังคับคดี การดูแลนี้จะไม่ทั่วถึงครับ เพราะว่ามันเป็นองค์การที่ใหญ่
ไปแล้ว มันเป็นองค์กรที่กว้างขวาง แต่ถ้าเราไปอยู่ที่ภาคนี้ครับ การดูแล การควบคุม การ
บริหารหรือการปกครองนี้มันได้เข้าไปใกล้ชิด มันสะดวกในการที่จะดูแลมากที่สุดครับ อย่าง
ที่ท่านเป็นห่วงกัน ขณะนี้คดี 26,303 คดีที่อยู่ศาลอุทธรณ์นี้ ท่านลองคิดดูครับ ที่เก็บก็ท่าน
ลองคิดว่ามันกว้างขวางเพียงไร แต่ถ้าเราไปอยู่ตามภาคเราแบ่งออกไป ๆ การพิจารณา
มันจะได้เร็ว เก็บสำนวนหยิบสำนวนหรือพิจารณาสำนวนมันก็จะได้รวดเร็ว และอธิบดีศาล
นะครับภาคนี้เข้าไปใกล้ชิดดูแลได้สะดวกด้วยครับ อันนี้มันเกี่ยวกับองค์กรนั้น ๆ มัน
กว้างขวางมาก การควบคุมดูแลก็จะไม่ทั่วถึง ความมุ่งหมายมิได้มุ่งหมายแต่จะทำให้คดีลด
คดีลดนี้มันเรื่องของรัฐบาลครับ ไม่ใช่เรื่องของกระทรวงยุติธรรม จะลดขึ้นหรือมากขึ้น
ไม่ใช่เรื่องของกระทรวงเลยครับ มันเป็นเรื่องของรัฐบาล แต่ว่ากระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่อยู่
ว่าจะทำอย่างไรให้การพิจารณาพิพากษาคดีรวดเร็ว นี่จึงครับเป็นสาระสำคัญยิ่งของการร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าการพิจารณาคดีถ้าเราทำให้ล่าช้า นั่นแหละครับคือความไม่
ยุติธรรม จำเลยไปติดอยู่ในคุกกว่าจะอุทธรณ์ได้ กว่าจะได้ปล่อยปี่ โทษกำหนดเพียงปีเดียว
นั้นจำคุกเกินไปแล้วสองปีอย่างนี้เป็นต้น อย่างนี้แหละครับ และอีกอย่างหนึ่งการทำคำสั่ง

คำร้องการทำคำสั่งการทำขอต่าง ๆ ถ้าเราไปอยู่ที่ภาคนี้มันส่งได้รวดเร็วอย่างที่แม่ฮ่องสอน หรืออย่างที่ปัตตานี ยะลา นีครับ ท่านลองคิดดู ถ้าเรานัดพิจารณาได้รวดเร็วเลยครบ วันสองวันเสร็จไปหมดเลย แม้แต่การประกันก็เช่นเดียวกัน และการที่เราแบ่งศาลอุทธรณ์ ซึ่งคดีนี้เราจะแบ่งออกไปมันจะทำให้แคบขึ้น อันนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนนะครับ

แล้วอีกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกท่านเป็นห่วงเรื่องสวัสดิภาพ ผมขออนุญาต กราบเรียนว่า ขณะนี้กระทรวงยุติธรรมได้ไปตั้งศาลอุทธรณ์กลางขึ้นแล้ว ขึ้นที่ถนนรัชดาภิเษก ขณะนี้สร้างไปประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างในเรื่องสวัสดิการศาลอุทธรณ์ พร้อมแล้วครับ ห้อง ที่ทำงาน และอะไรต่าง ๆ และมีสโมสรจะได้ออกกำลังทำให้คลายความ เครียดด้วย ณ ที่ถนนรัชดาภิเษก เราทำให้แล้วครับท่านครับ ท่านสมาชิกสบายใจได้ครับ อันนี้พะเกี่ยวกับด้านสวัสดิการนะ ซึ่งเรานึกถึงครับเพื่อจะให้เขาสบายใจ จะได้มีโอกาสได้ พิจารณาได้รอบคอบขึ้นนะครับ และอีกอย่างหนึ่งทำให้คดีได้รวดเร็วขึ้นครับ ผมก็ได้กราบเรียน แล้ว ที่น้องค์กรนี้นะครับ ขณะนี้ถ้าเราเอามารวมที่นี้ประมาณ 200 - 300 คน ท่านลอง คิดดูศาลอุทธรณ์มีศาลเดียวในประเทศไทย เอา 200 - 300 คน ไปอยู่ในศาลอุทธรณ์ศาล เดียวนี้ท่านคิดดูครับ ว่าการควบคุมการบริหารจะทำอย่างไรครับมันเลย มันเกินขอบเขต ออกไปในอำนาจในการพิจารณา เกินขอบเขตนะครับ มันสูงเกินไปที่จะได้เต้าขึ้นไปได้เลยได้ ทั่วถึง อันนี้แหละครับ เท่าที่สมาชิกท่านหนึ่งกล่าวว่าจะเป็นการเพิ่มขอตำแหน่งหน้าที่ กระทรวงยุติธรรมกระผมขออนุญาตกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า ไม่เคยคิดเลยครับที่จะ หาตำแหน่งท่านอธิบดีศาลภาค รองอธิบดีภาค ศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นหรือผู้พิพากษาไม่ได้เคยคิด เลยครับ ว่าเราจะไปหาตำแหน่งแหล่งที่ให้โดยอาศัยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่เคยคิดจะ ไปเพิ่มตำแหน่งหาตำแหน่งไม่เคยคิดเลยครับ ท่านอย่าคิดก้าวไปไกลเลยครับ และนอกจาก นั้นแล้วผมขออนุญาตกราบเรียนว่าผมในปัจจุบันนี้นะครับ คดีที่ศาลฎีกาท่านเป็นห่วงว่าจะขึ้น ไปมากนะครับ ศาลฎีกาท่านเป็นผู้ทรงวิทยากรที่สูงยิ่งครับ ท่านพิจารณาคดีศาลฎีกาในคดีที่ ขึ้นกับศาลฎีกา 75 เปอร์เซ็นต์ครับ คดี 100 พิจารณาได้ 75 เปอร์เซ็นต์ครับท่านลองคิดดู

ว่าความสามารถท่านเก่งกล้าเพียงไร ท่านนั่งตั้งแต่เช้ายันเย็นไม่ได้ไปไหนดูแลแต่สำนวน
ท่านพิจารณาถึงตั้ง 75 เปอร์เซนต์ ศาลชั้นต้นนี้ 93 เปอร์เซนต์ ท่านลองคิดดูครับ มี
เฉพาะศาลอุทธรณ์นี้ครับ ที่ 26,303 คดีนี้ครับ ที่เราเป็นห่วงเป็นใย ก็ศาลอุทธรณ์นี้ครับ
ที่นี้เราเห็นว่าเราทำให้ล่าช้าเกิดความไม่สะดวก และไม่มีความเร็ว เราถึงได้แบ่งไปที่ ภาค
แต่ว่าภาคนั้นจะไปอยู่จุดใดอะไร รัฐบาลจะพิจารณาด้วยความรอบคอบครับว่าจะให้ไปอยู่ใน
ที่ใด ที่ตั้งใด จำนวนเท่าใด อันนี้รัฐบาลจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดให้แน่ชัดอีกครั้ง
หนึ่งครับ ในขณะนี้เราต้องการอย่างเดียวให้ร่างพระราชบัญญัติศาลอุทธรณ์ภาคนี้ออกไปก่อน
แต่ส่วนจุดใด ๆ นั้นจะเป็นพระราชกฤษฎีกาครับ แล้วกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าอย่างนี้
อีกเรื่องหนึ่งครับ คือเกี่ยวกับเรื่องที่ เรื่องศาลต่าง ๆ ที่ว่าท่านเป็นห่วงเรื่องความยุติธรรม
นะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าอย่างนี้คนที่มีความเหมือนถูกกันครับ เมื่อถูกงัดแล้วต้อง
หาวิธีการทุกอย่างนะครับต้องหาวิธีการ เราจะไปห้ามเขาก็ห้ามไม่ได้ ในการจะวิ่งเต้น
จะไปห้ามเขาได้อย่างไรครับ เขาถูกงัดเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผู้พิพากษาทุกคนผมขออนุญาต
กราบเรียนว่า เขามีจริยธรรม เขามีคุณธรรมครับ เขาพยายามทำอย่างดีที่สุดในเรื่องความ
เป็นธรรมอย่างยิ่งนะครับ อันนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนครับ ว่าเขาทำดีจริง ๆ แล้วตั้งใจ
จริง ๆ ที่จะให้ความยุติธรรมเพราะเขาถือว่าเขาทำในนามพระปรมายิไรยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เขาถืออย่างนี้เขาถือว่าเป็นเกียรติอย่างสูง ความภาคภูมิใจเขามีมากครับ
ในกรณีที่เขาจะให้ความเป็นธรรมและท่านที่ได้กรุณาแนะนำ และชี้แจง และเพิ่มพูนความรู้
ให้แก่ผมนั้น ผมขออนุญาตน้อมรับและจะนำไปปฏิบัติครับ และผมขออนุญาตเรียนว่าศาล
อุทธรณ์ภาคนี้ เมื่อตั้งขึ้นแล้วนะครับเราจะมือน้อยไม่ต่ำกว่า 10 ท่าน เพื่อจะดูแลคดี
ที่ขึ้นศาลอุทธรณ์นี้ครับ และคดีที่จะขึ้นศาลอุทธรณ์นี้ครับ จะมีพระราชบัญญัติตามมา
ภายหลังอีก 2 - 3 พระราชบัญญัติซึ่งคงจะปรากฏในการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้ทรง
เกียรตินี้ครับ ว่าเราจะทำอะไรจึงจะให้คดีที่ศาลอุทธรณ์นี้มันเป็นคดีที่จะให้ความเป็น
ธรรมอย่างถ่วง อันนี้ก็คงจะได้ผ่านให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาต่อไป และไปบางท่านก็เป็น

ห่วงกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นะครับ ซึ่งเป็นผู้ที่ว่าล้มเลือนอะไรบางทีอะไรนั้น อันนี้ก็เป็นเรื่องของที่ทางผู้บังคับบัญชาใน ท่านอธิบดีศาลอุทธรณ์ท่านดูแลครับ คาทำนองนี้แทบจะทะเลาะครับ ท่านดูสำนวนศาลอุทธรณ์ทุกสำนวนจะต้องผ่านไปให้ท่านอธิบดีดูแล ท่านลองคิดซิ 26,000 ท่านจะดูแลนี้ คาท่านก็จะแยกอยู่แล้ว แต่ถ้าเราไปให้ศาลอุทธรณ์ภาคดู ก็ดูลดลงไปเหลือจำนวนไม่ถึง อันนี้แหละครับ จะทำให้สุขภาพของท่านดี ที่ท่านเป็นห่วงเป็นใยเมื่อสักครู่นี้ครับฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่า คำแนะนำและข้อสังเกตต่าง ๆ ที่ท่านให้ทางกระทรวงยุติธรรมโดยผ่านท่านประธานสภานั้น ผมขอรับครับ ผมขอรับด้วยความบริสุทธิ์ใจ และพยายามจะสนองเจตนาอันดีงามของท่านไว้ด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมว่าพอจะสรุปการลงมติได้แล้วนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะไปอภิปรายได้แล้ว ไปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือยกลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรอภิปรายต่อ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เสียงส่วนใหญ่ให้ไปอภิปรายแล้วนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ คุณปิยะพันธุ์ มีอะไรครับ

นายปิยะพันธุ์ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ผมว่าเป็นเรื่องสำคัญนะครับ ผมขอให้ตรวจสอบองค์ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณปิยะพันธุ์ ให้ตรวจสอบองค์ประชุมครับ ก็ขอเชิญสมาชิกข้างนอกเข้ามาในที่ประชุมครับ เชิญเข้าห้องประชุมครับเชิญเข้าห้องประชุมครับจะตรวจสอบองค์ประชุม

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกและเสนอผลต่อประธาน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : องค์ประชุมมีอยู่ในขณะนี้ 181 ท่านครับ
ก็ถือว่าครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมจะขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมขอมติเสร็จเสียก่อนครับ ขออนุญาต
นั่งลงเถอะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ เชิญ ะ มีอะไรวะครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ก่อนที่จะไปถึง
การลงมติในสมาชิกก็มีสิทธิที่จะเสนอญัตติเพื่อขอให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นพิจารณาก่อน ซึ่งท่าน
ฟิรพันธุ์ ได้ปรึกษาหารือกับพวกผมแล้ว เพราะฉะนั้นขออนุญาตให้ท่านฟิรพันธุ์หน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ะ ขออนุญาตครับ

นายฟิรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ฟิรพันธุ์
พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากยโสธร พรรคเอกภาพ ความจริงผมพยายามจะยกมือ
ตั้งหลายหน แต่ก็ไม่ได้มีโอกาสให้ลุกขึ้นมาชี้แจงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งผมเห็นว่า
มันมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นการเปลี่ยนโฉมหน้าของกระบวนการยุติธรรมค่อนข้าง
มาก เพราะฉะนั้นเราควรที่จะพิจารณาก่อนอย่างรอบคอบและละเอียดถี่ถ้วน เพราะฉะนั้น
เพื่อประโยชน์แห่งหลักการอันนี้ผมคิดว่าผมขอเสนอญัตติให้สภานี้ตั้งคณะกรรมาธิการพิจารณา
ก่อนรับหลักการครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับผู้รับรองถูกต้อง จะมีคนเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ไม่ครับ คุณเสริมศักดิ์ครับ

นายเสริมศักดิ์ การญ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เสริมศักดิ์ กาญจ ส.ส. ระยอง พรรคชาติไทย ผมเห็นว่าสภาพนี้ก็พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าไม่สมควรจะต้องตั้งคณะกรรมการให้เข้าไปอีก ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ผมก็จะขอมติท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรตั้งคณะกรรมการการศึกษาในเรื่องนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 127 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ ขอบขอบคุณครับ
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรตั้งคณะกรรมการการศึกษา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 45 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ที่ไม่เห็นควรตั้ง 127 นะครับ เห็นควรตั้ง 45 ก็ถือว่าสภาพนี้มีมติไม่ตั้งนะครับ ผมก็จะขอมติต่อไปครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนขอมติผมก็จะสอบถามก่อนว่าจะแยกกันลงมติหรือรวมกันลงมติพร้อมกัน หรือฉบับเดียวครับ คุณเสริมศักดิ์ครับ

นายเสริมศักดิ์ กาญจ (ระยอง) : ท่านประธานครับ ผมขอเสนอให้รวมกันลงมติครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับมีผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ขอบขอบคุณครับ

ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องแจ้งคะแนนแล้วนะครับ เสียงส่วนใหญ่เห็นควรรับหลักการอยู่แล้วครับ ก็ขออนุญาตไม่ต้องแจ้ง เพราะว่าดูแล้วเสียงส่วนใหญ่เห็นควรรับหลักการนะครับ ก็ผ่านไป กรรมการครับ คุณปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะพันธุ์ รัชวรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าคนที่อยู่ในวงการควรจะได้แสดงความคิดเห็น แล้วก็เพื่อให้การออกกฎหมายเป็นไปด้วยความรอบคอบ เพราะฉะนั้นผมขอให้มีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าสภามีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวนครับ เชิญคุณเสริมศักดิ์ครับ

นายเสริมศักดิ์ กาญจนะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เสริมศักดิ์ กาญจนะ ส.ส. ระยอง พรรคชาติไทย ขอเสนอกรรมาธิการ 27 คนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าสภานี้มีมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณา จำนวน 27 ท่าน ผมก็จะขอแจ้งสัดส่วนนะครับ ใน 27 ท่านนะครับ พรรคชาติไทย
7 ท่าน กิจสังคม 4 ท่าน ประชาธิปัตย์ 4 ท่าน ราษฎร 2 ท่านครับ เดี่ยวบอกสัดส่วน
แล้วเดี๋ยวจะถามครับ ในนี้มัน 27 รัฐบาลที่ท่านครับ ผมก็แจ้ง 27 รัฐบาลครับ รัฐบาล 5
ใช้ไหมครับ ท่านรัฐมนตรียุติธรรมครับ รัฐบาลกี่คนครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

5 คน ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาล 5 สมาชิกก็เหลือ 22 ขอโทษนะครับ
สัดส่วนจะเป็นดังนี้ครับ ชาติไทย 6 กิจสังคม 3 ประชาธิปัตย์ 3 ราษฎร 1 พลังธรรม 1
นะครับ สหประชาชาติไปโดยกับมวลชน 1 เอกภาพ 2 ประชากรไทย 2 กลุ่มที่ยังไม่สังกัด
พรรคอีก 2 นะครับ ถ้าสังกัดแล้วก็เป็น 4 ปวงชนชาวไทย 1 เชิญครับ

นายปิยะณัฐ วิชาภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ หนังสือที่หัวหน้า
พรรคเอกภาพแจ้งจำนวนสมาชิกให้ท่านประธาน ท่านประธานได้รับหรือยังครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเราจะถือหนังสือจากกระทรวงมหาดไทย
เป็นหลักนะครับ

นายปิยะณัฐ วิชาภรณ์ (ศรีสะเกษ) : อ้าว เจ้าของพรรคแจ้งท่าน
ประธานไม่เชื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ทางนี้ทางราชการมันต้องกระทรวงมหาดไทย
ยืนยันมาครับ ว่ามีสมาชิกพรรคเท่าไร ผมได้รับแจ้งแต่พรรคชาติไทยจากกระทรวงมหาดไทย
ว่ามีเพิ่ม 9 ท่าน อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่รับไว้พิจารณา แต่มันก็ไปอยู่ในกลุ่มที่ยัง
ไม่สังกัดพรรค ท่านก็รวมเป็น 4 ท่านเข้าหมดนะครับ

นายปิยะณัฐ วิชาภรณ์ (ศรีสะเกษ) : รวมเป็น 4 นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อย่างนั้นแหละครับ เพราะมันยังไม่ได้รับ
แจ้ง โดยความเคารพนะครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : คือมหาดไทยไม่ได้คุมทะเบียน
สมาชิกนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องแจ้งกระทรวงมหาดไทยสมาชิกเพิ่มครับ
นายทะเบียนแจ้งมาครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : เราแจ้งไปแล้วนะครับ แต่ว่า
ความจริงนี่นะครับ เราคิดว่าท่านประธานสภาใหญ่ที่สุดแล้ว ท่านประธานก็ทำตัวให้เล็ก
กว่ามหาดไทยจนได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ บางทีก็เล็ก ๆ ใหญ่ ๆ นะครับ ก็เชิญ
พรรคชาติไทยเสนอเลยครับ รัฐบาลก่อนครับ รัฐบาลเสนอครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
รัฐบาลขอเสนอ 1. นายสวัสดิ์ โชติพานิช 2. นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ 3.
นายเจริญ แก้วคือนากุล 4. นายจิรนิติ หะวานนท์ 5. นายสมชาย สาคิษฐ์ 5
ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5 ท่าน พรรคชาติไทยครับ เชิญคุณเรวัต ครับ
นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย
พรรคชาติไทยขอเสนอแนะครับ 1. นายจองชัย เที่ยงธรรม 2. นายนิพนธ์
วิเศษยุทธศาสตร์ 3. นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ 4. นายพูลสวัสดิ์ ไทระไวศยะ
5. นายอนุรักษ จูริมาศ 6. นายวิทยา ชันอาสา ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็พรรคประชาธิปัตย์ครับ ขอประชาธิปัตย์
ก่อนก็ได้ครับ แล้วค่อยกิจสังคม มันเรียกข้ามไปหน่อยครับ

นางเตือนใจ นุอุปละ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันเตือนใจ นุอุปละ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดอุดรธานี พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ 3 ท่าน 1. คุณอุดร ทองน้อย 2. คุณพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ 3. คุณศรีสกุล เตชะไพฑูรย์ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับผู้รับรองถูกต้อง ขอเชิญพรรคกิจสังคมครับ
นายวิระ หิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายวิระ หิรัญโชติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคกิจสังคม ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ 3 ท่านครับ 1. นายประสพ นุขระคัม 2. นายบัวพรม ชีร์กัลยานพันธุ์ 3. นายยรรยง ร่วมพัฒนา ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพลังธรรมครับ
เสนอใหม่ครับ พลังธรรมครับ

พลเรือเอก ศิริ ศิริวัณ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก ศิริ ศิริวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม พรรคพลังธรรมขอเสนอ 1 นาย นายโกเมศ ขวัญเมือง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปกสิทประชาธิปัตย์ กับมวชน 1 ท่าน เชิญครับคุณโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคมวลชนในนามของพรรคสหประชาชาติกับพรรคมวลชน ขอเสนอกรรมการวิสามัญ 1 ท่าน คือ คุณอดิศร เพียงเกษ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง เอกภาพครับ กับไม่สังกัดพรรคเสนอรวมกันไปเลย 4 ท่านครับ

นายเดช วงศ์เทพ (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเดช วงศ์เทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเอกภาพ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ 4 ท่าน ดังต่อไปนี้ 1. คุณสมาน ชมภูเทพ 2. คุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ 3. คุณปิยะณัฐ รัชราภรณ์ และ 4. คุณพีรพันธุ์ พาลุสุข ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปประชากรไทยครับ

นางปวีณา หงสกุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางปวีณา หงสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย พรรคประชากรไทย ขอเสนอกรรมการ 2 ท่าน 1. นายพิศาล ไชยชาญ 2. นายอภิชัย ครังคิณานุก ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปก็พรรคราษฎรครับ

นายสุเมธ พรหมพันธ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุเมธ พรหมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคราษฎร ขอเสนอ 1 ท่าน คือ คุณอาทิตย์ วิสัยวงศ์ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสุดท้ายก็พรรคปวงชนชาวไทยครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายวิเชียร ขาวขำ อุดรธานี ปวงชนชาวไทยครับ ขอเสนอคุณจำลอง ครุฑขุนทด ครับ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ก็ขอท่านเลขาอ่านรายชื่อครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ.

1. นายสวัสดิ์ โชติพานิช 2. นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ 3. นายเจริญ ภักดีธนากุล
4. นายจิรนิติ หะวานนท์ 5. นายสมชาย สาคิษฐ์ 6. นายจองชัย เพ็ญธรรม
7. นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ 8. นายสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ 9. นายพูลสวัสดิ์
- ไทรระไวศยะ 10. นายอนุรักษ์ จูริมาศ 11. นายวิทยา ชันอาสา 12. นายอุดร
- ทองน้อย 13. นายพูลสวัสดิ์ อยู่ประเสริฐ 14. นางศรีสกุล เตชะไพฑูริย์ 15.
- นายประสพ บุขราคม 16. นายบัวพรม ชีวักยานพันธุ์ 17. นายยรรยง ร่วมพัฒนา
18. นายโกเมศ ขวัญเมือง 19. นายอดิคร เพ็ญเกษ 20. นายสมาน ชมภูเทพ
21. นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ 22. นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ 23. นายพีรพันธุ์
- พาลุสุข 24. นายพิศาล ไชยชาญ 25. นายอภิชัย ตังค์ดีโนด 26. นายอาทิตย์
- วิสัยวงศ์ 27. นายจำลอง ครุฑขุนทด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ ก่อนจะผ่านไปผมขอถาม
ว่าจะเอาร่างของใครเป็นหลักครับ คุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เอาร่างของคุณสมาน ชมภูเทพ
เป็นหลักครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองไหมครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ฉันทครับ

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ लेकर

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม โดยมีหลักการดังต่อไปนี้ครับ

(1) เพิ่มมาตรา 3 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อกำหนดให้ศาลอุทธรณ์ภาคเป็นศาลหนึ่งของศาลอุทธรณ์ และเพื่อกำหนดองค์คณะของศาลอุทธรณ์ภาค

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 และมาตรา 10 ทวิ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ตามที่มีการกำหนดให้ศาลอุทธรณ์ภาคเป็นศาลอุทธรณ์สำหรับท้องที่มีศาลอุทธรณ์ภาคเปิดทำการแล้ว ในมาตรา 3 ทวิ

(3) เพิ่มมาตรา 18 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 วรรคหนึ่ง เพื่อกำหนดเขตศาลและอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ภาค

โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ โดยที่มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ขึ้น แต่เนื่องจากพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมิได้มีบทบัญญัติรองรับการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค การกำหนดเขตศาลและอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ภาค อีกทั้งอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมานเสนอครับ คุณสมานอยู่ไหมครับ เห็นเดินแป๊บ ๆ เมื่อกี้ครับ คุณสมานเสนอครับ ถ้าไม่เสนอตกไปนะครับ อะไรไม่ไรจะเสนอ กฎหมายเดินเข้าเดินออกอยู่ได้

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านโทษครับ ผมกำลังวิ่งเอกสารอยู่ ผมเสนอในหลักการเดียวกันครับ ของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณมาก ใช้ได้แล้วครับ ขอเชิญคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปิยะณัฐ วัชรภรณ์ พรรคเอกภาพ จากศรีสะเกษ สิ่งทีกระผมคำนึงที่สุดก็คือความยุติธรรม ความเป็นธรรม โดยเฉพาะจากสถาบันตุลาการ กระผมมีปัญหาอยู่นิดเดียวละครับว่าปกติองค์คณะผู้พิพากษาคดีนี้มีเอาไว้หลาย ๆ ท่านเพื่อให้มีการปรึกษาหารือกัน เพราะว่าบางครั้งนี่ การตัดสินใจด้วยความคิดอาจจะไม่ละเอียดรอบคอบถ้าหากว่าเป็นคนเดียว ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมแต่เดิมองค์คณะของศาลอุทธรณ์จะมีผู้พิพากษา 3 ท่านด้วยกัน ผมไม่เข้าใจว่าเวลานี้ทำไมถึงต้องลดจำนวนองค์คณะผู้พิพากษาให้เหลือเพียง 2 ท่าน ขอให้ทางรัฐบาลชี้แจงปัญหานี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ การที่กำหนดศาลอุทธรณ์ไว้ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ไว้ 2 ท่านนี้ก็เกินไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ครับว่าองค์คณะของศาลอุทธรณ์ภาคนั้นให้มี 2 คนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะณัฐ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ก็ตรงนั้นละครับ ผมถึงถามว่าทำไมต้องเป็นอย่างนั้น คือเวลานี้ความยุติธรรมเราต้องให้กับประชาชน แทนที่จะให้มีการเพิ่มองค์คณะเป็นจำนวนมากขึ้นเพื่อความละเอียดรอบคอบที่พวกเราเป็นห่วง กระทรวงยุติธรรมกลับเสนอร่างให้องค์คณะน้อยลง ผมก็สงสัยตรงนั้นว่าเพราะเหตุใดจึงเป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านรัฐมนตรีชี้แจงที่ได้ไหมครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ได้ครับ คือผมไม่ขัดข้องละครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ไม่ขัดข้องอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ไปขึ้นแปรญัตติก็แล้วกันครับ ท่านไม่ขัดข้องครับ คุณปิยะณัฐครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ถ้าท่านเห็นว่า 3 ก็ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะฟังเหตุผลว่าทำไมไปลดลงเหลือ 2 คน เพราะองค์คณะมันมี 3 ครับ เอาเหตุผลครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
เฉพาะศาลอุทธรณ์ภาคนี้เห็นว่ากำหนดไว้ 2 คนก็พอเพียงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธีระพันธ์ครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคเอกภาพ ผมขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีที่บอกไม่ขัดข้องนี้ยอมให้แก้ไขหลักการใช่ไหมครับ เพราะว่าหลักการในข้อ 1 บอก "เพิ่มมาตรา 3 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 เพื่อกำหนดให้ศาลอุทธรณ์ภาคเป็นศาลหนึ่งของศาลอุทธรณ์ และเพื่อกำหนดองค์คณะของศาลอุทธรณ์ภาค" ซึ่งตามมาตรา 24 นั้นก็ได้กำหนดองค์คณะว่าอย่างน้อย 2 คนและศาลฎีกาอย่างน้อย 3 คน เพราะฉะนั้นจะมีปัญหาว่า ถ้าหากที่ท่านบอกว่าไม่ขัดข้อง หมายความว่าท่านยอมให้แก้หลักการอันนี้ ถ้าท่านยอมให้แก้หลักการอันนี้ต่อไปเมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาก็จะได้มีโอกาสไปแก้ไขรายละเอียดในร่างพระราชบัญญัติ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อพวกผมไปแปรญัตติก็จะไปขัดกับหลักการ เพราะเราจะรับหลักการกันในวาระนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก่อนจะรับหลักการขอแก้อันนี้ได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

คือตามมาตรา 24 กำหนดไว้ว่าอย่างน้อย 2 คนครับ เพราะกฎหมายกำหนดไว้แล้วครับ
อย่างน้อย 2 คน ศาลอุทธรณ์ต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อย 2 คนครับ มีตามกฎหมายอยู่แล้ว
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คงจะพอเข้าใจนะครับ ผมก็คิดว่าคงไม่มีใคร
ใครคิดใจอภิปราย จะขอมติเลยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวมกันขอมติเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณ เอามือลงได้ ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ กระบวนการผมหาหรือที่ประชุม
เลยนะครับเอาชุดเดียวกับฉบับแรกก็แล้วกันนะครับ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าเป็นชุดที่ตั้งไปเมื่อกี้
นี้ครับ แปรญัตติท่านรัฐมนตรีครับ

พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ตามข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อบังคับ มีผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับ ผมขอเรียนถามว่าจะเอาร่างใคร
เป็นหลักครับ เชิญคุณเสริมศักดิ์ครับ

นายเสริมศักดิ์ กาญญ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เสริมศักดิ์ กาญญ ส.ส. ระยอง พรรคชาติไทย ขอเสนอของรัฐบาลเป็นหลักครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าร่างรัฐบาลเป็นหลัก ก็จบการพิจารณาค่ะครับ ผมก็ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่าน คุณสุวิทย์ มีอะไรครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ผมได้รับการสอบถามจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านว่า ทางรัฐบาลขณะนี้ใจกว้างแล้วก็ให้มีการถ่ายทอดการกระจายเสียงวิทยุตลอดช่วงที่เรามีการประชุมอยู่นี่จะเป็นการถ่ายทอดไปเรื่อย ๆ จนกว่าสภาผู้แทนราษฎรจะมีสถานีวิทยุเป็นของตัวเองหรือไม่ อันนี้เป็นคำถามซึ่งผมเองก็ยังคงตอบไม่ได้ค่ะครับ เพราะว่าทางรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการถ่ายทอดการกระจายเสียง แล้วก็สมาชิกก็อยากจะทราบอีกด้วยว่าจะถ่ายทอดตลอดสมัยประชุมนี้หรือไม่ ทุกครั้งที่มีการประชุมหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วจากการถ่ายทอดการกระจายเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทางสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย และสถานีโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์ก็ดี ขององค์การสื่อสารมวลชนทั้งช่อง 3 และช่อง 9 ก็ดีนั้น ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และผมคิดว่าประชาชนทั่วไปมีความต้องการและมีความประสงค์ที่จะให้มีการถ่ายทอดการกระจายเสียง แม้กระทั่งการถ่ายทอดโทรทัศน์ท่านประธานที่เคารพ เพราะประชาชนเขาบอกว่าจะได้เห็น ว่า ส.ส. ในสภากำลังทำอะไรกันอยู่บ้าง เวลาอภิปรายแต่ละคนหน้าตาทำทางเป็นอย่างไร ท่านประธานครับบางทีการที่ฟังแต่เสียง ไม่

เห็นหน้าเห็นตาเวลาพูดนี้ เขาอาจจะไม่ทราบว่าคุณจริงหรือพูดไม่จริงท่านประธาน เลยอยาก
จะถามทางรัฐบาลแทนสมาชิกทั้งสภาครับแล้วก็ประชาชนโดยทั่วไปด้วยว่า สภาจะดำเนินการ
ถ่ายทอดทุกครั้งได้หรือไม่ จนกว่าสภาผู้แทนราษฎรของเราหรือรัฐสภาเราจะมีสถานีวิทยุ ซึ่ง
คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรได้ทำเรื่องขอไปแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม วิเชียร ขาวขำ อุดรธานี พรรคปวงชนชาวไทย คือกระผมเห็นว่าจะได้รับการ
ถ่ายทอดการประชุมสภาเป็นการลงทุนที่ถูกมากของรัฐบาล เวลาหน้าการเลือกตั้งท่านไม่
ต้องไปใช้อะไรหรอกครับ ไม่ต้องใช้สื่อต่าง ๆ ไปประชาสัมพันธ์ให้คนมาเลือกตั้งให้เขา
เรียนรู้ประชาธิปไตยทางรัฐสภาโดยการวิทยุหรือโทรทัศน์นี่ละครับ เพราะฉะนั้นขอฝากไว้
นิดหนึ่งว่าถ้ารัฐบาลจะทุ่มทุนลงทุนในการประชาสัมพันธ์ให้คนมาเลือกตั้ง มันจะเป็นการสิ้น
เปลืองมากกว่าที่จะใช้การประชาสัมพันธ์โดยวิธีการถ่ายทอดสดในการประชุมสภา ขอฝาก
ไว้ท่านนี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเฉลิมครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ผู้แทนราษฎรกรุงเทพ ฯ พรรค
มวลชน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับ เมื่อเวลาเช้าผมได้กราบเรียนท่าน
ประธานผ่านไปที่สมาชิกทั้งหลายได้รับทราบว่า ถึงแม้ว่าวันนี้ไม่ได้มีการถ่ายทอดสด
ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และช่อง 9 แต่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้กำชับและมอบหมายว่า
พระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับเป็นที่สนใจของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ท่านต้องการให้เพื่อน
สมาชิกทั้งสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะอยู่ฝ่ายใดก็ตามที่แสดงความคิดเห็นจะแสดงความคิดเห็น
อย่างไรนั้นต้องการให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ นอกจากจะมีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุแล้ว
เมื่อวานตอนเย็นผมได้ติดต่อท่านประธานและก็ท่านประธานได้กรุณาอนุญาตว่า อนุญาตให้มี

การบันทึกภาพตั้งแต่ภาคเช้าใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง ขณะนี้ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ได้รายงานข่าวเริ่มตั้งแต่ 16.00 นาฬิกาคาดว่าแล้วเสร็จเวลาประมาณ 18.30 นาฬิกา ยืนยันกับท่านประธานได้ว่าไม่มีการตัดต่อ ไม่มีการเซ็นเซอร์ เปรียบเสมือนการถ่ายทอดสด แต่ว่าเป็นการถ่ายทอดสดชนิดที่ลดต้นทุนในการบันทึกภาพและข่าว ถ้าเพื่อนสมาชิกกำลังจะกลับบ้านนี่จะรีบออกไปนอกสภาวะโทรศัพท์บอกทางบ้านให้บันทึกภาพ แล้วกลับไปจะได้ดูสบาย ๆ ว่าเราได้ทำตามที่ได้พูดไว้แล้ว ขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบว่าเราได้ทำตามข้อตกลงที่ได้กราบเรียนไปแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับผมก็ขอถือโอกาสปิดประชุมเลยครับ

ขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา 17.05 นาฬิกา